

SYNTAX OF
CLASSICAL GREEK

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

PART TWO

25
11

1

This book is DUE on the last date stamded below

NR15

NOV 11 1959

LD:
URL MAY 18 1967

SYNTAX
OF
CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

SECOND PART

THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE CONTINUED
EMBRACING
THE DOCTRINE OF THE ARTICLE

BY

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

WITH THE CO-OPERATION OF

CHARLES WILLIAM EMIL MILLER

OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

THE DOCTRINE OF THE ARTICLE ELABORATED BY PROFESSOR MILLER

NEW YORK ··· CINCINNATI ··· CHICAGO
AMERICAN BOOK COMPANY

7359

COPYRIGHT, 1911, BY
B. L. GILDERSLEEVE.
ENTERED AT STATIONERS' HALL, LONDON.
—
GREEK SYNTAX.
W. P. I

AMERICAN UNIVERSITY LIBRARY
WASHINGTON, D. C.

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

P. 28. 1. 28. '23

for so many years, as it would have been dissolved at any rate in the natural course of things. An outline of what remains is in progress, and though it is high time that I cut down long hope to match the brief space of human life, I do not hesitate to commit myself to a plan that involves little more than the shaping of material already in hand.

BASIL L. GILDERSLEEVE.

THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY,
BALTIMORE.

CONTENTS OF PART II

- Simple Sentence Expanded, 468 *sqq.*
Multiplication of Subject, 469 *sqq.*
Concord of Predicate with Combined Subjects, 469 *sqq.*
Concord in Number, 469 *sqq.* Verb and Adjective in Plural, 469. Singular Verb with Neuter Subjects, 470. Plural Verb with Neuter Subjects, 471. Predicate in Dual, 472. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject, 473. Subjects connected by Comparative ἤ, 474. **μετά** with Genitive, 475. Attraction of Copula by Predicate, 476. Unity of Subjects, 477. **Σχῆμα Ἀλκμανικόν**, 478. Singular Subjects connected by Disjunctives, 479 *sq.*
Concord in Gender, 481.
Concord in Person, 482 *sq.*
Qualification of the Subject, 484 *sqq.* Chief Forms of Attribute, 485. Equivalents of the Adjective, 486. Substantives denoting Rank, Age, Trade, 487. Genitive Case, 488. Dative, 489. Prepositions with their Cases, 490. Adverbs, 491.
Concord of the Adjective Attribute, 492 *sqq.* Exceptions, 493 *sqq.* Plural Adjective with Dual Substantive, 494. **δύο** with a Plural Substantive, 495. Masculine Dual Forms for the Feminine, 496. Agreement according to Sense, 497. Variations in Participial Concord, 498. Deviation in Concord of Pronouns, 499. Agreement with a Synonym, 500. Neuter Pronouns referring to Masculine or Feminine Substantives, 501. Plural of Neuter Pronouns for the Singular, 502. Agreement of Common Adjective Attribute, 503.
Repetition of the Common Attribute, 504.
Position of the Adjective Attribute, 505 *sqq.* Separation of Attribute from Substantive, 506. Position of Adjectives used Partitively, 507. Position of Common Attribute, 508 *sqq.*
Peculiar Forms of the Adjective Attribute, 513 *sqq.*
The Article, 514 *sqq.*
Substantive Use of the Article, 515 *sqq.* **ὁ μὲν . . . ὁ δέ. ὁ μὲν . . . δέ. μὲν . . . ὁ δέ.** 515. Substantive Article preceded by **μὲν** or **δέ**, 516. **ὁ δέ** without expressed **ὁ μὲν**, 517. **ὁ δέ** without reference to **ὁ μὲν**, 518 *sq.* **ὁ γάρ.** 520. **καὶ τόν, καὶ τήν.** 521. **ὄς, ἧ, ὅ** used like the Substantive Article, 522. **τόν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τὰ.** 523 *sq.* **πρὸ τοῦ.** 525. **τῷ** = therefore, 526. **ὅ γε, τό γε,** 527. Substantive Article unsupported by a Particle, 528. Article as Antecedent of the Relative, 529. Article as a Relative, 530.

- Adjective Use of the Article, 531 *sqq.*
- Individual or Specific Article, 532 *sqq.* Article with Objects Present to the Mind, 533. Possessive Article, 534. Article with Numbers, 535. Article with Proper Names, 536 *sqq.* Names of Persons, 537. National Appellatives, etc., 538. Appositive Proper Names, 539 *sq.* Names of Gods, 541 *sqq.* Names of Gods in Oaths, 542. Name of God and Epithet, 543 *sqq.* Names of Countries, 547 *sqq.* With χώρα, γῆ, μοῖρα, 548. Ἄσσια, Εὐρώπη, Λιβύη, 549 *sqq.* Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country, 553. Prepositional Phrases, 554. Names of Towns, 555 *sqq.* With addition of πόλις, 556. Πειραιεύς, 557. Seas, 558. Rivers, 559. Mountains, 560. Islands, 561. Other Proper Names, 562.
- Generic Article, 563 *sqq.* Article of a Type or Class, 564. Abstract Nouns with Article, 565. Abstracts without Article, 566. Difference between Articular and Anarthrous Abstract Nouns, 567.
- Absence of Article, 568 *sqq.* Prepositional Phrases, 569. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations, 570. Ordinals, 571. βασιλεύς, 572.
- Article with Substantivized Adjectives and Participles, 573. Attraction of Articular Participle or Adjective, 574. Article with Adverbs and Prepositional and Other Expressions used as Substantives, 575 *sqq.* Adverbs, 576. Prepositional Phrases, 577. οἱ περί (ἀμφί) with Accusative, 578. Article with Any Word or Phrase used as a Substantive, 579. Masculine or Feminine Article with Genitive Case, 580. Neuter Article with Genitive Case, 581. Articular Infinitive, 582.
- Article in Combination with Pronouns, 583 *sqq.* Personal and Reflexive Pronouns, 584. Interrogatives, 585. τοιοῦτος and the Like, 586. ὁ ἕτερος, 587 *sqq.* ὁ ἕτερος Specific, 588. ὁ ἕτερος Indefinite, 589. ἕτερος Indefinite, 590. ἕτερος Specific, 591. ἕτερος ἕτερον, 592. ὁ ἕτερος in Bad Sense, 593. ἄλλος, ὁ ἄλλος, 594 *sqq.* ἄλλος, 595. ὁ ἄλλος, 596. ἄλλος = ὁ ἄλλος, 597. ἄλλος ἄλλον, 598. ἄλλος and ἕτερος with Appositive Force, 599. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, etc., 600. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι with Demonstrative Use of the Article, 601.
- Position of the Article, 602. Repetition and Non-repetition of the Article, 603 *sqq.* Repetition, 604. Common Article, 605. Article with Appositions of Personal Pronouns, 606. Omission, 607.
- Article in Combination of Article, Adjective, and Substantive, 608 *sqq.*
- Attributive Positions, 609 *sqq.* First Attributive Position, 610. Second, 611. Third, 612. Rare Attributive Position, 613. Attributive Adverb, 614. Difference between Attributive Adverb and Adjective, 615. Attributive Prepositional Phrases, 616 *sqq.* First Position, 617. Second, 618. Third, 619. Attributive Participle, 620 *sqq.* First Position, 621. Participle or Modifier outside of Attributive Complex, 622. Attributive Participle following its Substantive, 623. Modifier of Participle outside of Complex, 624. Second Attributive Position of Participle, 625. Third Position, 626.

- Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective, 627 *sqq.*
- Limitations of Predicative Position, 628. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person, 629. In Prepositional Phrases, 630.
- Predicative Positions, 631 *sqq.* First Position, 632. Second, 633. Participle in Predicative Position, 634. Seeming Attributive or Predicative Position of *καλούμενος, ονομαζόμενος, ὄν,* and the Like, 635. *μέσος, ἄκρος,* and the Like in Predicative Position, 636. *ὅλος* in Predicative Position, 637. In Attributive Position, 638. *ὅλος* with Anarthrous Substantive, 639 *sqq.* Indefinite, 640. Definite, 641. *πᾶς, ἅπας, σύμπας,* 642 *sqq.* Position of *πᾶς,* etc., 643 *sqq.* Predicative Position of *πᾶς,* etc., 644 *sqq.* *πᾶς,* 645. *ἅπας,* 646. *σύμπας,* 647. Predicative *πᾶς* (*ἅπας*) meaning "every," 648. Attributive *πᾶς,* etc., 649. *οἱ πάντες,* etc., with Numbers, 650. *πᾶς* with Anarthrous Substantives, 651. *πᾶς* with Substantives whose Article is Implicit, 652. Predicative Position of Pronominal Adjectives, 653 *sqq.* *αὐτός* in Predicative Position, 654. With Anarthrous Substantive, 655. *ἄμφω* in Predicative Position, 656. With Anarthrous Substantive, 657. *ἄμφότερος* in Predicative Position, 658. With Anarthrous Substantive, 659. *ἕκαστος,* 660 *sqq.* In Predicative Position, 661. With Anarthrous Substantive, 662. *ἑκάτερος,* 663. *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος,* 664. *ὄδε, οὗτος, ἐκείνος* in Predicative Position, 665.
- Use and Omission of Article in Predicate, 666 *sqq.* Predicate without Article, 667. Predicate with Article, 668.
- Article with Several Attributes, 669 *sqq.* Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive, 670. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive, 671. Non-repetition of Article, All the Modifiers being in the Attributive Position, 672. Apparent Predicative Position of One of the Attributes, 673. Pseudo-Attributive Position of Predicative Adjectives, 674.

SIMPLE SENTENCE EXPANDED

468. The sentence may be expanded by the Multiplication or by the Qualification

- A. of the Subject.
- B. of the Predicate.

A. Multiplication of the Subject

Concord of the Predicate

469. NUMBER. — The common verbal or adjective predicate of two or more subjects is put in the plural. The substantive predicate follows the rules given 93 and 96.

Βρασιδᾶς καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρου ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης. THUC. 4. 73. 1; *Brasidas and his army moved nearer to the sea.* ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα . . . ἐγώ τε καὶ σύ, ὦ παῖ Ἀξιόχου, PLATO, Euthyd. 279 D. χρυσοῦ δὲ καὶ ἄργυρου . . . ἐστὶν ἐπίφθονον κτήμα. Legg. 955 E.

LVS. 3. 12: Σίμων δὲ οὐτοσί καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μεράκιον. 12. 6: Θέογυις γὰρ καὶ Πείσιον ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων.

PLATO, Euthyd. 276 A: ὁ καθαριστῆς καὶ ὁ γραμματιστῆς διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παίδων. 279 D (see above).

THUC. 3. 69. 2: καὶ παρεσκευάζοντο ὅ τε Βρασιδᾶς καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα. 4. 46. 1: Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς . . . ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν . . . ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὄρει . . . καθιδρυμένους. 73. 1 (see above).

AR. Vesp. 592-3: εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος κολακῶνμος ἀσπίδαποβλῆς οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασιν.

AESCHYL. Ag. 650-2: ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρῖν, | πῆρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην | φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.

PIND. N. 3. 50: τὸν ἐθάμβειον Ἄρτεμις τε καὶ θρασεῖ Ἀθάνη. 7. 19-20: ἀφνεὸς πενυχρὸς τε θανάτου πέρας | ἅμα νέονται.

SAPPHO. 31: Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἔταιραι.

HOM. Od. 11. 23-4: εἴθ' ἱερχῆα μὲν Περιμῆδης Εὐρύλοχός τε | ἔσχον. 12. 195-6: αὐτίκα δ' ἀνοστάντες Περιμῆδης Εὐρύλοχός τε | πλειόσι μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πῖεζον.

Η. 10, 536-7: αὐ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κλυτερός Διομήδης | ὦδ' ἄφιρ
ἐκ Τρώϊοι ἐλατταίετο μῶν' ἔτις ἵππους.

470. SINGULAR VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — When the combined subjects are neuter, the verb is in the singular, while the predicate adjective is in the plural.

τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν. PLATO, Phaedr. 230 D: *Landscapes and trees do not deign to teach me anything.*

PLATO, Euthyd. 289 B: τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὃ καλὲ παῖ.
... ἐν ἣ σὺνμπέπτωκεν ἄμμι τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι
τούτῳ, ὃ ἂν ποιῆ. Phaedr. 230 D (see above).

XEN. Mem. 4, 2, 32: τὸ ἐγχαίρειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινοῦ
αἴτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἶη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακὰ.

471. PLURAL VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — Combined neuter subjects sometimes take a plural after the principles laid down 97 (remark on HOMER) and 102.

συλλαβὰς . . . συντιθέντες, ἐξ ὧν τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται. PLATO, Cratyl. 424 E-425 A; *Composing syllables of which nouns and verbs are composed.*

PLATO, Cratyl. 424 E-425 A (see above).

AESCHYL. Pers. 488-90: κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον | καὶ Θεσσαλῶν
πόλισ μ' . . . ἐδέξαντ(ο).

472. PREDICATE IN DUAL. — The dual occurs after a pair, irrespective of the gender.

Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἡκέτην ἄγοντε τὸν Πρόδικον, PLATO, Protag. 317 E: *Critias and Alcibiades had brought Prodicus with them. πῶς ἂν τις γένος καὶ μέρος ἐναργέστερον γνοίη, ὡς οὐ ταυτὸν ἔστον ἀλλ' ἕτερον ἀλλήλοιν;* PLATO, Politic. 263 A.

ISOC. 9, 17: Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς.

LYS. fr. 4 (Sch.): Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης . . . ἔγημαν . . . Μεδοντιάδα τῆν Ἀβδηρῆν καὶ ξυνοικεῖτην (115).

PLATO, Euthyd. 273 B: ἰδόντες δὲ αὐτὸν ὃ τε Διονυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλοιν. 289 C: ἡ γὰρ λυροποικὴ καὶ ἡ κιθαρμωτικὴ πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιν. Politic. 263 A (see above). Protag. 317 E (see above).

AR. Vesp. 236-7: ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνημεν | φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ.

COM. Cratin. 2, 147: Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενῆς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον τίκτετον τύραννον.

SOPH. El. 795: οὐκὼν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

ΗΟΜ. Π. 1, 6 7: διαστῆτην ἐρίσαντε | Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 6, 119 20: Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο παῖς καὶ Τυδεΐδος υἱός | ἐς μέισον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

473. SINGULAR PREDICATE AGREEING WITH NEAREST OR MOST IMPORTANT SUBJECT. — The common predicate may agree with a singular subject when that subject is the nearest or the most important. The mobility of the Greek often makes it hard to decide between 473 and 477.

αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πείη . . . ἀφικνεῖται ἐς Καλχηδόνα. THUC. 4, 75, 2; *The general and the army arrive(s) by land at Chalcedon.* ἐξ ἰσχάτης δ' ὦν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον. HDT. 3, 115. καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει. PLATO, Rpb. 329 D.

DEM. 1, 27: καὶ πρόσσεθ' ἢ ὕβρις καὶ ἐθ' ἢ τῶν πραγμάτων αἰσχίνη. 19, 81: ἢ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ βροῦ. [47], 19: ψηφισμάτων δὲ ἰμετέρων . . . καὶ νόμον ἐπιτάξιαντος.

ÆSCHIN. 2, 143: ἀνάβηθι δένρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων. 145: εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φήμη καὶ σκεφαντία.

LYS. 12, 12: ἐξῴησι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ Μνησιθεΐδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες, καὶ κυταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅση βραδύζοιμεν (singular followed by plural). 13, 13: ὦν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδορος.

ANTIPHON. 5, 20: συνέπλει δὲ τά τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολῦσαι, καὶ οἱ Θροῦκες οἱ λυσόμενοι.

PLATO, CONV. 181 A: οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστὶ καλός. 182 C: ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλίη βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 221 A: ἀνεχώρει . . . οὗτός τε ἄμμι καὶ Λάχης. Cratyl. 393 A: ὁ γὰρ ἀναξ καὶ ὁ ἔκτωρ σχεδὸν τι ταῦτὸν σημαίνει. Rpb. 329 D (see above).

THUC. 3, 22, 5: οὐ γὰρ ἴδει ὅ τι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος. 112, 2: ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στρατεῖμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς. 4, 69, 2: παρεγένετο δὲ σιδήρὸς τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια. 75, 2 (see above).

HDT. 2, 118: Ὅμηρος μὲν νῦν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω. 3, 115 (see above). 5, 12: ἦν Πίγρης καὶ Μαντίης, ἄνδρες Παιῖνες, οἱ . . . ἀπικνεύονται ἐς Σάρδις. 7, 133: σφέων ἢ χώρα καὶ ἡ πόλις ἐδηλώθη.

AR. Vesp. 433: ὦ Μίδα καὶ Φρυγὲ βροχίθει δένρο. Ran. 670-1: ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται | χῆ Φερσέφατθ'.

ÆSCHYL. Ag. 435-6: τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Cho. 211. 244-5: μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὶν τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστῳ Ζητὴ συγγένοιτό μοι. Pers. 318-9: καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, | . . . ἐκεῖ κατέφθιτο. 325.

SOPH. O. C. 7-8: στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με χῶ χρόνος ξινῶν | μακρὸς διδάσκει.

PIND. O. 1, 98-9: ταχὺς ποδῶν ἐρίζεται | ἀκμαί τ' ἰσχυῖος θρασύπονοι.
5, 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πίνος διαπάνα τε μάρναται. N. 1, 7: ἄρμι δ'
ὄτρύνει Χρομίον Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῖξαι μέλος. 4,
33-4: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς | ὦραί τ' ἐπειγόμεναι.

SIMON. C. 131: ἦ μέγ' Ἀθηναῖοισι φῶος γένεθ' ἠνίκ' Ἀριστο- | γείτων Ἰπ-
παρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

THEOGN. 629: ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νῶον ἀνδρός. 885: εἰρήνη
καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν. 1267: παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νῶον.

HOM. Od. 5, 184: ἴστω νῦν τοῦδε γαῦθι καὶ οὐρανὸς εἰρῆς ὑπερθεῖν. 11, 10:
τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 61: ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ
ἀθέσφατος οἶνος. 202-3: ἀλλὰ με σὺς τε πόθος σά τε μῆδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, |
σὴ τ' ἀγαποφροσίνῃ μελιηδέα θυμὸν ἀπὴνυρα. 13, 59-60: χυῖρέ μοι, ὦ βασιλεια,
διμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας | ἔλθῃ καὶ θάνατος. 15, 307: κέκλυθι νῦν, Εὐμία
καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι. 22, 246: τοὺς δ' ἦδ' ἐδάμασσε βίῳς καὶ ταρφέες ἰοί.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχη τε. 255: ἦ κεν
γηθήσῃ Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες. 2, 144-6: κίματα μακρὰ θαλάσσης |
. . . τὰ μὲν τ' εἶρὸς τε νότος τε | ὄρορ' ἐπαίξας. 3, 54-5: οὐκ ἄν τοι χραισμη
κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης. | ἦ τε κόμη τό τε εἶδος. 4, 164-5: εἴσεται ἦμαρ,
ὄτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρῆ | καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο. 9,
[320]: κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 10, 562-3: τὸν ἦ
. . . | Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί. 12, 93: τῶν δ' ἐτέρων
Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκίθοος καὶ Ἀγήνωρ. 13, 14: φαίνεται δὲ Πριάμοιο πόλις
καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 14, 120: ὧς γάρ που Ζεὺς ἦθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 17, 251:
ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.

474. SUBJECTS CONNECTED BY COMPARATIVE ἦ. — The common predi-
cate of two subjects that are compared by means of the particle ἦ agrees with
the last.

ἦ περ (sc. ἡ τύχη) ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα. DEM.
4, 12; (*Fortune*) always (takes) better care of us than we take of ourselves.

DEM. 4, 12 (see above).

PLATO, Theaet. 209 A: ὦν (sc. τῶν κοινῶν) οὐδὲν σὺ μᾶλλον ἢ τις ἄλλος
ἔχει.

475. μετὰ WITH THE GENITIVE. — A singular subject combined with
another word by μετὰ (σὶν) rarely takes the plural.

'Αλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόγτου ἐν Καρίᾳ ἵππων
εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομενάς. XEN. Hell. 1, 1, 10; *Alcibiades*
and Mantitheus . . . ran off to Clazomenae.

XEN. Hell. 1, 1, 10 (see above).

THUC. 3, 109, 2: κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατῆγων
'Ακαρνανῶν σπένδονται Μαντινεῦσι.

476. ATTRACTION OF PREDICATE. — Observe the attraction of the copula by the predicate. Cf. 124.

χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπίφθονον κτήμα, PLATO, *Legg.* 955 E; *Gold and silver is an invidious possession.*

PLATO, *Euthyd.* 279 B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειά τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλιά ἐστὶν ἀγαθὰ ὄντα. *Legg.* 732 E (124). 955 E (see above).

AESCHYL. *Ag.* 650-1: ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι . . . | πῦρ καὶ θάλασσα (personification).

477. UNITY OF SUBJECTS. — Close union often amounts to unity.

ὁ . . . χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία . . . ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους, ANTIPIHON, 5, 14; *Time and experience teach(es) men full well.* ἄνεμος καὶ χειμὼν διεκώλυσεν αὐτοὺς, XEN. *Hell.* 1, 6, 35; *Wind and storm prevented them.*

DEM. 2, 9: ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσµα πάντ' ἀνεχαίτισεν καὶ διέλυσεν. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή . . . αὐτῇ . . . καθ' αὐτὴν ἀσθενής καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστῆ. 18, 65: ἦν ἄν τις . . . μέμψις καὶ κατηγορίαι.

LYS. [20], 8: τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθῶτων ἀπέτρεπε πάντας.

ANTIPIHON, 5, 14 (see above).

PLATO, *Euthyd.* 291 C: ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ (sc. τέχνη) καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτῇ εἶναι. *Legg.* 926 D: τῷ δὲ ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νοῦν κεκτημένῳ ζημία βιρυτέρα. *Rpb.* 332 A-B: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν, ὅς ἂν τῷ χρυσίον ἀποδῶ παρακαταθεμένῳ, εἴανπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λήψις (giving and taking practically the same act) βλαβερὰ γίγνηται, φίλοι δὲ ὦσιν ὁ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς (two separate persons).

XEN. *Hell.* 1, 1, 26: διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσίῃ τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστὶ. 1, 6, 35 (see above).

THUC. 6, 17, 1: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσι εἶναι ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένη ἐπεισε.

HDT. 4, 115: ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος. 7, 198: ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. 8, 70: τοὺς δὲ Ἑλλήνας εἶχε δέος τε καὶ ἄρρωδίη. 106: Πανιώνιον μὲν νυν οὕτω περιῆλθε ἧ τε τίσις καὶ Ἑρμότιμος.

AR. *Vesp.* 590-1: ἔτι δ' ἡ βουλή χῶ δῆμος ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ, | ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῖναι.

SOPH. *Ph.* 336: ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν.

PIND. *O.* 5, 15. 9, 15. P. 2, 9-10: ἐπὶ γὰρ ἰοχάουρα παρθένος χερὶ δίδυμα | (ὄτ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. 4, 66: τῷ μὲν Ἀπόλλων ἄ τε Πυθῶ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν. 10, 10. 11, 45.

THEOGN. 291-2: ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ARCHIL. 16: πάντα τ' ἔχῃ καὶ μοῖρα. Περικλέες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

HOM. Od. 2, 338: νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο. 3, 299-300: τὰς πέντε νέας . . . | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

Il. 3, 255: τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔπειτο. 10, 523: Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρωτο κυδοιμός.¹

478. Σχήμα Ἀλκμανικόν. — In poetry the plural or dual sometimes anticipates the plural or dual result and thrusts itself between the subjects.

ἡ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη. HOM. Od. 14, 216; *Courage to me (did) Ares (gave) — nay) they did give, for I count Athena too.*

AECHYL. fr. 381: ὄπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη. | ποῖα ξενωρὶς τῆσδε καρτερωτέρη:

Cf. PIND. P. 4, 178-9: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμωνι υἱὸς ἐπ' ἄτρυντον πόνον. | τὸν μὲν Ἑχίονα, κεχλάδοντα ἡβῆ, τὸν δ' Ἑρυντον (half-eric).²

ALCMAN, 9: Κάστωρ τε πῶλων ὠκέων δματῆρες, ἱππῶται σοφοί. | καὶ Πωλυδεύκης κνδρός (apposition).

HOM. Od. 10, 513-4: εἶθι μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν | Κωκυτός θ'. 14, 216 (see above).

Il. 5, 774: ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἦδὲ Σκάμανδρος. Cf. 20, 138-9: εἰ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι (so La Roche with most MSS. and Aristarchus; Cauer reads ἄρχησι with several MSS. and Zenodotus) μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, | ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰώσι μάχεσθαι.

479. SINGULAR SUBJECTS CONNECTED BY DISJUNCTIVES. — When singular subjects are connected by disjunctives the singular is the rule, but the plural is sometimes found.

Singular:

οὔθ' ἢ Ἑλλὰς οὔθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τάνθρώπου. DEM. 9, 27: (*No land) neither Greek nor non-Greek can hold the greed of this creature.*

DEM. I, 6: οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ὑμῖν . . . ὑπολείπεται. 9, 27 (see above).

PLATO. Phaedr. 245 D: ἀρχῆς γὰρ δὴ ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται. Rpb. 342 B: οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἀμαρτία οἰδεμῖα οἰδεμῖ τ-χνη πάρεστιν.

THUC. I, 93, 5: ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν.

HDT. 2, 41: οὔτε ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἀνδρῶν Ἑλλήνων φιλήσειε ἂν τῷ στόματι (438).

¹ For English, compare Fitzedward Hall, A. J. P. iii (1882), 424 f.

² See B. L. G. *ad loc.*

AR. Ach. 308: οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οἷθ' ὄρκος μένει.

SOPH. O. R. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκέϊνος οὔτ' ἐγώ. fr. 511, 2: οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν . . . ποτ' ἀννείμειεν ἀξίαν χάριν.

AESCHYL. Pers. 14-5: κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἰππεὺς | αὔτην τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

SIMON. C. 4, 4-5: ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οἷτ' εὐρώς | οἷθ' ὁ πανδαμίτηρ ἀμαυρώσει χρόνος.

HOM. Il. 8, 7-8: μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην | πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος.

480. Plural:

εἰ . . . περὶ τούτων ἔμελλον ἀπολογήσεσθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἦρκει ἂν μοι τὰ εἰρημένα, ISAE. 5, 5: *If it were on these lines only that Leochaeres or Dicaeogenes was expected to make the defence, I should consider what has been said sufficient.*

ISAE. 5, 5 (see above).

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῶν γένωνται καλοί.

EUR. Alc. 360-2: καί μ' οἷθ' ὁ Πλούτωνος κύων | οἷθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων | ἔσχον.

BACCHYL. 36 (Bzk.): θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθιῦρετοι | οἷτ' ὄλβος οἷτ' ἄκαμptos Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις.

PIND. P. 6, 10-3: τὸν οὔτε χαιμέριος ὄμβρος . . . οὔτ' ἀνεμος ἐς μηχὸς ἀλὸς ἄξεισι.

481. ADJECTIVE PREDICATE WITH COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT GENDERS. — When the genders of combined subjects are different, the adjective predicate takes either the strongest gender or the nearest. In things with life the masculine gender is the strongest, in things without life the neuter. In poetry personification has a wide range.

ἡ μὲν Τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, AESCHIN. 2, 118: *Fortune and Philip had the control of the issues in their hands, were responsible for the actual results.* τιμωμένου δὴ πλοῦτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμωτέρα ἀρετὴ τε καὶ οἱ ἀγαθοί. PLATO, Rpb. 550 E-551 A: *When in any state wealth and the wealthy are valued, virtue and the virtuous are undervalued.* αἰδῶ δὲ καὶ φόβον . . . οὐχ ὀρῆς ἐμφυτα . . . ἀιθρώποις ὄντα: XEN. Mem. 3, 7, 5: *Do you not see that reverence and fear are things inborn in mankind?*

LYCURG. 30: ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην . . . ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βουσανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.

DEM. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας μενόντων οὐκ ἐν τῶν αἰσχροῶν αὐτῶ τούτων ἀπαλλαγῇ.

AESCHIN. 2, 118 (see above).

PLATO, CONV. 179 C: ὄντων αὐτῶ πατρός τε καὶ μητρός. Legg. 835 D: εἶδον νέους τε καὶ νέας ὀμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. 892 B: δόξα δὴ καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν . . . πρότερα ἂν εἴη. Rpb. 329 D: καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῶ τοιοῦτῳ ξιμβάινει (473). 550 E-551 A (see above).

XEN. AN. 1, 4, 8: καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρονοῦμενα (women being treated as chattels). Mem. 3, 7, 5 (see above).

THUC. 8, 63, 1: πηθόμενος . . . τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα (masc.).

HDT. 3, 57: τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήιον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα.

AR. PL. 160-1: τέχνηαι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα | ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐστ' εὐρημένα.

AESCHYL. Ag. 527: βωμοὶ δ' αἴστοι (sc. εἰσὶν) καὶ θεῶν ἰδρύματα.

HOM. Od. 4, 79: ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' εἰσιν.

Pl. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 18, 567-8: παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθειοι ἀταλὰ φρονέοντες | . . . φέρον μελιγδαί καρπόν.

482. COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS. — When the persons of combined subjects are different, the first person is preferred to the second, the second to the third, or else the person is determined by the nearest subject.

αἰεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ . . . φίλω ἤμεν. PLATO, Lach. 180 E; *Your father and I were always good friends. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν*, Phaedr. 237 C; *Let you and me not get into the predicament which we find so much fault with in others.*

ISAE. 7, 45: ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ.

PLATO, Euthyd. 279 D: ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ξένων ἐγὼ τε καὶ σὺ (469). 286 A: τί οὖν δὴ τοῦτο; . . . ἡττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγὼ τε καὶ σὺ; Gorg. 515 E: ἀλλὰ οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι κτέ. Lach. 180 E (see above). Legg. 770 C: Μέγιστος μὲν γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ Κλεινίας εἰρήκαμεν τε αὐτὰ ἀλλήλοις οὐκ ὀλιγάκις ὁμολογοῦμέν τε λέγεσθαι καλῶς. Lys. 223 B (60). Phaedr. 237 C (see above). Theaet. 154 D-E: εἰ . . . δεινοὶ καὶ σοφοὶ ἐγὼ τε καὶ σὺ ἤμεν . . . ἦδη ἂν . . . ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. *Ibid.* 163 A: ἀλλ' οὐ δίκαιον . . . οὔτε σὺ οὔτε ἂν ἡμεῖς φαίμεν.

XEN. AN. 2, 1, 16: σὺ τε γὰρ Ἑλλήν εἶ καὶ ἡμεῖς. An. 7, 7, 16: ἀλλ' ἐγὼ μὲν λέγω, ἔφη, καὶ Σεύθης ταυτά. Cyr. 7, 4, 5: τοῦτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα. Mem. 4, 4, 7: οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτ' ἀντειπεῖν.

AR. AV. 131: ὅπως παρέσθη μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία. Pl. 620-1: ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν | ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιῶ.

SOPH. El. 622-3: ἦ σ' ἐγὼ καὶ τὰμ' ἔπη | καὶ τὰργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέ-

γειν ποιεῖ. 795: οἴκων Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; O. R. 401 2: κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ' συνθέεις τάδε | ἀγλατήσεων. 1020: ἀλλ' οἷ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.

AESCHYL. Suppl. 938-9: ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἴση σύ τ' αὐτὸς χαί' ξυνέμποροι σέθεν.

483. In AESCHIN. 2, 184: τὸ δὲ σῶμα ἤδη τοντὶ παραδίδωσιν ἡμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, the speaker has in mind the familiar formula οὐκ ἔγωγε ἀλλ' ὁ νόμος, ANAXIM. Rhet. Gr. 1, p. 236 (Spengel). Cf. LYS. 1, 26: οὐκ ἐγὼ σὲ ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, and AR. Eccl. 1055 6: ἀλλ' οὐκ ἐγώ, | ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ(ε).

B. Qualification of the Subject

484. The subject may be qualified by giving it an attribute. An attribute is that which serves to give a specific character.

Chief Forms of the Attribute

485. The chief forms of the attribute are:

- I. The adjective (including the participle) and its equivalents.
- II. Apposition.

EQUIVALENTS OF THE ADJECTIVE

486. Equivalents of the adjective are:

1. The Pronouns including the Article.
2. Substantives denoting Rank, Age, Trade.
3. The Genitive Case.
4. The Dative Case.
5. Prepositions with their cases.
6. Adverbs.
7. Relative Clauses.

1. For the Article and the Pronouns, see the sections treating of these.

487. 2. *Substantives denoting Rank, Age, Trade:*

ὦ ἄνδρες βουλευταί, XEN. Hell. 2, 3, 24; *Gentlemen of the Senate.*

Poets are very free in this regard, and the substantives thus used have a wider range. Especially common is the use of *ἀνὴρ* in every sphere,¹ with more weight in prose than in poetry. *ἄνθρωπος* is as disrespectful as *ἀνὴρ* is respectful.

¹ *Men and brethren* is a portentous mistranslation of Acts xxiii, 1.

DEM. 9. 31 : οὐχ Ἕλληρος ὄντος . . . ἀλλ' ὀλέθρον Μακεδόνος. 18, 127 : ὀλεθρὸς γραμματεῖς. 19. 4 : ὡ ἄνδρες δικασταί, and the same phrase very often elsewhere. 19. 22 : ὡ ἄνδρες πρέσβεις. 172 : ἀνθρώπους πολίτας.

AESCHIN. 2. 87 : κατ' ἀνδρὸς πολίτου. 3, 152 : τοῖς δραπεταῖς ποσί. 233 : ἀνὴρ . . . ἰδιώτης. 253 : ἀνὴρ ῥήτωρ.

LYS. Cf. 1. 15 : πρεσβύτες ἄνθρωπος. Cf. 4. 19 : δούλην ἄνθρωπον. 12. 1 and elsewhere : ὡ ἄνδρες δικασταί. 26, 21 : ὡ ἄνδρες βουλευταί.

ANTIPHON, 3 a 1 : ὡ ἄνδρες πολῖται. β 2 : ὡ ἄνδρες δικασταί. 4 a 6 : ἀνδρα πρεσβύτεην.

PLATO, Critias, 118 E : ἀνδρα ἡγεμόνα. Ion, 540 D : ἀνδρὶ . . . στρατηγῷ. Phaedr. 260 B : λόγον ἔπαινον. Protag. 312 C : ἀνδρὶ . . . σοφιστῇ. Rpb. 620 B : ἀθλητοῦ ἀνδρός. Theaet. 195 B : ἀνὴρ ἀδολεσχης.

XEN. An. 3, 2, 2 : ὡ ἄνδρες στρατιῶται . . . ἀνδρῶν στρατηγῶν. 4, 1, 6 : σὺν τοῖς ὀπισθοφίλαξις ὀπλίταις. 28 : τῶν γυνήτων ταξίαρχων. 7. 8 : τῶν ὀπισθοφιλῶν λοχαγῶν. 6, 5, 9 : ὡ ἄνδρες στρατηγοί. Cyr. 5, 3, 31 : ἀνδρὶ εὐεργέτη. 5, 11 : ἀνδρὶ ἄρχοντα. Hell. 2, 3, 24 (see above). 4, 13 : ἄνδρες πολῖται.

THUC. 1, 74, 1 : ἀνδρα στρατηγόν. 6, 85, 1 : ἀνδρὶ . . . τυράννῳ. 8, 98, 3 : ἀνδρὶ στρατηγῷ.

HDT. 3, 52 : ἀλήτην βίον. 6, 83 : ἔπειτα δὲ ἐς τοὺς δούλους ἦλθε ἀνὴρ μάντις Κλέανδρος.

AR. Ach. 328 : ἄνδρες δημόται. Eq. 242 : ἄνδρες ἱππῆς. Vesp. 360 : ἄνδρες ὀπλίται. 908 : ἄνδρες δικασταί. Pax. 9 : ἄνδρες κοπρολόγοι. Thesm. 345 : γραιῖς γυνή. Ran. 858 : ἄνδρας ποιητάς. 1008 : ἀνδρα ποιητήν. 1041 : ἀνδρὶ πολίτην.

EUR. Alc. 679 : νεανίας λόγους. Hec. 921 : νύτταν . . . ὄμιλον. Heracl. 699 : ὀπλίτην κόσμον. 800 : ὀπλίτην στρατόν. H. F. 26 : γέρον δὲ δή τις ἔστι Κυδμείων λόγος. 190 : ἀνὴρ ὀπλίτης δούλος ἔστι τῶν ὄπλων. Hipp. 1006 : παρθένον ψυχῆν. Ion. 1373 : οἰκέτην βίον. Or. 529 : δακρυῖος γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτίκω τάλας. Phoen. 838 : παρθένῳ χερὶ.

AESCHYL. Ag. 1627 : ἀνδρὶ στρατηγῷ. Cf. Cho. 3, 14 : τριγέρον μῖθος. Sept. 605 : ξὺν πολίταις ἀνδράσιν. 717 : ἀνδρ' ὀπλίτην.

PIND. O. 10 (11), 49 : μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. P. 11, 33 : μάντιν τ' ὄλεσσε κόρυν. N. 2, 13 : φῶτα μαχιτάν.

HOM. Od. 3, 267 : αἰοδὸς ἀνὴρ. 9, 391 : ἀνὴρ χαλκεῖς. 508 : μάντις ἀνὴρ. 24, 2 : ἀνδρῶν μνηστήρων. 253 : βουσιλῆι γὰρ ἀνδρὶ εἰοικας.

Il. 4, 216 : χυλκῆες . . . ἄνδρες. 6, 315 : τέκτονες ἄνδρες. 390 : γυνὴ ταμίη. 9, 477 : φίλακος . . . ἄνδρας. 11, 514 : ἱητρὸς . . . ἀνὴρ. 17, 65 : ἄνδρες . . . ἰομήες. 21, 574 : ἀνδρὸς θηρητῆρος.

488. 3. *The Genitive Case:*

δοκεῖ γέ μοι (sc. ἡ χλαῖνα) | εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. AR. Vesp. 1141-2: *It looks most like a cloak of Morychus' to me.* (Compare ἐν τῇδε τῇ . . . οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ. PLATO, Phaedr. 227 B; *In this house of Morychus.*)

ὦ παῖ Κλεινίου. ALC. 1, 103 A; *Son of Clinias*. (Compare ὄ . . . Κλεινέιος οὔτος, GORG. 482 A; *This (son) of Clinias*.)

For further examples, see *Genitive Case*.

489. 4. *The Dative Case:*

βοήθεια ἑαυτῷ. PLATO, GORG. 522 D; *Self-help*. τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν. APOI. 30 A. τὸν δὲ ταύρω χαλκῆ καυτήρα . . . | ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντῶ φάτις. PIND. P. 1, 95-6.

For other examples, see *Dative Case*.

490. 5. *Prepositions with their Cases:*

τὰ ὑπὸ γῆς (= ὑπόγεια) δικαιοτήρια. PLATO, PHAEDR. 249 A; *Underground reformatories*.

DEM. 2, 12: οἱ παρ' ἡμῶν πρόσβεις. 16: τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

PLATO, PHAEDR. 249 A (see above). RPB. 426 E: τὰ ἐν τοῖς ξυμβουλαίοις κακουργήματα. 506 C: τὰς ἄνευ ἐπιστήμης δόξας. THEAET. 148 D: τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν.

XEN. CYR. 1, 6, 38: τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. 39: τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας.

THUC. 1, 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυνμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ. 2, 6, 2: τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. 2, 7, 1: τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροῦς . . . Διονύσια. Eq. 709: τὰν πρυτανείω σιτία. Nub. 218: φέρε τίς γὰρ οὔτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

SOPH. Ant. 95: τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά.

491. 6. *Adverbs* (chiefly preceded by the article and involving the participle of εἰμί):

ἐν . . . τῷ τέως χρόνῳ. LYS. 7, 12; *Up to date*.

DEM. 18, 26: τὸν μεταξὺ χρόνον. 29, 14: τὸν ὁμολογονμένως δοῦλον.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσογηνίους.

LYS. 7, 12 (see above).

PLATO, LEGG. 639 B: οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἄρχοντα, ἀλλὰ τινων σφόδρα γυναικῶν. 731 E: διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν. 952 C: τῆς σφόδρα προθυμίας. PHAEDO, 109 D: εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον. Politic. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. RPB. 328 E: τοὺς σφόδρα πρεσβύταις. 341 C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης. 450 C: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 496 E: τὸν . . . ἐνθάδε βίον. 564 A: ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν . . . εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν.

XEN. CYR. 1, 5, 9: τῶν παραυτίκα ἡδονῶν. MEM. 3, 5, 1: Περικλεῖ . . . τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους νίῳ.

THUC. 2, 48, 2: καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρίν.

95, 2: τὴν οὐ περιτείχισιν. 6, 80, 5: τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. 8, 89, 2: τῶν πάντων στρατηγῶν.

HD1. 1, 96: τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Ran. 421: κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Eccl. 115: ἡ μὴ ἴμπεiria.

COM. Cratin. 2, 122: τοῦ λίαν πότον (445).

SOPH. El. 1134: τῇ τόθ' ἡμέρῃ. Ph. 131: τῶν ἀεί λόγων.

AESCHYL. Ag. 73: τῆς τότ' ἀρωγῆς. P. V. 123: διὰ τὴν λίαν φιλότητα.

PIND. P. 1, 20: Αἴτνια, πάνετες χείους ὀξείως τιθῆνα (see B. L. G. *ad loc.*). fr. 133: ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον.

7. For Relative Clauses as equivalents of adjectives, see *Relative Clauses*.

For the substantive in apposition, see *Apposition*.

492. CONCORD OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute agrees with its substantive in gender, number, and case.

ἱερὸς λόχος, *Sacred Band*. ἱερὰ πόλις, *Sacred city*. ἱερὸν πτολίεθρον, *Sacred citadel*. ἱεροὶ δόμοι, *Sacred abodes*. ἱερὰ χρήματα, *Sacred money*. ταμίας . . . τῶν . . . ἱερῶν χρημάτων. PLATO, Legg. 759 E. κλαῖδες (= κλείδες) . . . ἱερᾶν (= ἱερῶν) φιλοτάτων. PIND. P. 9, 39. τὸν ἄνδρα. τὴν γυναῖκα. τὸ παιδίον. οὗτος ὁ ἀνὴρ. αὕτη ἡ γυνή. τοῦτο τὸ παιδίον. ὁ παρῶν χρόνος. τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγонуῖαν πίστιν, DEM. 19, 27. ἡ βουλή δ' ἡ μὴ κωλυθεῖσ' ἀκούσαι τάληθῆ παρ' ἐμοῦ, *Ibid.* 31. ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέρωιν τοῖν βασιανισθέντοιν, ANTIPHON. 5, 49.

493. EXCEPTIONS. — Exceptions to the above rule are found in the matter of dual concord and in the employment of the *constructio ad sensum* instead of formal agreement.

494. PLURAL ADJECTIVE WITH DUAL SUBSTANTIVE. — Occasionally a plural adjective is used with a dual substantive, but not in prose.

HOM. Od. 11, 211-2: ὄφρα . . . φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε | ἀμφοτέρω κρνεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο. 12, 228-9: διὸ δοῦρε | μικρ(ά).

Il. 13, 434-5: τὸν . . . Ποσειδάων ἐδάμασσαν | θίλξας ὄσσε φαεινά. Cf. 616-7: τῷ δέ οἱ ὄσσε | παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον. 16, 139: εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε. 21, 115-6: ὄδ' ἔζητο χεῖρε πετύσσας | ἀμφοτέρας.

495. ΔΥΟ WITH A PLURAL SUBSTANTIVE. — From HOMER on διὸ (δύω) is found with plural substantives as well as with dual substantives, and the plural is the rule for διὸ (nominative and accusative) in Attic Prose. Un-

common is the use of *δυσῶν* with a plural,¹ and the use of *δύο* (indeclinable) with a substantive in the genitive or the dative plural is rare in the ATTIC ORATORS and in PLATO.²

δύο μὲν νίεις, δύο δὲ θυγατέρες. ISAE. 2, 3. δύο πλοῖα, LYS. 13, 25. δύο . . . τράπεζαι. 37. δύο νύκτας δύο τ' ἡμέρατα. HOM. Od. 9, 74. οἱ δὲ δύο σκόπελοι. 12, 73. δύο . . . γενεαί. II. 1, 250. δύο κήρυκας. 3, 116.

προσελθόντων δ' αὐτῶ δυσῶν ἀνδρῶν, LYCURG. 86. πλεονεκτημάτων δυσῶν. DEM. 5, 23.

οὐσῶν δ' αὐτῶ δύο θυγατέρων, DEM. 41, 3. τῶν δὲ δύο μερῶν, PLATO, Legg. 848 A. δύο ποταμῶν, HOM. Od. 10, 515. δύο κανόνεσσ(ι), II. 13, 407.

496. MASCULINE DUAL FORMS USED GENERICALLY FOR THE FEMININE. — The use of the forms *τώ, τοῖν, τοῖτω, τοῖτοιν, αὐτῶ, αὐτοῖν, τῶδε*, and the like, with feminine substantives is no exception to the rule, as these forms are common to all the genders, though there are also special feminine forms, which are preferably used in the genitive and dative.³ In like manner, the masculine dual forms of descriptive adjectives and of participles are sometimes used generically for the feminine.⁴

ἔρῃσατ', ᾧ παῖ. πλευρόν ἀμφιδέξιον | ἐμφύντε (sc. Antigone and Ismene) τῶ φύσαντι, SOPH. O. C. 1112-3. ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴσον προλιπόντ' ἀνθρώπους | Αἰδῶς καὶ Νέμεσις, HES. O. et D. 199-200.

497. AGREEMENT ACCORDING TO SENSE. — There is no recorded exception in prose. In poetry there are occasional exceptions, the real gender, and not the grammatical, being regarded.

ᾧ χᾶϊρε, κολλιτικοφάγε Βοιωτίδιον, AR. Ach. 872.

AR. Ach. 872 (see above).

AESCHYL. Cho. 893: τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

HOM. II. 22, 84: φίλε τέκνον.⁵

¹ See Keck, Ueber den Dual bei den griechischen Rednern, Würzburg, 1882, p. 47, and Roeper, De dualis usu Platonico, Gedani, 1878, p. 25 sq. For a list of examples, see Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 6.

² According to Keck, *l. c.*, p. 39, only twice in the ORATORS: DEM. 41, 3 and [42], 23; according to Roeper, *l. c.*, p. 20, only twice in PLATO: Legg. 848 A and 908 B (Tim. Locr. 96 A, 97 C, and Epin. 984 E are excluded as non-Platonic); according to Zander *apud* Keck, *l. c.*, the form *δύο* is found with the genitive plural 7 times in THUCYDIDES and 6 times in XENOPHON, with the dative plural 5 times in THUCYDIDES and once in XENOPHON.

³ See Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 19.

⁴ See Keck, p. 37 *infra* and p. 38 *supra*: also Hasse, *l. c.*, pp. 26, 36, and 37, where, however, no instance of a feminine simple adjective in *ων* or of a feminine participle in *ων* is cited.

⁵ For II, 244-5, see 503.

498. VARIATIONS IN PARTICIPIAL CONCORD.—For deviations in the concord of the participle, which in its ordinary use differs from the adjective in that it conveys the notion of predication, see 122-4 and other sections under *Agreement of the Predicate with the Subject*.

499. DEVIATIONS IN CONCORD OF PRONOUNS.—Pronouns that have different forms for different genders and numbers, agree in gender and number with the substantives they represent. But there are frequent variations according to sense, the name of a town, for example, suggesting the inhabitants, or a plural pronoun being used of a generic singular (sometimes the reverse).

ἵνα εἰδῶ εἰ ἐπίστασαι ἃ χρῆ ἑραστήν περὶ παιδικῶν πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλους λέγειν. PLATO, *Lys.* 205 A. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστη πόλις Ὀλυνθος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἐφ' ᾧ τε . . . συμπολιτεύειν. XEN. *Hell.* 5, 2, 12. ἦν δὲ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν τις ἐπιχειρῆ. τούτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα. *Cyr.* 7, 4, 5. ταῦτα προσιόντες συμβουλευέουσιν καὶ παραινεέουσιν ἄσσα αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον. *Hdt.* 1, 197.

DEM. 2, 18: εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων. τούτους μὲν φιλοτιμῶ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη.

ISOC. 2, 15: μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιῶν κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν.

PLATO, *Conv.* 207 A-B: ἡ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία . . . περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων (sc. τῶν γενομένων) καὶ διαμάχεσθαι . . . καὶ ὑπεραποθῆσκειν. *Lys.* 204 E-205 A (see above). *Phaedr.* 233 A-B: καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἑραστῇ: ἐκέῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τί τε λεγόμενα καὶ τὰ πριττόμενα ἐπαινοῦσι . . . ἐὰν δ' ἐμοὶ πειθῆ κτέ. *Rpb.* 599 E: σὲ δὲ τίς αἰτιάται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς ὠφελῆκεν:

XEN. *An.* 1, 4, 8: οὐδ' ἑρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἕως μὲν ἂν παρῆ τις χρώμμι, ἐπειδὴν δὲ ἀπίεμι βούληται, συλλαβῶν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἀποπνῶ. *Cyr.* 1, 2, 2: ἦν δὲ τις τούτων τι παραβαίῃ, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. 7, 4, 5 (see above). *Hell.* 5, 2, 12 (see above). *Hiero.* 2, 13: ἂν τι πάθωσι κακὸν . . . λυποῦνται ἐπὶ τούτοις. 3, 4: ὅταν γε ἀφροδισισθῆ κινᾶ συμφορὰν τινα γυνή, οὐδὲν ἦττον τούτου ἔνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς οἱ ἄνδρες.

THUC. 1, 136, 1: ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς . . . φεῖγει . . . ἐς Κέρκυραν, ὣν αὐτῶν (sc. Κερκυραίων) εὐεργέτης.

HDT. 1, 197 (see above). 2, 90: ὃς δ' ἂν . . . ὑπὸ κροκοδείλου ἀρπασθεῖς . . . φαίνηται τεθνεώς, κατ' ἦν ἂν πόλιν ἐξενειχθῆ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν . . . θάψαι ἐν ἱρῆσι θήκησι. 8, 121: τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηλώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμίνα.

EUR. Bacch. 961-2: κόμζε δαὶ μέσης με Θηβαίυς χθονός· | μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.

SOPH. Ant. 707-9: ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, | ἢ γλώσσων, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν. | οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κεροί. O. C. 942: αὐτοῖς refers to πόλις, v. 939.

500. AGREEMENT WITH A SYNONYM.—The tendency of the Greek language to sudden changes of subject without the mention by name of the new subject (compare **71**), is largely responsible for the few instances that are cited of the agreement of a pronoun with the gender of some synonymous word, instead of with the natural or the grammatical gender of the word that the pronoun represents.

SOPH. Ph. 755-9: ΝΕ. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νόσηματος. | ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με. | ΝΕ. τί δῆτα δρώσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς· | ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἕσως | ὡς ἐξεπλήσθη. (Philoctetes does not take up the νόσημα idea, but returns with the word αὕτη to the νόσος of 734: τῆς παρεστῆσης νόσου. So 765: τῆς νόσου. The νόσος of our passage is personified as elsewhere in Sophocles.) ΤΓ. 984-7: ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν | κείμει πεπονημένος ἀλλήκτοις | ὀδύνας; οἴμοι ἐγὼ τλάμων. ἢ δ' αὖ μιὰρὰ (sc. νόσος. Cf. νόσον, 981) βρῦκει.

HOM. II. 11, 237-8: ἐτράπετ' αἰχμηή· | καὶ τό γε (sc. ἔγχος. Cf. 233) χαρὶ λαβίων. 21, 166-8: τῷ δ' ἐτέρῳ (sc. δουρί) μιν . . . βίαλε . . . ἢ (sc. μελίη. Cf. 162 and 169) δ' ὑπὲρ αὐτοῦ | γαίῃ ἐνεστήρικτο, λειυομένη χροὸς ἄσαι.

501. NEUTER PRONOUNS REFERRING TO MASCULINE OR FEMININE SUBSTANTIVES.—Not an exception to the rule of concord is the case of a neuter pronoun referring to a masculine or feminine substantive regarded as a thing. Cf. **126**. In most of the instances cited, however, the reference is rather to some thought implied in the substantive than to the substantive itself.

ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὐτὴ ἀρετὴ πάντων ἐστί, πειρῶ . . . ἀναμνησθῆναι. τί αὐτὸ φησι Γοργίας εἶναι. PLATO, Meno. 73 C; *Since the same virtue belongs to all (resides in all), try to recall what Gorgias says it (the thing itself, the essence of it) is.* δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐξήλωκε, DEM. 2. 15; *He is eager for glory, and has made that his passion.*

DEM. 2. 15 (see above). 18, 68: ὥστε (sc. Φίλιπποι) τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμήσαι καὶ τοῦτ' (sc. τὸ τῶν Ἑλλήνων ἀρξαι) εἰς τὸν τοῖν ἐμβαλέσθαι. 20, 140: φύσει κακίως σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος. καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο (sc. τὸ φθονεῖν) πεπονηθῶς.

ISOC. 6. 15: οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο (*this sort of thing*) διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.

PLATO, Gorg. 484 C: φιλοσοφία γάρ τοι ἐστί. ὃ Σώκρατες. χαριέν, ἂν τις αὐτοῦ μετρώς ἄψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ (the αὐτοῦ in view of the χαριέν). Meno,

73 C (see above). Politic. 300 D: οὐκοῦν ἀνὴρ ὅστισοῦν εἰς ἢ πλῆθος ὁτιοῦν, οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι. παρὰ ταῦτα ὅταν ἐπιχειρήσωσι ποιεῖν ὡς βέλτιον ἕτερον. ταῦτόν δρῶσι κτέ. Protag. 357 C: ὁμολογοῦμεν ἐπιστήμης μηδὲν εἶναι κρείττον. ἀλλὰ τοῦτο αἰεὶ κρατεῖν . . . καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Rpb. 381 A-B: πᾶν δὴ τὸ καλῶς ἔχον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέρους ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλον ἐνδέχεται. 583 E: ὁ μεταξὺ ἄρα νῦν δὴ ἀμφοτέρων ἐφίμεν εἶναι. τὴν ἡσυχίαν. τοῦτό ποτε ἀμφοτέρω ἔσται. λυπῆτε καὶ ἡδονῆ. Theaet. 176 B: οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοὶ φασὶ δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν. ἀρετὴν δὲ διώκειν. τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον, τὸ δ' οὐ.

XEN. Cyr. 3, 3, 50: οὐκ ἂν οἶν τοξότας γε (sc. ποιήσειεν ἂν ἀγαθοὺς καλὴ παραίεσις). εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμελετηκότες εἶεν (*had such practice*). Hiero. 9, 9: εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμώμενος ἂν ὁ πλείστα τοῦτο ποιῶν καὶ ἐμποροῦς ἂν πλείους ἀγείροι.

THUC. 1, 6, 5: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάρους ἔστιν οἷς νῦν . . . πυγμαῆς καὶ πάλῃς ἄθλα τίθεται. καὶ διεζωμόνοι τοῦτο δρῶσι. 6, 10, 2: ἡσυχάζοντων μὲν ἡμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται—οὕτω γὰρ ἐνθῆδε τε ἄνδρες ἐπραξαν αὐτὰ (*schemes*) καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων—σφαλέντων δέ που κτέ. 96, 1: διεισοῦντο τὰς προσβάσεις αἰτῶν (sc. τῶν Ἐπιπολῶν) φυλάσσειν ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμοι.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου. πολλῶ τοῦτο προέχειν λέγω: ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη (τοῦτο is natural because of the τριῶν which precedes and the οὐδὲν which follows).

AR. Pl. 522-4: οὐδ' ἔσται . . . οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς | . . . τίς γὰρ πλουτῶν ἐβελήσει | . . . τοῦτο ποιήσει;

502. PLURAL OF NEUTER PRONOUNS FOR THE SINGULAR.
—Neuter pronouns are often used in the plural where we might expect the singular.¹

ἐφιέντων (sc. ἡμῶν) δυοῖν θάτερα. ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν. τούτων οὐδέ-
τερα ποιεῖ. PLATO, Crito, 52 A; *Although we leave it to him to do one of two things, either to persuade us or to do (our bidding), he does neither.*

DEM. 19, 72: ἐστὶ δὲ ταῦτα² γέλωσ. μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δευή.

ISAE. 1, 22: καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιον θύτερα μέλλοντες. ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβιωτέρην ἢ ἐκείνῃ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. 3, 58: οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἔτερα προσήκε τῇ γυναικί. ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδιῶ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῶων. ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιούην ποιεῖσθαι.

¹ For Neuter Plural of Adjectives instead of Singular, see 37.

² For the absence of attraction by the predicate in the above and similar examples, see 129.

LYS. 4, 7: ῥῖν δὲ ὁμολογοῦμεθι πρὸς παῖδισ καὶ ἀλητρίδας καὶ μετ' οἴνου ἔλθοντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοιαι;

PLATO, Crito, 52 A (see above). Phaedo, 62 D: ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα. φεικτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Phileb. 43 D-E: ΣΩ. τίθει . . . τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον. τρίτον δὲ μηδέτερον τοῦτον. ΠΡΩ. κείται. ΣΩ. τὸ δὲ μηδέτερον τοῦτον ἐστ' ἡμῖν ὅπως θύτερα γένοιτ' ἂν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

XEN. AN. 1, 9, 24: τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοῖς φίλοις εὖ ποιοῦντα οὐδὲν θαυμαστόν . . . τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων καὶ τῷ προθυμῆσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα ἔμοιγε μᾶλλον δοκεῖ ἀγαθὰ εἶναι (οὐδὲν θαυμαστόν singular and ταῦτα plural). CONN. 2, 19: ἔλθῶν οὐκιδε ὀρχομένην μὲν οὐ, οὐ γὰρ πώποτε τοῦτ' ἔμειθον, ἐχειρονόμον δέ· ταῦτα γὰρ ἠπιστάμην (ταῦτα side by side with τοῦτο).

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ λόγον . . . κόμπους τάδε (the statements just made) μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθειαι, αὐτῇ ἢ δύνάμει τῆς πόλεως . . . σημαίνει. Cf. 6, 77, 1: δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οἷδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται . . . ἀλλὰ Δωριῆς ἐλείθεροι.

HDT. 7, 14: ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατῆς, τὰ δὲ τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχῆσαι· “ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσσει.”

COM. Eriph. 3, 559: τὰ δ' οὐ Κόρινθος οἶτε Λαίς, ὦ Σῆρε.

AR. Nub. 1299: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; AN. 445-6: ὄμνημ' ἐπὶ τοῦτοῖς πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ran. 21: εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

EUR. Andr. 168-9: οὐ γὰρ ἐστ' Ἐκτωρ τὰ δε. | οὐ Πρίamos οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις. Cycl. 63: οὐ τὰ δε Βρόμιος, οὐ τὰ δε χοροί. Hipp. 474-5: οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις | τὰ δ' ἐστὶ κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν. Tro. 99-100: οὐκίτι Τροία | τὰ δε.

SOPH. O. C. 883: ἀρ' οὐχ ὕβρις τὰ δε(ε); 1729: θέμις δὲ πῶς τὰ δ' ἐστὶ;

HOM. Od. 1, 226: οὐκ ἔρανος τὰ δε γ' ἐστίν.

Il. 8, 362-3: οὐδέ τι τῶν μένηται, ὅ οἱ μάλα πολλὰ κίς νῖον | τειρόμενον σῶεσκον ὑπ' Εὐρυσθηῶς ἀέθλων.

For καὶ ταῦτα, see under οἶτος.

For Attraction of the Demonstrative by the Predicate, see 127.

For Attraction of the Article, see 574, 635.

503. AGREEMENT OF COMMON ADJECTIVE ATTRIBUTE.—

The common adjective attribute of two or more substantives agrees with the nearest. Exceptions are explicable.

σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα. XEN. AN. 2, 4, 27; *Much bread-stuff and small cattle (sheep)*. πολλὰ κριθὰ καὶ πυροί. *Ibid.* 7, 1, 13; *Much barley and wheat*.

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθισι . . . καὶ πόλεις ὄλαι καὶ ἔθνη. 1, 19:

μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (481).

LYS. [6]. 47: ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε. 13, 95: μηδὲ μῶς . . . μήτε τέχνη μήτε μηχανῆ μηχανήματα.

PLATO. Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή (= ἀδελφοί) τῷ γένωνται καλοὶ (480). Rpb. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ.

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναιται ἐπτά ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἄττικοὺς (concord due to ἐπτά). 2, 4, 27 (see above). 7, 1, 13 (see above).

THUC. 1, 102, 4: καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. 6, 49, 4: οὔτε πλοῦν πλοῦν οὔτε ὀδόν.

HD1. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου.

AR. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχεροντίος τε σκοπέλος αἱματοσταγῆς | φροροῦσι. Κωκυτοῦ τε περὶ ὄρομοι κίνεες, κτέ.

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξις δὲ χώρων καὶ γένους καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάας. Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τῆνδ' ἐκίρωσις φέτιν.

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας. 860: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

HOM. Od. 2, 123: βίωτόν τε τεόν καὶ κτήματ' ἔδονται. 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (12).

Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα. 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ ἄματος εἴχομαι εἶναι. 9, 465: πολλὰ δὲ ἴφει μῆλα καὶ εἰλίποδις ἔλικας βοῦς. But 11, 244-5: πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη. | αἴγας ὁμοῦ καὶ οἰς, τὰ οἱ ἄσπετα πομψιάνοντο, χίλι(a) agrees with μῆλα understood, which becomes more evident by comparing Od. 9, 183-4: ἐνθα δὲ πολλὰ | μῆλ', οἷές τε καὶ αἴγες, ἰαίεσκον. 13, 287: οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιο (78). 14, 73: ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

504. REPETITION OF THE COMMON ATTRIBUTE. — The common attribute may be repeated for emphasis or rhetorical balance. So with καὶ . . . καί, μὲν . . . δέ.

ῥέτο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην. XEN. An. 2, 6, 17: *He thought that he should acquire from this a great name and great power.* ἐξωπλίζετο (sc. ὁ στρατός) πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν. Cyr. 6, 4, 1: *The army accoutred itself with many fine tunics, many fine corselets and helmets.*

DEM. 18, 27: πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας. 19, 226: τοσαύτην κοφότητα καὶ τοσοῦτο σκότος. 227: ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. Cf. 22, 66 (= 24, 173): πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἠδίκηκότων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων.

PLATO, Cratyl. 436 D: δει δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἀνδρὶ τὸν πολλὸν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν.

XEN. AN. 2, 6, 17 (see above). CONV. 4, 47: πᾶσαι . . . αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη. CYT. 1, 5, 9: πολλὸν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εἰδουμιονίαν. 6, 4, 1 (see above).

THUC. 6, 20, 4: πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἄκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσιων αἰτίας.

HDT. 5, 30: ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας. 47: ἰσνέσπετο οἰκητῆ ἢ τε τριηρέϊ καὶ οἰκητῆ ἀνδρῶν δαπάνῃ.

SOPH. EL. 87-90: ὧς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς. | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου | στέρνων πληγὰς.

AESCHYL. Suppl. 1006-7: πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολλὸς πόνος, | πολλὸς δὲ πόντος οὐνεκ' ἠρόθη δορί.

THEOGN. 1051-2: μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξις χρεῖος, ἀλλὰ βυθείῃ | σὴ φρενὶ βούλευσαι σὺ ᾧ ἀγαθῷ τε νόω.

HOM. Od. 11, 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόντος σά τε μῆδεα, φεῖδιμ' Ὀδυσσεύ, σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιγδέϊα θυμὸν ἀπηγά (473).

505. POSITION OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute precedes the substantive. This, which is the original position, so often yields to rhythmical and rhetorical considerations that a sharp difference between the order, attribute and substantive, and the order, substantive and attribute, cannot be formulated.

μικρὰς ζημίας ὀξίους. LYS. 1, 3: *Deserving* [only] a SLIGHT penalty. οἰκονόμος δεινῆ. *Ibid.* 7: A clever HOUSEKEEPER. ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. DEM. 19, 227: *Having* (but) ONE body and ONE soul (504. chiasm). ἔπιων ματαίων, HDT. 7, 11, but μάταια ἔπεα. 15. λόγον οὐδένα ἐποίετο, HDT. 7, 13, but ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιήσεται. 16. εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ. PROV.

DEM. 8, 28: μικρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρόν πινάκιον ταῦτα πάντ' ἐπισχεῖν δύναιτ' ἄν. 15, 23: βάρβαρον ἄνθρωπον (31). 18, 20: πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ἡμῶν . . . οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν . . . συνελάμβανον (plural) ἡμῖν. 22: μετὰ κοινοῦ σινεδρίου τῶν Ἑλλήνων. 30: τρεῖς ὄλους μῆνας . . . ἡμερῶν δέκα, ἴσως δὲ τριῶν ἢ τετάρων. 34: λόγον οὐδὲν (a). 44: δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας. 19, 196: Ὀλυμπίαν γυνίκα (31). 19, 227 (see above). 23, 75: δύο προσθήκαι (III). 31, 7: ὀγδοήκοντα μυῖ (124).

ISOC. 7, 46: δύο τρόποι (III).

ISAE. 8, 7: ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγγινέσθην νείεις δύο (110).

LYS. 1, 3 (see above). *Ibid.* 7: οἰκίδιον . . . διπλοῦν. 10: πολλὸν χρόνον. 22: ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε. 12, 11: τετρακοσίους κνζικηνοῦς (32). 13, 37: δύο δὲ τράπεζαι. 32, 6: τριάκοντα στατήρας Κνζικηνοῦς (32).

ANTIPHON, 1, 14: ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθός (31). 2, δ, 5: θερμοὶν καὶ

ἀνδρεῖον ἄνθρωπον (31). 5, 91: ἐν . . . ἀκεστῷ πράγματι (78). 6, 42: δύο μῆνες (111).

PLATO, Gorg. 470 C: φίλον ἄνδρα (31). Legg. 846 D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίον (31). Menex. 247 D: θνητῷ ἀνδρὶ (31). Phaedr. 227 A: ὃ φίλε Φαῖδρε (17). *Ibid.* D: ὃ βέλτιστε Σώκρατες (17). Protag. 316 B: οἰκίαι μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. *Ibid.* C: ξένον ἄνδρα (31). Rpb. 331 C: φίλον ἀνδρὸς (31). 334 A: ὅτου τις ἄρι δεινὸς φίλαξ, τοῖτον καὶ φῶρ δεινός (Chiasm. Cf. *ibid.*: εἰ ἄρι ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός). 343 D: δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκον πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. 353 E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν. Soph. 230 C: ὃ παῖ φίλε (17).

XEN. An. 1, 7, 10: ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσίου (56). 2, 2, 12: δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. 17: κραυγὴν πολλήν. 2, 3, 14: εἶπὼν δὲ σίτος πολλὸς καὶ οἶνος φοινίκων. 6, 4, 23: εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους (27). Cyr. 1, 5, 9: πολλὴν μὲν ὄλβον, πολλήν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς. Oec. 21, 8: μεγάλην χειρὶ (56).

THUC. 3, 20, 2: ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι (27). 3, 82, 4: τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομήσθη (65). 96, 3: πολλῇ χειρὶ (56). 4, 16, 1: δύο χοίτικας (47). 6, 22: πεφρυγμένας κριθάς (47).

HD1. 1, 80: πολλῇ χειρὶ (56). 195: ἐσθῆτι δὲ τοιῇδε χρέωνται, κίθωνα ποδηνεκίῃ λινέῳ (after), καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρνέειον (before) κίθωνα ἐπειδίνας (78). 3, 53: χρήμα σφαλερόν (40). 5, 30: πυνθάνομαι γὰρ ὀκτακισχιλίην ἀσπίδα (56) Ναξίοισι εἶναι καὶ πλοῦτα μακρὰ πολλά. *Ibid.*: ἔχον στρατιῆν τε πολλήν καὶ πολλὰς νέας (504). 64: ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρες (27). 96: πᾶν χρήμα (40). 7, 8, γ: δούλιον ζιγόν. 11 (see above). 13: λόγον οὐδένα . . . οὐδένα χρόνον. 15 (see above). 16, γ (see above). 41: χίλιοι μὲν . . . ῥοὰς εἶχον χρυσέας . . . οἱ δὲ εἰκοσχιλίοι . . . ἀργυρέας ῥοὰς εἶχον.

AR. Ach. 74-5: ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χουσιδίων | ἄκρατον οἶνον ἡδύν. 80: ἔπει τετάρτῳ. 82: ὀκτὼ μῆνας . . . χρυσῶν ὄρων. 197: σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Av. 626: πυρὸς ὀλίγους (47). Lys. 511: μέγα πρᾶγμα (40). 1099: ταχεῖ πῶδ' ἄλω.

EUR. Heracl. 275-6: πολλήν . . . αἰχμήν (56). 337: πολλῇ . . . χειρὶ (56). Hipp. 11: Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιπθέως παιδείματα (52). Ion, 192: χρυσέαις ἄρπαις (52). I. A. 78: ὄρκους παλαιούς. 315: ἐκ χειρῶν ἐμῶν. I. T. 365: νυμφεῖματ' αἰσχροῖα. Or. 70: ἄπορον χρήμα (40). Phoen. 78: πολλήν . . . ἀσπίδ' (α) (56). fr. 243: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ (56).

SOPH. Ai. 231: κελαινοῖς ξίφεσιν (52). Ant. 650: ψυχρὸν παριγκαλισμῶν (41). Tr. 491-2: κοῦτος νότον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα | θεοῖσι δισμαχοῦντες (55).

AESCHYL. Ag. 1041: δουλείας μάξης. 1257: Λύκει' Ἄπολλον (24). Cho. 1028: πατροκτόνον μῖασμα. P. V. 88-90: ὃ δῖος αἴθρη καὶ ταχύπτεροι πνοαί. | ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κινμάτων | ἀνῆριθμον γέλασμα, παμμήτορ τε γῆ (12). 210: πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. 329: γλώσση ματαιία ζημίᾳ προστρίβεται.

PIND. O. 7, 19: Ἀργεῖα σὺν αἰχμῆ (56). P. 1, 19: στέρνα λαχναέντα (50). 4, 1: παρ' ἀνδρῶ φίλω (31). 9, 6: ἔνικέ τε χρυσέω παρθένον ἀγροτέρων δ' ἴφρω.

ARCHIL. 4, 3: ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. 9, 3: πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 5: ἀνηκέστοισι κικούσιν. 6: κρατερὴν τλημοσίην. 8: αἱματόεν δ' ἔλκος. 10: γυναικεῖον πένθος. 11, 1: πολιῆς ἀλός. 2: γλυκερὸν νόστον. 12, 1: χαρίεντα μέλα, etc. 21, 2: ἔλης ἀγρίης.

HOM. Od. 11, 61: ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἴνος (473). 323: Ἀθηναίων ἱεράων (49). 12, 341: δειλοῦσι βροτοῦσι (45). 24, 249: ἀγαθὴ κομιδῆ. 286: ξενίῃ ἀγαθῇ.

Il. 1, 418: κακῇ αἴσῃ. 2, 235: κάκ' ἐλέγχε(α) (41). 3, 17: καμπύλα τόξα (52). 108: ὀπλοτέρων ἀνδρῶν (31). 14, 238: καλὸν θρόνον (52). 16, 3: δάκρυα θερμὰ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος. For details of Homeric usage, see La Roche, W. St., xix (1897), pp. 161-88.

506. SEPARATION OF ATTRIBUTE FROM SUBSTANTIVE. — The attribute may be separated from its substantive by one or more words.

Removal often increases the emphasis, the mind being thus forced to recall or await the substantive. So numerals are often put at a distance as if for the convenience of adding. The interval is seldom excessive in prose. In poetry, on the other hand, it is sometimes very considerable, and sometimes the conception seems rather predicative than attributive, but the rhythm aids in bridging the chasm. The beginnings of verses are really near. So PIND. O. 6, 1-2, cited below. But compare P. 9, 5-6, O. 11, 19-21 (both cited below), and especially O. 12, 5-6, and see the editor's notes on those passages.

πλεονέκτημ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέγ' ὑπήρξεν Φιλίππῳ. DEM. 18, 60; *An advantage, a great advantage did Philip have to start with.* ἔδοξαν πολέμιους ὀρᾶν ἰππέας, XEN. AN. 2, 2, 14.

DEM. 1, 1: ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ κτέ. 18, 60 (see above).

LYS. 1, 22: μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις ἐπίδειξω.

PLATO, Gorg. 448 E: ἐρομένου Χαιρεφῶντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης. 449 C-D: ῥητορικῆς γὰρ φησὶ ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. 453 D: καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι. Ion, 534 B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐστὶ (40).

XEN. AN. 2, 1, 19: μηδεμίᾳ σωτηρίας ἐστὶν ἐλπὶς. 2, 2, 12: ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολλὴν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι. 2, 2, 14 (see above). Mem. 1, 2, 11: ἀλλὰ μὴν καὶ συμμαχῶν ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δίοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων.

THUC. 6, 20, 2: ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν εἶναι μεγάλας. 25, 2: ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμμασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἣν δέ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι.

HDT. 7, 2: τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη. 5: παρενθήκην ποιεῖσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλῆς εἶη χώρα. 13: ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῆψαι ἔπει. 14: ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγῳ.

AR. Ach. 109: σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας. 137: εἰ μισθὸν γε μὴ φeres πολύν.

EUR. I. A. 313: μακροὺς δὲ δοῖλος ὦν λέγεις λόγους. I. T. 340-1: ὅστις ποτὲ | Ἕλληνας ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξεινον. 372-3: ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσ(α). Phoen. 441-2: μυριάν ἄγων | λόγῳχην (56).

SOPH. El. 87-90: ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ψῆδὰς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθον | στέρων πληγὰς (504).

AESCHYL. Cho. 61-2: ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας | ταχεῖα. 89-90: πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν | γυναικὸς ἀνδρὶ. 185-6: ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι | σταγόνες. 299: πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἴμεροι.

PIND. O. 6, 1-2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θιλάμιον | κίονας. 11, 19-21: τὸ γῆρ | ἐμφυὲς οὐτ' αἰθῶν ἀλώπηξ | οὐτ' ἐρίβρομοι λείοντες διαλλάξαντο φῆθος. P. 9, 5-6: τὰν ὀ χαιτάεις ἀνεμιοσφαραγῶν ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοῖδας | ἄρπασ(ε). 12, 16: ἐν παραῶν κράτα συνάσασαι Μεδούσας. 24: ἐὺ κλεῖα λαοσσόων μυυστήρ' ἀγῶνων. 26: παρὰ καλλιχορον ναῖοισι πόλιν. N. 8, 2: παρθενήτοισι παίδων τ' ἐφίξουτα γλεφάροις.

THEOGN. 43: οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες. 64-5: χρῆμα δὲ συμμίξις μηδενὶ μηδ' ὀπιῶν | σπουδαῖον. 811: χρῆμα ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὐτὶ κάκιον.

ARCHIL. 4, 1-2: ἀλλ' ἄγε, σὺν κῶθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς | φοῖτα καὶ κοίλων πώμιτ' ἀφελκε κάδων. 9, 1: κήδεα μὲν στονόεντα. 25, 3: μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος.

HES. O. et D. 178: χαλεπὰς δὲ θεοὶ δῶσουσι μερίμνας.

HOM. Od. 3, 161: ἔριν ὄρσε κακὴν. 9, 12-3: σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα | εἴρεσθ(αι). 9, 116-9: νῆσος ἔπειτ' ἐλιχέω παρὲκ λιμένος τετάνυσται. | γαίης Κυκλώπων οὐτε σχεδὸν οὐτ' ἄπο τηλοῖ. | ὑλήεσσ' (rather felt predicatively than attributively). ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσιαι γεγύμισιν | ἄγριαι. 9, 132-3: ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας | ὑδροηλοὶ μαλακοί.

II. 7, 251: δὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος. 264-5: ἀλλ' ἀνιχισάμενος λίθον εἶλετο χεῖρὶ παχείῃ | κείμενον ἐν πιδῶ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε (the three adjectives are predicative rather than attributive). 299: δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶομεν ἀμφῳ.

507. POSITION OF ADJECTIVES USED PARTITIVELY. — Adjectives used partitively regularly precede.

περὶ μέσας νύκτας. XEN. An. 1, 7, 1: *About midnight.*

AESCHIN. 2, 75: διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξήγει.

PLATO, Lach. 183 B: τὴν μὲν Λακκιδάμονι . . . οἷδ' ἄκρω ποδὶ ἐπιβάνοντα. Rpb. 621 B: μέσας νύκτας γενέσθαι (47).

XEN. An. 1, 7, 1 (= 7, 8, 12) (see above). 2, 2, 8 (- 7, 3, 40): ἀμφὶ μέσας νύκτας.

THUC. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503). 8, 101, 3: πρῶτερον μέσων νυκτῶν.

HD. 1, 24: ἐς μέσῃν νέα. 2, 17: ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος . . . ῥέει μέσῃν Αἴγυπτον σχίζων ἐς θάλασσαν. 33: μέσῃν τάρμων Λιβύην. 7, 58: διὰ μέσῃς δὲ πορηνόμενος πόλιος. 72: ἐς μέσῃν κνήμην. 8, 12: μέσον θέρος.

AR. Vesp. 218: ἀπὸ μέσων νυκτῶν. Thesm. 1099: διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος. But fr. 2, 1171: χειμῶνος μέσον.

COM. Eubul. 3, 259: πηδῶσι δ' ἰχθῆς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

EUR. El. 840: ὄνυχας ἐπ' ἄκρους σταῖς (adjective follows). I. T. 49: βεβλημένον πρὸς οἶδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν. 266: ἄκροισι διακτύλοισι. 283: ὠλένας τρέμων ἄκρας (adjective follows). 297: μύσχος οὐρούτας εἰς μέσας (adjective follows).

SOPH. Ai. 238: γλῶσσαν ἄκραν (adjective follows). 285: ἄκρας νυκτός. Ant. 415-6: ἐν αἰθέρι | μέσῳ (adjective follows). El. 748: εἰς μέσον ὁρόμον. 1476: ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις. O. R. 808-9: μέσον | κύρα. 812: μέσῃς ἀπήνης . . . ἐκκυλίδεται. Ph. 748: πάταξον εἰς ἄκρον πόδα. 824: ἄκρον . . . ποδός. Tr. 564: ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ. 781-2: μέσον | κρατός. 803: ἐν μέσῳ σκάφει.

AESCHYL. Ag. 1594: χερῶν ἄκρους κτένας. Eum. 112: ἐκ μέσων ἀρκυστάτων. Pers. 196: ζυγὸν θραύειν μέσον (*in the middle*). Sept. 389: ἐν μέσῳ σάκει. fr. 169: ἄκρον κύρι.

THEOGN. 265: μέσῃν περὶ παῖδα. 447: κεφαλῆς . . . ἀπ' ἄκρης.

MIMNER. 12, 7: ἄκρον ἐφ' ὕδωρ.

HOM. Il. 7, 246: ἀκρότατον κατὰ χαλκόν. 258: μέσον σάκος οὔτασε δοῦρι. But 7, 266-7: τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβύειον | μέσσον ἐπομφάλιον.

508. POSITION OF COMMON ATTRIBUTE. — When the attribute belongs to two or more words, it is generally put before them all, sometimes after them all, sometimes after the first, occasionally after one of the intermediate substantives.

πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροί. XEN. An. 7, 1, 13: *Much barley and wheat* (503). χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται. THUC. 6, 34, 2. τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. THUC. 6, 22. βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. XEN. An. 4, 7, 14.

509. a. Before all:

DEM. 2, 2: τῶν . . . παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ τόπων. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. 18, 18: ἀλλά τις ἦν ἄκριτος . . . ἔρις καὶ

ταραχῆ. 34: πάσαις . . . αἰτίαις καὶ βλασφημίαις. 68: ἐν παῖσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 112: τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 19. 1: μηδεμίαν μῆτε χάριν μῆτ' ἄνδρῳ (503). 25, 68: τῶν ἐπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (503).

Lys. [6], 47: ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμων (503).

PLATO. Rpb. 329 C: πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. 459 C: συχνῶ τῷ ψεῖδει καὶ τῇ ἀπάτῃ (503). 543 D: καλλίω . . . πόλιν τε καὶ ἄνδρῳ.

XEN. An. 6. 6. 38: μίαν ἡμέριν καὶ νύκτα. 7. 1. 13 (508). Cyr. 6. 4. 1: πολλοὺς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν (504).

THUC. 1. 102. 4: οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία (503). 2. 49. 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503).

AR. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε (503). Ran. 470-2: τοῖα Στιγὸς σε μελαγκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκοπέλος . . . | φρουροῦσι. Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κίνες (503).

SOPH. O. C. 350: πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίον τε καίμυσιν.

HOM. Il. 2. 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα (503). 6. 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος (*ibid.*). 9. 466 (*ibid.*). 13. 287 (*ibid.*).

510. b. *After all:*

Lys. 13. 95: μηδὲ μῶς . . . μῆτε τέχνη μῆτε μηχανῇ μηδεμίᾳ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσθησθε (503).

ANDOC. 1. 6: ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαὶν ποιῶμαι.

PLATO. Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῷ γένωνται καλοῖ (480).

XEN. An. 1. 5. 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιβόλιον Ἀττικούς (503).

THUC. 6. 34. 2: χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται (508).

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξαι δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς (503). Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκίρωσας φάτιν (503).

THEOGN. 87: μὴ μ' ἔπεισον μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (503).

511. *After the first:*

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη (503).

XEN. An. 2. 4. 27: ἐνὴν δὲ σίτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα (503).

THUC. 6. 22: τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. 49, 4: οὔτε πλοῦν πολλὸν οὔτε ὀδόν (503).

HDT. 3. 82: δῆμον τε ἀρίστον καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου (503). 5. 31: χρήματα δὲ ἔνι πολλὰ καὶ ἀνδράποδα.

HOM. Od. 2. 123: βίσιόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται (503). 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (503).

512. *After one of the intermediate substantives :*

ΝΕΝ. ΑΝ. 4, 7, 14 : ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνν ὀλέγοι ἐλίφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. ΜΕΜ. 1, 1, 14 : τοῖς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεισθαι.

PECULIAR FORMS OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE

513. The demonstrative and other adjective pronouns present important peculiarities. Of these pronouns the most common is the article.

The Article

514. The function of the article, which was originally a demonstrative, and always has more or less demonstrative force, is to fix a floating adjective or substantive. In the earlier stages of the language ἵππος means 'the horse' (literally 'the swift one')¹ as well as 'a horse,' and we have an implicit article as well as an explicit article (ὁ, ἡ, τό). This implicit article served at first as particular or generic. Afterwards the particular use required the reinforcement of the explicit article, but in the generic use the employment of the explicit article was optional. Particular: (ἄνθρωπος), ὁ ἄνθρωπος, *the man*; generic: ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος, *man*.

Proper names being in their nature particular do not require the explicit article, and when the article is used with them, it retains much of its original demonstrative force.

It is impossible to draw a sharp line of demarcation between the uses of the attributive article at different stages. The Homeric demonstrative use passes over into the articular use, and the Attic articular use approaches the Homeric demonstrative use. In the one case we have the germ of a new life; in the other, the survival of the old. To the Attic the Homeric ὁ γέρον could hardly have been distinguishable from the everyday ὁ γέρον of prose. Much depends on the position in the verse. Sometimes there may be apposition, sometimes the article may be used for contrast. When Pindar said ἄριστον μὲν ἔδωρ, ὁ δὲ χρυσός, the verse brings out the pause, the feeling of antithesis. We say that there is no articular infinitive in Homer, because in the only apparent example, Od. 20, 52: ἀνὴ καὶ τὸ φυλάσσειν, the appositional explanation brings the passage in line with the use elsewhere (Od. 1. 370; 11. 358-9) and with the later use of τοῦτο, which is the demonstrative article 'write large' (PLATO, Gorg. 449 C).

In the older language and in the higher poetry that follows the older norm the article proper is not so much used as in Attic prose and as in comic poetry, which approaches the language of everyday life. Homer gives the norm, which

¹ But cf. A. J. P. xxiii (1902), 22. Oertel, Study of Language, p. 306.

is followed closely by Pindar. The lyric parts of tragedy are more anarthrous than the dialogue. The dialogue of comedy differs decidedly from that of tragedy in this respect. Old phrases, especially prepositional phrases, retain in the heyday of Attic their anarthrous forms. Dialects vary, and the Doric is said to have affected the hearty homely article. See the Lacedaemonian chorus in the *Lysistrata*. Authors vary, and whereas some eschew the article with proper names or use it gingerly, others, like Plato, are exceedingly free with it. On the other hand, the familiar use of the article has led to exactness and finesse, and the subtle variations in the employment of it add a special charm to Attic prose.¹

The substantive use of the article is in Attic prose a survival, and is found chiefly in fixed phrases and certain old-fashioned turns of expression.

Substantive Use

515. ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ. μὲν . . . ὁ δέ. — Very common is ὁ μὲν . . . ὁ δέ, now used with definite reference to persons or things mentioned, *the one . . . the other, the former . . . the latter, the latter . . . the former*, now used indefinitely simply in contrast to each other. One or the other (more commonly the latter) of the two articles may also be replaced by a substantive or a pronoun.

Here belong also the adverbial uses of the article τὸ (τὰ) μὲν . . . τὸ (τὰ) δέ, τῆ μὲν . . . τῆ δέ.

μῆ γὰρ οἴεσθ(ε) . . . τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. ἀλλ' ὁ μὲν (*the former*) δόξης ἐπιθυμεῖ . . . τοῖς δέ (*the latter*) τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι. DEM. 2, 15-6. φημί τοῖνυν ἐγὼ . . . κάλλιον Κόνωνα τὰ τεῖχη στήσαι Θεμιστοκλέους· ὁ μὲν (*the latter*) γὰρ λαθὼν, ὁ δέ (*the former*) νικήσας τοὺς κωλύοντας αὐτ' ἐποίησεν. DEM. 20, 74. ἐν δὲ ταῖς μεγάλας πόλεσι . . . ἀρκεῖ καὶ μία ἐκάστῳ τέχνη εἰς τὸ τρέφεσθαι· πολλάκις δὲ οὐδ' ὅλη μία· ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεία, ὁ δὲ γυναικεία. XEN. CΥΓ. 8, 2, 5 (indefinite use). ταῦτα συνθέμενοι οἱ μὲν ἐπορεύοντο . . . Ξενοφῶν δὲ . . . ἤγειτο πρὸς τὴν φανεράν ἔκβασιν. XEN. AN. 4, 2, 2. μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἤγειτο, οἱ δ' εἶποντο. *Ibid.* 7, 3, 7. ὑμεῖς μὲν . . . πάσας ἐξελεύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο. DEM. 18, 26.

DEM. 1, 13: τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλείων ἰσθύνησε. 2, 3: ὁ μὲν γὰρ . . . θινμιστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δ(ἐ) . . . πλείον' αἰσχύνῃν ὠφλήκατε. 15-6 (see above). 9, 61, 64, 18, 26 (see above). 20, 74 (see above).

PLATO, CONV. 211 A: τῆ μὲν καλόν, τῆ δ' αἰσχρόν. Rpb. 338 D: τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.

¹ Cf. A. J. P. xxiii (1902), 121.

369 D: γεωργὸς μὲν εἷς, ὃ δὲ οἰκοδόμος, ἄλλος δὲ τις ἐφάντης. Theact. 152 B: ἄρ' οὐκ ἐνόησε πνεόντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὃ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ, ὃ δ' οὐ; καὶ ὃ μὲν ἡρέμα, ὃ δὲ σφοδρῶν;

XEN. AN. 4, 1, 14: τὰ μὲν τι μιχόμενοι, τὰ δὲ τι ἀναπανόμενοι. 4, 2, 2 (see above). 5: καὶ τοὺς μὲν κατακινόντες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθ' ἔμενον. 4, 6, 23: Χειρίσοφος μὲν . . . ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ δὲ . . . κατὰ τὰ ἄκρα ἐπῆσαν. 4, 8, 10: τῇ μὲν γὰρ αἰδοῦν, τῇ δὲ εἰδοῦν εὐρήγομεν τὸ ὄρος. 5, 6, 24: τὰ μὲν (*partly*) διὰ τὸ ἐκίθεον εἶναι, τὰ δὲ (*partly*) διὰ τὸ συνεστρατεῖσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ. 6, 3, 7: οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες . . . οἱ δὲ. 7, 3, 7 (see above). Cyr. 8, 2, 5 (see above). Hell. 1, 1, 5: καὶ τὰ μὲν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων (sc. τῶν Ἀθηναίων), Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῦν δεούσας εἴκοσι νινσῶν.

THUC. 3, 37, 3-4: οἱ τε φανλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοῖς ξινητωτέροις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν (*the latter*) γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φείνεσθαι . . . οἱ δὲ (*the former*) . . . ἀμειθέστεροι . . . τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι. 4, 76, 5: τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιώντων τοῖς ἀφεισθηκόσι, τοῖς δὲ (sc. τοῖς Βοιωτοῖς) οὐκ οὔσης ἀθροῦς τῆς δινημέως. 4, 106, 3: καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιοῦτῳ τρόπῳ παρέδωσαν, ὃ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς ἐκατέπλεον ἐς τὴν Ἥϊονα. 107, 1-2: μετὰ δὲ τοῦτο ὃ μὲν (sc. Θουκυδίδης) τὰ ἐν τῇ Ἥϊῳ καθίστατο . . . ὃ δὲ (sc. Βρασιδάς) . . . τὰ . . . περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 8, 47, 2: τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμφαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλεον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν.

HD. 1, 173: νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. 6, 69: ὃ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἢ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. *Ibid.*: καὶ τὸ μὲν (sc. φάτιμα) οἰχώκεε, ἦκε δὲ μετὰ ταῦτα Ἀρίστων. 70: ἢ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὃ δὲ . . . ἐπορεύετο ἐς Ἥλιον.

AR. Vesp. 564-7: οἱ μὲν γ' ἀποκλάνται πενίαν αὐτῶν . . . οἱ δὲ λέγονσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοισιν. | οἱ δὲ σκώπτουσιν(ι). Lys. 17-9: ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκτύπτουσιν. | ἢ δ' οἰκέτην ἡγεῖρον, ἢ δὲ παιδίων | κατέκλειεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμωσεν.

EUR. El. 799-801: δμῶς πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρις. | οἱ μὲν σφαιγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κυνᾶ. | ἄλλοι δὲ πῆρ ἀνήπτον. 830: χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ. Or. 356-7: ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἠδέως προσδέρομαι | . . . τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.

SOPH. Ai. 762-6: κείνος δ' . . . ἄνους καλῶς λέγοντος ἠέρεθη πατρός. | ὃ μὲν (*the latter*) γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, κτέ. ὃ δ' (*the former*) ἐψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο. Ant. 21-2: οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμῆσας ἔχει;

AESCHYL. Ag. 326-32: οἱ μὲν γὰρ . . . τοὺς δ(έ). Sept. 295-8: τοὶ μὲν . . . τοὶ δ(έ). 481-2: τῷ μὲν . . . τοῖσι δέ.

PIND. O. 13, 56-60: πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν | ἐπ' ἀμφοτέρῃ μιχᾶν τάμνει τέλος, | τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρείῳ | Ἑλείαν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν | εἶργοντες. P. 12, 32: τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὐπῶ.

THEOGN. 901-2: ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείων ἔργον ἕκαστον· | οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

PHOCYL. 3. 1-3: τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνοντο | φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κενός, ἡ δὲ μελίσσης. | ἡ δὲ σινὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἔππου χυτηΐσσης.

SOLOX. 13. 29: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ἕστερον.

SEMON. AMORG. 1. 11-8: φθάει δὲ τὸν μὲν γήρας ἄζηλον λαβόν. | . . . τοὺς δὲ δύστηνοι νόστοι | φθάρουσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἱ δ(ἐ) . . . οἱ δ(ἐ) κτέ.

CALLIN. 1. 16-7: ἀλλ' ὁ μὲν οἶκ' ἔμψης δῆμψ φίλος οὐδὲ ποθεινός, | τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μ' ἄγχι, ἦν τι πάθῃ (Generic).

HES. O. et D. 161-7: καὶ τοῖς μὲν . . . τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ . . . τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ (*some — partly — partly — some. I say — the others*). Theog. 276-7: Σθειώ τ' Εὐρύαλη τε Μεδουσία τε Λυγρὰ παθοῦσα. | ἡ μὲν ἔην θνητή, αἰ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

HOM. Od. 2. 6-8: αἴψα δὲ κηρέκεισι λιγυφθόγουσι κέλεισεν | κηρίσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς. | οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκλι. 6, 27-8: σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτῇ | ἐννοσθι, τὰ δὲ τοῦτι παρυσχεῖν, οἱ κέ σ' ἄγωνται. 12. 73-101: οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εἰρὴν ἰκάνει | . . . τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει. Ὀδυσσεῖν.

Il. 1. 312-3: οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ἔγρῳ κέλειθι. | Λιοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολινμαίεσθαι ἄνωγεν. 5, 27-8: ἴδον νῆε Δάρητος | τὸν μὲν ἀλεάμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11. 472: ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἴμ' ἔσπετο ἰσθθεὸς φῶς. 16. 317-22: Νεστορίδῃ δ' ὁ μὲν οὐτᾶσ' Ἀτίμνιον ὀξεί δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μίρις (brother of Atymnius) δ' αἰτοσχεδᾷ δουρὶ | Ἀντίλοχῳ ἐπόρουσε . . . τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασηνμήδης (son of Nestor) ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. 18. 593-7: ἡίθεοι καὶ παρθένοι . . . ὠρχεῖντ(ο) . . . τῶν δ' αἰ μὲν . . ., οἱ δὲ . . . καὶ ῥ' αἰ μὲν . . . οἱ δὲ κτέ. 23. 1: ὣς οἱ μὲν στεναύχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3-4: οἱ μὲν . . . Μυρμιδῶνας δ(ἐ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY μὲν OR ΔΕ. — Prepositions generally attract μὲν and δέ and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ. PLATO. Phaedr. 263 B: *In some things we are in accord, in others not.* οὐδὲ τᾶλλα δύο ἢ τρία μιᾷ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ τὸ δὲ τῇ, XEN. [R.A.] 2. 12: *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DEM. 15. 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῖσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

LYS. [2]. 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO. Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἷα τε, εἰς δὲ τὰ οὐ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἀξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῆ, προμήκη δέ.

XEN. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὶ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

THUC. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀνταπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αὐτῶν ἐργον, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῆ μὲν γὰρ τευχί τε καὶ οἰκίαι ἐργον . . . , παρὰ δὲ τὸ κρημοί.

HD1. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῆ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θίπτουσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἢ μὲν τῆ περιφρέουσι, ἢ δὲ τῆ.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἔμοι | καὶ πιασίην. Suppl. 207-8: πρὸς δὲ τοῖσι χερίμας | προβλήματ(α).

SOPH. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ὄλοκον φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἐγώ.

AESCHYL. Eum. 1-2: πρῶτον μὲν . . . πρεσβεύω . . . | τὴν πρωτόμυτιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιμν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

PIND. N. 7, 55: ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι.

517. **ὁ δέ** WITHOUT AN EXPRESSED **ὁ μὲν**. — **ὁ δέ** without expressed **ὁ μὲν** is sometimes used in the sense of *the other, another*, plural *the others, others*, just as though a **ὁ μὲν** preceded.

δύο δὴ λέγω τούτω εἶδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφορὰν. PLATO, Theaet. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration (the one), the other rotation.*

DEM. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμῆν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἦδε . . . οἱ δέ.

PLATO, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἔγωγε. Οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθῆς, ὁ δὲ ψευδῆς. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῆ. Theaet. 181 D (see above).

AR. Eq. 599-600: εἰς τὰς ἱππαγωγὸς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, | πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδι καὶ κρόμμου. Av. 490-492: ἀνιπῆδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βυδ' ζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529-30: εἴτα λυβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους· | οἱ δ' ὠνοῖνται βλιμάζοντες.

EUR. H. F. 568-72: Καδμείων δ' ὄσους | κικκοῖς ἐφέηρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ περωτοῖς διαφορῶν τοξένυμοι | νεκρῶν ἄπαντ' Ἴσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635-6: χοήμασιν δὲ διαίφοροι· | ἔχουσιν. οἱ δ' οὐ.

SOPH. Ant. 201-2: ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινοῦ πάσαισθαι, τοὺς δὲ δουλῶσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227-9: οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φάσιν ἂν | νύμφη καθυρμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κείθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεί κακά, where also see commentators.

PIND. O. 9, 67-8: ἀφ' ὅκοντο δέ φοι ξένοι | ἐκ τ' Ἄργεος ἐκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. 86-7: ἄλλαι δὲ δι' ἐν Κορώνθου πύλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάριμι. | ταὶ δὲ καὶ Νεμέϊς Ἐφειρμόστῳ κατὰ κόλπον. P. 3, 91-2: ὀπόθ' Ἄρμονίαν γάμειν (sc. ὁ μὲν) βοῶπιτι. | ὁ δὲ Νηρέος εἰβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60-1: ἄρματο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς. ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλον Νεμέϊς.

Hom. Od. 9, 466-7: ἀσπᾶσι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν. | οἱ φέγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

Il. 22, 157: τῇ ῥῆ παραδραμέτην φεύγων, ὁ δ' ὕπισθε διώκων.

518. **ὁ δὲ** WITHOUT REFERENCE TO **ὁ μὲν**. — **ὁ δὲ** may be used by itself without reference to an expressed or an implied **ὁ μὲν**, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas*. (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

ὁ δὲ not same as subject of preceding sentence:

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον . . . ἢ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν. LYS. 1, 12: *And I bade my wife go away but she would not (refused).*

DEM. 18, 140: ἐν δ' ἐπεξεργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους. . . ὡς διαστρέψω τ' ἀληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

ISAE. 1, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

LYS. 1, 12 (see above). 12, 8-9: ἐγὼ δὲ Πείσιωνα μὲν ἠρώτων . . . ὁ δ' ἔφισκεν . . . εἶπον οἷν . . . ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμεν αὐτοῦ . . . ὁ δ' . . . ἔφισκεν. 12, 14.

PLATO. Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οἷν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπαιθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ἀλλὰ τοιοῦνδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno. 97 C. Phaedr. 228 B: ὁ δὲ ἐπέθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αὐὶ δέ. Protag. 315 C: ἐφύιόντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτᾶν τὸν Ἰππίαν, ὁ δ' (ἐ) . . . διεξήει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ' (ἐ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

XEN. An. 1, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία . . . ἦν. Cyr. 1, 3, 13: ἐδαίτο αὐτῆς ὁ Ἀστινάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον, ἢ δὲ ἀπεκράματο κτέ. 15.

THUC. 1, 37, 2: φαιὶ δὲ ξιμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενὸς πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδενσαν. 81, 1-2: τάχ' ἂν τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηρὸν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλή κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τεichoμαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι, τοῖς δὲ πολιορκίας μακρὰς καθεστηκυίας τούτων ἐνδεᾶ ἐφάνετο. 104, 2: οἱ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

HDT. 2, 30: διδοῖσι σφείας αὐτοὺς τῷ Αἰθιόπων βασιλεῖ· ὁ δὲ σφείας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αὐὶ δέ. 6, 69: ἐγὼ δέ . . . ὁ δέ. Often.

AR. EQ. 626. 651: οἱ (δ.). 652. 663-4: ἐκαροδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλήν πάλιν. | ὃ δὲ ταῦτ' ἀκούσας . . . ἐφληγάφει. 666: οἱ δ(έ). 667. 670: οἱ δ(έ). 680: οἱ δ(έ). Vesp. 116 30 (seniēs). 568 70: τὰ πτωχάρη· εἰθὺς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβλαγγῆται. Pax, 623: οἱ δ(έ).

COM. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλάμωζον αὐτήν. ἢ δ' ἐφρόντιζ' οἷοδ' ἔν.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλουςιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἔμοι | καὶ πωσίν (516). Heracl. 290-1: μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μικηναῖον, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρίν. I. T. 296. 333-5: πρὸς δ' ἄνυκτα τῆσδε γῆς | κομίζω μὲν νῦν. ὃ δ' . . . ὄσον τάχος | . . . ἔπεμπέ σοι. Or. 877: ὃ δ(έ). Suppl. 207-8 (516).

SOPH. O. C. 741-2: πᾶς σε Καθμείων λείως | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἔγω. 1607-11: ἐς δὲ γούνατα | πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον . . . ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

PIND. O. 1, 74-6: ἄπυεν βαρύνκτοπον | Εὐτρίμιαν· ὃ δ' αὐτῷ | παρ ποδῶν σχεδὸν φάιγν. 6, 52: τοῖ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἱ δ(έ).

Hom. Od. 9, 399-401: αὐτὰρ δὲ Κίκλωπας μεγάλ' ἦπυεν . . . | οἱ δὲ . . . ἐφοῖταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407-9: τοὺς δ(έ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπει πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἱ δ(έ). 480: ὃ δ(έ).

II. 1, 43: ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313-4: λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολινμύεισθαι ἄνωγεν. | οἱ δ' ἀπελινμύοντο. 446-7: ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χείρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἢ δέ.

519. ὃ δὲ same as subject of preceding sentence :

ἐνταῦθ' ἔμενον ὡς τὸ ἄκρον κατέχοντες. οἱ δ' οὐ κατείχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν. XEN. An. 4, 2, 5-6: *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

XEN. 4, 2, 5-6 (see above).

THUC. 1, 87, 1-2: τοιαῦτα δὲ λέξις ἐπεψήφισεν αὐτὸς ἔφορος ὢν. ὃ δὲ, κρίνουσι γὰρ βοῆ καὶ οὐ ψήφω, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοῆν ὑποτέρω μείζων.

HER. 1, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ελείπονται, ταῦδε ἦδη σφι λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἡμέλησε, ὃ δὲ ἄλλης εἶχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

SOPH. El. 711-3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα | ἴπποις ὀμοκλήσαντες ἠνίας χερῶν | εἰσεσαν.

Hom. Od. 9, 398-9: τὸν μὲν (sc. μοχλόιν) ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο . . . | αὐτὰρ δὲ Κίκλωπας μεγάλ' ἦπυεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὃ δ' ὀδύρετο πατριδὶ γαῖαν.

II. 1, 189-91: διάνδιχα μερμηρίξεν, | ἢ ὄ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξοί. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἀβαντα μετώχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἢ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὁ γάρ. — ὁ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.¹

ὁ γάρ ἦλθε θεοῦς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. HOM. II. 12.

HDT. I. 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνώδεκα μὲν εἰσι αὐτὰ κτέ.

SOPH. El. 45-6: ὁ γάρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478-9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιχὸς | . . . τρέφεται.

Sept. 17: ἡ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

HOM. Od. 1, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

II. I. 9-10: ὁ γὰρ βαισιλῆι χολωθεῖς | νοῦσον . . . ὤρσε κακήν. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὁ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἣ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γάρ . . . ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι τοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δείπνων, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. 1, 3, 9: καὶ τὸν κελεῖσθαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται.

HDT. I. 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγίνετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τήν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τοῖς.

SOPH. O. C. 1699: ὅποτε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οἶκ' ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τᾶ.

522. ὅς, ἣ, ὃ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἣ, ὃ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἣ, καὶ οἷ, and the phrases ἣ δ' ὅς, ἣ δ' ἣ. In poetry the use is more free.

καὶ ὅς ἤγειτο. XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* ἣ δ' ὅς. PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλις Ἑλληνίδις ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φηγάδας κατάγων ἔλκε τήν εἰρήνην.

ANTIPHON, 1, 16: ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακοησαί οἱ, καὶ ἣ ἐπέσχετο ὡς τάχιστα.

¹ It is claimed by Classen for THUC. 1, 69, 2: οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκῶτας ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τε βυβύλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάναι.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἦ, οὐκ εὐφημῆσαι; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἦ δ' ἦ. 208 C: καὶ ἦ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἦ δ' ὄς.

XEN. An. 1, 8, 16 (= 3, 4, 48, 6, 5, 22. Conv. 1, 15, 2, 3, 16. Oifen): καὶ ὄς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἷ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιληῖας ἰστίαις ἐπιώρκηκε ὄς καὶ ὄς. 7, 18: καὶ ὄς. 8, 56: καὶ οἷ. 87: καὶ ἦ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβον, τοῖς δ' εἰς μέγον ἦκει.

THEOGN. 169: ὄν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὄν καὶ μοιμέμενος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὄς λώϊος, ὄς μὴ πλεόνεσσι μέλη.

PHOCYL. 1: Λέριμοι κακοί· οὐχ ὄ μὲν, ὄς δ' οἷ.

HOM. Od. 1, 286: ὄς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὄς γάρ. 24, 190: ὄ (= τό) γὰρ γέρας ἐστὶ θινότητων.

Il. 6, 59: μηδ' ὄς φύγοι. 12, 357-8: ὄ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων | εἴη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὄς δεῖδοικε. 22, 201: οὐδ' ὄς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά. — τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. 1, 23: *I go to this man('s house) and that man('s)*. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὔτοςί], οὐκ ἂν ἀπέθανεν, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died*.

DEM. 9, 68: ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45, 54, 26. Cf. Prooem. 50, 3: ὄπως μὴ τὰ ἦ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὄπως τά.

LYS. 1, 23 (see above). 19, 59: καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήγεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: ὁμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὄδοῦ δάνδρεα οὐρανομήκει πέφνκε. Cf. 4, 68: ὄς καὶ ὄς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαί μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. 1, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγλιθὸν πολμᾶν χορὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοὶ γε . . . | δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθίνεον ἰχθυόντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: ζημιούσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμίᾳ.

525. πρὸ τοῦ. — πρὸ τοῦ, *formerly*, sometimes written προτοῦ, is equivalent to πρὸ τούτου (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά. ἂ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν. φαίνεται. DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23, 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: οὐκ οἶδ' εἴ τινα πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.

ISOC. 4, 112: πρὸ τοῦ . . . ἐπανασάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦντες.

LYS. 12, 2: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

HDT. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.

For ἐν τοῖς with the superlative see the *Superlative*.

526. τῷ = *therefore*.

τῷ τοι. ὦ φίλε Θεόδωρε. μᾶλλον σκεπτέον. PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλω τρόπῳ στέλλονται. Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510-1: τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οἴσασ' ὀφλήσει κακίαν.

AESCHYL. P. V. 237: τῷ τοι τοιῶνδε: πημοναῖσι κάμπτομαι.

HOM. Od. 2, 281: τῷ νῖν μνηστῆρων μὲν εἶα βοιλήν τε νόον τε. 8, 548-9: τῷ νῖν μηδὲ σὺν κείθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. Often.

Il. 2, 250: τῷ οὐκ ἂν βασιλῆυς ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις. 354. Often.

527. ὁ γε. τό γε.

πάσσοφοι ἀτεχνῶς τῷ γε. PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple.*

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: ἀλλὰ μὴν τό γε εὔ οἶδα, ὅτι κτέ.

HDT. 2, 173: λάθοι ἂν ἦτοι μανείς ἢ ὁ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.

HOM. Od. 1, 4: πολλὰ δ' ὁ γ' ἐν πάντῳ πάθειν. 26. 31. 331: ἄμα τῇ γε. 370: τό γε. 443. Often.

Il. 1, 65: ὁ γ(ε). 68. 97. 101. 190. 261: οἶ γ(ε). 320. 330: τῷ γε. 401: τὸν γ(ε). Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE. — HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

¹ In Homer some write τῷ. τό is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἔξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. II. 1, 125.

HDT. 1, 51: καὶ ταῦτε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἄμω τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δεῦτερον δὲ ἡμέας οἷα ἔρξαν . . . τὰ¹ ἐπίστασθέ κω πάντες.

COM. Epicr. 3, 370, 4 f.: ποῖα φροντίς, ποῶς δὲ λόγος | διεμενῶνται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The τὸν of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, *Lexicon Sophocleum*, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137-8: σὺ δ' αἰματηρὸν πνεῦμ' ἐπονείσασα τῷ | ἔπον. 338: τοῖς ὀμάρτεϊν. Sept. 197: ἀγγὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον. Soph. 1047: ὃ τί τοι μύροισμόν ἐστιν, τὸ γένειοι' ἄν.

PIND. O. 6, 74-6 (see 529). P. 3, 88-91: λέγονται μὲν βροτῶν | ὄλζον ὑπέριστατον οἷ σχεῖν, οἷτε . . . | ἄϊον.

HOM. Od. 1, 55: τὸν θυγάτηρ δίστηνον ὀδνιρόμενον κατερίκει. 74: ἐκ τοῦ δή. 212: ἐκ τοῦ, *from that time*. 215: μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. II, 144: εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοῆ τὸν ἔοντα; Elsewhere.

II, 1, 73: ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἄμω τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφάειν ἤρχετο μῆτιν. 22, 165: τῶ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE.—Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οἷτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

οἷ τις | τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν. HOM. II. 1, 271-2. But in Attic: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε. PLATO, Rpb. 510 A (ὄσα . . . ξυνέστηκε parallel with ὕδασι). τὸν τε Εὐθύκριτον . . . καὶ τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. LYS. 23, 8 (ὃς ἔφη . . . εἶναι parallel with Εὐθύκριτον).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἷόσπερ οἷτος. 25, 30: εἷ τις . . . εἶποι τοῖς βυζομένοις ἐξείναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἢ τοῖς ὦν ἀπέκτεινεν ὃ δῆμος τοῖς πατέρας. *Ibid.*: πρόσεστι τοῖς οἷος οἷτος ἐστὶ τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὃ. Legg. 758 C: τῶν ὦν προσήκει. 761 E: περὶ τοὺς ὦν. 871 E: κατεγγνάτω τὸν ὦν ἐπισκῆπτηται. 873 D: τῶν ὄσα. Parmen. 130 C: τῶν οἷοι. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνων . . . ὀρέγεται τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. 92 D: τοῦ ὃ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὃ. Prot. 320 D: τῶν ὄσα. Rpb. 469 B: τῶν ὄσαι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὁμοιωθῆν πρὸς τὸ ὦ ὁμοιωθῆ. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὄσαι περὶ ταῦτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἐν γε τοῖς ὄσαι.

¹ So Stein, who, however, states in the critical note that τὰ is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τὰ.

HD1. 3, 23: μήτε ξύλον μήτε τῶν ὄσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα. 131: ἔχων οὐδὲν τῶν ὄσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλίη. 133: οἰδεὺς τῶν ὄσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

ÆSCHYL. Suppl. 1047: ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν (528).

PIND. O. 6, 74-6: μῶμος . . . κρέματα . . . | τοῖς, οἷς ποτε πρώτους . . . | . . . ποτιστάξῃ χάρις εὐκλεία μορφάν. P. 3, 88-91 (528).

THEOGN. 33-4: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθι, καὶ μετὰ τοῖσιν | ἕξε, καὶ ἄνδινε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

HOM. Od. 1, 219-20: ὅς ἀποτμότατος γένετο . . . | τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι. 2, 116: τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. 6, 28: τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγονται. 7, 211-2: οὓς τινες . . . τοῖσιν. 17, 383: τῶν οἷ. 19, 7-8: τοῖσιν . . . | οἶα.

Il. 1, 271-2 (see above). 4, 232-3: οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι . . . | τοὺς μάλᾳ θαρσύνεσκε. 9, 74-5: τῷ πείσει οὓς κεν ἀρίστην | βουλήν βουλεύση.

530. ARTICLE AS A RELATIVE. — Out of the demonstrative use grows the relative use, for which see *Relative Sentence*. The ancient grammarians called the demonstrative article ἄρθρον προτακτικόν, the relative ἄρθρον ὑποτακτικόν, and relative and article were blended in the consciousness of the people.

ADJECTIVE USE

531. The article is commonly treated under two heads, that of the individual or specific article and that of the generic article.

Individual or Specific Article

532. The use of the Individual or Specific Article is so much like the English that only divergencies need be noticed at length.

533. ARTICLE WITH OBJECTS PRESENT TO THE MIND. — Like the English the Attic article is used of objects that are present to the mind or senses, well-known, notorious, expected, recurring, customary, — the Anaphoric Article or Article of Reference.

οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν, ANDOC. 1, 25; *The witnesses have testified.* ὁ . . . ἄνθρωπος ἔνδον ἦν. LYS. 1, 11; *The fellow was within.* ὁ πόλεμος ἐρπέτω. AR. LYS. 129 and 130; *On with the war.* στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν . . . ἐγίνοντο. THUC. 1, 12, 2; *Factions kept breaking out in the (different) cities.* θάνατος . . . ἡ ζημία. DEM. 20, 167; *The (regular) penalty is death.* διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενόμενου σεισμοῦ. THUC. 1, 101, 2; *They were prevented by the occurrence of the well-known (great) earthquake.* Ἐέρξης ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ [*after having been defeated in the (famous) battle*] ἀπεχώρει, XEN. AN. 1, 2, 9.

534. POSSESSIVE ARTICLE. — The article is used very freely in prose, in orators, philosophers, historians alike, to intimate possession. So especially in family relations, parts of the body, personal belongings. In elevated poetry this possessive article is very little used. The language is content with the anarthrous substantive. But as possession is more freely emphasized in poetry than in prose, the possessive pronoun and possessive genitive are often employed where prose would be satisfied with the article. (See *Possessive Pronouns*.) Comedy admits the prose use without difficulty.

τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, AND. 1, 61: *My collar-bone was crushed and my head broken.* ἐβούλετο (sc. Δαρείος) τῷ παιδί δὲ ἀμφοτέρω παρῆναι, XEN. AN. 1, 1, 1; *Darius wanted both his boys to be with him.*

DEM. 19, 314: τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. *Ibid.*: διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν . . . τὰς γνάθους φισῶν.

ANDOC. 1, 44: ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο. 47: οὐτοσί ἀνεψιὸς τοῦ (my) πατρὸς. 61 (see above).

PLATO, GORG. 519 C: κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτοὺς τοὺς . . . μισθοὺς ἀποστεροῦντες, *They accuse their pupils of wronging them by withholding their fees.* Phaedo, 60 B: συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῇ χειρὶ.

XEN. AN. 1, 1, 1 (see above). 3, 4, 47: χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρον. 48: καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

THUC. 2, 4, 7: ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, *They agreed to surrender themselves and their arms to the Plataeans.* 2, 93, 2: ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν νητῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτήρα πεζῇ ἵναι κτέ.

HDT. 1, 2: τὸν Κόλχων βασιλέα ἀπαιτεῖν (sc. φασί) τὴν θυγατέρα, *They say that the king of Colchis demanded the restoration of his daughter.*

AR. Ach. 5: τὸ κέαρ ἠὲ φράνθην (varying with 1: τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. 12: μου . . . τὴν καρδίαν). 18: τὰς ὀφρῦς. 83: τὸν προκτόν. 97: τὸν ὀφθαλμόν. Often.

EUR. El. 86-7: ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος | μήτηρ. I. T. 765: τὸ σῶμα σώσας (339).

SOPH. El. 1027: ζηλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ. O. R. 371: τυφλὸς τὰ τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ [almost vulgarly passionate—see A. J. P. x (1889), 87].

AESCHYL. Eum. 203: ἔχρησα πονᾶς τοῦ πατρὸς πέμψαι. 738: κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς. Suppl. 336: τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κекτημένους;

HIFFONAX. 19. 3: τοὺς πόδας. 20, 4: τὰς φρένας γὰρ δείλαιος. 35, 4: κατέφαγε δὴ τὸν κληῖρον.

THEOGN. 97: τὸν ἐταῖρον. 277: τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι. καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι.

HOMER. The examples usually cited are not stringent. Cf. also Monro, *Hom. Gram.*,² p. 230 f.

Od. II. 492: ἄλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαθοῦ μῖθον ἐνίσπες (Vogrinz, *Gr. des hom. Dial.*, p. 198, says that this is the only example of the possessive article in Homer).

II. 23. 75: καί μοι δὸς τὴν (thy) χεῖρ(α) ("quite anomalous." Monro, *l.c.*).

535. ARTICLE WITH NUMBERS. — The Greek language uses the article with numerals more freely than the English, as, for instance, of fractions, round numbers, accepted standards, and the like.

τὰ δύο μέρη. ANDOC. 3. 9: *Two parts* = $\frac{2}{3}$. ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. XEN. An. 1, 7. 10: *About twenty*.

DEM. [40]. 48: διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀφαιρεθείς.

ANDOC. 3. 9: Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίους πλῆον ἢ τὰ δύο μέρη (see above).

PLATO. Phileb. 66 C: τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Rpb. 337 A: εἴ τιμι ἔρω οὐπόσι ἐστὶ τὰ δῶδεκα. B: ὅπως μοι . . . μὴ ἔρεις, ὅτι ἔστι τὰ δῶδεκα δις ἕξ. 460 E: ἄρ' οἴν σοι ξηνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί. ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα;

XEN. An. 1. 7. 10 (see above). Hell. 7. 5. 10: ἀπήσαν . . . τῶν λόχων δῶδεκι ὄντων οἱ τρεῖς. Hell. 4. 2. 19: τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἕξ φιλαὶ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγίνοντο. αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.

THUC. 1, 10, 2: τῶν πέντε τὰς δύο μοίρῃς (2/5) νέμονται. 1, 116. 1: Ἀθηναῖοι δὲ . . . πλείοναυτες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σίμμον ταῖς μὲν ἕκκαὶ δεκα [τῶν νεῶν] οὐκ ἐχρήσαντο . . . τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέτταρσι . . . ἐνανμάχρισαν . . . Σαμίων ναυσὶν ἐβδομήκοντα. ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες . . . καὶ ἐνέκων Ἀθηναῖοι. 3. 15. 1: τοὺς δύο μέρεσιν.

HDT. 1. 192: τοὺς τέσσεραυς μῆνας . . . τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν. 4. 28: τοὺς . . . ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρημῖος.

AR. Vesp. 95: τοὺς τρεῖς . . . τῶν δακτύλων, *Three fingers (the three fingers usually employed)*. See Schol.

SOPH. fr. 822: λίσσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν (*the three foretold*) ἐν οἴσομμι.

AESCHYL. Eum. 589: ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

HES. fr. 190 (Rz.): οἶν μὲν μοῦραν δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνὴρ· | τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπονσα νόημα.

HOM. Od. 6. 62-3: πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροισι γεγάμισιν, | οἱ δὲ ὀπνιόντες, τρεῖς δ' ἤθειοι θαλέθοντες.

II. 5. 271-2: τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς . . . ἀτίταλλ(ε) . . . | τῷ δὲ δὴ δὴ Λινεῖα δῶκεν.

536. THE ARTICLE WITH PROPER NAMES.— Proper Names for the most part do not require the article. The conditions under which the article is used are set forth in the following sections. In connection with these, see also Blass, *Rhein. Mus.* 44 (1889), pp. 6-17; Carolus Schmidt, *De articulo in nominibus propriis apud Atticos scriptores pedestres*, Kiliae, 1890; H. Kallenberg, *Philologus* 49 (1890), pp. 515-47; *id.*, *Studien über den gr. Artikel*, Berlin, 1891, Pr.; B. L. Gildersleeve, *A. J. P.* xi (1890), 483-7; Uckermann, *Über den Artikel bei Eigennamen in den Komödien des Aristophanes*, Berlin, 1892, Pr.; Zucker, *Beobachtungen über den Gebrauch des Artikels bei Personennamen in Xenophons Anabasis*, Nürnberg, 1899; *A. J. P.* xxiv (1903), 482; Völker, *Syntax der griechischen Papyri: I. Der Artikel*, Münster, 1903, Pr.

537. ARTICLE WITH NAMES OF PERSONS.— The Article with the Names of Persons belongs to popular diction, and may be considered a norm of familiar style. It is not found in epic poetry, the examples usually cited being demonstrative rather than articular. It is rare in the higher lyric, more common in comedy than in tragedy. In prose some authors use it steadily for anaphora or for contrast. Plato uses it freely. The orators vary. With them the rule is not to use the article with the name of the opponent, who, as is natural, is often mentioned.

DIX. Names of opponents anarthrous (Schmidt, *l. c.*). 1, 58: Πολύεγκτον δὲ . . . τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν . . . ἀπέφηνεν ἢ βουλή . . . ἀπελύσθη ὑμῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πολυέγκτον βαδίζειν εἰς Μέγαρον(a).

DEM. In the first three orations Φίλιππος and its forms occur 29 times without the article; with the article they are found 1, 9: ταπεινοτέρῳ τῶν ἀνέχρωμεθα τῷ (your high and mighty) Φιλίππῳ. 2, 5. 6. 22. 3, 5. 7. 21: τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον. τὸν Νικίαν. τὸν ὁμώνυμον τὸν ἐμυτοῦ. τὸν Περικλέα. 9, 59: Εὐφρατοῦ δὲ τις ἄθροπος, but afterwards articular 60. 61. 62 (bis), 66. See also *A. J. P.* xi (1890), 486, note.

AESCHIN. In the genuine portion of the first oration (Blass' text), the name Τίμαρχος occurs 67 times. Only one of these instances is articular (§ 60), 2 instances are vocatives, and once ποῖος is the modifier.

ANTIPHON, 1: Φιλόνεως is anarthrous when first mentioned § 14, thereafter articular.

PLATO. The articular form is used with the utmost freedom.

XEN. In the Agesilaus (Dindorf's text) Ἀγησίλαος occurs 51 times without the article, 18 times with the article. According to Joost, *Sprachgebrauch Xenophons in der Anabasis*, Berlin, 1892, Κῆρος occurs 196 times in the *Anabasis*, ὁ Κῆρος 28 times. Cf. also Zucker, *l. c.*

THUC. 1, 128-38: Πανσανίης and ὁ Πανσανίης, Θεμιστοκλῆς and ὁ Θεμιστοκλῆς vary. See Herbst in A. J. P. ii (1881), 541, and Schmidt, A. J. P. xi (1890), 485.

HDt. 3, 39-46 and 120-5 (Stein): Πολυκράτης 23 times, ὁ Πολυκράτης 15 times.

AK. The article is exceptional and chiefly deictic. Σωκράτης without article occurs Nub. 144, 147, 154, 174, but 182: καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην. *And show me without delay (your great hero) Socrates.* For other exx. see Fuller, de articuli in antiquis Graecis comoediis usu, Leipzig diss., 1888.

PIND. P. 10, 57: τὸν Ἴπποκλέαν (see commentators).

ANACR. 21: ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

HOM. II. 1, 11: τὸν Χρῆσθη ἠτίμησ' (ἠτίμασεν τ. l.) ἀρητῆρα.

538. NATIONAL APPELLATIVES, ETC. — Names of nations, inhabitants of cities, etc., as such do not require the article. Ἕλληνες, however, in the course of time came to be viewed as an adjective, in contrast with βάρβιροι, and regularly took the article, but in Herodotus it is treated like any other national appellative.

Ὀλυνθίους ἀπήλαιον τινες ἐνθένδε. DEM. 2, 6. Φωκεῖς ἀπολώλασι. 19, 125. τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν. 3, 24. οὗτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν. HDt. 7, 63 (Ἑλλήνων without article in spite of contrast with τῶν βαρβάρων).

DEM. 2, 6 (see above). 7: τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν . . . Θετταλοὺς δὲ κτέ. 3, 24: ἐκείνοι τοίνυν . . . τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν . . . ὑπήκουεν . . . αὐτοῖς βισιλείς, ὡσπερ ἐστὶ προσήκον βάρβαρον (a barbarian) Ἕλλησι (to Greeks). 6, 2: Φίλιππον . . . πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα.

LYS. 13, 8: ἔλεγον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι Λακεδαιμόνιοι. 19, 48: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἴπποκίκου . . . πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι.

PLATO. Legg. 698 B: ὅτε ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἕλλησιν . . . ἐγίγνετο. Menex. 240 C: οὐτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. E: οἱ Ἕλληνες. 241 A: τοῖς Ἕλλησιν. B: τῶν Ἑ. and so regularly. 242 C: πάντων τῶν Ἑλλήνων. Rpb. 471 B: πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους ὡς νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους.

XEN. Cyr. 1, 4, 27: καὶ γὰρ ἦν ἔτι τοῦτο ποιοῦσι Πέρσαι. Hell. 1, 6, 14: οὐκ ἔφη εἰαυτοῦ γε ἄρχοντας οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων ἀνδραποδισθῆναι (οὐδεὶς Ἑλλήνων, no one that is a Greek, very different from οὐδεὶς τῶν Ἑ., none of the Greeks). 6, 1, 8: εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταχὺς Θετταλῶν ἀπάντων κατασταίην. 10: Βοιωτοὶ γε . . . Λακεδαιμονίοις . . . καὶ Ἀθηναῖοι. 5, 34: ἀναμνησκόντες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἠρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ γαιτικοῦ . . . αὐτοὶ τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ἐφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκρίθεισαν.

THUC. According to Schmidt, *l.c.* p. 21, "Ἕλληνες is used with the article 90 times (15 of the 90 with a modifier), and seven times without the article where the article might have been expected. 1, 25, 4: τοῖς Ἑλλήνων πλοισιοτάτοις. [So 1, 31, 2: ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι. 41, 1: κατὰ τοὺς Ἑλλήνων (v. l. with art.) νόμους. 69, 4: ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων. 89, 2: Μῆδοι . . . νικηθέντες . . . ὑπὸ Ἑλλήνων. 137, 4: κακὰ . . . πλεῖστα Ἑλλήνων (v. l. w. art.) εἰργασμὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον. 138, 2: οὐδέεις πῶ Ἑλλήνων (v. l. w. art.)]. 1, 54, 2: ἑκάτεροι . . . Κορίνθιοι . . . Κερκυραῖοι . . . καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον. 6, 69, 3: Συρακόσιοι μὲν . . . τῶν δὲ ἐναντιῶν Ἀθηναῖοι μὲν . . . Ἀργεῖοι δὲ κτε.

HD1. 1, 1: τὸ καὶ Ἕλληνες λέγονσι. 2: λέγοντι Πέρσαι οὐκ ὡς Ἕλληνες . . . Ἑλλήνων τινάς. 3: τοῦτι Ἕλλησι. 4: Ἕλληνας δὴ . . . Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγείρει. 5: ἐς τοὺς Ἕλληνας (*his*). 6: τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων . . . τοὺς δὲ φίλους προσηποῦντατο . . . πρὸ δὲ τῆς Κρούσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεῖθεροι. 7: Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι. (In the more than 30 occurrences of Ἕλληνες in book 1, the article is omitted three times as often as it is used. In the seventh, in which Ἕλληνες is used more than 100 times, there is a slight preponderance of the articular form due to its frequent use in referring to the Greek army or navy as opposed to the Persian invaders.) 1, 82: βοθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένη . . . ὑπελείποντο . . . Ἀργείων μὲν Ἀλκίνορ τε καὶ Χρόμος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρνάδης. 7, 63 (see above).

AR. Ach. 177: δεῖ γὰρ με φεῖγοντ' ἐκφυγῖν Ἀχαρνέας. Nub. 413: ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι. Ran. 724: ἐν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάρουσι πανταχοῦ. So "E. regularly with article except with πάντες, Ach. 529: Ἕλλησι πᾶσιν, *elsew.*, and the rare exception Pax. 203-4: ἐξφκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; | Ἕλλησιν ὀργισθέντες. (See Uckermann, *l.c.* pp. 5 ff.)

For the Articular National Appellative in the singular used collectively, or used of the king, ruler, or general, see §§ 57 and 58.

539. ARTICLE WITH APPOSITIVE PROPER NAMES. — In combination with appositive proper names, the article is used to identify by demonstration (resumption).

Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, XEN. AN. 1, 2, 9; *Sophaenctus the Arcadian* as distinguished from Σοφαίνετος . . . ὁ Στυμφάλιος, *Ibid.* 3; *Sophaenctus the Stymphalian*.

DEM. 23, 124: Μενέστρατος . . . ὁ Ἐρετριεύς . . . Φαῦλλος ὁ Φωκεύς. 24, 134: Θρασύβουλον τὸν Κολλυτέα . . . Φιλέσιον τὸν Λαμπτρέα . . . Ἀγύριον τὸν Κολλυτέα. 138: Εἰδημον τὸν Κνδαθηναῖα.

PLATO, Rpb. 328 B: Θρασύμαχον τὸν Χαλκιδόμιον καὶ Χαρμιντίδην τὸν Παιανία.

XEN. AN. 1, 2, 3: Σωκράτης . . . ὁ Ἀχαιοὺς and see above. 9 (see above). 10: Ξενίας ὁ Ἀρκάς. 3, 1, 5: Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ. Often.

THUC. 1. 103, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. 108, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀπονητίων. 8, 35, 1: Ἴπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος. 92, 8: Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου.

HDT. 1, 23: Ἀρίονα τὸν Μηθηνναῖον. 25: Ἀλυάττης . . . ὁ Λυδός . . . Γλαῦκου τοῦ Χίου. 27: Βάντα . . . τὸν Πιργηναῖον . . . Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον.

AR. Nub. 156: Χαίρεφῶν ὁ Σφήττιος. 830: Σωκράτης ὁ Μήλιος. Vesp. 234: Χάβης ὁ Φλυεῖς. Pax, 835, 919. Av. 1072, 1077. Lys. 1138-9. Thesm. 161.

540. APPOSITIVE PROPER NAME WITHOUT ARTICLE. — The omission of the article is the regular thing in formal and official style. Outside of this sphere, ἀνὴρ with a proper adjective is a frequent substitute for the anarthrous proper adjective used substantively.

Ἀγχανδρίδας Ἀγχανδρον Σπαρτιάτης, THUC. 8, 91, 2. Ἰνάρως δὲ ὁ Ψαμμίχου. Δίβυς, 1, 104, 1. Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην. 1, 109, 3.

DEM. 21, 200: Μειδίως Ἀναγνράσιος. 39, 10: Μαντίθεος Μαντίου Θεορίκιος. [44], 9: Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. 10: Ἀριστοτέλει Παλληγιεῖ.

XEN. AN. 1, 6, 1: Ὀρόντας δὲ Πέρσης ἀνὴρ. 8, 1: Πατηγίως ἀνὴρ Πέρσης. 8, 15: Ξεοφῶν Ἀθηναῖος. 10, 7: Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης.

THUC. 1, 1, 1: Θουκυδίδης Ἀθηναῖος. 104, 1 (see above). 109, 3 (see above). 126, 3: ἐγεγαμῆκε δὲ θυγατέρα Θεαγόνοιο Μεγαρέως ἀνδρός. 3, 8: ἦν δὲ Ὀλυμπίας ἢ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεῦτερον ἐνέκκι. 5, 49, 1: Ἀνδροσθένης Ἀρκάς. 8, 91, 2 (see above).

HDT. 1, 1: Ἡροδότου Ἀλικαρνησσεῖος. 29: Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος. 30: Τέλλον Ἀθηναῖον.

AR. Vesp. 894-5: ἐγράψατο | κίων Κινδιθηναῖος Λάβητ' Ἀξίωνέα. Pax. 190: Τρυγαῖος Ἀθμονεύς but 919: Τρυγαῖος ἄθμονεύς (see preceding section).

541. ARTICLE WITH NAMES OF GODS. — Names of gods as such do not require the article, but the articular form is very common, especially in familiar language. When the name of a god in the genitive depends upon an articular substantive it is generally accompanied by the article, but if the governing substantive is without the article, the name of the god is anarthrous too.

ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, XEN. AN. 1, 2, 8. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, AR. Plut. 87. ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ, PLATO. Criti. 119 D. ἐν ἱερῷ Ποσειδῶνος, *Ibid.* 119 C.

DEM. 19, 299: ὁ Ζεὺς, ἢ Διώνη, πάντες οἱ θεοί. 23, 66: λαβεῖν μὲν (sc. δίκης) Ποσειδῶν . . . παρ' Ἀρεως, δικάσαι δ' Ἐὐμένισιν καὶ Ὀρέστη τοῖς δώδεκα θεοῖς. 25, 11: παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον. 57, 64: τὰ ὅπλα . . . ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνῇ.

AESCHIN. 2, 147: ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος . . . ἴερα. 3, 156: ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἀρχήστρι.

ISOC. 4, 179: ὡσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χόραν νεμόμενος. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἀγάλμα τοῦ σωτήρος. 10, 20: βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεύσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος. 41-42: διδοῦσης Ἥρας μὲν . . . Ἀθηνᾶς δὲ . . . Ἀφροδίτης δὲ κτέ. 43: ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι κηδεστής. 53: περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς. 11, 13: τῶν γὰρ ὄμβρων . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν.

PLATO. CONV. 180 B: ἔγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν . . . τιμωτάτων . . . εἶναι. 195 B: Ἐρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν. Critias, 113 C: τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχόν. 117 B: ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος. 119 C (see above). D (*ibid.*). Legg. 624 A: παρὰ μὲν ἡμῖν Ζεὺς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίους . . . οἶμαι φάναι τούτους Ἀπόλλωνα. 625 A: νιέει . . . Διὸς. B: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. 766 B: εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν. 833 B: πρὸς ἱερόν Ἀρεῶς τε. Phaedo, 58 B: τῷ οὖν Ἀπόλλωνι ἠῤῥξαντο . . . θεωρίαν ἀπάξιν εἰς Δῆλον. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Politic. 269 A: τὴν γε βασιλείην ἣν ἤρξε Κρόνος πολλῶν ἀκηκόαμεν. Rpb. 390 B-C: Δία . . . ἐκπλαγέτα ἰδόντα τὴν Ἥραν . . . Ἀρεῶς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμών.

XEN. "Multo saepius articulus additus est, quam deest." Schulze, Quaestiones grammaticae ad Xenophontem pertinentes, p. 16. An. 1, 2, 8 (see above). 6, 7: ἔλθων ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν. 3, 4, 12: Ζεὺς δὲ βροντῇ κατέπληξε τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. 1, 1, 4: θύων τῇ Ἀθηνᾷ (so always in Hell.). 3, 2, 19: ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος . . . ἱερόν. 4, 7, 2: ἐπήρετο αὐτὸν Ἀπόλλω.

THUC. 1, 29, 3: τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. 4, 116, 2: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ἀγκυθῷ Ἀθηναίως ἱερόν. 133, 2: ὁ νέως τῆς Ἥρας. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν . . . ἰδρύναντο.

HDT. 1, 89: λεγόντων . . . ὡς σφρα ἀναγκαίως ἔχει δεκατευθῆναι τῷ Διί. 131: οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ . . . θυσίας ἔρδειν . . . καλιόνσι δὲ Ἀσσίριοι τὴν Ἀφροδίτην Μίλιττα. 207: ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκε τοι. 2, 13: ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μόνον. 51: τοῦ δὲ Ἐρμῆω τὰ ἀγάλματα . . . τὰγάλματα τοῦ Ἐρμῆω. 136: προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτο ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν. 138: φέρει δὲ ἐς Ἐρμῆω ἱερόν. 145: Ἡρακλέης τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν . . . Πάν μὲν . . . Ἡρακλέης δὲ . . . Διόνυσος δὲ . . . ὁ Πάν. 146: Διόνυσον . . . ἐς τὸν μῆρον ἐνεργάψατο Ζεὺς. 147: μετὰ τὸν ἱερατὸν Ἡφαίστου βασιλεύσαντα . . . ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡφαίστου. 6, 67: ἔθνε τῷ Διὶ βούν. 9, 122: ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσησι ἡγεμονίην διδοί.

AR. The articular form is the rule except in poetic and parodic passages. For τῇ Δία, μὰ Δία see the following section. Av. 1246: ἀρ' οὐστ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπήσει πέρα. Pl. 87: ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν. 119: ὁ Ζεὺς. 124: τὴν Διὸς τυραννίδα. 128: τοῦ Διὸς. 130: ὁ Ζ. 141-2: τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν. 213: ὁ Φοῖβος αὐτός. 515: καρπὸν Δηοῦς. 579: τὸν Δία. 582 (= 592): ὁ Ζεὺς. 594: παρὰ τῆς Ἐκάτης. 661: μέλας Ἡφαίστου φλογί. 772: σεμνῆς Πολιάδος κλεινὸν πέδον.

542. NAMES OF GODS IN OATHS. — In oaths the article is required except with the name of Zeus. With the name of Zeus familiarity has brought about the fading of the oath, and the article is usually omitted.

νῆ τὴν Δῆμητρ(α). DEM. 19, 262: *By Demeter*. νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς. 8, 49: *By Zeus and all the gods*. νῆ Δί(α). 19, 46. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. 1, 19: *By Zeus, not I*. πρὸς Διός. 18, 201: *Before Zeus*.

DEM. 1, 19: μὰ Δί(α). So elsewhere, but οὐ μὰ Δία is much more frequent. 3, 32: μὰ τὴν Δῆμητρ(α). 4, 10: νῆ Δί(α). So about a hundred times, but νῆ τὸν Δία rare in comparison. 4, 11: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 8, 49: νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (see note on 4, 10). 9, 15 (= 14, 12): ὦ πρὸς τοῦ Διός, but regularly πρὸς Διός. 9, 54: μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. μὰ τὸν Δία is generally followed by an additional accusative, as here, and is more common than μὰ Δία, but less frequent than οὐ μὰ Δία. οὐ μὰ τὸν Δία is less common than the other three formulae. 18, 199: πρὸς Διὸς καὶ θεῶν (see note on 9, 15). 201 (see above). 18, 307: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 19, 46 (see above). 262 (see above). 21, 198: νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. 24, 199: μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. [50] 13: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. [52] 9: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δῆμητρα.

AESCHYN. 1, 28: νῆ Δία (so 98. 3, 172, 217). 1, 52: μὰ τὸν Διόνυσον. 1, 55 (= 76. 3, 255): μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. 1, 61 (= 69): μὰ Δία. 70: πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. 73: νῆ τὸν Ποσειδῶ. 79: φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διός. 81 (= 88. 108): νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. 87 (= 3, 156): πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν. 88 (= 3, 212): μὰ τὸν Ἡρακλέα.

PLATO. νῆ Δία: νῆ τὸν Δία :: 2.5 : 1 (Schanz, *Nov. Comm.* p. 18). μὰ Δία is the rule, μὰ τὸν Δία rare (*l.c.* p. 23). καὶ μὰ Δία: καὶ μὰ τὸν Δία :: 11 : 1, and οὐ μὰ Δία: οὐ μὰ τὸν Δία :: 53 : 100 (*l.c.* p. 21). Conv. 214 D: μὰ τὸν Ποσειδῶ. Euthydr. 295 C: οὐ τοῖνυν μὰ Δία ἀποκρῖνοῦμαι . . . πρότερον πρὶν ἂν πύθομαι. 307 B: καὶ μὰ τὸν Δία. Euthyphr. 5 C: ἴνῃ οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι. (So πρὸς Διός often.) Gorg. 449 D: νῆ τὴν Ἡραν (elsew.). 463 D: μὰ τὸν Δία. Cf. 466 E: μὰ τὸν οὐ σύ γε. 503 B: ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω ἔγωγέ σοι εἰπεῖν. 519 E: εἰπέ πρὸς Φιλίον. Legg. 662 C: ὦ πρὸς Διός τε καὶ Ἀπόλλωνος. 715 D: καὶ μὰ Δί' ὦ ξένη. Phaedo. 94 E: νῆ Δία, ὦ Σώκρατες ἐμοίγε δοκῶ. Rpb. 374 E: μὰ Δία . . . οὐκ ἄρα φύλλον πρᾶγμα ἠγάμεθι. Theaet. 142 D: οὐ μὰ τὸν Δία. 152 C: πρὸς Χαρίτων (exceptional). 170 E: νῆ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

XEN. Cyr. 1, 4, 19: νῆ τὸν Δία. (So 2, 2, 28. 30. Mem. 4, 2, 8.) 1, 6, 9: μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero. 1, 32. Mem. 3, 13, 3.) 1, 6, 19: ἀλλὰ καὶ μὰ τὸν Δί(α). 2, 2, 14: καὶ μὰ Δί(α). (So 15. 2, 3, 10. 5, 4, 38. Hell. 3, 4, 9. 4, 1, 14. 5, 1, 4.) 2, 2, 19: μὰ Δί(α). (So 22. Hell. 5, 4, 32. Mem. 2, 6, 1.) 5, 5, 18: οὐ μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero. 1, 21. Mem. 1, 4, 7.) 7, 5, 53: μὰ τὸν Μίθρην. 8, 4, 12: νῆ τὴν Ἡραν. (So Mem. 1, 5, 5. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9.) Hell. 1, 7, 21: νῆ

Δία. (So 4, 1, 6, 6, 1, 7, 7, 1, 37, 3, 10.) 3, 1, 24: οὐ μὰ Δί', ἔφη. Occ. 4, 24: ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην.

AR. Ach. 59: μὰ τὸν Ἀπόλλω (101, Eq. 14, 870, 1041, etc.). Eq. 941: εἶ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθήμητρα. Nub. 372: νῆ τὸν Ἀπόλλω (Av. 470, elsew.). Cf. Ran. 1374 6: μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οἶδ' ἂν εἴ τις | ἔλεγε μοι τῶν ἐπιτυχόντων, | ἐπιθόμεν. Pl. 64 (= 364): οὐ τοι μὰ τὴν Ἀθήμητρα. 101: μὰ Δί(α). (So 111, 359, 400, 410, elsew.) 106: μὰ τὸν Δί(α). 187: καὶ μὰ Δία. 134: νῆ Δία (144, 165, 356, elsew.). 202: νῆ τὸν Δία. 395: πρὸς τῆς Ἑστίας. 396: νῆ τὸν Ποσειδῶ. 764: νῆ τὴν Ἑκάτην.

543. USE OF ARTICLE IN COMPLEX OF NAME OF GOD AND EPITHET. —When an epithet is added to the name of a god, both take the article or neither (fixity of religious phrases the world over).¹

τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, THUC. 2, 15, 4. Διὶ ἔλευθερίῳ, 2, 71, 2.

544. *Article with both Name of God and Epithet:*

LYCURG. 17: τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας.

DEM. 18, 141: τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον. 253: τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον. 21, 115: τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ. 24, 121: νῆ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ISOC. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος.

LYS. 26, 6: ἐν δὲ ταύτῃ (sc. τῇ ἡμέρᾳ) τῷ Διὶ τῷ σωτήρῃ θυσία γίγνεται.

PLATO, Phaedr. 275 B: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ. Rpb. 565 D: τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

XEN. AN. 4, 8, 25: τῷ Διὶ τῷ σωτήρῃ. 7, 8, 4: ὁ Ζεὺς ὁ μελίχιος.

THUC. 1, 13, 6: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 103, 2: τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμῆτα. 2, 15, 4 (543). 5, 31, 2: τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. 50, 1: τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

HDT. 1, 92: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ. 2, 7: ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

AR. Nub. 817: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Av. 130: πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου. Thesm. 858: νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον. Eccl. 1045 (= 1103): νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. Pl. 1189: ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ.

545. *Article omitted with both Name of God and Epithet:*

DEM. 25, 34: Προνοίας Ἀθηνᾶς (sc. ρεῶς).

ANTIPHON. 1, 16 (= 18): Διὶ Κτησίῳ. 6, 45: Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίης ἱερόν.

PLATO, Euthyd. 302 B: Ζεὺς πατρῷος. Legg. 842 E: Διὸς ὀρίον. 881

¹ For the usage of the ISS, see Meisterhans³, § 86, 3 and 4.

D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρώου. 921 C: Δία . . . πολιοῦχον. 953 E: ξένιον Δία. Phaedr. 234 E: πρὸς Διὸς φίλιον.

XEN. AN. 1, 8, 16: Ζεὺς σωτήρ καὶ νύκην. 3, 2, 4: οὐδὲ Δία ξένιον ἠδ' ἴσθη. 6, 5, 25: Ζεὺς σωτήρ. Ἡρακλῆς ἡγεμών. Cyr. 2, 4, 19: προσεκίνησε Δία βασιλέα (sim. 3, 3, 21. 7, 5, 57). 3, 3, 22: Διὶ πατρώῳ ἔθει (sim. 8, 7, 3). 3, 3, 58: Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμών. R. L. 13, 2: θείη . . . Διὶ ἀγήτορι.

THUC. 1, 126, 6: Διὸς . . . μελιχίον. 2, 71, 2 (543). 3, 3, 3: Ἀπόλλωνος Μαλόεντος . . . ἑορτή. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμῶν.

HD. 1, 44: Δία καθάρσιον. 62: ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν. 3, 142: Διὸς ἐλευθερίον βωμῶν ἰδρύσατο. 5, 46: ἐπὶ Διὸς ἀγορείου βωμῶν. 66: θύουσι . . . Διὶ Καρίῳ. 5, 119: Διὶ στρατιῶν θεοῦ ἀνάγοισι. 9, 7, a: Δία τε Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες.

AR. Pax, 42: Διὸς καταβάτων. Thesm. 977: Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι. fr. 2, 1048: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἔρκειον χύτρας.

546. Article with God or Epithet alone:

Under circumstances of special temptation the formula is occasionally neglected.

PLATO, Euthyd. 302 C: εἶτα τοῖς ἄλλοις. ἔφη, Ἀθηναίους οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ πατρώος; Rpb. 583 B: τὸ δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρῳ τε καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ.

XEN. AN. 6, 2, 15: θνομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Ἡρακλεῦ. Hell. 4, 1, 41: περὶ τὸ τῆς Ἀστρυηνῆς Ἀρτέμιδος ἱρόν.

THUC. 3, 14, 1: αἰσχυρθέτες οὖν τίς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον ἐν οὐ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν.

HD. 1, 52: ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος. 66: περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης. 6, 68: καὶ τοῦ ἔρκειου Διὸς τοῦδε (sc. καταπτόμενος). 7, 197: τὰ περὶ τὸ ἱρόν τοῦ Λαφυστίου Διός.

AR. Ach. 989: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή.

547. ARTICLE WITH NAMES OF COUNTRIES.—Adjectival names of countries and of urban territories require the article, but names of countries in -ία that are identical with the feminines of related adjectives fluctuate.

The general exceptions hold good as to the predicate (666), enumerations (568), and the common article (603).

οὐθ' ἢ Ἑλλάς οἶθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τάνθρώπου. DEM. 9, 27. ἐς Πάνορμον τῆς Μιλησίας. THUC. 8, 24, 1. (Urban territory). νῦν μὲν ἢ Βοιωτία προπολεμεί τῆς ὑμετέρας χώρας. ISOC. 14, 33. (Βοιωτία always takes the article.) εἰς τὴν Κιλικίαν. XEN. AN. 1, 2, 21, but in the same section ἐν Κιλικίᾳ and εἰς Κιλικίαν. (Κιλικία does not require the article, though in the classical period Κιλικίος is the only adjective.) ἀλλὰ Θεσσαλία πῶς

ἔχει; DEM. 9, 26. (Θ. is not adjectival, and therefore does not require the article.) ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. HDT. 1, 1; *In the country that is now called Greece.* (Omission in predicate.) ἔπεμπε σατράπας εἰς Ἀραβίαν μὲν Μεγάβουον, εἰς Καππαδοκίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . εἰς Λυδίαν δὲ . . . εἰς Καρίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . καὶ Αἰολίδα Φαρνούχον. XEN. Cyr. 8, 6, 7. (Omission in enumeration.) ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς ὀρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην. THUC. 1, 46, 4. (Common article.)

Ἀβυδηνή: Xen. (Ἀβυδηνοῖς *γ. l.*). Ἀγραῖς: Thuc. Λιγυαίη: Hdt. Αἰολίς: Isoc. Xen. Thuc. Hdt. Ἀμφιλοχίη: Thuc. Ἀμφιλοχική: Thuc. Ἀπολλωνίη: Hdt. Ἀραβία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀργεῖα: Xen. Thuc. Ἀρμενία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀσσιγρία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀττική: Din. Lycurg. Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Plat. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Βαρκαίη: Hdt. Βοιωτία: Lycurg. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Xen. Thuc. Hdt. Βοττική: Thuc.

Δροπίς: Hdt. Δωρίς: Hdt.

Ἐλαιῖτις: Thuc. Ἑλλάς: Din. Lycurg. (exc. 104 where, however, the article has been properly supplied), Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Andoc. Plat. Xen. (exc. Hell. 3, 5, 1 where the article has some Ms. warrant and Schneider correctly retains it), Thuc. (exc. 6, 17, 5 where several Mss. accidentally omit it), Hdt. Ar. (exc. in parody). Ἐπιδωρία: Thuc. Ἐρετρική: Plato, Hdt. Ἐρυθραία: Thuc. Ἐφεσία: Xen. Hdt.

Ἡλεία: Xen. Thuc. Ἡρακλεῶτις: Xen. Thuc.

Θεσπρωτίς: Thuc. Θηβαῖς: Hdt. Θυρεᾶτις: Thuc.

Ἰλίας: Hdt. Ἰμεραία: Thuc. Ἰνδική: Hdt. Ἰστιαῖος: Hdt.

Καλχηδονία: Xen. Hdt. Καμαριναία: Thuc. Κανλωνιάτις: Thuc. Κεστρίνη (see above). Κιλικία (fluctuates): Lycurg. Aeschin. Isoc. Xen. Hdt. Κιρραία: Dem. Κινδία: Thuc. Hdt. Κολχίς: Xen. Thuc. Hdt. Κρηστωνική: Hdt. Κροτωνιάτις: Thuc. Κυθηρία: Xen. Κυμαία: Thuc.

Λάκωνα: Xen. Λακωνική: Isoc. Andoc. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Λεοντίνη: Thuc. Λευκαδία: Thuc. (exc. 4, 42, 3 where K. would read Λευκάδι). Λοκρίς: Xen. Thuc. Ar. Λυδία (unsteady): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Λυκίη: Hdt. (without article except 1, 182 where the chorographic genitive requires the article).

Μαγνησία (article rare): Dem. Aeschin. Hdt. Μαλειᾶτις: Xen. Μαντινική: Xen. Thuc. Μεγαρική: [Lys.], Xen. Μεγαρίς: Thuc. Μηδική: Xen. Hdt. Μηθυμναία: Antiphon. Μηλίς: Hdt. Μιλησία: Thuc. Hdt. Μυγδονίη: Hdt. Μυσία: Xen. Hdt.

Ναυπακτία: Thuc.

Ὀλυνθία: Xen. Ὀρεσθίς: Thuc.

Παιονική: Hdt. Πακτυνική: Hdt. (once without article in enumeration). Παλαιστίνη: Hdt. Πιρρασική: Thuc. Πιφλαγονική: Xen. Περσική: Hdt. Περσίς: Plato, Xen. Πλαταις: Hdt. Πτερέη: Hdt.

Ῥηγίνη: Thuc. Ῥοδία: [Aeschin.], Thuc. Ῥυπική: Thuc.

Σαλαμίνη: Hdt. Σαμίη: Hdt. Σικωνία: Thuc. Σινδική: Hdt. 4, 86

ἐκ τῆς Σινδικῆς (so Wesseling for Ἰνδικῆς). Σκιρῆτις: Xen. Thuc. Σκυθική: Plato, Hdt. Συνακοσία: Thuc. Συρία (does not require the article): Isoc. Plato, Xen.

Ταναγραία: Thuc. Ταυρική: Hdt. Τεγεᾶτις: Thuc. Τραχινίαι: Thuc. 3, 92, 1 Ἡράκλειον τὴν ἐν Τραχινίαι ("CG; Τραχινίαις ABEFM suprascr. GI" — Hude): Hdt. Τρωάς: Xen. Hdt.

Ἰλαίη: Hdt.

Φανοσίς: Thuc. 4, 76, 3 τῇ Φανοσίδι (so the Mss., Poppo and Krüger; but most editors Φανοσίδι). Φθιώτις: Thuc. Φλευσσία: Thuc. Φλυγία (fluctuates): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Φωκαῖς: Thuc. Φωκίς: [Dem.], Aeschin. Isoc. Xen. Thuc. Hdt.

Χαλκιδική: Dem. Thuc.

Ὠρωπία: Plato, Thuc.

548. ADDITION OF *χώρα*, *γῆ*, *μοῖρα*. — *χώρα*, *γῆ*, and *μοῖρα* sometimes accompany proper names, especially in Herodotus. Such proper names are frankly adjectival and *γῆ* and *χώρα* often retain the full sense of "soil."

τῆς Ἀραβίης *χώρης*. HDT. 2, 11. τῆς *χώρης* τῆς Ἀραβίης. HDT. 3, 113. τῆς Ἀργολίδος *μοῖρης*. HDT. 1, 82. *ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο*. THUC. 2, 57, 2: *They were on Attic soil about forty days*. (Cf. § 1: ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, which differs from 56, 6: ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας)

DEM. Ἀττικῆν 18, 141 (religious formula). Ἰνδικῆν [Ep.] 4, 7. Κιρραία 18, 149 (*χώρα* is necessary in this passage).

AESCHIN. [Ep.] 10, 3: ἐν τῇ Τρωάδι *γῆ*.

HYPERID. ἡ *χώρα* . . . ἡ Μολοσσία 3, 25, but the reading is doubtful and Blass has the following note: "ἡ Μολοσσία (sic enim A) ut manifestum emblema eicit Cb. . . : at JBL. monuit formam tantum suspectam esse. Kallenberg Philol. 49, 516 in ἡ *χ*. ἡ M. haeret, sed v. Eur. Andr. 1244 (LL.)."

XEN. Ἀνδρίας (Cobet del. *χώρας*) Hell. 1, 4, 22. Ἀρμενίς Cyr. 3, 2, 18. Ἀττικῆν (*γῆν* not otiose) [R.A.] 2, 16. Κολχίδι An. 5, 3, 2. Λακωνικῆν Hell. 6, 2, 9. Μηδίας Cyr. 3, 3, 22; Μηδίαν 2, 1, 1. Μισία An. 1, 2, 10. Περσίδι Cyr. 8, 5, 25; Περσίδα 2, 1, 1. Τεγεαίτιδι Hell. 6, 5, 15.

THUC. Ἀλαΐδι 2, 56, 5; 4, 45, 2. Ἀττικῇ 2, 57, 2 (only instance in Th. in which Ἀττικῆ has *γῆ*). Βοιωτίας 1, 108, 3. Ἐπιδανρίαν 4, 45, 2. Ἐρμιονίδα 2, 56, 5. Θεσπικῆς 4, 76, 3. Θεσπρωτίδος 1, 46, 3. Θουριάδος (Θουρίδος H, Θουριδάτιδος B) 7, 35, 1. Θυρεάτις 2, 27, 2. Πλαταιίδα 2, 71, 4; 74, 3; 3, 58, 5. Τροιζηνίαν 4, 45, 2. Τροιζηνίδι 2, 56, 5. Φωκίδος 1, 108, 3.

HDT. Names in *ῆτις*, *ῖτις*, and *ῶτις* are used only as adjectives. ἐκ δὲ τῆς Ἰστειωτίδος 1, 56 is a solitary exception, but adjectival Ἰστειώτων immediately precedes. Αἰολίδα 7, 176. Αἰτωλίδος 6, 127. Ἀπολλωνίης [*χώρης*] 9, 93. Ἀραβίης 2, 11; 3, 113. Ἀργολίδος 1, 82; Ἀργολίδα 6, 92. Ἀσσυρία [om. Rdz] 1, 192. Ἀταρνεΐτιδος 6, 29. Ἀττικῆ etc. 4, 99; 5, 64; 6, 73; 7, 10 β; 7, 143; 8, 65; 9, 4; 9, 13 (*bis*). Βαβυλωνίη etc. 1, 106; 1, 192; 1, 193 (*bis*); 4, 198. Βακτρίης . . . Βακτρίῃ 4, 204. Βοιωτῆ 9, 87;

Βοιωτής 8, 44. Βοττωαῖδα 7, 123; 127. Δωριῶδες . . . Δωριῶδι 8, 31. Ἑλλάδος 1, 152. Ἑρετρικῆς 6, 101. Ἑρνεκίην 5, 45. Ἥλει 4, 30. Θηβαῖδι 9, 65. Ἰδριῶδες 5, 118. Ἰλιαῶδες 5, 94; Ἰλιαῶδι 7, 42. Ἰνδικῆς 3, 98. Ἰστυαῖωτιδος 7, 175 (γῆς om. RSV); 8, 23. Καρυστίας 9, 105. Κιλικίην 3, 90. Κυμμερίην 4, 11. Κισσίη etc. 5, 49; 52; 6, 119. Κινδύη 1, 174. Κρηστωικῆς 8, 116. Κροτωνήτιδι 5, 45. Κιθηρήη 1, 82; ἢ τε ἐν τῇ ἡπίεργω χώρῃ καὶ ἡ Κιθηρήη [νῆσος]. (νῆσος must be omitted and χώρῃ is undoubtedly understood with Κ.) Κρηναίη 4, 199. Λάκαιναν 7, 235. Λυδῆ 1, 93. Μαγηστίας 7, 183. 188. Μακεδονίδα (om. B) 7, 127. Ματηρίην 5, 52. Μεγαρίδα 9, 14. Μηδική etc. 1, 73; 103; 110 (*bis*); 4, 12 (*bis*, but in one of exx. γῆν is bracketed); 7, 20. Μηλίδος 8, 31; Μηλίδα 7, 198. Μιληστίας 1, 19; 6, 20 (but ABC Μιλησίων). Μιλιάδα 1, 173. Μυγδονίης 7, 124; Μυγδονίην 7, 123 (*bis*). Μυσίας 1, 160; Μυσίην 7, 42; 8, 106. Ναυπλίην 6, 76. Νευρίδος 4, 125; Νευρίδα 4, 51. Οἰνωπρίης 1, 167. Πακτυκῆς 4, 44; Πακτυκῆ 3, 102. Περσίς etc. 3, 97; 7, 8 γ; 29; 53. Πλαταιῶδα 9, 15; 25. Πτερήη 1, 76. Σιλαμινίης 8, 95. Σιροματίδος 4, 123. Σκυθική etc. 1, 105; 2, 22; 4, 48; 51; 61; 99 (*bis*); 123; 129 (*bis*). Ταυαγκικῆν 5, 57. Τειρκίδα 2, 118. Τερνυθίην 6, 76. Τρηχινίην 7, 199. Τρωάδι 5, 26. Φθιώτιν 1, 56. Φρυγίη is never used with γῆ, χώρῃ, or μοῖρα. Φωκίδος 8, 31; Φωκίδα 8, 32. Χίης 6, 26.

AR. Thesm. 109-10: ὅς (sc. Φοῖβος) ἰδρύσατο χώρος | γύαλα Σιμουνητίδι γῆ (lyric).

Examples like ἐν τῇ νῆν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDt. 1, 1, have been excluded from the above exhibit because in such instances the proper name is predicative.

549. Ἄσια. Εὐρώπη. Λιβύη. — Of the grand divisions of the earth, Ἄσια, which is never adjectival in prose, and Εὐρώπη, which is everywhere a substantive, require the article, whilst Λιβύη varies. The rule is subject to the same exceptions as in 547.

ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας, THUC. 1, 9, 2; *He came from Asia*. ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. *Ibid.* 1, 89, 2; *They retreated from Europe*. ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης. *Ibid.* 7, 50, 1; *Having arrived from Libya*, but immediately thereafter, *Ibid.* 2: ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην. *Carried out of their course to Libya*. ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, HDt. 2, 16; *In the space between Asia and Libya* (enumeration). ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ. *Ibid.* 4, 198; *To either Asia or Europe*. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης . . . δίχα τετμημένης. καὶ τῆς μὲν Ἀσίας. τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης. ISOC. 4, 179; *The whole earth being divided into two parts, the one called Asia, the other Europe* (article omitted because Ἀσίας and Εὐρώπης are predicates).

550. Ἄσια:

ORATORES ATTICI. The rule is always observed, e.g. ISOC. 4, 82: πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας. 83. 133. 135. 137. Elsew. But ISOC. 4, 186: τοὺς ὄλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας, there is a *v. l.* ὄλης Ἀσίας.

PLATO, Crit. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω (enumeration). 112 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration). Gorg. 523 E: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας . . . ἓνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης. 524 A: καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμινθος κρνεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Λαϊκός. E: οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας. Menex. 239 D: ἡγομένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλονμένους τὴν Εὐρώπην . . . πᾶσι μὲν ἡ Ἀσία . . . *Ibid.* E: καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας. Tim. 24 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration) . . . ἡ δὲ ἰήστος αἰμὶ Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων (enumeration).

XEN. According to Kallenberg, the rule is always observed. In the Hellenica alone Ἀσία, according to Keller's index, occurs 26 times. The article is used each time.

THUCYDIDES always uses the article. 1, 9, 2. 109, 3. 2, 67, 1. 97, 6. 4, 75, 2. 5, 1. 8, 39, 3 (chorographic genitive in postposition). 58, 2 (partitive gen. in predication).

HER. The article may be omitted only when three or at least two grand divisions are named together [Kallenberg, *Philol.* 46 (1887), 729 = 49 (1890), 525]. 2, 16: οἱ φησι τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην (predication) . . . ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης (enumeration), but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῦλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 17: οὐρσμο δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἴδαμεν οὐδέν (enumeration). 4, 37: Πέρσαι οἰκόνουσι κατήκοιτες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν (Schweighaeuser, followed by Stein, wrongly reads Ἀσίην Πέρσαι κτέ. 42: θωμάζω ὦν τῶν διουρσαντων καὶ διελόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (enumeration), but *ibid.* πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. 198: δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τῆς ἡ Λιβύῃ σπουδαίη ὥστε ἡ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι (enumeration). 6, 24: ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην (τὴν om. AB'Cd).

551. Εὐρώπη:

ORATORES ATTICI. The rule is always followed as, e.g. ISOC. 4, 68: καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἐκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπήρχον. 117, 187. Elsew.

PLATO, Alc. II, 141 B: πάσης Εὐρώπης (exceptional). Criti. 112 E (enumeration, see 550). Gorg. 523 E (see 550). 524 A (see 550). Menex. 239 D (see 550). Tim. 24 E (enumeration, see 550). 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. The only exception to the rule is An. 7, 8, [25]: τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν (Kallenberg, *l. c.*, p. 525), and this passage is spurious. Εὐρώπη is not nearly so common as Ἀσία, occurring only four times (see Keller's index) in the Hellenica, viz., 3, 2, 9. 4, 2, 6. 3, 15, 8, 5.

THUC. 1, 89, 2: ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. 2, 97, 5, 6. All three exx. follow the rule.

HER. In 2, 26 and 2, 33, all Mss., and in 4, 49 ABC, omit the article in the phrase διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης. In 3, 115: τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώ-

πης, only R has the article. In all the passages the article should be read unless, as is likely, δὲ πάσης Εὐρώπης; in 2, 33 is to be bracketed. For the omission of the article in 2, 16, 4, 42, 198, see 4, 45: ἐς τὴν γῆν ταύτην ἦτες ἦν ἐπὶ Ἑλλήνων Εὐρώπῃ (predicate) κλιέεται. Elsewhere with the article: 1, 4 (*bis*), 103, 209 (*bis*), 2, 26 (part. gen.), 33 (*bis*), 103, 3, 96, 115, 116, 4, 36, 42, 45 (*bis*), 49 (*bis*), 89, 143, 5, 1, 12, 6, 33, 7, 5, 8 (*bis*), 9, 10, 20, 33, 50, 56, 126, 148, 174, 185, 8, 51, 97, 108 (*ter*), 109, 9, 14 (part. gen.).

552. Λιβύη:

ORATORES ATTICI. Apparently the only passage is DEM. [52], 3: οὗτος ἐπειδὴ ἐκπλεῖν ἔμελλεν εἰς τὴν Λιβύην.

PLATO, Criti. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω. Menex. 239 E: ὁ δὲ νῖος αὐτοῦ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης (sc. ἤρξεν). Tim. 24 E: ἡ δὲ νήσος ἄμι Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζω. 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἤρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης (article) μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. Mem. 2, 1, 10: ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίβυες δὲ ἄρχονται (apparently the only occurrence in XEN.).

THUC. 1, 110, 1: πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης. 2, 48, 1: ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον . . . ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη. (This passage seems to show that by THUCYDIDES Λιβύη was regarded as a country rather than a grand division.) 4, 53, 3: τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκάδων. 6, 2, 3: ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν. 7, 50, 1: ἀπὸ τῆς Λ. 2: ἐς Λ. 58, 2: τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον. There are two cases of the use of the article against five of the omission.

HER. The word occurs about 59 times, 34 times without the article, 25 with it. Of the latter number a few instances may be charged to the partitive gen. The following examples are illustrative. 2, 16: ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίας μήτε τῆς Λιβύης, and 3, 96: ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης. 4, 41: τοιαύτη μὲν . . . ἡ Ἀσίη ἐστὶ, ἡ δὲ Λιβύη (with art.) ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη (without art.) ἤδη ἐκδέκεται. 42: Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ (without art., though in the same sentence τὴν Ἀσίην is found and in the preceding sentence ἡ Εὐρώπη occurs) . . . ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης (part. gen.) πλέοντες γνωῖατο . . . περιπλέοντες τὴν Λιβύην (with art.). 43: οὐ περιπλώσει Λιβύην (without art.) . . . Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκη εἶσθαι περιπλέειν . . . τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης (part. gen.) . . . τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην. 44: ἀπέστειλε περιπλέειν Λιβύην (without art.) . . . τὰ ἄλλα ἀνείρηται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ (with art.).

AR. Av. 710: σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῆ ("nach dem als Winterheimat der Kraniche bekannten Libyen," says Uckermann, *l.c.*, p. 20), but 1136-7: ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύρια | γέρανοι.

553. ARTICLE WITH CHOROGRAPHIC GENITIVE AND PARTITIVE GENITIVE OF NAME OF COUNTRY. — The Chorographic Genitive (cf. "Bethlehem of Judaea") generally takes the article and so does the Postpositive Partitive Genitive of the name of a country.

ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου. XEN. Hell. 1. 2. 12. τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν. XEN. Hell. 1. 6, 12. οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. DEM. 23, 166. Αἰγύπτου τὰ πλεῖω. THUC. 1. 104. 1. But Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, HDT. 3. 136, and very exceptional: μέρος τέταρτον Εὐβοίας. DEM. 23, 213.

ORATORES ATTICI: The Orators follow the rule, but names that would take the article at any rate do not count. Exception: DEM. 23, 213 (see above).

DEM. 9. 35: Χερρονήσον τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδίαν. 23, 166: οὐκ ἐπὶ τῆς Θράκης τόπον οὐδέν' οὐδὲ χωρίον . . . οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. But different *ibid.* ἢ Χερρονήσον μὲν ἐστὶ καὶ ἦν ἑμετέρα. Cf. 23, 182: ὡσπερ Χαλκίς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κείται, οὕτω Χερρονήσον κείται πρὸς τῆς Θράκης ἢ Καρδιανῶν πόλις (on the Boeotian side of Euboea — on the Thracian side of the Chersonesus). 23, 213 (exception; see above). [50]. 46: ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας.

AESCHIN. [Ep.] 1. 1: εἰς Κορησσὸν τὴν Κεῖων (*v. l.* Κέω; τῆς Κέω, Taylor).

ISAE. 5. 42: τῆς Ὀλυσσίας ἐν Σπαρτώλῳ. (Example doubtful. Ὀλυσία not known; "Ὀλυνθίας Palmer, cf. Thuc. 2. 79." If Ὀλυνθίας be the correct reading, the ex. does not belong here, as Ὀλ. of itself would require the article.)

ISOC. 8. 24: καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξίσται τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν. (Doubtful. Θράκης might be gen. of separation.) 9. 27: σωθεῖς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας.

AND. 3. 9: Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη.

XEN. Hell. 1. 2. 12 (see above). 1. 4. 1: τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ. 8: ἔπλευσε τῆς Καρίας ἐς τὸν Κεραμεικὸν κόλπον. 1. 6. 12 (see above). 16: εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου. 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέμ ἄκρι. 2. 1. 13: ἐν Θυμνηρίοις τῆς Μηδίας. 15: ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. 20: τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιούντι. 3. 2. 19: εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας. 4. 4. 16: πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβυλόντες. 5. 2. 38: τὴν μείζω δῖναμιν Μακεδονίας is not partitive. 6. 1. 5: ἔχω μὲν Θεσσαλίας τὰς πλείους καὶ μεγίστας πόλεις συμμάχους. 7. 1. 28: στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας. 7. 4. 21: ἐδήου καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα ἐδύνατο.

THUCYDIDES follows the rule strictly. [Cf. Kallenberg, Philol. 49 (1899), 534.] 1. 2. 3: Πελοποννήσον . . . τὰ πολλά. 1. 10. 2: Π. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας. 1. 12. 4. 1. 104. 1 (see above). 1. 111. 1: ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. 3: τῆς Ἀκαρνανίας εἰς Οἰνιάδας ἐστρά-

τευσαν. 2, 56, 4: ἐς Ἐπίδαινον τῆς Πελοποννήσου. 6, 62, 2: ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας. 7, 34, 1: κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας. 51, 1: ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας. Elsew.

HDY. The usage is still unsettled. 2, 15: τὰ δὲ ἄλλα . . . τῆς Λιγύπτου. 16: Λιγύπτου τὸ Δέλα. 18: Λιγύπτου τὰ πρόσωγα Λιβύη. 2, 26: τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. 32: περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης . . . τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης. 43: οὐδαμῇ Λιγύπτου (exception). 97: τὰ . . . ἄλλα τῆς Λιγύπτου. 113: ἐς Λιγύπτου καὶ Λιγύπτου (no article) ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλεῖμενον στόμα τοῦ Νείλου. 149: αὐτῆς Λιγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. 157: Ἄζωτον τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν. 3, 3: Λιγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω. 17: οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῳ θαλάσῃ. 3, 136 (see above). 4, 151: ἐς Λ. καὶ Λιβύης (no article) ἐς Πλατεῖαν νῆσον. 4, 154: ἔστι τῆς Κρήτης Ὀυξὸς πόλις. 156: Κυρήνην τῆς Λιβύης. 157: ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον. 5, 123: Ἴωνίης (no article) μὲν γὰρ Κλαζομενῶς αἰροῦνσι. 6, 47: τῆς Θάσου μεταξύ Αἰνῶρον τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρον. 7, 30: πόλιν μεγάλην Φρυγίης (exception). Elsew.

AR. In Av. 152: τῆς Λοκρίδος and 1704: τῆς Ἀττικῆς the proper names of themselves require the article.

554. OMISSION OF ARTICLE WITH PROPER NAMES IN PREPOSITIONAL PHRASES. — As with common nouns, so with proper nouns, Prepositional Phrases sometimes show a tendency to resist the article.

τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν, DEM. 8, 44. τὰπὶ Θράκης, *Ibid.* 64. But κύριος τῆς Θράκης, DEM. 18, 27 (not a prepositional phrase).

DEM. 8, 44 (see above). 64 (*ibid.*), 18, 87: παρελθὼν ἐπὶ Θράκης. 19, 161: τὰν Θράκην. 219: τὰπὶ Θράκης.

AESCHIN. 2, 9: τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον. 98: περὶ . . . τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ.

ISOC. 7, 9: ἀπάσας . . . τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης. 15, 108: τῶν ἐπὶ Θράκης. 113: ἀπὸ . . . τῶν συντάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης. 16, 29: ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θράκης χελίους Ἀθηναίων.

THUC. 1, 56, 2: τοὺς τε ἄλλους ἐπὶ Θράκης . . . ξιμμαχούς. 57, 5: τοῖς ἐπὶ Θ. Χαλκιδέεσι. 60, 3: ἀφικνοῦνται . . . ἐπὶ Θράκης. 2, 95, 1: ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θ. 4, 102, 1: τοὺς ἐπὶ Θ. ξιμμαχούς. 122, 2, 5, 26, 2, 5, 30, 2: τοὺς ἐπὶ Θ. 5, 35, 3, etc.

HDY. 2, 28: ἐπ' Ἀιγύπτου ῥέειν . . . ἐπ' Αἰθιοπίης. 73: κομίζεν . . . ἐπ' Ἀιγύπτου. 75: πέτεσθαι ἐπ' Ἀιγύπτου. 6, 33: τὰ τεῖχεα τὰ ἐπὶ Θρητῆς.

555. ARTICLE WITH NAMES OF TOWNS. — Names of Towns do not require the article, and even the anaphoric use is sometimes due merely to the desire for the avoidance of hiatus.

εἶχετ' ἄν Ἀμφίπολιν, DEM. 1, 8 and similarly very often; but τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκεν παραδώσειν, *Ibid.* 2, 6 (article used to avoid hiatus).

Εὔβοιαν δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει, *Ibid.* 6, 30 (art. with Ὀ. to avoid hiatus).

LYCURI. 21: εἰς τὴν Ῥόδον . . . ἐκ τῆς Ῥόδου. 62: τὴν Τροίαν τις οὐκ ἀκούσιν; 84: τὰς Ἀθήνας . . . ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

DEM. With Ὀρωπός the article is used only to avoid an objectionable hiatus: Ἀμφίπολις has the article in but one of nearly 30 occurrences in the genuine speeches, and in this example hiatus is avoided by the use of the article; Ὀλυνθος never causes objectionable hiatus and is always anarthrous; cities beginning with a consonant are rarely articular. 2. 6: τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν (but thereafter 7: τῷ Πιοτείδαιον . . . ἐξελεῖν and τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι). 4. 17: εἰς Πύλας κὶ . . . κὶ Ὀλυνθον (after καὶ in an enumeration; permissible hiatus). 5. 10: καὶ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξεν. 16: δι' Ὀρωπὸν. 24: ἔχειν Ὀ. 30: καὶ τὸν Ὀ. 9. 26: ῥίδιον δεῖξαι. Ὀλυνθον μὲν δὴ κτέ. (after full pause; hiatus permissible). 16. 11: κομίσασθαι τὸν Ὀ. . . . τὸ μὲν κομίσασθαι Ὀρωπὸν (where τὸν should be added with Benseler). 13: ἐπ' Ὀ. 16: καὶ τὸν Ὀ. 18: Ἀρκάδων, Ὀ. . . . ἐσόμει' Ὀ. . . . ἡγοῖμαι τὸν Ὀ. 18. 302: τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τάνδον . . . τὸ Βυζάντιον (only example of article with B. in genuine speeches over against 13 instances of anarthrous use), τὴν Ἄβυδον, τὴν Εἰβοίαν. 19. 22: παρεδήλον τὸν Ὀ. 220: Εὔβοιαν, Ὀρωπὸν. 253: περὶ Ἀμφιπόλεως (permissible hiatus, but Bloss reads περὶ δ'). 336: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὀ. ἀποδοθῆναι. 21. 64: τὴν περὶ Ὀρωποῦ κρίσειν (permissible hiatus).

AESCHIN. 1. 143: εἰς τὴν Τροίαν (the destination). 180: τὴν Σπάρτην (their city Sparta). 2. 133: τὰ τῆς Σπάρτης δεινά. 3. 138: πολλὰς . . . πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας . . . ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθείς. 140: ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρῶκε . . . ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας . . . Ἐλάτειαν καταλυβῶν . . . εἰς τὰς Θήβας.

ISAE. 9. 1: μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν. 6: εἰς Μ. 14: εἰς Μ. ἐξέπλει . . . ἣ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία.

ANTIPHON, 5. 20: ἐκ τῆς Μυτιλήνης. 23: εἰς . . . τὴν Μ. 24: ἐν τῇ Μ. 29: εἰς τὴν Μ.

HDT. 1. 1: τῇ τε ἄλλῃ ἑσαπικνέεσθαι κὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος: τὸ δὲ Ἄργος κτέ. 82: ἔθειον ἐς τὸ Ἄργος (to Argos, their native city). 153: ἣ . . . Βαβυλῶν (mentally present). 185: ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστυα . . . ἐν δὲ δὴ κὶ τὴν Νίνον (mentally present). 2. 117: ἐς τὸ Ἴλιον. 118: τὰ περὶ Ἴλιον (attributive prepositional phrase) . . . πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους. 3. 19: ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα (17: ἐπὶ . . . Καρχηδονίους). 3. 139: ἐν τῇ Μέμφι (well known). 151: ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (150: Βαβυλώνιοι ἀπίσθησαν). 4. 165: ἐν τῇ Βάρκῃ (first mention, but inhabitants have been spoken of). 6. 23: τὴν δὲ Ζιάκλῃν (see previous remark). 7. 196: ὁ μὲν δὴ νιντικὸς ὁ τῶν Βαρβάρων στρατὸς . . . ἀπίκοντο ἐς Ἀφειάσ is resumed in 8. 6: ἐπειτέ δὴ ἐς τὰς Ἀφειάσ . . . ἀπίκαιτο οἱ Βάρβαροι. 8. 120: ἀπικόμενος ἐς Ἀβδηρα . . . τὰ δὲ Ἀβδηρα ἴδρυνται. 9. 14: ἐς Μέγαρο . . . ἐπὶ τὰ Μέγαρο.

556. ADDITION OF πόλις IN HERODOTUS. — The word πόλις may be added by way of explanation. It is omitted with well-known cities, with names preceded by the article, in attributive prepositional phrases, and sometimes when the same name is repeated in close proximity. When πόλις has been used with the first of two or more coördinate names, it need not be repeated with the succeeding ones.

ἐς Βουτοῦν πόλιν, HDI. 2, 67. ἐς μὲν γε Μέρφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι. *Ibid.* 97 (well-known cities). ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ, *Ibid.* 155. τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρόν, *Ibid.* 156. μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος . . . ἀπὸ Ἑ. π. . . τὰ ἀπὸ Ἑ. ἄνω . . . ἐξ Ἑ. . . ἐν τε Ἑ. π. . . ἐν Ἑ. . . ἐξ Ἑ., *Ibid.* 29-31. μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης, *Ibid.* 28.

HDI. 2, 18: οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἄπιος οἰκόντες . . . τὰ πρόσονρα Λιβύῃ. (Use of πόλιος with M. renders its insertion after Ἄπιος unnecessary.) 28: μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης (see note on previous passage). 29-31 (see above). 59: ἐς Βοῦβιστιν πόλιν . . . ἐς Βοῦστριν πόλιν . . . ἐς Σάιν πόλιν . . . ἐς Βουτοῖν πόλιν . . . ἐς Πάμπρημιν πόλιν. 60: ἐς μὲν νιν Βοῦβιστιν πόλιν . . . ἐς τὴν Βοῦβάστιν. 61: ἐν δὲ Βουσίρι πόλι. 62: ἐς Σάιν δὲ πόλιν . . . οὐκ ἐν Σαί μούνη. 63: ἐς δὲ Ἠλίον τε πόλιν καὶ Βουτοῖν . . . ἐν δὲ Παμπρήμιν. 67: ἐν Βουβάστι πόλι . . . ἐς Βουτοῖν πόλιν. 97: ἐς μὲν γε Μέρφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι . . . παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσορον πόλιν ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου . . . πλείων ἤξεῖς κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρον καλυμμένην. 98: τοῦτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα. 155 (see above). 156 (see above). 3, 19: μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους. 20: ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπικοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι.

557. Πειραιεύς. — Πειραιεῖς regularly takes the article, but the article may be omitted in prepositional phrases, and in the Attic Orators this omission is the rule for articular phrases with ἐν and ἐξ. (Cf. Kallenberg, *l. c.* 543.)

ὁ δὲ Πειραιεὺς ἦν κατειλημμένος, ISOC. 18, 17. οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ . . . περιείλον. LYS. 12, 40. ἦλθετε εἰς τὸν Π., *Ibid.* 97: but κἀγὼ μὲν ὄχλην εἰς Π., LYS. 3, 11. τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 13, 14. οἱ ἐν Πειραιεῖ. LYS. 13, 90. οἱ ἐκ Πειραιῶς. XEN. Hell. 1, 7, 35.

DIN. 1, 36: τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 69: ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ. 3, 1: εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῖσθαι.

LYCURG. 18: ἀπήγγειλεν ὡς . . . καταλίποι τὸν . . . Πειραιεῖα πολιορκούμενον. 37: καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φιλακῆς τοῦ Πειραιέως.

HYPER. 1, 17, 23-4: οὐκ οἰκεῖς ἐν Πειραιεῖ.

DEM. 8, 7: ἂν ἀπ' ἄρχηται . . . τοῦ Π. 74: οὐ . . . πορεύσεσθ' εἰς τὸν Πειραιᾶ; (*sim.* [17] 26. [50] 11. [56] 20. 22. 37. 38. 39. 41. 42). 9, 10: ἐπὶ . . . τὸν Π. 18, 132: κερκρημένον ἐν Πειραιεῖ (*sim.* 19. 60. 125.

209 20. 36. [44] 4). 18. 300: τὸν κύκλον τοῦ Π. 301: ἄχρι τοῦ Π. 19. 277: ἐκ Πειραιῶς (*sim.* [53] 17). 19. 280: τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην. 291: εἰς Πειραιᾶ (*sim.* [47] 62. [48] 27. [52] 8). 20. 11: ἐπὶ τοὺς ἐκ Πειραιεῖ (*sim.* 149). 20. 68: τὴν . . . κάθοδον τὴν ἐκ Π. (*sim.* 25. 38. [33] 18). 23. 207: Πειραιεῖς without article in an enumeration. 24. 134: τῶν ἐκ Π. . . ἦν. 32. 10: ἐν τῷ Π. (*sim.* [34] 6. 37. [47] 20. [49] 6. [50] 6. [58] 55). [49] 22: εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Π. (*sim.* 26. 33. 34. 61). AESCHIN. 1. 40: ἐκάθητο ἐν Π. 2. 173: ἐπειχίσμεν . . . τὸν Πειραιᾶ. 3. 209: οὐκ οἰκεῖς . . . ἐν Π.

ISAE. 6. 19: ἐν Πειραιεῖ. fr. 10: μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς.

ISOC. 4. 42: τὸν Πειραιᾶ (*sim.* 7. 68. 16. 13. 18. 45). 7. 67: εἰς . . . τὸν Π. (*sim.* 18. 59. 61). 15. 307: τὴν φύσιν τὴν τοῦ Π. 16. 46: τῶν ἐκ Π. (*sim.* 18. 50). 18. 2: ἐκ Π. (*sim.* 7. 38). 18. 5: τῶν ἐν Π. 17: ὁ . . . Πειραιεῖς (see above). 49: ἐν τῷ Π.

LYS. [2] 61: εἰς τὸν Π. (*sim.* 12. 53. 97. 13. 23. 16. 4. 31. 8 *bis.* 9. 15). [2] 66: διὰ τοὺς ἐν Π. κινδύνους. 3. 11: εἰς Π. 3. 12: ἐκ Π. (*sim.* 12. 95). [6] 38: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 39. 12. 53. 92. 94. 13. 80 (by emend.). 25. 2. 9. 28 *bis*). 12. 40: τὸν Π. (*sim.* 26. 17. 31. 13). 12. 54: τοὺς ἐν Π. (*sim.* 12. 55. 56. 59. 13. 88 (Mss. ἐν τῷ Π.)). 89. 90 *bis* (one of these an emend.). 19. 19 (also *v. l.*). 26. 19. f. 31). 12. 70: τοῦ τε Π. τὰ τείχη. 13. 5: ἐπὶ τὸν Π. 13. 14: τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 82: ἐν Π. (*sim.* 90 *bis.* 32. 8). 25. 33: διὰ τοὺς ἐκ Π. κινδύνους. 29. 12: ἐκ τοῦ Π. 31. 14: ἐν τῷ Π. f. 1. 4: οἱ ἐν τῷ Π. (not 'the party at P.' but 'the money-lenders at P.').

ANDOC. 1. 45: τοὺς δ' ἐν Π. (sc. οἰκοῦντας). 81: ἐκ Π. 2. 21: εἰς τὸν Π. 3. 5: τὸν Π.

ANTIPHON, 1. 16: ἐν Π. . . εἰς τὸν Π. 17: ἐν τῷ Π.

PLATO, Ep. 7. 324 C: ἐν Π. Menex. 243 E: ἔκ τε γὰρ τοῦ Πειραιεῶς καὶ τοῦ ἄσπεως. Rpb. 327 A: εἰς Π. 439 E: ἐκ Π.

XEN. CONV. 1. 2: εἰς τὴν ἐν Π. οἰκίαν. Hell. 1. 1. 35: εἰς Π. 2. 14: εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς. 3. 22: ἐν Π. (*sim.* 2. 4. 25. 38 (*v. l.* ἐν τῷ Π.)). 1. 4. 12: εἰς τὸν Π. (*sim.* 2. 2. 23. 4. 1. 10 *bis.* 5. 1. 9. 4. 20). 1. 4. 13: ὁ . . . ἐκ τοῦ Π. . . ὄχλος (cf. 2. 4. 36). 1. 7. 35: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 2. 4. 26 (so Gilbert, but Dindorf ἐκ τοῦ Π.)). 33). 2. 2. 3: ἐκ τοῦ Π. 9: πρὸς τὸν Π. 11: ἔχοντες . . . τὸν Π. (*sim.* 20. 2. 4. 37. 5. 4. 20. 22. 34). 2. 3. 8: τὰς ἐκ Π. τρήρεις. 11: τὰ περὶ τὸν Π. (sc. τείχη) (*sim.* 4. 8. 9). 2. 4. 19: τῶν δ' ἐν Π. δέκα ἀρχόντων (*sim.* 5. 2. 33). 2. 4. 23: τοῖς ἐν Π. (*sim.* 27. 29. 31. 35. 37). 2. 4. 24: τῶν ἐκ τοῦ Π. (*sim.* 39). 28: τοὺς ἐν τῷ Π. (*sim.* 35). 2. 4. 30: πρὸς τῷ Π. 31: ὁ Π. 3. 5. 5: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 8). 3. 5. 16: ἀτειχίστου τοῦ Π. ὄντος (*sim.* 5. 1. 22). 3. 5. 25: ἐν τῷ Π. [R. A.]. 1. 17: ἡ ἑκατοστή . . . ἡ ἐν Π. De Vect. 3. 13: καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ ἄσπει.

THUC. 1. 93. 3: τοῦ Π. τὰ λοιπά (*sim.* 2. 13. 7. 17. 3. 94. 2. 4. 8. 90. 4). 1. 93. 5: περὶ τὸν Π. 7: τὸν τε Π. (*sim.* 5. 26. 1. 8. 92. 7). 1. 107. 1: καὶ τὸ ἐς Π. (sc. τεῖχος). 2. 13. 7: πρὸς τὸν Π. 48. 2: ἐν τῷ Π. (*sim.* 8. 90. 5 (bracketed by St. but not by Hude). 92. 4). 2. 93. 1: ἀπο-

πειρᾶσαι τοῦ Π. 2: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 4. 8, 1, 2. 82, 1. 2. 86, 4. 96, 3). 2. 94, 1: ἐς τὸν Π. (*sim.* 2. 6, 30, 1. 8, 90, 3. 92, 6. 9. 94, 3). 2. 94, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 92, 7). 8, 76, 5: τοῦ ἐς τὸν Π. ἔσπλον. 8, 92, 10: πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Π. ἀνθρώπων. 8, 93, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. ὀπλίται.

HD. 8, 85: οὗτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιεῖα (only occurrence of Π.).

AR. Eq. 815: τὸν Πειραιεῖα προσέμαξεν. 885: ὁ Πειραιεύς. PAK. 145 (= 165): ἐν Πειραιεῖ.

558. SEAS. — Πόντος always has the article even when it designates the country along the Black Sea. When Εὐξείνος is expressed, the forms are ὁ Εὐξείνος πόντος and ὁ πόντος ὁ Εὐξείνος. Μαυῶτις and Προποντίς always take the article, the former being accompanied by the word λίμνη. For the Aegean, the Greeks said τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὁ Αἰγαῖος πόντος, and τὸ Αἰγαῖον. ὁ Ἀδρίας and ἡ Σύρτις are the rule. Other names of seas are adjectival; hence regularly ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα, ἡ Κασπία θάλασσα (HD.), etc. Ἑλλησποντος prefers the article, which, however, is frequently omitted in prepositional phrases. Ὠκεανός and Βόσπορος seem to require the article, but Βόσπορος = Panticapaeum follows the usage of towns.

DEM. 8, 3: περὶ Ἑλλησποντον ὄν. (So without article 8. 9 attrib. ἐν. 9, 27 ἐπί acc. 19, 150 ἐπί gen. 162 ἐν. 23, 5 εἰς. 179 ἐν. [50], 12 εἰς. 14. 52.) But 8, 18: οἴονται δὲν τὸν Ἑλλησποντον . . . πυραδοῦναι Φιλίππῳ. (So with the article 8, 28 εἰς. 9, 18 acc. 18, 30 εἰς. 71 acc. 88. 93. 230. 241 gen. 19, 180. 23, 142 acc. 179. [50], 24 ἐκ.) [17], 20: τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα. (So always with the article: 20, 31. [34], 6. [35], 3. 7. 18. 24. 25 *bis.* 32. 35 *ter.* 36 *bis.* 37. 50. 52. 53 *ter.* 37. 6. 25. [50], 6. 19.) 20, 29: Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου (= Panticapaeum. Hence regularly without the article: 20, 36. [34], 5. 11. 22. 23. 25. 27 *bis.* 28. 31. 34. 36. 41. 38. 11. But with the article: 20, 33. [34], 8 *bis.* 10 *bis.* 33. 36. 40).

AESCHIN. 1, 55: καταπλεῖ δεῖρο ἐξ Ἑλλησπόντου (so 56 εἰς. 3, 51 attrib. εἰς. But 3, 132: ὁ τὸν Ἐ. ζεύξας). 3, 172: ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον (= Panticapaeum).

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἑλλησποντον ζεύξας, but 119: ἐν Ἑλλησπόντῳ (so without article 5, 62 attrib. περὶ acc. 7, 64. 8, 86 ἐν. 12, 99. 15, 108 attrib. ἐν. 18, 59). 5, 21: πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων. 15, 224: ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου. (So always with the article: 17, 3 εἰς. 5 ἐκ. 19 εἰς. 20. 21. 23. 35 εἰς, ἐν. 40 ἐκ. 45 εἰς. 56 ἐν.)

LYS. [2], 28: κατὰ τὸ στενότατον τοῦ Ἑλλησπόντου. 29 acc. {Without the article: [2], 58 ἐν. [6], 6 acc., enumeration. 47 ἐν. 12, 42 ἐξ. 16. 4 attrib. ἐν. 19, 16 attrib. (?) ἐν. [20], 29 ἐν. f. 4 εἰς.} 32, 25: ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα (so fr. 1, 4).

ANDOC. 1, 76: ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλησποντον. 3, 21: ἐν Ἐ.

PLATO. Gorg. 511 D: ἐκ τοῦ Πόντου. (So Legg. 804 E: γυναικῶν . . . τῶν περὶ τὸν Π.) Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυσσόμενοι καὶ Ἑλλησποντον ζευγνύμενοι (enumeration). Menex. 243 A: ἐν ταῖς ναυ-

μαχίαις ταῖς καθ' Ἐ. Rpb. 404 C : ἐν Ἐ. (but the words are rejected by some critics).

XEN. Ages. 2, 1 : διαβάς δὲ τὸν Ἑλλησπόντον. (So with article: Hell. 1, 1, 8 ἔξω. 22 εἰς. 36 ἐν. 3, 8 εἰς. 17 ἐν. 6, 22 ἐπί gen. 2, 1, 17 πρὸς. 21 nom. 2, 2, 5 ἐκ. 3, 2, 9 acc. 4, 2, 8. 8, 26 εἰς. 28 ἔξω. 34 ἐν.) An. 1, 1, 9 : τοῖς Θρηξὶ τοῖς ὑπέρ Ἑλλησπόντον οἰκοῦσι. (So without article Hell. 1, 1, 2 εἰς. 9. 2, 11 ἐπί gen. 5, 11 ἔξω. 6, 20 ἐπί gen. 7, 2 ἐξ. 3, 4, 10 ἐπί gen. 4, 3, 3. 8, 6 attrib. κατὰ w. acc. 32 attrib. ἐν. 5, 1, 1 attrib. περί acc.) An. 4, 8, 22 : πόλιν . . . οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. (So with article Cyr. 8, 6, 21 nom. [8], 1 dat., but Oec. 20, 27 (see below) omission of article is justified by enumeration.) An. 5, 1, 15 : ἀποδρὰς ὄχρετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6, 15 : ἐν τῷ Π. 16 : τοὺς περιουκοῦντας τὸν Π. (So always with article 5, 7, 7 ἔξω. 6, 2, 4 ἐκ. 6, 4, 1 gen., εἰς. 5, 20 nom. Hell. 1, 1, 22 attrib. ἐκ. 2, 2, 1 εἰς. 4, 8, 27 ἐκ. 31 attrib. ἐκ. 5, 1, 28. [R. A.] 2, 7 ἐν.) Cyr. 8, 6, 20 : μέχρη Ἐρυθρᾶς θαλάττης (exceptional). 21 : ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα. [8], 1 : τῇ Ἐρυθρᾷ θ. Oec. 20, 27 : καὶ Αἰγαῖον καὶ Εὐξείνον καὶ Σικελικὸν πόντον περὶ ὧντες (omission of article justified by enumeration), but [R. A.] 2, 7 : ἐν Σικελίᾳ . . . ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδίᾳ ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἢ ἄλλοθὶ ποῦ, article is used with Πόντῳ despite the enumeration).

THUC. 1, 89, 2 : οἱ ἀπὸ . . . Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι . . . ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου. (So without the article: 1, 128, 3 attrib. ἐν. εἰς. 2, 9, 4 nom. in enumeration. 4, 75, 1 περί acc. 8, 61, 1 ἐπί gen. 86, 4 acc. enumeration. 96, 4 nom., enumeration.) But 2, 67, 1 : πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου (so with article 3 acc. 96, 1 [εἰς . . . τὸν Ἐ.]. 8, 6, 1 εἰς. 2, 8, 2. 22, 1 ἐπί acc. 23, 5. 39, 2 εἰς. 62, 1 ἐν. 3 gen. 79, 3 ἐκ. 5 attrib. ἀπό. 80, 3 εἰς bis. 4, 99 ἐπί acc. 100, 1 εἰς. 5 ἐκ. 101, 3 chorogr. gen. 103, 2 εἰς. 106, 1 nom. 108, 3 εἰς. 4 ἐν. 109, 1 ἐπί gen.). 1, 98, 2 : Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἰήσον. 2, 96, 1 : [εἰς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον] . . . πρὸς θάλασσαν . . . τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου (so with article 97, 1 εἰς. 5 μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου). 3, 2, 2 : ἐκ τοῦ Πόντου (so 4, 75, 1 εἰς. 2 εἰς, gen.). 4, 109, 2 : εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

HDT. 1, 57 : ἐν Ἑλλησπόντῳ. (So without article 4, 76 διά gen. 137 attrib. ἐν. 5, 33 ἐπί gen. 91 attrib. ἐν. 117. 6, 26 περί. 140 attrib. ἐν (τ.λ. ἐπί). 7, 33 attrib. ἐν. 78, 137. 8, 87 περί acc. 109 ἐπί gen. 110 attrib. ἐν. 9, 98 ἐπί gen. 107, 114. But with the article 4, 38 παρὰ acc. 85 εἰς, nom. 86 nom. 95 acc. 5, 11, 13 gen. 14 ἐπί acc. 23, 103 εἰς, acc. 117 ἐκ. 122 acc., ἐπί acc. 6, 33 gen. bis. 43 ἐπί acc., εἰς, acc. 95 ἰθύ. 7, 6 acc. 8 β. 10 β acc., εἰς. 33 acc. 35 acc. bis, gen. 36 gen. 45 acc. 54 εἰς, acc. 56 acc. 58 acc. 106 gen., attrib. ἐκ. 147 acc. 163. 8, 51 gen. 97 εἰς. 107, 108 ἐπί acc. 109 εἰς bis. 111, 115, 117 acc. 118 εἰς. 120 πρὸς gen. 9, 66 ἐπί acc. 101 nom. 114 εἰς. 115.) 1, 72 : εἰς τὸν Εὐξείνον πόντον. (So with article 2, 33 gen. 34 attrib. ἐν. 4, 90. 6, 33 εἰς. 7, 36 attrib. πρὸς gen., and in the form ὁ πόντος ὁ Εὐξείνος: 1, 110 πρὸς gen. 3, 93 μέχρη. 4,

46 nom. But without the article only 1, 76: κατὰ Σαϊώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, where, however, Kallenberg would supply the article.) 1, 104: ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος. (So 4, 20 ἐπὶ γεν. 100 gen. 101 ἐπὶ acc. 110 gen. 116 ἀπό; and in the form ἡ Μαιῆτις λίμνη: 4, 3 ἐς. 21 γεν. 120 παρὰ acc.) 1, 163: τὸν τε Ἄδρῶν (so 4, 33 ἐπὶ acc. 5, 9: ἀγχοῦ Ἐνετῶν τῶν ἐν τῷ Ἄ.). 1, 180: ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν (so 189, 202 καὶ ἡ Ἐρυθρὴ (sc. θάλασσα). 2, 158 ἐς bis. 159 ἐπ' dat. 3, 30 ἐς. 93 attrib. ἐν. 4, 39 ἐς. 40 nom. 41 ἐς. 42 ἐκ. 7, 80 ἐκ. 89 ἐπὶ dat.). 1, 202: ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν (so *ibid.* nom. 203: ἡ δὲ Κασπία (sc. θ.). 4, 40 nom.). 2, 21: ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ (so *ibid.* acc. 23 περ' gen. 4, 8 attrib. ἐπὶ dat., acc. But of course without article: 2, 23. 4, 36). 2, 32: νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶ χώραν τῆς Σύρτιος (so 150 ἐς. 4, 169 γεν. 173 ἐντός). 2, 97: τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ (κόλπῳ. Ρ.) νήσουσι. (113: ἐν τῷ Αἰγαίῳ. 7, 36: πρὸς . . . τοῦ Αἰ. 55 attrib. πρὸς τὸ Αἰ.) 4, 8: οἱ τὸν Πόντον οἰκόντες . . . ἔξω τοῦ Π. (so with article 10 acc. 38 παρὰ acc. 46 attrib. ἐντός. 81 gen. 85 acc. 86 gen. bis, nom. bis, gen. 87 acc. 89 ἐς. 95 acc. (omitted in some Mss.). 6, 5 ἐκ. 26. 7, 36 γεν., attrib. πρὸς gen., ἐς, ἐκ. 55 attrib. πρὸς gen. 95 ἐκ. 147. Hence 4, 99 for τὸ ἐς Πόντον Kallenberg suggested τὸ ἐς πόντον). 4, 83: ζειγνίσθαι (τ.λ. ζειγνίσθαι) τὸν Θρηάκιον Βόσπορον. 85: ἐπὶ τὸν Βόσπορον . . . ὁ Β. (so 86 nom. 87 acc., gen. 88 gen. 89 acc. 118 gen. But 7, 10 γ: ζειξας Βόσπορον τὸν Θρηάκιον and 20: κατὰ Β. (κατὰ τὸν Β. B^d)). 4, 85: τεῖνα δ' ἐς τὴν Προποντιίδα ὁ Βόσπορος: ἡ δὲ Προποντις κτέ. (so 5, 122 ἐς τὴν Π. and τὴν Π.).

AR. Nub. 271: Ὠκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις (name of divinity; *sim.* 277: πατὴρ ἀπ' Ὠκεανοῦ). 273: Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε (poetic). Vesp. 700: πόλεον ἄρχων πλείστον ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς. Ran. 664-5: Πόσειδον . . . | ὃς Αἰγαίου πρῶνις . . . μέδεις (poetic).

559. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ποταμός WITH NAMES OF RIVERS.—I. As a general rule when the name of a river is mentioned for the first time, the type ὁ Νεῖλος is used of well-known rivers, the type ὁ Στρυμῶν ποταμός of fairly well-known rivers, and the type Βρόγγος ποταμός or ποταμὸς Βρόγγος of obscure rivers.

τοῦ Νείλου, HDT. 2, 10. οἱ δὲ . . . ἔφραζον ὡς . . . εἴη . . . ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη. 5, 13. ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων . . . Ἄγγρος ποταμὸς ἐσβάλλει . . . ἐς ποταμὸν Βρόγγον. 4, 49.

II. When a river that has once been mentioned is referred to again by name in the same context, the article is used with the second name, but to this in the case of obscure rivers the word ποταμός is generally attached.

κατὰ τὸν Νεῖλον, HDT. 2, 10 follows τοῦ Νείλου mentioned a few lines preceding. ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ . . . ὁ δὲ Στρυμῶν, HDT. 5, 13. ἐς ποταμὸν Βρόγγον. ὁ δὲ Βρόγγος, HDT. 4, 49. κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ οὐνόμα κέεται Παντικᾶπης, HDT. 4, 18; but διαβάντι τὸν Παντικᾶπην ποταμόν, *Ibid.* 19.

III. All rivers are anarthrous and are sometimes accompanied by the word *ποταμός*

1. In the predicate.

τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον . . . συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον. HDT. 2, 33.

2. In enumerations.

ἄλλοι μεγάλοι . . . ἐσβάλλουσι εἰς αὐτόν. "Ἀτλας καὶ Αὔρας καὶ Τίβι-
σις. διὰ δὲ Ὀρηκῆς . . . ρέοντες "Ἀθρυς καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι
εἰς τὸν Ἴστρον. HDT. 4, 49.

3. In dependence upon the word *πεδῖον*.

ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. HDT. 1, 18.

4. In attributive prepositional phrases; with improper prepositions; in the phrase *ἀπὸ* . . . *ἔς*, *ἐπὶ*, *μέχρι*; and in double designations of locality.

τῇ ἐπὶ Θερμῶδοντι μάχῃ. HDT. 4, 110. *μέχρι* Ἴστρον ποταμοῦ. HDT. 4, 80. *ἀπὸ* γὰρ Ἴστρον ἐπὶ Βορυσθένεα. HDT. 4, 101. αὐτοῦ περὶ Ἀξιὸν ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην. HDT. 7, 124 ("Ἄξιος already mentioned in 123).

5. When the name is emphatically placed at the head of the sentence.

Νεῖλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω. HDT. 2, 35.

6. When an articular attributive expression is attached to the name.

Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμός . . . καὶ Φᾶσις ὁ Κόλχος. HDT. 4, 45.
πλὴν Νεῖλου τοῦ Αἰγυπτίου. *Ibid.* 53.¹

DEM. [59], 99: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἑρρήη.

AESCHIN. 2, 124: εἰσπλεῖν μέ φησιν . . . κατὰ τὸν Λοιδίαν ποταμόν.
3, 183: ἐπὶ τῷ Στρνμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους.

ISOC. 4, 144: τῆς ἐντὸς Ἄλλυος χώρας. 7, 80: ἐντὸς Ἄλλυος ποταμοῦ.
11, 12: τῷ Νεῖλῳ. 31: τὸν . . . Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε.
12, 59: ἐντὸς Ἄλλυος.

PLATO, Phaedr. 229 A: δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.
257 E: τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον. But Politic. 264 C: ταῖς
ἐν τῷ Νεῖλῳ τιθασεῖεις τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.
Tim. 21 E: τὸ τοῦ Νεῖλου ῥεῦμα.

XEN. In the *Anabasis* *ποταμός* is regularly added to the articular name, and even the most obscure rivers often take the article, but the following rule is observed: In introducing a comparatively unknown river, Xenophon uses the article when narrating the march of his own army, but omits it in merely geographical descriptions. 1, 2, 11: εἰς Καστρον πεδῖον. 1, 4, 1: ἐξελαῖνει . . . ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμόν. 2, 5, 1: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμόν. 3, 3, 8: ἔτυχε δὲ διαρρέων . . . ποταμὸς Σελινοῦς. καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ . . . Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. 5, 6, 36: πλεῖν εἰς Φᾶσιν and so regularly because the name of the city is included. 7, 8, 8: εἰς Καῖκον πεδῖον.

¹ For further details, see Hermann Kallenberg, Studien über den griechischen Artikel, Berlin, 1891.

In the Hellenica the articular name without *ποταμός* is more commonly used, the rivers of the Hellenica being for the most part well known. So the Alpheus, Eurotas, Attic and Boeotian Cephissus, and the Maeander. In the case of the Eurymedon, the Pactolus, and the Cladaus, the articular name is followed by *ποταμός*. See Kallenberg, *l.c.*, p. 11.

THUCYDIDES in general follows the same rules as Herodotus, but for obvious reasons the anarthrous name with *ποταμός* is much less common than in Herodotus. The names of insignificant rivers of Sicily and Lower Italy, which had become familiar to the Athenians as a result of the Sicilian expedition, follow the type ὁ Ἀχελῷος ποταμός. 1, 46, 4: διὰ δὲ τῆς Θωαιπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων . . . ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμός. 98, 1: Ἡΐωνα, τὴν ἐπὶ Στρυνμόνι. 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυνμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχίᾳ. 100, 3: ἐπὶ δὲ Στρυνμόνα (omission of the article exceptional) πέμψαντες . . . οἰκήτορας. 2, 5, 2: ὁ γὰρ Ἀισωπὸς ποταμός. 96, 3: μέχρι . . . τοῦ Στρυνμόνος ποταμοῦ (but 2, 97, 2. 4, 102, 4. 108, 1. 6. 5. 7. 4. 7. 9, with the article alone). 2, 96, 4: μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. (The Oscius had become so familiar to Thucydides that he unwittingly presupposes general acquaintance with the river on the part of the Athenians.) 97, 1: μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ . . . ἐξ Ἀβδόηρων εἰς Ἰστρον. 99, 4: ἔριον Ἀξίου μέχρι Στρυνμόνος. 102, 2: ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμός (but *ibid.* 3. 3, 7, 4. 106, 1 without ποταμός). 3, 19, 2: διὰ τοῦ Μαιάνδρον πεδίου. 6, 4, 1: ὑπὲρ Παντακίου . . . ποταμοῦ. 7, 80, 5: ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας (τῷ ποταμῷ gloss?). 7, 82, 3: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν (τὸν ποταμὸν gloss?). 8, 58, 1: ἐν Μαιάνδρον πεδίῳ.

HDT. For Herodotus, see the boldface examples above and Kallenberg, *l.c.*

560. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ὄρος WITH NAMES OF MOUNTAINS.—The use of the names of mountains follows in general the same rules as prevail in the case of names of rivers. But between the article and the word ὄρος, the name of a mountain is found only when it is distinctly adjectival, and ordinary apposition, which occurs rarely, if at all, in classic authors in the case of rivers, cannot be questioned with names of mountains.

εἰς Δίον . . . ὁ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ . . . κείται. THUC. 4, 78, 6 (well-known mountain). ἀπ' Ὀλύμπου δὲ ὄρους (Mysian mountain) καλέονται Ὀλυμπηνοί. HDT. 7, 74. τὸ Αἰγάλεων (adjective) ὄρος. THUC. 2, 19, 2. τὸ Κρόνιον (adjective used subst), XEN. Hell. 7, 4, 14. ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Γερανείᾳ. THUC. 4, 70, 1. ὑπὸ τῷ ὄρει . . . τὸ καλέεται Αἰγάλεων (predicate). HDT. 8, 90. Διῆς . . . οἱ ἐν Ἀθῶ (attrib. prepositional phrase), THUC. 5, 82, 1. μέχρι Καυκάσιος ὄρους (improper preposition), HDT. 3, 97 (but τὰ δὲ πρὸς βορρῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος. *Ibid.*, and ὁ Καύκασος. 1, 203, 204). τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλᾶς (double locality), THUC. 3, 24, 1.

LYCURG. 95: λέγεται . . . ἐκ τῆς Αἴττινης ῥύακα πινὸς γενέσθαι.

DEM. 19, 141 (= 148): τὸ Τιλφωσαῖον. 148: ἐπὶ τῷ Ἡδουλείῳ.

ÆSCHYUS. 2. 90: Ἱερὸν ὄρος (city name). 3. 86: τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος. 132: τὸν Ἄθω. 161: ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρώνομος.

ISOC. 4. 89: τὸν . . . Ἄθω.

LYS. [2]. 29: τὸν Ἄθω. 49: Γεράναιαν (locality).

ANDOC. 1. 38: ἐπὶ Λαιριφί. 39: ἐπὶ Λαιρίων (mines referred to in both cases).

PLATO, Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλλάσποντον ζειγνύμενον (enumeration).

XEN. An. 5. 3. 10: ἐκ τῆς Φολόης. 7. 8. 7: τὴν Ἰδην. Cyn. 11. 1: περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος. Pell. 1. 2. 9: τοὺς ὀπίστας τοὺς ἐν Κορησισῶ. 4. 3. 9: μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου. 5. 2. 17: ἐν τῷ Παγγαίῳ. 6. 5. 51: τὸ Ὀρειῶν. 7. 4. 14 (see above). Oec. 19. 6: περὶ τὸν Λυκαβηττόν.

THUC. 1. 101. 2: ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν (both mountain and locality). 2. 19. 2 (see above). 23. 1: μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. 55. 1: μέχρι Λαιριέων. 75. 2: ἐκ τοῦ Κιθαιρώνομος. 96. 3: ἐκ τοῦ Σκομίον (some MSS.: Σκόμβρον) ὄρους. 99. 3: ὑπὸ τὸ Πάγγαιον . . . ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ. 102. 2: ἐκ Πίδου ὄρους. 3. 19. 2: μέχρι τοῦ Σιδιῶν λόφον. 24. 1 (see above). 85. 4: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην (Istone also name of region). 116. 1: ἐπὶ τῇ Αἰτνῇ τῷ ὄρει (Kallenberg agrees with Herw. in cancelling τῷ ὄρει). 4. 44. 4: ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀρείου (adj.). 70. 1 (see above). 78. 6 (see above). 96. 7: πρὸς Πάρνηθι τὸ ὄρος (Herw. would strike out τὸ ὄρος). 5. 16. 3: ἐς Λύκειον (temple is meant). 82. 1 (see above). 8. 108. 4: διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους (Gen. τῆς Ἰδης may depend on τοῦ ὄρους).

HDT. 1. 43: ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος (Cobet would strike out τὸ ὄρος). 69: ἐν Θόρνακι (name includes temple and locality). 72: ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, *from a mountain of Armenia*. 104: τὸ Κακκάσιον ὄρος. 2. 8: ἐκ τοῦ Ἀριβίου ὄρους. 3. 97 (see above). 4. 49: ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρους Ῥοδόπης. 7. 42: Κάνης ὄρος (compare Μαιάνδρον πεδῖον). 74 (see above). 188: πρὸς Ἰπνους καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ. 8. 90 (see above). 116: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ῥοδόπην. 9. 93: ἐκ Λάκμονος ὄρους (obscure mountain). There are also numerous instances of the articular name without ὄρος. So Athos, Parnassus, Cithaeron, Haemus, Ida, Caucasus, etc.

561. NAMES OF ISLANDS.—In addition to the mere anarthrous and articular names of islands, occur also the following types: αἱ Κυκλάδες νῆσοι, αἱ νῆσοι αἱ Ἐχινάδες, ἡ Ψυττάλεια νῆσος, ἡ νησὶς ἡ Ψυττάλεια, Πάτμος ἡ νῆσος, ἡ νῆσος Δήλος, νῆσος Σκιάθος, Πλατεῖα νῆσος.

ἀποπλεῖν εἰς Χίον. XEN. Hell. 1. 6. 37. ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον. *Ibid.* 38. τῶν Κυκλάδων νήσων. THUC. 1. 4. τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων. THUC. 2. 102. 3. ἐς τὴν Ψυττάλειαν νήσον. HDT. 8. 95. ἐς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν. *Ibid.* 76. μέχρι . . . Πάτμου τῆς νήσου. THUC. 3. 33. 3. τὴν νήσον Δήλον. HDT. 1. 64. μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἡπέρου Μαγνησίης. HDT. 7. 176. ἐς Πλατεῖαν νήσον. HDT. 4. 151.

DEM. 9. 27: αἱ . . . ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις. 15. 9: ἰδὼν . . . Σάμον . . . φρονουμένην. 11: π:ρ:ποιήσαι Ῥόδον.

PLATO, *Phaedo*, 59 E: ἐπιθόμῃσι ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφειγμένον εἶη.

XEN. *Hell.* 1, 6, 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μυλήῃ ἄκρι. 27: ἐν ταῖς Ἀργιούσις (80 33: εἰς τὰς Ἄ. 38: ἐκ τῶν Ἄ.). 37 (see above). 38: ἐκάθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν οὐμπριξιάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμῳ.

THUC. 1, 4 (see above). 98, 2: Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Λεγίῳ νῆσον. 2, 102, 3 (see above). 3, 33, 3 (see above). 4, 8, 6: ἡ . . . νῆσος ἡ Σφυκτηρία καλουμένη. 13, 3: ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον. 5, 84, 1: ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον. 7, 33, 4: ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίαις. 8, 17, 3: ἐν Λάδῳ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφόρμον.

HDT. 1, 64 (see above). 165: τὰς νήσους τὰς Οἰνούσους καλεομένας. 2, 10: τῶν Ἐχινιάδων νήσων τὰς ἡμεῖσις. 41: ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσου . . . ἐν ταύτῃ ὄν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. 156: νῆσος ἡ Χέρμις καλεομένη. 165: νῆσος ἡ Προσωπίτις καλεομένη. 3, 57: ἀπέπλευον ἐς Σίφνον. 58: πρὸς τὴν Σίφνον. 120: βασιλιά νῆσον Σάμῳ . . . οὐ προσεκτίσασα. 4, 8: τὴν Ἑλλήνας λέγονσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γαδείρουσι. 85: ἐπὶ τὰς Κυανέαις καλεομένας. 89: Κυανέαις διεκπλώσας. 150: Θήρης τῆς νήσου. 151: Λιβύης ἐς Πλατέαν νῆσον . . . ἐς τὴν νῆσον ταύτην διὰ τὴν Πλατέαν. 169: μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου . . . ἣ τε Πλατεία νῆσος . . . ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόμιτος τῆς Σύριτος. 5, 30: τῶν γὰρ νήσων τοιούτων τῶν Κυκλάδων. 31: Εὐβοίῃ, νήσῳ μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονιν. 49: ἦδε Κύπρος νῆσος. 106 (= 6, 2): Σαρδῶν νῆσον τὴν μεγίστην. 125: ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ. 6, 7: ἐς Λάδην . . . ἡ δὲ Λάδη. 31: τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ ἠπειρῷ κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον. 7, 153: ἦν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τριπίφ κειμένης. 8, 76 (see above). 95 (see above).

562. ARTICLE WITH OTHER PROPER NAMES. — SHRINES and SACRED INCLOSURES, being substantivized adjectives, have the article, but the FESTIVALS of the gods fluctuate as do also the names of the MONTHS whether accompanied by μῆν or not. The names of the TRIBES vary. The Greek says of SHIPS ἡ Ἀργῶ, ἡ Σαλαμινία, ἡ Πάραλος, just as we say "The Etruria," "The Umbria"; and the article is used with statues as in English.

ἀπηνήθησαν εἰς τὸ Ἡφαιστειον, ISOC. 17, 15. τοῖς Διονυσίοις. 8, 82; *At the Dionysia*, but Διονυσίοις 12, 168. τριηραρχῶν τῆς Παράλου, ISAE. 5, 42. ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἀνάκειται ὁ Σόλων. AESCHIN. 1, 25. εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' . . . ἐξῆν σοι φοιτᾶν, DEM. 39, 24. ἀνθ' Ἰπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς. *Ibid.* 25. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, DEM. 21, 13. Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, 19, 57. τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . . τῇ ἕκτη ἐπὶ δέκα . . . τοῦ Σκιροφοριῶνος, *Ibid.* 58. Σκιροφοριῶνος μηνός. *Ibid.* 30, 15; *In the month of Scirophorion.* ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, THUC. 2, 15, 4.

DEM. 18, 129: παρ' Ἑλλάτι τῷ πρὸς τῷ Θησεΐῳ διδάσκοντι γράμματα. 19, 57: ἡ μὲν τοῖνυν εἰρήνη Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα ἐγένετο. 58: ἤκομεν δὲ δεῦρ' . . . τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . .

ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα . . . τῇ ἕκτη ἐπὶ δέκα ἐγγίγντο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 158: ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 272: παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηναί. 21, 13: τῇ Πανδιονίδι φυλῇ. 35: τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιοῦντας. 60: ἄλλος ἐστὶν Ἀρωστειδῆς Οἰνήδου φυλῆς. 68: τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ἐπέστην . . . τῆς Ἐρεχθίδος . . . τῆς αὐτοῦ φυλῆς. 86: τὴν τελευταίαν ἡμέραν . . . τὴν τοῦ [Θαργηλιῶνος ἢ τοῦ] Σκιροφοριῶνος. 24, 26: ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἐκατομβαιῶνος μηνός. 29: τῶν Παιυθηναίων. 121: τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης. 30, 15: ἐγγίμιο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζύλον ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνός. ἡ δ' ἀπόλειψις ἐγράφη Ποσιδεῶνος μηνός ἐπὶ Τιμοκράτους. 33, 23: αἱ δὲ λήξεις . . . ἐμνηοὶ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνιχιῶνος. 37, 6: πραχθέντων δὲ τούτων Ἐλαφροβολιῶνος μηνός ἐπὶ Θεοφίλου ἀρχοντος. 39, 23: εἰς Ἴπποθωντίδ' ἐφοῖτα φυλῆν. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν. 25: ἀνθ' Ἴπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς. 30: πόθεν ἴνν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας; [42], 1: τῇ γ' ἕκτη . . . τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 5: τοῦ γὰρ Μεταγειτνιῶνος μηνός . . . τῇ δευτέρᾳ ἰσταμένον. 11: τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 12: τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. [49], 6: ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἄρχοντος Μουνιχιῶνος μηνός (but 44: τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός . . . ἐπὶ Σωκρατίδου ἀρχοντος). 22: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 28: οἵτοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαργηλιῶνα μῆνα ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 60: ἐν μὲν τῷ Θαργηλιῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 62: ἐν τῷ Μαμακτηριῶνι μηνὶ. [59], 76: τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός.

ÆSCHYL. 1, 25 (see above). 3, 69: ἐπειδὴ . . . παρεληλύθει τὰ Διονύσια, and so Δ. regularly with the article.

ISAE. 5, 6: τριῆμαρχος . . . τῆς Παράλου. 42 (see above).

ISOC. 8, 82: ἐψηφίσαντο τὸ . . . ἀργύριον . . . τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν. 12, 168: τίς οὐκ ἀκήκοε . . . Διονυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένας ἐν Θήβαις συμφόρας; 17, 15 (see above).

ANDOC. 1, 62: ὁ Ἐρμῆς . . . ὃν ἡ Αἰγῆς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη.

ANTIPHON. 6, 11: εἰς Θαργηλία . . . Κεκροπίδα φυλῆν . . . Διονυσίοις. 13: τὸν μὲν Ἐρεχθίδος . . . τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος.

PLATO. Apol. 32 B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχίς πρηνταίνοισα. Epp. 361 A: τὸν μὲν Ἀπόλλω ἐποιησάμην. Gorg. 472 A: ἐν τῷ Διονυσίῳ. Hipp. mai. 290 B: ὅτι . . . τῆς Ἀθηναῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν. Legg. 637 B: οἷδ' ἂν Διονύσια πρόφισιν ἔχοντ' αὐτὸν λίγαιτο . . . περὶ τὰ Διονύσια. Rpb. 354 A: ἐν τοῖς Βενδιδείοις. 475 D: περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις.

XEN. An. 1, 2, 10: τὰ Λύκεια ἔθισε. 6, 2, 1: ἐνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὀρμίσασθαι. Hell. 1, 7, 8: ἐγγίγντο Ἀπατούρια. 2, 1, 28: καὶ ἡ Πάραλος. 2, 3: τῆς Παράλου ἀφικομένης. 4, 27: Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. 4, 5, 5: εἰς δὲ τὸ Ἡραίων κατέφιγον . . . οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφειγότες ἐξῆσαν. 6: ἐκ τοῦ Ἡραίων. 4, 5, 11: ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 4, 58: ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου. 6, 2, 14:

προσέλαβε δὲ . . . καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. 6, 4, 29: ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28: ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια . . . ὁ . . . μῆν . . . ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται. Pihrrarch. 3, 2: ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν . . . ἐν τοῖς Διονυσίοις . . . ἐπειδὴν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γέγονται . . . μέχρι τοῦ Ἑλεουσινίου.

THUC. 2, 15, 4: ᾧ (sc. Διονύσω) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια ποιεῖται ἐν μῆνι Ἀνθεστηριῶνι. 2, 17, 1: πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἑλεουσινίου. 3, 33, 1: ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου. 2: ἦ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. 4, 118, 11: Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνεε. 12: τήνδε τὴν ἡμέραν, τετραῖα ἐπὶ δέκῃ τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 5, 19, 1: ἀρχεὶ δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἄρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἀρχῶν Ἀλκαῖος Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος. 23, 4: ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, . . . ἰόντας ἐς Λακεδαιμόνα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 41, 3: ἦκειν εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 47, 10: τριάκοντα ἡμέρας πρὸ Ὀλυμπίων . . . δέκῃ ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 75, 5: ἔως . . . Κάρνεια ἦγον. 76, 1: ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγον. 6, 28, 2: ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή (sim. 27, 1. 28, 1. 53, 1. 2. 60, 4. 61, 1). 61, 6: ἀπίπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας. 7: οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας (but 53, 1 and 61, 4: τὴν Σ. ναῖν). 7, 29, 3: πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠλάσατο. 8, 74, 1: τὴν δὲ Πάραλον ναῖν.

HDῚ. 1, 59: Ἴπποκράτει γὰρ . . . θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια. 4, 145: παῖδες . . . τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἡρώων. 179: ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη . . . ἡ Ἀργώ. 6, 81: ἦμε ἐς τὸ Ἡραϊον θύσων. 7, 193: ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπ' ἕδωρ πεμφθέντα. 206: Κάρνεια γὰρ σφι ἦν ἐμποδῶν. 8, 72: Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια περιχώκεε ἦδη.

AR. Ach. 146: ἦρα φηγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων. Eq. 1312: εἰς τὸ Θησεῖον. Pax, 879-80: εἰς Ἴσθμια | σκηρὴν . . . καταλαμβάνω. Av. 146-7: ἴν' ἀνακίψεται | κλητῆρ' ἄγρονσ' ἔσθην ἡ Σαλαμινία. 1046: καλοῦ-μυ Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μοννιχιῶνα μῆνα. Thesm. 277-8: τὸ τῆς ἐκκλησίας | σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. 558: τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροπῶς διδοῦσαι.

563. GENERIC ARTICLE. — The principle of the generic article is the selection of a representative or normal individual. So in English to a certain extent: "He played *the* villain," "acted *the* simpleton," "was not *the* gentleman"; "*the* horse," "*the* cow," "*the* ox," and the animals generally. The plural is foreign to our idiom.

Of this article little use is made in the highest range of Greek poetry, and almost all the examples have been, or can be, explained on other principles, sometimes on the principle of resumption (*anaphora*), sometimes on the principle of contrast.

οὐ μόνον ἄρ' . . . ὁ γέρων δις παῖς γίγνεται' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς. PLATO, Legg. 646 A; *It would appear, then, that not only the old man becomes a*

child the second time, but also the drunken man. *δῖς παῖδες οἱ γέροντες*. AR. Nub. 1417: *Old men are twice children*. *πονηρὸν . . . πονηρὸν ὁ συκοφάντης*, DEM. 18. 242: *A mischievous thing, a mischievous is thing, is the informer*.

564. Article of a Type or Class :¹

For the sake of convenience there are here included names of material, and kindred words like *θάλαττα*, *γῆ*, *πῆρ*, *ἔδωρ*, *χρόνος*, *ἡμέρα*, *νίξι*, *θίρος*, *χειμῶν*, etc., and even *ἥλιος* and *σελήνη*, which also mean *sunshine* and *moonlight*, and *οὐρανός* by contrast with *γῆ*.

ὁ μὲν γε ἀνὴρ . . . ἡ δὲ γυνή. XEN. Mem. 2, 2, 5: *The man . . . the woman, the husband . . . the wife* (of a typical pair).

DEM. (7). 14: *τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουργούντας . . . εἰς τὴν θάλατταν . . . τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν*. 8. 26: *πόθεν γὰρ οἴεσθ' ἄλλοθεν . . . στρατιώτας τρέφειν* (sc. ἐκείων); *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*; 9. 69: *ἔως ἂν σφῆξται τὸ σκάφος . . . τότε χρὴ . . . προθύμους εἶναι . . . ἐπειδὴν δ' ἡ θάλαττα ὑπέροσχη, μάταιος ἡ σποιδή*. 18. 242: *πονηρὸν, αἰδῆρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης*. 259-60: *τὴν μὲν νύκτα ρεβρίζων . . . ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῖς . . . θιάσους ἄγων*. 19. 123: *τρήρων οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατοσῶν*. 175: *τὴν νύκτα* (u), but *ibid.* *νύκτα καὶ ἡμέραν* (phrase). 267: *οὔτε τὸν ἥλιον ἠσχύνονθ' οἱ ταῦτα ποιῶντες οὔτε τὴν γῆν πατρ' ὀύσαν*. 20. 115: *τέτταρες τῆς ἡμέρας δραχμαίς*. 22. 13: *ὣν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται*. 25. 75: *ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γίνηται*; 97: *ὣν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικεν*. 45. 80: *μεθ' ἡμέραν εἰ σὺ σῶφρων, τὴν δὲ νύκτ' ἐφ' οἷς θάνατος [ἡ] ζημίᾳ, ταῦτα ποιεῖς*.

ISOC. [1], 32: *ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ἐπ' οἶνον διαφθαρῆ, ταῦτ' ἀσχεῖ τοῖς ἄρμυσι τοῖς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν*.

LYS. 24. 17: *οἱ . . . πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωοῦνται τοὺς κινδύνους*.

ANDOC. 1. 38: *ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα*.

PLATO, Apol. 26 D: *ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελήνην γῆν*. Conv. 220 A: *πρὸς . . . τὰς τοῦ χειμῶνος κυρτερήσεις*. D: *τὴν νύκτα . . . τῷ ἡλίῳ*. Crat. 399 C: *ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὀνομάσθη ἀνθρώπων ἂ ὀπωπέν*. 418 D: *καίτοι τινὲς οἴονται ὡς διὴ ἡ ἡμέρα ἡμέρα ποιεῖ διὰ ταῦτα ὀνομάσθαι αὐτὴν οὕτως*. Euthyd. 304 B: *τὸ δὲ ἔδωρ εἰωνότατον*. Gorg. 486 D: *ἡ βασανίζουσι τὸν χρυσόν*. Legg. 646 A: *οὐ μόνον . . . ὁ γέρον δῖς παῖς γίγναι ἂν* (but COM. Cratin. 5. 16. 13: *δῖς παῖς γέρον*). 808 D: *ὁ . . . πῦς* (135). 902 E: *οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φύσιν οἱ λιθολόγοι λίθους εἰ κείσθαι*. Phaedo. 99 D: *οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες*. Politic. 303 D: *τοῖς τὸν χρυσὸν καθύρουσι*. Rpb. 372 A: *τοῦ δὲ χειμῶνος*.

¹ Prov. ap. AR. Vesp. 1291: *εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον*, shows how the particular article and the particular aorist become generic (gnomic). Compare 'The poor cat i' the adage.'

XEN. AN. 1, 3, 21: ἀντὶ διαιρεικῶν τρία ἡμίδαιρικῶ τῶν μηνῶς τῷ στρατι-
ώτῃ. CYN. 8, 1: ἰχνεύσθαι δὲ τὸν λαγῶ ὅταν νύφη ὁ θεός. HELL. 5, 1, 9:
ναυμαχίας δὲ πρὸς τὴν σελήνην (by the light of the moon) γενομένης. MEM.
1, 6, 3: οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μιμητὰς ἑαυτῶν ἀποδεικνύουσιν. 2, 1, 5:
οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρκτάς. 2, 5 (see above). 3, 8, 9: τοὺ μὲν
χειμῶνος ὁ ἥλιος . . . τοῦ δὲ θέρονος. 4, 3, 4: ὁ μὲν ἥλιος . . . τῆς
ἡμέρας . . . ἡ δὲ νύξ . . . τῆς νυκτὸς . . . ἡ γὰρ σελήνη . . . τῆς νυκτὸς
. . . τοῦ μηνός. 7: τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορεύει ἡμῖν. 7, 7: τὸ μὲν πῦρ οἱ
ἄνθρωποι ῥυθίως καθορῶσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ δύνανται ἀντιβλέπειν . . .
ἐκ τῆς γῆς . . . ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς . . . τὸν ἥλιον . . . ὁ δὲ ἥλιος. OEC.
13, 8: τὰ κινῶν (97).

THUC. 1, 20, 1: οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοῦς τῶν προγεγενημένων . . .
ἀβυστανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 3, 20, 4: ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου
εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

HER. 1, 215: σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι
ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὃ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. 2, 70: ἐπικουσίτας δὲ
τῆς φωνῆς ὁ κροκοῦδελος ἔεται κατὰ τὴν φωνήν. 4, 180: ἀπὸ γὰρ Ἀγύ-
πτου καὶ τὴν ἄσπιδι καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀφίχθαι ἐς τοὺς Ἑλληνας.

COM. THEOP. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες. PHILEM. 4, 40: ἐχθροὺς
ποιοῦσι τοὺς φίλους αἰ σιγκρίσεις.

AR. NUB. 1417: δις παῖδες οἱ γέροντες (563). Ran. 949-50: ἀλλ'
ἔλεγε ἡ γυνὴ τέ μοι χά δοῦλος οὐδὲν ἦπτον, | χά δεσπότης χῆ
παρθένος χῆ γραῦς ἄν.

PIND. O. 1, 1-2: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς . . . μεγάλωρος ἕξοχα
πλούτου (article variously explained. See 514 and the commentators). P. 2,
24: τὸν ἐνεργέταν ἀγαυῆς ἀμοιβῆς ἐπιχομῶνους τίναςθαι.

PHOEN. 6: χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρω | φροντίζειν ἄσ' ἄν περιγογ-
γίζωσι πολίται.

HOM. II. 3, 109-10: οἷς δ' ὁ γέρον μετέγησιν, ἄμμι πρόσσω καὶ ὀπίσσω |
λεύσσει.

565. Abstract Nouns with the Article:

Under this head the influence of the original personification is to be con-
sidered, and the article with the abstract is almost on a line with the articular
names of the gods (A. J. P. xi, 53), the ἡ ἀρετή of EURIPIDES (Suppl. 596)
with the ἡ Ἀδράστεια of AESCHYLUS (P. V. 936). In fact it is often doubt-
ful whether we have a personification or an abstract noun, especially in the
nominative.

ἡ . . . ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως . . . πλείστα βλάπτουσι. THUC. 3, 45, 5: *Hope*
and Desire do no end of harm. οὐ δίκαιον . . . τῆς βώμης κατηγορεῖν.
ISOC. 3, 4; *It is not fair to bring charges against strength.*

DEM. 25, 75: ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορριπτήται,
ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου, τότε ἄνω κάτω πάντα
χρῆ νομίζειν ἐστράφθαι.

ISOC. 2, 12: τὴν ἐπιμέλειαν . . . τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας. 3, 4: τὴν ἀνδρίαν (also see above).

LYS. 4, 16: παρὰ τὴν ἀλήθειαν (different from τἀληθές) ἐμοῦ κατεψεύσαντο.

ANDOC. 1, 55: νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδοῦναι . . . μετὰ τῆς ἀληθείας.

ANTIPIHON, 2 γ 1: ἡ . . . ἀτυχία ἀδικεῖται ἐπ' αὐτοῦ.

PLATO, Rpb. 431 E: ἀρμονία τιῶν ἢ σωφροσύνη ὁμοίωται. So ἡ ἀρετή, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδικία, ἡ ἀκολασία, and numberless others.

THUC. 3, 45, 4: ἡ μὲν πενία . . . ἡ δ' ἐξουσία. 5 (see above). 6: ἡ τύχη.

HDT. 3, 82: ἡ μοναρχίη (monarchy) κρᾶτευτον . . . κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο:

AR. Eq. 191-2: ἡ δῆμαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικῶν | ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός. Vesp. 834: τί ποτε τὸ χρῆμ': ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Av. 376: ἡ γὰρ ἐυλάβεια σφῆζει πᾶντα.

EUR. Phoen. 469: ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.

SOPH. Ai. 157: πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.

AESCHYL. Ag. 1669: μωίων τὴν δίκην. fr. 176: ἀπλὰ γὰρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

PIND. P. 3, 114-5: ἄ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς | χρονία τελέθει.

THEOGN. 526: ἡ πενίη δὲ κακῶ σὺμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

TYRTAE. 3: ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

HES. O. et D. 287-9: τὴν μὲν τοι κακότητι . . . ἔστιν ἐλεῖσθαι | ῥηδίως . . . | τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν. (Both contrast and personification.)

566. Abstracts without the Article:

Everywhere, as in English, from HOMER to DEMOSTHENES, and even in the subtle language of philosophy differences that have been set up by grammarians are often imaginary.

βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἄπτεται. PLATO, Conv. 196 C: *Violence gets no hold of Love.* δόξα . . . χρημάτων οὐκ ὠνήτη. ISOC. 2, 32: *Reputation is not to be purchased by money.*

ISOC. [1], 6: πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ἐπιρήτης ἐστίν. 2, 32 (see above).

PLATO, Conv. 196 C (see above). Rpb. 444 E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἰσχος καὶ ἀσθένεια.

HDT. 8, 3: στάσις γὰρ ἔμφιλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσοῦτω κάκιόν ἐστι ὅτῳ πόλεμος εἰρήνης.

AR. Pl. 573-4: ὅτι ζῆτεῖ; τοῦτ' ἀναπιθεῖν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀεινῶν | πενία πλοῦτων (elsewhere personified).

AESCHYL. Ag. 817: ἔλπεις προσήει. *Hope drew nigh.* 904: φθόνος δ' ἀπέστω. *Let envy be gone.*

PIND O. 4. 16: *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.*

THEOGR. 571: *δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγμ, πείρα δ' ἄριστον, Opinion is a mighty ill to men, trial a mighty boon.*

HOM. Od. 22, 374: *κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.*

567. DIFFERENCE BETWEEN ARTICULAR AND ANARTHROUS ABSTRACT NOUNS. — That no vital difference was felt is shown by the easy passage from the articular to the non-articular (anarthrous) form, and by the occasional combination of the anarthrous abstract noun with the articular infinitive, the article simply serving to give the infinitive a case-prefix.

ἡ ἀρετή. PLATO, Meno, 99 A; ἀρετή, *Ibid.* E: ἡ ἀρετή . . . ἀρετή. 100 B. οὐσίαν λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοίότητα καὶ ἀνομοιότητα. Theaet. 185 C: *Being, you mean, and not-being, and likeness and unlikeness.* τὰς μεθ' ὑγείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (sc. ἡδονάς). Phileb. 63 E; *The pleasures attendant upon health and temperance.*

568. ABSENCE OF THE ARTICLE. — Prepositional phrases and other formulae may dispense with the article as in the earlier language. So also proverbs, enumerations, the ordinal in expressions of time, and βασιλεύς of the Persian king. Compare *wife and child, out of sight, out of mind, out of window, in harbor, to town; sun, moon, stars.* But anaphora or contrast may bring back the article at any time and there is no pedantical uniformity.

To prove the variations in detail would be impossible here and unprofitable. Nor is it necessary to cite examples from poetry, which fall under the rule already given.

εἰς ἄστυ. LYS. 12, 16; *To town* (but εἰς τὸ ἄστυ, *Ibid.* 54). παῖδας καὶ γυναῖκας (usual Greek order), LYS. 12, 69; *Wives and children* (usual English order). ἥλιος ἐδέετο, XEN. AN. 1, 10, 15; *The sun was setting.* ἕκτῃ . . . ἡμέρᾳ, DEM. [47], 67; *On the sixth day* (but regularly: μετὰ . . . τὴν δευτέραν ἐσβολήν, THUC. 2, 59, 1; *After the second invasion*). βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, DEM. 9, 16; *The (Persian) king and all the Greeks.*

569. Prepositional Phrases:

DEM. 19, 330 (= [26], 23): ἐν ἀγορᾷ, but 27, 58: ἐν τῇ ἀγορᾷ. 19, 330 (= 23, 130): ἐν πρυτανείῳ.

AESCHIN. 1, 43: ἐν ἄστει. 2, 125: μεθ' ἡμέραν. 3, 143: κατὰ θάλατταν . . . κατὰ γῆν.

LYS. 12, 16 (568). 13, 24: εἰς ἄστυ, but 81: εἰς τὸ ἄστυ. 31, 8: ἐν ἀργῶν, but *ibid.*: οἱ ἐκ τῶν ἀργῶν.

ANDOC. 1, 8: ἐξ ἀρχῆς. 45: ἐν ἄστει . . . εἰς τὴν ἀγοράν . . . εἰς ἀκρόπολιν . . . εἰς τὸ πρωτανεῖον.

PLATO. Crat. 440 E: εἰς ἀγρόν. Gorg. 447 B: ἐν ἀγορᾷ. Legg. 844 C: ἐν ἄστει . . . ἐν ἀγρῷ. Menex. 234 A: ἐξ ἀγορᾶς (*bis*). Phaedr. 227 B: ἐν ἄστει, *in town*, but Rpb. 327 B: ἀπῆμεν πρὸς τὸ ἄστυ, *towards the city*. Theaet. 142 A: ἐξ ἀγορᾶς . . . κατ' ἀγοράν . . . κατὰ πόλιν . . . εἰς λιμένα.

XEN. ἄμμι ἡμέρι (κνέφι, δειλη, μετοπῶρω, μεσημβρία), μέχρι δειλῆς, πρὸς ἡμέριμ, πρὸ ἡμέρας, ἄμ' ἡλίω ἀνέχοντι, ἄμμι ἡλίω ἀνατέλλοντι (δίνοντι), ἀμφὶ (περὶ) ἡλίον δινομάς, ἀφ' ἐσπέρας, διὰ νυκτός, περὶ (ἀμφὶ) μέσας νύκτας, ἀμφὶ μέσον ἡμ' ρις, ἐν μέσῳ, κατὰ μέσον, ἀμφὶ (περὶ) ἀγορὰν πλήθονσαν, ἀμφὶ δορησιτόν (δειλην, κνέφισ), ἄμμι ὄρθρω, κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν, ἐπὶ γῆς, εἰς γῆν, παρὰ γῆν, ἀπὸ θαλάττης, ἐν (ἐπὶ, παρὰ) θαλάττη, ἐπὶ (παρὰ) θάλατταν, ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπὶ δόρῳ, παρ' ἀσπίδα, ἀπὸ ἵππων, ἐκ χώρας, κατὰ χώραν, ἐκ χειρός, ἔξω βελῶν, πρὸ θεῶν, σὺν θεοῖς, ἐν νῶ (μάχη, πολέμῳ, ῥιθμῷ, ὄρμη). ἐπὶ θανάτῳ (γάμῳ, πολέμῳ), ἐπὶ θάνατον (πόλεμον, μάχην, δειπνον, ξένια, σταθμόν), εἰς μάχην (πόλεμον, ἀγοράν, κρίσιν), παρὰ πάτον, πρὸς αὐλόν, are some of the prepositional phrases used in Xenophon according to Joost, Sprachgebrauch Xenophons, pp. 66-8, which see for particulars.

THUC. 4, 109, 1: κατέσκιψαν . . . ἐς ἔδαφος. 6, 2, 2: τὰ πρὸς ἐσπέραν 5: τὰ πρὸς βορρᾶν. 6: κατὰ θάλασσαν. 6, 6, 2: καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7, 2: ὑπὸ . . . νύκτα. 8, 1: ἄμμι ἦρι.

AR. Ach. 21: ἐν ἀγορᾷ, and so often, but Ach. 728: ἐν ἀγορᾷ, and so elsewhere. Eq. 267: ἐν πόλει (= ἀκροπόλει). Nub. 69: πρὸς πόλιν (= ἀκρόπολιν). For statistics of local expressions, see Starkie on Vesp. 492.

570. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations:

PROV. ἐκτός πληθὺ πύδας ἔχεις. ποταμὸς θαλάττη ἐρίζει. σποδὸν φεΐγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκας.

LYCURG. 2: ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένων.

DEM. 18, 215 (= 19, 86, 125): παῖδισ καὶ γυναῖκας.

LYS. 1, 22: ἡλίον δεδνκότος. 12, 69: ἐπετράψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς.

PLATO. Conv. 220 D: ὁ δὲ εἰστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἡλιος ἀνέσχειν, but in the same breath: ἔπειτα ὄψατο ἀπὸν προσειξάμενος τῷ ἡλίῳ (564). Crat. 397 D: ἡλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ οὐρανόν. Gorg. 325 C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

XEN. An. 1, 10, 15 (568). 3, 2, 1: ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε. 4, 2, 7: ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἰπέφαινε. 7, 3, 34: ὡς δ' ἦν ἡλιος ἐπὶ δινομαῖς. Cyr. 3, 1, 7: ὡς δ' εἶδε πατέρη τε καὶ μητέρα καὶ ἀδελφούς καὶ τὴν εἰντοῦ γυναῖκα (article because of the εἰντοῦ) αἰχμάλωτους γεγεννημένους, ἐδάκρυσεν. 3, 44: ἴν γὰρ . . . ἄγων . . . ὑπὲρ γυναικῶν τε καὶ τέκνων κτέ.

THUC. 2, 72, 3: ἡμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῶν παραδότε. 3, 3, 3: Μυτιληνῶσι εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τεῖχη καθελεῖν.

571. *Ordinal Numbers:*

In expressions of time, the ordinal commonly lacks the article.¹

LYCURG. 45: ὃν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἡσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσιγορεύων.

DEM. 27, 69: ἔτει δεκάτῳ. [33], 24: τρίτῳ ἔτει ὕστερον. 38, 18 (= 27): εἰκοστῷ . . . ἔτει. [42], 2 (= 26, 28): δευτέρῳ μηνί. 10: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντιδόσεις. 11: τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ βοηδρομιῶνος μηνός. [46], 13: δεκάτῳ ἔτει ὕστερον ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθινεν. [47], 67: ἔκτῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ οἱτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

PLATO, Hipp. mai. 286 B: εἰς τρίτην ἡμέραν. Legg. 760 D: τῷ δευτέρῳ ἔτει. E: ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσι ἔτος . . . τῷ τρίτῳ δέ. Phaedr. 249 A: τρισχιλιοστῷ ἔτει. 276 B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. Rpb. 461 D: μετ' ἐκείνην δεκάτῳ μηνί καὶ ἐβδόμῳ.

XEN. An. 3, 4, 31: τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ. Hell. 1, 2, 7: ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολήν.

THUC. 1, 18, 2: δεκάτῳ . . . ἔτει μετ' αὐτήν (sc. τὴν μάχην). 2, 2, 1: μηνί ἕκτῳ. 47, 1: πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελείτα. 3, 116, 2: πεντηκοστῷ ἔτει . . . μετὰ τὸ πρότερον ῥεύμα. 3: ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελείτα τῷδε. 4, 90, 3: ἡμέρᾳ τρίτῃ.

HDT. 5, 42 (= 6, 40): τρίτῳ ἔτει. 6, 46: δευτέρῳ . . . ἔτει τοῦτων. 7, 1: τετάρτῳ . . . ἔτει. 7: δευτέρῳ μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον. 191: τετάρτῃ ἡμέρῃ. 192: τετάρτῃ ἡμέρῃ . . . δευτέρῃ ἡμέρῃ.

AR. Ach. 80: ἔτει τετάρτῳ. 266 (= 890): ἕκτῳ . . . ἔτει. Lys. 612: ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν. 881: ἄλουτον ὃν κῆθλον ἕκτῃ ἡμέρᾳ.

572. *Use of βασιλεύς:*

βασιλεύς for King of Persia is the official name of the great King. So always in ISS., but authors vary as in the case of proper names, with which βασιλεύς is to be classed. The orators have βασιλεύς, but also βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεύς, ὁ Περσῶν βασιλεύς.

DIN. 1, 18: παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλείως. 32: πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα.

LYCURG. 24: Μενέλιος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

DEM. [7], 29: βασιλεὺς ὁ Περσῶν. 9, 16: βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες. 14, 41: βασιλέα. 15, 7 (= 8, 23): βασιλεύς.

AESCHIN. 3, 132: ὁ . . . τῶν Περσῶν βασιλεύς. 163: ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

LYS. [2], 21: ὁ . . . τῆς Ἀσίας βασιλεύς (so 27, 60). 45: βασιλέως. 56: ὁ μέγας βασιλεύς. 19, 25: παρὰ βασιλείως τοῦ μεγάλου. 33, 5: τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίης, *The (great) King is the comptroller of the exchequer.*

ANDOC. 1, 107: βασιλεύς. 3, 15: οἷτε βασιλεὺς οἷτε οἱ σύμμαχοι. 29: βασιλεὶ τῷ μεγάλῳ . . . τὴν μὲν βασιλείως δύναιμι.

¹ Compare John Thompson, *Cl. Rev.* xx (1906), 304.

PLATO, *Euthyd.* 274 A: μέγαν βασιλέα. Also ὁ μέγας βασιλεὺς and βασιλεὺς

XEN. *An.* βασιλεὺς 158 times, to which may be added a few examples of μέγας βασιλεὺς, βασιλεὺς μέγας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς and βασιλεὺς ὁ Περσῶν. See Joost, *l. c.*, p. 64.

THUC. 8, 37 (treaty): βασιλεὺς (*quater*), βασιλέως (*sexties*), βασιλέως . . . Δαρείων (*semel*), βασιλεῖ (*bis*), βασιλέα (*semel*), βασιλεία Δαρείων (*semel*), Δαρείων βασιλεία (*semel*). The article is omitted or bracketed by Stahl in the few instances cited by Bétant, *Lex. Thuc.*, of the use of the article with βασιλεὺς referring to the Persian King.

HDT. 3, 84: ἦν μὴ τυγχάνη εὐδων μετὰ γυναικὸς βασιλεὺς but *ibid.*: γαρμείν δὲ μὴ ἐξείναι ἄλλοθεν τῷ (anaphoric) βασιλεῖ. 3, 117: τοῖ β. ὁ β. τοῦ β. ὁ β. 3, 118: τῷ βασιλεῖ . . . παρὰ βασιλεία . . . βασιλεὺς . . . τὸν βασιλέα.

AR. *Ach.* 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 94: ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. 98: βασιλεὺς. 113 (= *Av.* 486): βασιλεὺς ὁ μέγας. 124: τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Pl. 170: μέγας δὲ βασιλεὺς.

573. THE ARTICLE WITH SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES AND PARTICIPLES. — Adjectives and participles when used as substantives regularly take the article in prose. The omission of the article is governed by the same principles as in the case of substantives. For examples and other details, see 28, 29, 30, 31, 36, 39, and 40.

574. ATTRACTION OF ARTICULAR PARTICIPLE OR ADJECTIVE. — The articular participle or adjective is commonly attracted into the gender of its predicate.

οὔτε πλήθος ἐστὶν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα. XEN. *An.* 3, 1, 42; *It is neither numbers nor strength that win victories in war.* νοῦς ἐστὶν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος. PLATO, *Phaedo*, 97 C; *Mind is the regulative principle and the cause of all things.*

DEM. [7], 36: ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστὶν ὁ κρίνων. 24, 165: ὁ δὲ τούτων αἴτιος Ἀνδροσίῳ εἶη.

LYS. 1, 15: ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῆρεν ὃ τι εἶη τὸ αἴτιον.

PLATO, *Cratyl.* 400 A: καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀπάντων φύσιν οὐ πιστεύεις Ἀναξαγόρα νοῦν καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν; *Phaedo*, 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλος ἐστὶν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. 97 C (see above).

XEN. *An.* 3, 1, 42 (see above). 7, 7, 36: οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον. *Cyr.* 8, 7, 13: οὐ τότε τὸ . . . σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασφῆζόν ἐστιν. *Oec.* 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστὶν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ

ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἐλαύνων τὰς νῆας καὶ ὁ τὴν δόνημιν περιτιθείς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

HDT. 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 171: αἱ Δαναῶν θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι.

575. ARTICLE WITH ADVERBS AND PREPOSITIONAL AND OTHER EXPRESSIONS USED AS SUBSTANTIVES. — The article serves to make substantives of adverbs, prepositional phrases, and other expressions.

576. *Article with Adverbs:*

ὁ πλησίον, DEM. 54, 15: *One's neighbor, fellow-man.* οἱ τότε, PLATO, Politic. 272 C: *The men of that day.*

DEM. 20, 114: ἦσαν ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον σπονδαῖοι. 23, 196: οἱ πάλοι. 54, 15 (see above).

ISOC. 14, 61: πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἰ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κτέ.:

PLATO, Menex. 241 D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Politic. 272 C: εὐκρίτων ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρῖφ . . . διέφερον. *Ibid.* D: οἱ τότε. Rpb. 371 A: τὰ οἴκοι. 372 E: οἱ νῦν (26). 425 A: οἱ πρότερον. Tim. 20 A: οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.

XEN. An. 2, 5, 32: οἱ τ' ἔνδον σινελαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Cyr. 6, 1, 42: περὶ τῶν οἴκοι. 7, 5, 28: οἱ ἔνδον. 34: προηγόρευεν ὡς πάντες οἱ ἔνδον ἀποθαινόιντο. Hell. 1, 4, 10: στρατηγὸς εἶλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἴκοθεν.

THUC. 1, 62, 4: τοὺς ἐκίθην. 5, 10, 8: καὶ πεσόντα αὐτὸν . . . οἱ . . . πλησίον ἄρματες ἀπήνεγκαν. 8, 5, 4: στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω.

AR. Nub. 1015: οἱ νῦν. Eccl. 16: καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

SOPH. Aī. 1151: τῶν πέλας. Ant. 74-5: ἐπεὶ πλείων χρόνος | ὄν δελ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. O. R. 916: τὰ κινὰ τοῖς πάλοι τεκμύρεται. 1267: τάνθενδ(ε). Tr. 677: πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον. Elsewhere.

THEOGN. 221-3: ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν, | . . . | κεύθς γ' ἄφρων ἐστί (cf. TYRT. 12, 19: τὸν πλησίον ἄνδρα).

For neuters like τὸ πρῖν, τὸ πρόσθεν, τὸ πρόσω, τὸ πέραν, etc., see the Lexica.

577. *Article with Prepositional Phrases:*

οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, LYS. 31, 8: *The country people.* οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν, THUC. 7, 71, 5: *The men on shipboard* (= ὁ . . . ναυτικός στρατός, *ibid.* 6).

DEM. 1, 12: τὸ κατ' ἀρχάς. 18, 151: τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. 20, 128: μηδέν' εἶναι προσέγραψ' ἀτελὴ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρροδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

Lvs. 31, 8: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν (see above).

PLATO, Phaedo, 112 B: ὄταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκείνα τῆς γῆς ὀρμήσῃ καὶ ὄταν εἰς τὸ ἐπὶ τὰ δε. Theaet. 149 B: τὸ περὶ τὰς μαίας, *The midwives' business*.

XEN. An. 5, 4, 10: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Cyr. 7, 5, 13: οἱ δ' ἐν τῷ τείχει. 23: τοὺς ἀπὸ τῶν οἰκῶν. Hell. 1, 2, 8: οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. 9: πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτρίποντο.

THUC. 1, 50, 1: ἤσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα. 3, 36, 5: τοὺς ἐν τέλει. 79, 1: τοὺς ἐκ τῆς νήσον (*bis*). 85, 2: τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 4: τοὺς ἐν τῇ πόλει. 7, 10: οἱ παρὰ τοῦ Νικίου.

AR. Eq. 1201: νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Nub. 188: ζητοῖσιν οἷτοι τὰ κατὰ γῆς.

EUR. Alc. 950: τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ(ε). Andr. 430: τὰμφί σοῦ. Hec. 791: τοὺς γῆς νέρθεν. H. F. 189: τὰπ' ἐμοῦ. Or. 1278: τὰπὶ σοῦ.

SOPH. Ant. 65: τοὺς ὑπὸ χθονός. 780: τὰν "Αἰδου. El. 659: τοὺς ἐκ Διός. 1147: οἱ κατ' οἶκον. 1464: τὰπ' ἐμοῦ. O. R. 130: τὸ πρὸς ποσί. Ph. 385: τοὺς ἐν τέλει.

AESCHYL. Ag. 1618: τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Choeph. 579: τὰν οἴκῳ. Eum. 930: τὰ κατ' ἀνθρώπους. 952: τοῖς . . . ὑπὸ γαίῳ. Sept. 313-4: τοῖσι . . . ἔξω | πύργων. Suppl. 531: τὸ πρὸς γυναικῶν.

PIND. O. 13, 98: τὰ τ' ἐν Νεμείᾳ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὄφρῖ Παρνασίᾳ. P. 3, 60: τὸ παρ ποδός. 10, 63: τὰ δ' εἰς ἐνυιτόν. 11, 52: τῶν γὰρ ἄμ πόλιν. N. 4, 69: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον. 8, 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις.

578. οἱ περὶ (ἀμφί) WITH ACCUSATIVE. — Especially to be noted are the phrases οἱ περὶ, οἱ ἀμφί (the latter seldom in Attic prose) with the accusative, which originally mean the suite of a person, then the person and his suite, and finally in later times¹ the person alone.

οἱ . . . περὶ τὸν Ἐπιτάδαν. THUC. 4, 33, 1: *Epitadas and his men*. οἱ . . . ἀμφὶ Πεισίστρατον, HD. 1, 63: *Pisistratus and his followers*. τοῖς περὶ τὸν παῖδα, AESCHIN. 1, 18: *The boy's surroundings*. οἱ περὶ Ἡράκλειτον, PLATO, Crat. 440 C; *Heraclitus and his followers*.

DEM. 39, 18: ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τοῦτοις τοῖς περὶ αὐτόν (*his friends*).

AESCHIN. 1, 18: τοῖς περὶ τὸν παῖδα (*excl.*), πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις. 3, 91: Δημοσθ' νῦν . . . καὶ τοῖς περὶ τοῦτον (*excl.*). (Cf. 165: τοῖς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.)

ISOC. 11, 15: τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐξενεῖν.

PLATO, Crat. 440 C (see above). Meno. 99 B: οἱ ἀμφὶ Θεμιστοκλέα (*incl.*). Phileb. 44 C: οἱ περὶ Φίλβον.

XEN. An. 1, 8, 21: Κῆρος . . . προσκνυόμενος ἦδη ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν (*excl.*). 2, 4, 2: οἱ περὶ Ἀρμῶν (*incl.*). Cyr. 7, 5, 26: οἱ δ' ἀμφὶ τὸν

¹ E.g. LUC. Cony. § 42: καὶ ἀνείλοντο οἱ περὶ τὸν Ἀρισταίνετον καὶ Εὔκριτον τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκάτερος. 43: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἐρμῶνα καὶ Ζηνόθευιν ἅμα κατέκειντο . . . ὁ μὲν ὑπεράνω ὁ Ζηνόθευς, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν.

Γωβρύαν (incl.) συνεβόων αὐτοῖς. Hell. 3, 4, 20: οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον (incl.) τριάκοντα οἰκαδὲ ἀπέπλεον, διῶδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἡριππίδαν (incl.) παρήσαν.

THUC. 4, 33, 1 (see above). 8, 65, 1: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πεισανδρόν.

HDT. 1, 63: οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισιστρατον (incl.) ἐσπειρόντες τοὺς Ἀθηναίους τριάκονσι. 3, 76: οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον (incl.).

HOM. Od. 22, 281-2: τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα (incl.) . . . | μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξεία δοῦρα.

Il. 3, 146: οἱ δ' ἀμφὶ Πράμωνα.

579. *Article with Any Word or Phrase used as a Substantive:*

τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τὴν πόλιν λέγω. DEM. 18, 88: *When I use the word "you," I mean the state.* τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, LYS. 13, 85: *The phrase "in the act."*

DEM. 3, 2: τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεται τις καὶ ὃν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν. 18, 1: περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. 88 (see above). 19, 238: τὸ συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. 23, 148: αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν ἅπαντας. 37, 46: περὶ τοῦ τί χρῆ παθεῖν.

LYS. 10, 17: τοῦτο τὸ ἐπιорκήσαντα ὁμόσαντά ἐστι, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. 19: τὸ μὲν πεφυσμένως ἐστὶ φανερώς, . . . τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος. 13, 85: εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγγράπτο (26).

PLATO, Charm. 164 E: τὸ γὰρ γνῶθι σπαντόν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ . . . ταῦτόν. 165 A: τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύη, πάρα δ' ἄτη. *Ibid.*: τὸ γνῶθι σπαντόν. Cratyl. 428 A: τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . . τὸ εἰ καὶ τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη. Legg. 880 D: διδυχῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὀμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Phileb. 20 B: τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λῖε πάντα φόβον. 48 C: τὸ γνῶθι σπαντόν λέγεις, ὦ Σώκρατες; Protag. 343 B: τοῦτο τὸ ῥῆμα . . . τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. D: ἔπειτα ἐν βάλῃ τὸ μὲν. Rph. 327 E: ἐτι ἐλλείπεται τὸ ἦν πείσωμεν ὑμᾶς. 352 D: περὶ τοῦ ὄντινα τρόπον χρῆ ζῆν.

XEN. Cyr. 5, 1, 21: τὸ δ' ἐὰν μένητε παρ' ἐμοῦ ἀποδώσω, εὖ ἴσθε, ἔφη, αἰσχνομένην ἂν εἰπεῖν. Oec. 6, 14: τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλὸς τε κάγαθος.

HDT. 8, 79: ἡμέας στασιάζειν χρεὸν ἐστὶ . . . περὶ τοῦ ὀκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται.

COM. Men. 4, 361, 730: τὸ γνῶθι σπαντόν πανταχοῦ ἔστι χρῆσιμον.

Ag. Eq. 22-3: ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φιλῆθι τοῦ μὸλωμεν. Nub. 1173-4: καὶ τοῦτο τοῦπχώριον | ἀτεχνῶς ἐπιωθεῖ. τὸ τί λέγεις σύ;

EUR. Hipp. 264-5: τὸ λῖαν ἦσσαν ἐπαιῶ | τοῦ μηδὲν ἄγαν.

For the Article as the modifier of a Relative Sentence, see 529.

580. MASCULINE OR FEMININE ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The masculine or feminine article with the genitive merely shows connexion. *ὁ* is commonly *son*, and *ἡ* commonly *daughter*, but the precise relation is to be determined from the context. The construction is not used in official documents except in the genitive case, in which the article is obligatory.

μητρός δέ (ἦν) Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διός. ISOC. 11. 10: *His mother was Libya, who was the daughter of Ephaphus, who was the son of Zeus.* Λυδός ὁ Φερεκλέους. ANDOC. 1. 17: *Lydus, the Pherecles boy (slave)* = Phereclipor. τὸν τῆς στρατηγοῦ. AR. Eccl. 727: *The she-captain-general's man (husband).* Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου. CIA. I, 274, 8, but Καλλίας Ἰππονίκου. *Ibid.* 392 (cf. IV. 1, 392).

ISAE. 5. 4: Δικαιογένης ὁμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλειπεν ὁ Μενεξένου τὰ δύο μέρη.

ISOC. 11. 10 (see above).

ANDOC. 1. 17: Λυδός ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος) . . . ἐμήνησε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκῇ Φερεκλέους τοῦ δεσπότην τοῦ ἑαυτοῦ. 19: ὁ . . . ἀπογράφω αὐτὸν Λυδός ἦν ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος). 40 (= 42): Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους. 112: Καλλίας ὁ Ἰππονίκου.

PLATO, Apol. 33 E: Νικόστρατος ὁ Θεοζοτίδου . . . Πάραλος ὄδε, ὁ Δημοδόκου. 34 A: Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος. Often.

XEN. An. 1. 2. 15: εἶχε . . . τὸ . . . εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκέεινον. 5. 13: ἡλάνην ἐπὶ τοὺς Μένωνος.

THUC. 1. 115. 4: Πισσοίθνη τῷ Ὑστάσπῳ. 127. 1: Περικλέα τὸν Ξανθίππου. but 1. 24. 2: Φιλίος Ἐρατοκλείδου. 2. 67. 1: Σιτάκη . . . τὸν Τήρεω . . . Φιρνάκη τὸν Φαρναβάζου. but *ibid.* 2: Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος. 4. 104. 4: Θουκιδίδην τὸν Ὀλόρου. 5. 43. 2: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου.

HD1. 7. 2: ἐξ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. 3: Δημάρητος ὁ Ἀρίστωνος. 10: Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος.

AR. Eq. 327: ὁ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος. Eccl. 727: τὸν τῆς στρατηγοῦ (sc. αἴδρα) τοῖτον οὐ θλιμίζετε;

EUR. El. 930-1: πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἡκονες τὰδ': | ὁ τῆς γυναικός (sc. ἀνῆρ), οὐχὶ τὰνδρός ἢ γυνή. Hel. 470: Ἑλένη κατ' οἶκός ἐστι τοῖσδ' ἢ τοῦ Διός. Ion. 1286: κ' ἴτ' ἔκτινες σὺ φιρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; Tro. 398: Πάρις τ' ἔγχευε τὴν Διός.

SOPH. Ant. 156: Κρῶν ὁ Μενουκίως. 892-3: πορεύομαι | πρὸς τοὺς ἑμαυτῆς. O. R. 489: τῷ Πολύβῳ. Ph. 402: τῷ Λαρτίῳ. 628: τὸν Λαερτίῳ.

PIND. O. 2. 50-2: πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου | ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχάνειν.

For the occasional ellipsis of such a noun as γῆ, e.g. Thuc. 5. 26. 5: φείγειν τὴν ἑμαυτοῦ. see 33.

581. NEUTER ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE.—The neuter article, singular and plural, with the genitive has a varied translation. But the article often serves merely to give especial emphasis, often of dislike, like our English 'this thing of,' and may be left untranslated.

τὰ τοῦ πολέμου, DEM. 1, 4: *War and all that it involves.* τὰ τῶν Θεσσαλῶν, 21; *The Thessalian business.* τὸ τῆς τύχης, 4, 12; (*The will of*) *fortune.* τὸ δὲ τῶν χρημάτων, 28; *As for the (matter of) money.* τὸ τῶν πνευμάτων, 32; *The state of the wind.* κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων (*property, possessions, of friends*), EUR. Or. 735. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν (= τὰ θεῖα), Phoen. 382; *One must bear what is sent by the gods, the dispensations of providence.*

DEM. 1, 4 (see above). 21 (see above). 22: τὰ τῆς τροφῆς. 25: τὰ τῶν Ὀλυθίων. 4, 10: τὰ τῶν Ἑλλήνων. 12 (see above). 28 (see above). 32 (see above). 9, 45: τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρβάρῳ φοβέρ', οὐχ ὁ βάρβαρος τοῖς Ἕλλησιν (τὰ τῶν Ἑλλήνων in chiasm with τοῖς Ἕλλησιν). 19, 90: τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων. 30, 118: τὸ . . . τῆς γνώμης. 120: τὸ τῆς εἰκόνης ἢ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας.

LYS. 19, 25: εἰς τὰ τῆς τριηραρχίας (so Sch., Frohbl., Herw., and, according to Frohbl., the only instance in LYS. The Ms. reading is τὰς τριηραρχίας with marks above seeming to indicate τὴν τριηραρχίαν).

PLATO, Legg. 657 D: τὸ . . . τῶν πρεσβυτέρων (= οἱ πρεσβύτεροι) (123). Phaedr. 230 C: πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πούας (= ἡ πούα). Phileb. 45 E (123). Rpb. 563 C (123).

XEN. An. 1, 3, 9: τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον. 3, 1, 20: τὰ . . . τῶν στρατιωτῶν. Oec. 16, 7: τὸ τῶν ἀλίων.

THUC. 2, 60, 1: τὰ τῆς ὀργῆς. 3, 59, 1: τὸ τῆς ἐνυφορίας. 4, 18, 3: τὸ τῆς τύχης. 7, 48, 5: τὰ . . . Συρακοσίων. 61, 3: τὸ τῆς τύχης. 8, 89, 4: τὸ τῆς ὀλιγαρχίας.

AR. Eccl. 624: τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει; (opposed to τὸ . . . ἡμέτερον = τὸ τῶν γυναικῶν, *The men folk, the women folk*).

EUR. Hel. 276: τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός. Ion, 1551: τὰ δαιμόνων. Or. 735 (see above). Phoen. 382 (see above). Tro. 27: νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. 616: τὸ τῆς ἀνάγκης δαιόν.

SOPH. O. C. 268: τὰ μητρὸς καὶ πατρός. O. R. 498: τὰ βροτῶν. Ph. 300: τὸ τῆς νήσου. 497: τὰ τῶν διακόων (= οἱ διάκοι) (123).

AESCHYL. Ag. 32: τὰ δεσποτῶν. Pers. 597 (= 1016): τὰ Περσῶν. Sept. 68 (= 193): τὰ τῶν θύραθεν. 375: τὰ τῶν ἐναντίων. 1047: τὰ τοῖδ(ε). Suppl. 600: τὰ τῶν ἐχθωρίων. 1062: τὰ θεῶν.

PIND. P. 2, 89: ὅς (sc. θεός) ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότε αἰθ' ἐτέρους ἔδωκεν μέγα κῖδος. N. 10, 4: τὰ Περσέος.

582. THE ARTICLE WITH THE INFINITIVE. — The article is used with the infinitive outside of epic poetry proper. This enables the infinitive to assume all the constructions of the substantive that are not inconsistent with its verbal nature.

Inconsistent with the character of the infinitive as a verb would be the sacrifice of its subject or object.

ἡ τιμὴ τῆς πόλεως becomes τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν. DEM. 18. 93. ἡ σωτηρία τῆς νῆσου becomes τὸ σῶσαι τὴν νῆσον. DEM. 18. 100. ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἄγνοεῖν τὸ βελτίστον. PLATO, Alcib. II, 143 E.

For details of the use of the article with the infinitive, see *Articular Infinitive*.

583. ARTICLE IN COMBINATION WITH PRONOUNS. — The article is used with sundry pronouns, partly coinciding with our idiom, partly differing from it.

584. ARTICLE WITH PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS. — Noteworthy is the occasional use, in familiar language, of the article with the personal and the reflexive pronoun.

γέλωτα . . . τὸν ἐμέ ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε. PLATO, Theaet. 166 A; *He made a laughingstock of poor me in the debate.*

PLATO, Lys. 203 B: δεῦρο δὴ, ἧ δ' ὅς, εὐθὺς ἡμῶν . . . ποῦ ἔφην ἐγώ, λέγεις, καὶ παρὰ τίνας τοὺς ὑμᾶς (*the you mentioned*): Phaedr. 258 A: ἔδοξέ ποί φησι τῇ βονλῇ . . . καὶ ὅς εἶπε, τὸν αὐτὸν δὴ λέγων μάλα σεμνῶς . . . ὁ συγγραφεύς. Phileb. 14 D: τοὺς ἐμέ. 20 B: τὸν ἐμέ. 59 B-C: τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμέ καὶ Γοργίον καὶ Φίληθρον χρὴ συχνὰ χαίρειν εἶν. Soph. 239 B: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γ' ἔτι τίς ἂν λέγοι; Theaet. 166 A (see above).

COM. Men. 4, 210: νῦν δὲ κατὰ πόλιν | εὗρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμέ τουτονί.

585. ARTICLE WITH INTERROGATIVES. — The article with substantive and adjective interrogatives is found chiefly in dramatic poetry and in dialogue. So we sometimes colloquially say "*the what?*"

ΣΩ. διομολογησώμεθα καὶ τόδε. ΠΡΩ. τὸ ποῖον; PLATO, Phileb. 11 D: *Let us agree with one another on this also. On what?*

DEM. 18. 64: ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἠβούλετ' ἂν.

PLATO, Euthyph. 12 D: δεῖ . . . ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὄσιον. Lach. 193 E: τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; Phaedo, 78 B: δεῖ . . .

ἐρέσθαι . . . τῷ ποίῳ τινὶ . . . καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς . . . καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὔ. Phaedr. 277 A: τὰ ποῖα; 279 A: τὸ ποῖον δὴ; Phileb. 11 D (see above). Rpb. 475 E: τὸ ποῖον; 550 C: τὴν ποῖον κατὰστασιν;

XEN. Oec. 10, 1: καὶ ἄλλα τοῖνυν, ἔφη . . . , θέλω σοι . . . μεγιστόφρονα αὐτῆς διηγῆσασθαι . . . τὰ ποῖα; ἔφην ἐγώ.

AR. Ach. 963: ὁ ποῖος οὗτος Λάμχος τὴν ἐγχελυν; Nub. 748: ΣΤΡ. εἰπὲ δὴ γίν μοι. ΣΩ. τὸ τί; 775: τὸ τί; 1270: τὰ ποῖα ταῦτα χρομήθ'; Pax. 693: τὰ τί; 696: τὸ τί; Ran. 40: τὸ τί;

SOPH. El. 671: τὸ ποῖον; O. C. 893: τὰ ποῖα ταῦτα; O. R. 120: τὸ ποῖον; 291: τὰ ποῖα ταῦτα;

AESCHYL. P. V. 249: τὸ ποῖον εὐρών τῆσδε φάρμακον νότον;

586. ARTICLE WITH **ΤΟΙΟΥΤΟΣ** AND THE LIKE. — **ΤΟΙΟΥΤΟΣ**, **ΤΟΙΟΣΔΕ**, **ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΣ**, **ΤΗΛΙΚΟΣΔΕ**, **ΤΟΣΟΥΤΟΣ**, **ΤΟΣΟΣΔΕ**, are treated like ordinary adjectives, and, like them, may be used substantively with the article, or adjectively in the attributive position, but **ΤΟΣΟΥΤΟΣ** and **ΤΟΣΟΣΔΕ** in either use are rare.

βεβουλευμένως ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἤδη φανερός. DEM. 21, 41; *It is plain on the face of it that a man like that is guilty of deliberate outrage.* πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους; XEN. Mem. 1, 2, 8; *How could any man of that character debauch the youth?* οἱ τηλικούτοι (i.e. οἱ ἔφηβοι). Cyr. 1, 2, 11.

ORATORES ATTICI. — Instances of the article with **ΤΟΙΟΥΤΟΣ** are very numerous and references need not be given. The words **ΤΗΛΙΚΟΣΔΕ** and **ΤΟΣΟΣΔΕ** seem not to occur and **ΤΟΙΟΣΔΕ** is rare. **ΤΟΣΟΥΤΟΣ**, though exceedingly common, has furnished no satisfactory instance of the articular use treated in this section.

DEM 18, 305: Blass on the best textual authority reads **τούτων** (not **τῶν**) **τοσοῦτων** καὶ **τοιούτων** ἀγαθῶν ὑμῶν . . . ἔχοντες χάριν. 19, 222: ἐκ τῶν ἰδῶν **τοσοῦτων** χρημάτων is not a good example as **τοσοῦτων** is a predicate adjective occupying the attributive position (as e.g. αὐται in αἱ μὲν τῶν Ἡελοποννησίων αὐται νῆες, THUC. 8, 80, 3). 23, 135 (=145): τὰ τηλικαῦτ(α). 24, 17: περὶ τῶν . . . νόμων, καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαῖδε γραφαί.

AESCHIN. 1, 76: τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα. 3, 77: οὗτος . . . ὁ τηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ. 141.

ISOC. 12, 55: καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξιέναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ **τοσοῦτων** τὸ πλῆθος ἀνόητόν ἐστιν (τῶν need not be understood with **τοιοῦτων**). 117: τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούση δόξαν.

PLATO, Apol. 25 E: ὥστε τοῦτο τὸ **τοσοῦτον** κακὸν ἐκὼν ποιῶ. Ax. 370 C: τὴν τῶν τηλικῶνδε περινοῖαν. Conv. 179 A: οἱ τοιοῦτοι. Crat. 426 E: ἐν τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασι, ὅσον κτέ. 427 A: πάντα τὰ τοιαῦτα. Euthyd. 277 E: ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν κτέ. Gorg. 476 B: τὸ τοιόνδε. Legg.

667 D: ἡ ἰσότης . . . τοῦ τε τοσοῦτον καὶ τοῦ τοιοῦτου (i.e. *quantitatis et qualitatis*). 670 D: τοῖς τηλικούτοις. 672 B: τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα ὅτι κτέ. 755 B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν. Phaedr. 261 E: τὸ τοιοῦτον. Phileb. 46 A: τῶν τοιῶνδε νοσημάτων. Rpb. 430 B: τὴν . . . τοιαύτην δύναμιν. Soph. 236 B: τὰ τηλικαῦτα. Theaet. 167 E: ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὅταν κτέ.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: οἱ τηλικοῦτοι (see above). 6, 19: ὁ τοιοῦτος. 3, 3, 35: ἐν τῷ τοιῶδε. Hell. 5, 4, 13: τοῖς τηλικούτοις (masc.). Mem. 1, 2, 8: ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ (see above). R. L. 3, 2 (= 4, 7): τοῖς τηλικούτοις.

THUC. 1, 141, 4: οἱ τοιοῦτοι. 2, 42, 2: αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί. 3, 42, 4: ἐν τῷ τοιῶδε. 6, 9, 2: ὁ τοιοῦτος. 16, 2: τὰ τοιαῦτα. 17, 4: τὸν τοιοῦτον ὄμιλον.

AR. Nub. 812: τὰ τοιαῖθ'. Pax, 1280: τὰ τωαντί. Eccl. 1009: τοῖς τηλικούτοις. 1010: ταῖς . . . τηλικαύταις.

SOPH. Ai. 330: οἱ τοιοῖδε. Ant. 726-7: οἱ τηλικοῖδε καὶ διδυξόμεσθα δὴ | φρονεῖν ἐπ' ἀνδρὸς τηλικοῖδε τὴν φύσιν. O. C. 1116: ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1208: τὰ τοιαῦτ(α). O. R. 674: αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις. 895: αἱ τοιαῖδε πράξεις.

AESCHYL. Ag. 1619-20: διδάσκεσθαι βαρὺν | τῷ τηλικούτῳ.

PIND. O. 9, 40: μὴ γίνεαι λαλάγει τὰ τοιαῦτ(α).

For τοιοῦτος, τοιοῖδς, etc. in predicate position, see 627 sqq. The anarthrous use is very common and requires no array of examples.

587. ὁ ἕτερος. — ὁ ἕτερος, *the other*, is specific or indefinite (*the one of two* or *of any two*); ἕτερος in prose is indefinite only.

ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλήης. THUC. 3, 98, 5: *Procles, one of the two generals, was killed also*. Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς . . . ἐβοήθησε. THUC. 5, 75, 1: *Pleistoanax, the other king, started off with reinforcements*. ἑτέρας πόλεως πολίτης. ANTIPHON. 5, 78: *A citizen of another city*. καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἠγέεται εἰδέναι. PLATO, Theaet. 180 C; *And (the) one thinks the other (indefinite series) knows nothing*. χωλὸς δ' ἕτερον (= τὸν ἕτερον) ποδα, HOM. Il. 2, 217; *He was lame of one foot*.

588. ὁ ἕτερος *Specific*:

DEM. 23, 103: τοῖς . . . τῶν ἐτέρων (*the other*) βασιλείων στρατηγοῖς.

AESCHIN. 3, 40: εἰ τοῖνυν . . . ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι . . . ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτερος (*one of the two*) τῶν νόμων.

ANTIPHON. 5, 23: μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον (*the other*) πλοῖον. 42: ὁ ἕτερος (*the other*) ἄνθρωπος.

PLATO, Legg. 695 B: παραλαμβάντες δ' οὖν οἱ παῖδες . . . πρῶτον μὲν τὸν ἕτερον ἄτερος ἀπέκτεινε κτέ.

THUC. 3, 89, 3: δύο νεῶν ἀνεκλωσμένων τὴν ἕτεραν (*one of the two*) κατέαξεν. 98, 5 (see 587). 5, 75, 1 (see 587). 7, 41, 3: δύο δὲ νῆες τῶν Σираκοσιῶν . . . διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἕτερα (*one of them*) αὐτοῖς ἀνδράσιμ ἐάλω.

HDt. 1, 38: εἰς γὰρ μοι μόνους τυγχάνεις ἔων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.

AR. Nub. 244: ἀλλά με δίδιξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγων.

EUR. Phoen. 951-2: τοῦδ' ἔλου' δνοῖν πότμου | τὸν ἕτερον.

SOPH. El. 739-40: ἡλιωνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος | κάρη προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. O. C. 497: σφῶν δ' ἄτέρη μολοῖται πραξάτω τάδε.

AESCHYL. Ag. 343-4: νοστήμου σποτηρίας | κάρηαι διαίλιον θάτερον κῶλον πάλιν. P. V. 778: δνοῖν λόγου σε θατέρω δωρήτορμυ. 867: ὄνοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

SOLOX. 27, 3: τοῖς δ' ἑτέροισι ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιεντοῖς.

ARCHIL. 93: τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει | δολοφρονόνοισι χερσ', τῇ τέρῃ δὲ πῆρ.

HOM. Od. 5, 265-6: ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλαινας οἴνοιο | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. 22, 183-4: τῇ ἑτέρῃ μὲν χερσὶ φέρων καλὴν τριψάλευκον, | τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εἰρύει.

II. 9, 218-9: αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύης θείω | τοίχου τοῦ ἑτέροιο. 14, 272-3: χερσὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἑτέρῃ. 21, 71-2: τῇ ἑτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἑτέρῃ.

589. ὁ ἕτερος *Indefinite*:

PLATO, Protag. 359 A: πέντε ὄντων μορίων τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἔφη εἶναι τὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον. Theaet. 180 B-C: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιοῦτων ἕτερον ἑτέρον μισητής, ἀλλ' αὐτόμωτοι ἀναφύονται . . . καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγείται εἰδέναι.

XEN. An. 5, 4, 31: ἀνιβούωντων δὲ ἀλλήλων σινηκόρον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἐτέρας πόλεως. 6, 1, 5-6: καὶ ἤλλοντο ἰψηλά τε καὶ κοίφως . . . τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον πείει . . . ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως . . . καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἑτέρου ἐξῆι . . . ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα. Hell. 2, 2, 3: καὶ οἰμωγῇ . . . εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παρυγγέλλων.

HDt. 1, 32: ἡ ἑτέρῃ αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ . . . οὐδὲν ὅμοιον προσάγει πρῆγμα. 134: ἦν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγω, τὰς παρειὰς φιλέονται, ἦν δὲ πολλῶ ἢ οὐτερος ἀγενεώστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.

590. ἕτερος *Indefinite*:

DEM. 3, 18: ἕτερος λέγει τις βελτίω; 18, 201: ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν. 219: Ἀριστοφῶν Κέφυλος Θρασίβουλος, ἕτεροι μυρῖοι. 19, 265: ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα. 21, 139: καὶ πρὸς τοῖτοις ἕτεροι. [33], 30: ὅποτε δ' αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς σινηθήκη ἠφανίσθησαν. . . ἕτεραι δὲ μὴ ἐγρήφθησαν.

PLATO, Legg. 920 E: τέχνηισιν ἐτέροις. Phaedr. 233 D: ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων. Elsew.

XEN. An. 1, 4, 2: ἡγείτο δ' αὐταῖς Τιμῶς . . . ἔχων καὶς ἐτέρας Κίρου πέντε καὶ εἴκοσιν.

THUC. 1, 26, 3: πλεῦσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι νηυσὶ καὶ ὕστερον ἐτέρῳ στόλῳ.

HD1. 3, 100: ἑτέρων δ' ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος.
AR. Ach. 135: ἕτερος ἀλαζών. Eq. 134: ἕτερος ἀνὴρ. Vesp. 150:
ὡς ἕτερος οὐδαὶς ἀνὴρ.

EUR. Heracl. 362: πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν. II. F. 912: μάντιν οὐχ ἕτερον
ἄξομαι. Med. 652-3: εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων | μῦθον ἔχω φράσασθαι. Or.
345-6: τίνα . . . οἶκον ἄλλον | ἕτερον; Suppl. 573: πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέ-
ρους ἄλλους πόνοις.

SOPH. Ant. 569: ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χἀτέρων γίαι. O. C. 1192: εἰσὶ
χἀτέροις γονὰ κακαί. Tr. 459-60: οὐχὶ χἀτέρας | πλείστας . . . ἔγημε δὴ:
835: πῶς ὁδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῖν ἴδοι:

AESCHYL. Ag. 147: σπειδομένη θυσιῶν ἑτέραν. Cho. 403-4: ἄτην | ἑτέ-
ραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη. Eum. 176-7: ἕτερον . . . | μιᾶστορ(α).

PIND. O. 7, 86-7: οὐχ ἕτερον λιθίνα | ψᾶφος ἔχει λόγον. P. 2, 89:
τότ' αἰθ' ἑτέροις ἔωκεν μέγα κίδος. 4, 248: πολλοῖσι δ' αἴγῃμι σοφίης
ἑτέροις. N. 8, 37: χρυσὸν εἴχονται, πέδιον δ' ἕτεροι.

HOM. Od. 9, 299-302: τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα . . . οὐτάμειναι πρὸς στήθος
. . . ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.

591. ἕτερος Specific:

THUC. (after οὐδέ, μηδέ). 2, 67, 4: καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦν-
τας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων. 72, 1: ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων. δέχεσθε δὲ
ἀμφοτέροις φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρουσ. 3, 64, 3. 5, 48, 1. 6, 44,
3: οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι. Elsew.

HES O. et D. 434: εἰ χ' ἕτερον (sc. ἄροτρον) ἄξῃς, ἕτερόν κ' ἐπὶ βοῦσὶ
βάλω. Theog. 762-4: τῶν (sc. Ὑπνον καὶ Θανάτου) ἕτερος μὲν . . . μείλι-
χος ἀνθρώποισι, | τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη.

HOM. Od. 3, 440-1: χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος . . . | ἤλυθεν . . . φέρων,
ἑτέρῳ δ' ἔχεν οὐλύς. 5, 265-6 (588).

II. 2, 217: φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα (587).

592. ἕτερος ἕτερον. — ἕτερος ἕτερον, like ἄλλος ἄλλον (598), denotes a suc-
cessive shift of both subject and object. The same relation holds with the
other cases.

μυρίον μέντοι (sc. ἐγὼ φημι) διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου. PLATO, Theaet.
166 D; *But I maintain that there is an infinite difference between any two
(of us).*

ISOC. 19, 24: οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' ὅστις πῶποθ' ἕτερος
ἕτερον.

PLATO, Theaet. 166 D (see above). 171 D: τὸ εἶναι σοφώτερον ἕτερον
ἑτέρου. 180 B: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής.

THUC. 2, 51, 1: ὡς ἐκάστῳ ἐτίγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον
γιγνόμενον. 4: ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείᾳ ἀναπιμπλάμενοι ὥσπερ τὰ
πρόβια ἐθνησκον. 7, 64, 2: εἰ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμη
ἢ εὐψυχία.

EUR. Alc. 893-4: *σνμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα | πίζει φινείσα θνατῶν.*
 Bacch. 905-6: *ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον | ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρήλθεν.*
 Elsew.

SOPH. O. C. 230-2: *ἀπάτα δ' ἀπά-|ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβυλλομέ-
 | να.*

BACCHYL. fr. 5 (Bl.): *ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.*

HES. O. et D. [189]: *ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξυλαπιῶσει.*

593. ὁ ἕτερος (*étepos*) IN A BAD SENSE. — ὁ ἕτερος (*étepos*) is sometimes used in the sense of *bad, hostile*. Familiar is the phrase *πλέον θάτερον ποιεῖν, to make bad worse*. Cf. the English “to laugh on the other side of the mouth.”

DEM. 22, 12: *οὔσι πόποτε τῇ πόλει γέγον' ἢ νῦν εἴτ' ἀγάθ' ἢ θάτερα.*
 (Cf. LYS. 12, 48: *ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχειν, ἄλλων δὲ πολλῶν.*)

ISOC. 19, 25: *ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο* (sc. *οὐδεὶς τῶν συγγενῶν*)
πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αὐτὸν πλέον θάτερον ἐπόησαν.

PLATO, Euthyd. 280 E: *πλέον γάρ πον, οἶμαι, θάτερόν ἐστιν, ἐάν τις
 χρῆται ὀφωῶν μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ ἐὰν εἴη.* Phaedo, 114 E: *ὡς ἄλλοτρίους
 τε ὄντας* (sc. *τοὺς κόσμους*) *καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι.*

SOPH. Ph. 501-3: *εἰορῶν | ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς | κέεται,
 παθεῖν μὲν εἶ, παθεῖν δὲ θάτερα.*

PIND. P. 3, 34-5: *δαίμων δ' ἕτερος | ἐς κακὸν τρέφαις ἐδαμάσσατό νιν.*
 Cf. N. 8, 3: *τὸν μὲν ἀμέρους ἀνάγκης χερσὶ βυστιάξεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.*

594. ἄλλος, ὁ ἄλλος. — ἄλλος means *another (a different one)*; ὁ ἄλλος, *the other, the rest*. So οἱ ἄλλοι.

σννηκολούθησαν δὲ . . . καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι. XEN. An. 2, 5, 30; *There followed also of the other soldiers about two hundred.*
σννηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν . . . εἰς τριακοσίους. XEN. An. 2, 5, 35; *There followed also other(s of the) Persians to the number of three hundred.*
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ . . . ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ. XEN. An. 3, 5, 1; *There were also many other villages in the plain.*

595. ἄλλος:

XEN. An. 2, 5, 35 (594). 3, 5, 1 (594). 7, 1, 37: *καὶ ἄλλιστα φέροντες
 εἴποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι.*

THUC. 1, 67, 4: *ἄλλοι . . . ἐγκλήματα ἐποιοῦντο.* 8, 86, 5: *ἄλλος . . .
 οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον.*

AR. Av. 808: *οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περροῖς.*

EUR. fr. 170, 1: *οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.*

HOM. Od. 2, 139: *ἕξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγίνετε δαίτας.*

Il. 6, 187: *τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένη πικινὸν δόλον ἄλλον ὕφαιναν.*

596. ὁ ἄλλος:

DEM. [58], 14: *δύο μὲν τοῖνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς
 ἄλλους παρανόμων γραφόμενος.*

PLATO, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἷ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτέ.

XEN. An. 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παύουσι . . . τὸν Σωτηρίδην.

THUC. 5, 29, 2: ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινίων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος εἰς θροῖν καθίστατο.

EUR. Hel. 304-5: αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναῖκες.

HOM. Od. 1, 156-7: αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην, | ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἴνα μὴ πευθῶσθ' οἱ ἄλλοι.

Il. 6, 402-3: τὸν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυνάκτ(α).

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ . . . | εὐδον παννύχιοι. Δία δ' οὐκ ἔχεν ἦδυμος ὕπνος. HOM. Il. 2, 1-2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. Od. 3, 333-4: ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθιναίτουσιν | σπεισαντες κοίτοιτο μεδώμεθα. 4, 472: Δύ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν. 10, 284-5: οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενείεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.

Il. 1, 17: Ἀτρεΐδου τε καὶ ἄλλοι ἐκνήμιδες Ἀχαιοί. 397-9: ἔφρασθη . . . Κρονίων | οἷη . . . λαιγὸν ἀμύναι, | ὅππότε μιν ξυνηῶσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. 2, 1-2 (see above). 211-2: ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο . . . | Θερσίτης δ' ἔτι μόνος . . . ἐκόλωα. 3, 298: Ζεὺ κῦδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα, PLATO, Rpb. 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* μεταδίδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ. *Ibid.*; *They share with one another.* εὐθὺς πόρρωθεν ἡσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, Charm. 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, Apol. 37 D: καλὸς οἶν ἂν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένην καὶ ἐξελαυνομένην ζῆν. Charm. 153 B: ἄλλος ἄλλοθεν (see above). C: ἡρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο. Conv. 220 C: καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. Rpb. 369 C: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα . . . ἄλλος ἄλλῳ (see above).

XEN. An. 1, 6, 11: ἦκυζον δὲ ἄλλοι ἄλλως. 2, 1, 15: οὔτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19: οἱ δὲ πολέμοι . . . οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῆ ἄλλος ἄλλῳ ἐτράπετο.

THUC. 1, 16: ἐπεγέμετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλίματα. 2, 4, 4: ἄλλοι δὲ ἄλλῳ . . . ἀπώλλιντο. 7, 71, 6: ὁ μὲν ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῳ . . . κατενεχθέντες. 8, 86, 4: γνώμης ἄλλοι ἄλλως ἔλεγον. Elsew.

AR. Av. 1374: πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων (parody).

EUR. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248-9: παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγουσι θαμισίνοντες ἐξηγῶν τιάδε.

SOPH. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίνων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλον. 728-9: κἀντεῖθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ' ἐνὸς κακοῦ | ἔθριμε.

AESCHYL. Ag. 595-6: ὄλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζίνει. Sept. 1070-1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπινεῖ τὰ δίκαια.

BACCHYL. 13 [21]: πάντεσσι θνητοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνουσ ἄλλοισιν ἄλλους.

PIND. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεῖναι Χάρης. 8, 12-13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13-4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνὴρ | εἰναχία βαισιλεῖσιν ὕμνον. Elsew.

HOM. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρηγίεν ἐπέεσσι. 9, 311: ὡς μὴ μοι τρῦζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδιδς ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδιδς ἄλλη.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE. — Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally “*too*,” “*besides*,” but sometimes the translation of the contrast would be too cumbrous.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον, XEN. An. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides.* ἠγεῖτο δ' αὐταῖς (= the Lacedaemonian ships) Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἐτέρας Κύρου πέντε καὶ εἰκοσιν (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus, not twenty-five others of Cyrus's*). XEN. An. 1, 4, 2.

ISOC. 4, 26-7: εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ἧ' κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἀπίσης αἰτίαν οὖσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλεις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. 6, 16. 10, 66.

PLATO. Gorg. 473 D: εὐδαμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξείνων. Phaedo, 110 E: ἂ καὶ λίθος καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

XEN. An. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31-2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρητες . . . ὁ Μισὸς δέ (who is described § 29 as ἀνὴρ Μισὸς καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδι μὲν ὡς χίλια. βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

THUC. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνήδρυσαν ἐς τὸ Ἐνάλιον. 5, 75, 3: ἔς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα.

HDT. 1, 216: ἐπεὶν δὲ γέρον γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες . . . θίονσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἄμα αὐτῶ. 3, 88: γάμους τε τοὺς πρώτους ἐγάμει . . . ὁ Δαρείος, Κύρον μὲν δὲ θυγατέρας . . . ἐτέρην δὲ Σμύρδος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἐγάμει . . . ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνειω θυγατέρα.

AR. Eccl. 848-9: Γέρον δὲ χωρεῖ . . . καχάζων μεθ' ἐτέρου ρεαρίου.

SOPH. O. R. 6-7: ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκοίειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθι. Ph. 38-9: καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάπεται | ῥάκη. "And here are some rags withal, drying in the sun." — Jebb.

HOM. Od. 1, 132-4: παρ' ὃ αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκθοθεν ἄλλων | μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνηθείς ὀρμηγιδῶ | δείπνῃ ἀδήσειεν. 6, 84: ἄμα τῆ γε (sc. Ναυσικάει) καὶ ἀμφόπολοι κίων ἄλλαι.

Il. 2, 191: ἀλλ' αὐτὸς (i.e. βασιλεύς οἱ ἔξοχος ἀνὴρ v. 188) τε κύθησο καὶ ἄλλους ἴδρε λαοὺς.

Θ00. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, ETC. — οἱ πολλοί means *the masses*, οἱ ὀλίγοι, *the few, the aristocracy*, τὸ πολὺ, *the mass* (opposed to the remnant), τὸ πλεόν, *the majority* (opposed to the minority), τὸ πλεῖστον, *the greatest number* (opposed to individuals).

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς. DEM. 2, 17. οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὐκρατίστας εἶναι. PLATO, Phileb. 67 B. τῶν . . . πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον . . . μέρος δ' αὐτῶν ἀπήντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα. XEN. An. 4, 6, 24. μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. THUC. 3, 39, 6. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλεόν. THUC. 3, 35, 2. τοῦ . . . ἰππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρῦσαι παρέιχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. THUC. 2, 98, 4. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον . . . ὅσους δὲ ἔλαβε καθήκοντισεν ἀφειδῶς Σεύθης. XEN. Hell. 7, 4, 6.

Θ01. οἱ πολλοί, ὀλίγοι WITH DEMONSTRATIVE USE OF THE ARTICLE. — Of course the demonstrative (resumptive) force is not excluded.

τὸ . . . πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἰππέας ἔπεμψαν. THUC. 6, 88, 1; *At first they sent them the poor handful of cavalry (above mentioned).*

DEM. 9, 59: καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; *And why is it necessary to talk this lot of stuff?* (τὰ πολλὰ contemptuous.)

PLATO, Phaedr. 270 A: ἄν δὴ περὶ τὸν πολὺν λόγον (*that interminable preaching*) ἐποιεῖτο Ἀναξυγόρας.

THUC. 1, 86, 1: τοῖς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γινώσκω. 2, 51, 5: καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκτεροὶ ἐξέκαμνον ἐπὶ τοῦ πολλοῦ κλοῦν κακῶμενοι. 6, 88, 1 (see above).

AR. Ran. 555: καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. 558: τὸ πολὺ τάρχιος οὐκ εἴρηκά πω.

SOPH. El. 930-1: τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν | τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματος;

ÆSCHYL., fr. 353: ὡς οὐ δικάϊως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, | ὕσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

PIND. O. 13, 93-5: ἐμὲ δ(ἐ) . . . παρὰ σκοπὸν οὐ χρῆ | τὰ πολλὰ βέλευ κερτύνειν χερσίν.

602. POSITION OF THE ARTICLE. — The article always precedes in prose. In Homer the article, accompanied by a relative clause, rarely follows in the sense of the reduplicated article οὗτος.

οὐ . . . θέμις ἐστὶ κομιζέμεν . . . | ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται. HOM. Od. 10, 73-4; *Not lawful is it to take care of a man, of such a man as has made himself detestable in the sight of the gods.*

HOM. Od. 10, 73-4 (see above). 21, 42-4: ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο . . . | . . . τὸν ποτε τέκτων | ξίσσεν ἐπισταμένως. 24, 83-4: ἀνδράσιν . . . | τοῖς οἷ νῦν γεγάσι.

Il. 5, 319-20: οὐ δ' . . . ἐλήθετο στυθεσιῶν | τῶν, ἃς ἐπέτελλε . . . Διομήδης. 331-2: οἷδὲ θεῶν | τῶν, αἷ τ(ε). 9, 630-1: οἷδὲ μετατρέπεται φιλότῆτος ἑταίρων | τῆς, ῥ. 13, 593-4: χεῖρα . . . | τὴν βάλεν, ῥ.

603. REPETITION AND NON-REPETITION OF THE ARTICLE. — The article may be common to a number of copulated substantives, even when they are of different genders or numbers, or it may be repeated with each member. Theoretically the repetition compels a separate consideration while the omission suggests unity. Practically the Greeks were almost as loose as we are prone to be, and a sharp difference cannot be made.¹

Theoretically then:

οἱ . . . στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί. XEN. AN. 3, 5, 14, *the generals and the captains* (as different classes of officers), but οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί (cf. *ibid.* 1, 7, 2), *the generals and captains* (officers as distinguished from the privates).

Practically:

τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἕτερον. PLATO. THEÆT. 186 A: *The like and the unlike and the identical and different.* οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ἔνυμαχία, THUC. 1, 102, 4.

604. Repetition of the Article:

DEM. 1, 22: τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς. 18, 2: τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ. 7: τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. 12: τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν. 17. 35.

¹ See A. J. P. vi (1885), 486.

LYS. 12, 35: πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων. 43: ἡ ναιμαχία καὶ ἡ συμφορὰ. 57: τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. 75: τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην. 13, 63: ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων.

PLATO, Rpb. 359 C: τῷ τε δίκαιῳ καὶ τῷ ἀδίκῳ. 360 E: τὸν τε δικαιοτάτον καὶ τὸν ἀδικοτάτον. 363 E: ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος οὗτος ἐκατέρω. 370 D. 371 E: ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία (cf. 372 E: τὴν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν). 410 A: τοὺς . . . εὐφρεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. Theaet. 186 A (603).

XEN. AN. 1, 4, 4: τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. 3, 5, 14 (603). Hell. 1, 1, 31: τὰς ταῦς καὶ τὸ στράτευμα.

THUC. 3, 3, 1: οὐκ ἔπαθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλέειν. 15, 1: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. 18, 2: πληγέντες ὑπὸ τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἑπικοίρων.

HDT. 1, 17: τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν. 52: τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην.

AR. Ach. 130-2: ἐμοὶ . . . καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. 575: ὁ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 816-7, 888, 1074, 1086. Eq. 165: καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πεκνός. 208, 528.

EUR. Alc. 290: ὁ φύσας χ' ἡ τεκοῖσα.

AESCHYL. P. V. 39: τὸ συγγερές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα στενάχω. 927: τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δονλεῖεν.

605. Common Article:

LYCURG. 30: ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίνουσιν βυσιανθηεῖσι.

DEM. 18, 1: τῆς ἑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης. 5: τῆς παρ' ἑμῶν εἰνοίας καὶ φιλανθρωπίας. 19, 309: διὰ τοὺς τῶν Ὀλυνθίων παιδῶν καὶ γυναικῶν.

ANTIPHON. 1, 30: τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν.

PLATO, Rpb. 328 D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. 364 A: καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. 459 A: τοὺς τοῦτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίαις. *Ibid.* D. Theaet. 144 B: ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. 186 A (603).

XEN. AN. 1, 7, 2: τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς. Hell. 1, 1, 30: τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. 1, 2, 7.

THUC. 1, 102, 4 (603). 143, 5: χρὴ . . . τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαις ἀφεῖναι. τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν. 2, 13, 1. 3, 9, 2 (*bis*). 4, 29, 3.

COM. Philem. 4, 24: ἕτερον τό τ' ἀλαεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἕως.

AR. Ach. 1076: ὑπὸ τοὺς Χόις γὰρ καὶ Χύτρον. Eq. 320: τοὺς δημόταται καὶ φίλοις.

EUR. Andr. 569-70: ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν | γνόντες τέκνον τε τοῖδ(ε).

SOPH. El. 990-1: ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστὶν ἡ προμηθία | καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλιό:τι σύμμαχος. Cf. 1498: τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά. O. C. 606: τὰ μὰ κάκεινον.

AESCHYL. Ag. 324: καὶ τῶν ἀλότων καὶ κρατησάντων. P. V. 79-80: τὴν δ' ἐμὴν αἰθιδῶν | ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ' ἐπίπλησέ μοι.

606. ARTICLE WITH APPOSITIONS OF PERSONAL PRONOUNS.

Appositions with the personal pronoun take the article, even when the pronoun is involved in the verb. Omission occurs in poetry, rarely in prose. Compare also 13.

ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, AND. 3, 41; *We ambassadors.* ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ, *Ibid.* 1, 6; *To me the defendant.*

DEM. 18, 49: ὑμῖν . . . τοῖς προδιδούσι καὶ μισθαρνοῦσιν. 89: ἡμεῖς οἱ τὰ βέλτεστα βουλόμενοι. 94.

ANDOC. 1, 6 (see above). 29: ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι. 49: ἡμῶν τῶν σιγγενῶν. 139: ὑμῶν τῶν καθημένων. 3, 41 (see above).

PLATO, *Ion*, 532 D: χεῖρ γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν. *Legg.* 680 C: οὐ . . . σφόδρα χροῖσθα οἱ Κρήτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. 707 B: ἡμεῖς γε οἱ Κρήτες. *Phaedr.* 234 D: συνεβιάκχενσα μετὰ σοῦ τῆς θεῆς κεφαλῆς.

XEN. *An.* 1, 7, 7: ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων. 5, 7, 20: ἡμεῖς οἱ στρατηγοί. 6, 6, 14: ἡμᾶς τοῖς ἄλλοις. *Cyr.* 4, 5, 22 (13).

THUC. 1, 34, 3: πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς. 3, 57, 1: ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. 7, 14, 2: ἐμοὶ . . . τῷ στρατηγῷ.

HDT. 1, 11: ἀλλ' ἤτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευέσντα δεῖ ἀπόλλυσθαι, ἢ σὲ τὸν ἐμὲ γυνήν θερσάμενον.

AR. *Eq.* 458: ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 1359: ὑμῖν τοῖς δικασταῖς.

EUR. *Andr.* 391-2: κἄτ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς | τὸν αἴτιον τῶνδ(ε); 413-4: ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνης, | στεῖχω πρὸς Ἄιδην. 1071: οἷς ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχης.

SOPH. *Ant.* 922-3: τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; *El.* 282: ἐγὼ δ' . . . ἢ δύσμορος. 303-4: ἐγὼ δ' . . . ἢ τάλαινα. *Ph.* 951: οὐδ' ἐμὲ ὁ δύσμορος.

POEM. *Od.* 2, 351: κείνον . . . τὸν κάμμορον. 7, 223 (= 248): ἐμὲ τὸν δύστηνον. 9, 61: οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν.

Il. 3, 94: οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκα πιστὰ τάμωμεν. 8, 211: ἡμέας τοὺς ἄλλοις. 14, 368-9: εἴ κεν οἱ ἄλλοι | ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ(α). 22, 59: ἐμὲ τὸν δύστηνον.

607. *Omission of the Article:*

PLATO, *Euthyd.* 278 E: ἀρί γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν; *Tim.* 22 B: Ἐλληνες αἰεὶ παῖδες ἔστε.

COM. *Philem.* 4, 36: ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.

AR. *Pl.* 603: τί πάθος τλήμων;

EUR. *Andr.* 107: τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα. *Med.* 231: γυναικῆς ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν. 569-70: ὀρθομένης | εὐνής γυναικῆς πάντ' ἔχεν νομίζετε.

SOPH. *Ant.* 977-8: μέλεοι μελέαν πάθιν | κλῶν. *O. C.* 347: μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη. 1583: ὄλωλε γὰρ δύστηνος; *Ph.* 311: ἀπόλλυμι τάλας. 923: ἀπόλωλοι τλήμων. 1126: τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. *Tr.* 705: οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω.

Hom. Od. 4. 145: ἐμείω κενώπιδος. 14. 240: πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 19, 354: κείνον δίστηνον. 20. 115: ἐμοὶ δειλῆ.

Il. 1, 127-8: Ἀχαιοὶ . . . ἀποτίσομεν. 3, 180: δαῆρ . . . ἐμὸς ἔσκε κενώπιδος. 6. 344: ἐμείω κενός. 356.

For the article in the complexes consisting of a proper name and the words *χώρια*, *ποταμός*, *ὄρος*, *νῆσος*, *θάλασσα*, and similar words, see under the article with proper names §§ 536 ff.

The Article in the Combination of Article, Adjective, and Substantive

608. In the combination of article, adjective, and substantive five positions are to be noticed. Three of these are attributive and two predicative.

609. ATTRIBUTIVE POSITIONS. — There are three attributive positions. The first, *ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ*, is the most simple, natural, and straightforward, and is briefer (*σύντομος*) than the second, *ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός*, which is more deliberate, and somewhat more rhetorical, pompous (*ὀγκώδης*), passionate.¹ The third position, *ἀνὴρ ὁ ἀγαθός*, is the epanorthotic, self-corrective, or slipshod position. In prose, it produces an effect of familiar ease. In poetry, as the substantive is more frequently anarthrous, the difference between *ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* and *ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* cannot be insisted on.²

οἱ ἄγριοι οἶες καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν. XEN. Cyr. 1. 4. 7: *The wild sheep and the wild asses are harmless.* οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναῖξι ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε. XEN. Cyr. 4. 4. 10: *You will inhabit the same houses and till the same land and live with the same wives (as for land, you will till the same, as for wives, you will live with the same).*

ORATORES ATTICI. In the case of the adjective possessive pronoun, according to statistics furnished by Dr. Alfred W. Milden, the first attributive position occurs 1102 times, the second 543 times, and the third only 10 times. It will thus be seen that the second position, on an average, occurs only half as often as the first, and that the third position is very rare. In ANDOCIDES the second position preponderates, and in P's.-DEM. 49 it is used to the exclusion of the other two. The third position is limited to ANTIPHON (thrice), LYSIAS (4 times), HYPERIDES (once), AESCHINES (once), and DEMOSTHENES

¹ ARISTOT. Rhet. 3, 6 (1407 b, 26-37). The examples given are *τῆς ἡμετέρας γυναικὸς* for *συντομία* and *τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας* for *δγκος*. Cf. A. J. P. xx (1899), 459.

² A. J. P. xxiii (1902), 8.

(once). The percentages for the three positions are as follows: DIN. (only 28 instances) 82, 18, 0; LYCURG. (only 12 instances) 92, 8, 0; HYP. 53, 42, 5; DEM. 77, 23, 0;¹ PS.-DEM. 55, 45, 0; AESCHIN. 68, 31, 1; ISAE. 72, 28, 0; ISOC. 63, 37, 0; LYS. 71, 27, 1; ANDOC. 41, 59, 0; ANTIIPHON. 55, 41, 5. The two extremes, not counting DINARCHUS and LYCURGUS, are ANDOCIDES with only 41% of the first position and DEMOSTHENES with 77%.

XEN. AN. With adjectives, the first position occurs 113 times, the second position 13 times (Joost, p. 68), the third position 6 times (*ibid.* p. 72). With possessives, the first position occurs 31 times, the second position 4 times (*l.c.* p. 69), the third position once (*l.c.* p. 72).

THUCYDIDES. With possessives, according to Dr. A. W. Milden, the first position occurs 102 times in the speeches, the second position 3 times, and the third position 11 times.

HERODOTUS. According to Heikel,² the first position occurs 98 times in the first book of HERODOTUS, the second position 15 times, the third position 12 times.

ARISTOPHANES. The first position is more common than the second, the third is comparatively rare.

EURIPIDES. In the *Alcestis* the first position predominates, the third is not uncommon, the second very rare.

SOPHOCLES. In the *Oedipus Tyrannus* the first position is by far the most common, the second is rare, the third is not uncommon.

AESCHYLUS. The second position is very rare, the first and third positions correspond with the use of EURIPIDES and SOPHOCLES.

HOMER. The first position is common enough. The second position, according to Krüger, is wanting. The third position, though not uncommon with other adjectives, is rare with the possessive pronoun.

610. Examples of First Position:

DEM. 1, 1: τῆς ἡμετέρας τύχης. 16: τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν. 2, 7: τὸν Φωκικὸν πόλεμον. 13: τῆς οἰκειῆς ἀρχῆς.

ANTIIPHON. 1, 3: τοῦ ἡμετέρου πατρός. 15: τὸν ἐμὸν πατέρα. 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων. 40: μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης.

PLATO, *Euthyd.* 271 B: τοῦ ἡμετέρου . . . Κριτοβούλου. 272 D: τοὺς σοὺς οὖεις. *Protag.* 326 E: τῶν ἀγαθῶν πατέρων. *Rpb.* 420 C: τὰ κάλλιστα φάρμακα.

XEN. AN. 1, 5, 7: τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. 8: τοὺς πορφυροῦς κίνδυνος . . . τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. 1, 6, 6: ὁ ἐμὸς πατήρ . . . ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ. 7: τὴν ἐμὴν χώραν. *Cyr.* 1, 4, 7: οἱ ἄγριοι οἶες.

THUC. 1, 33, 1: τῆς ἡμετέρας χρείας. 35, 3: τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. 42, 3: ἡ . . . τελευταία χάρις. 49, 1: τῷ παλιῷ τρόπῳ.

¹ As a matter of fact, there is one occurrence of the third position out of a total of 373 occurrences for the three positions.

² I. A. Heikel, *De participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 49.

HDT. I. 87: τῆ σῆ . . . εὐδαιμονίῃ. 114: ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. 7, 41: ὁ λοιπὸς ὄμιλος. 47: τὴν ἀρχαίην γνώμην. 48: τὰ ἡμέτερα πρήγματα.

AR. Ach. 33: τὸν δ' ἐμὸν δῆμον. 227: τῶν ἐμῶν χωρίων. Nub. 1225: τὸν ψιρὸν ἵππον. Vesp. 442: τὸν παλαιὸν δεσπότην.

EUR. Alc. 61: τοὺς ἐμούς τρόπους. 314: τῷ σῶ πατρί. 780: τὰ θνητὰ πράγματ(α). 1136: τοῦ μεγίστου Ζηνός.

SOPH. Ai. 37: τῆ σῆ . . . κυναγίῃ. 104: τὸν σὸν ἐνστάτην. O. T. 27: ὁ πνεφόρος θεός. 130: ἡ ποικιλῶδὸς Σφίγξ.

AESCHYL. P. V. 7: τὸ σὸν . . . ἄνθος. 38: τὸ σὸν . . . γέρας. 79: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν. 288: ταῖς σαῖς δὲ τύχαις.

PIND. O. 5, 4: τὰν σὰν πόλιν αὐξῶν. N. 7, 102: τὸ δ' ἐμὸν . . . κέαρ, *this heart of mine*.

THEOGN. 439: τὸν ἐμὸν . . . νόον. 519: τὸν ἐμὸν βίον.

HOM. Od. 2, 97: τὸν ἐμὸν γάμον. 4, 694: ὁ . . . ὑμέτερος θυμός. 10, 449: τοὺς ἄλλους ἐτάρους. 14, 153: τὰ ἅ δῶμαθ'.

II. 1, 185: τὸ σὸν γέρας. 2, 136: αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι. 5, 321: τοὺς . . . εἰὸς . . . ἵππους. 9, 654: ἀμφὶ . . . τῆ ἐμῆ κλισίῃ. 14, 373: τὰ μακρότατ' ἔγχε(α). 23, 336: τὸν δεξιὸν ἵππον.

611. *Second Position:*

ISOC. 5, 6: τὴν εἴνοιαν τὴν ἡμέτεραν. 10: τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς. 24: τοῖς ἐπιτηδεύουσιν τοῖς ἐμοῖς.

AND. 1, 1: τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν. 2: τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους. 17: τὸν πατέρα . . . τὸν ἐμὸν. 5, 34 (= 38): τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. 47: τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς . . . τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμετέροις.

PLATO. Alc. I. 121 C: ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος. 124 C: ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμός. Protag. 324 D: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν . . . οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

XEN. An. 3, 2, 11: τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Cyr. 1, 4, 7: οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι. 5, 5, 26: τὴν τε γὰρ χώραν . . . τὴν σὴν. 30: τὴν γυναῖκα τὴν σὴν.

THUC. 1, 50, 3: τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους. 86, 1: τοὺς . . . λόγους τοὺς πολλοὺς. 140, 1: τῆς . . . γνώμης . . . τῆς αὐτῆς. 2, 71, 4: τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα (but 74, 3: γῆν τὴν Πλαταιίδα). 3, 54, 2: πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. 6, 9, 3: τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. 20, 2: τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. 7, 63, 3: τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας.

HDT. 1, 9: ἡ γυνὴ ἡ ἐμῆ. 116: τὸν παῖδα τὸν σόν. 7, 10 a): τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήριτον. 40: τοὺς ὄν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους. 48: τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον.

AR. Ach. 644: τὸν ποιητὴν τὸν ἀριστον. 676: οἱ γέροντες οἱ παλαιοί. Av. 108: αἱ τριεῖς αἱ καλάί.

EUR. Alc. 723: κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν. Andr. 237: ὁ νοῦς ὁ σός.

SOPH. Ai. 442: τῶν ὄπλων τῶν ὄν. O. T. 1079: τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν.

AESCHYL. Cho. 730: ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακάν (ἀνὴρ ex coniect. : ἀνὴρ M). P. V. 942: τοῦ τυράννου τοῦ νέου.

HOMER. There are apparently no examples of the second position, but see 613.

612. *Third Position:*

ÆSCHYN. 2, 180: εἰς μνήμην . . . τὴν ἐμήν.

DEM. 27, 5: σκεύσει χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς. [59], 1: καὶ εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ.

HYPER. 5, 1: μετ' εἰνοῦς τῆς ἐμῆς.

ISOC. 2, 44: κομωδῖας τῆς φιλοτάτης.

LYS. [6], 34: διὰ πρῶτητα καὶ ἀσχαλίαν τὴν ἡμετέραν. 13, 20: ἐπ' εἰνοῦς τῆς ἡμετέρας. 21, 10: ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. 22, 13: ἐπ' εἰνοῦς . . . τῆς ἡμετέρας.

ANTIPHON. 5, 11: ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον . . . οἰκίᾳ τῆς σῆς. 41: χάριτι τῆς ἐμῆς.

PLATO, Alc. I, 106 E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Gorg. 486 A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῆς σῆς. Soph. 225 D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.

XEN. Cyr. 3, 1, 28: εἰνοῦς καὶ φιλίᾳ τῆς ἐμῆς. 3, 3, 44: ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ἡμετέριον. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτήν . . . γυναίξῃ ταῖς αὐταῖς . . . παῖδων τῶν ἡμετέρων. 5, 2, 10: δύναμιν τὴν σῆν. 5, 3, 6: δευπότης ὁ σός.

THUC. 1, 1, 1: παρισκενῆ τῆς πάσης. 5, 1: κέρδους τοῦ σφετέρου. 15, 2: ὁμόρους τοὺς σφετέρους. 25, 4: ἐν παρηγύρεσι ταῖς κοιναῖς. 33, 3: φόβῳ τῷ ἡμετέρῳ. 41, 2: ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους. 53, 2: πολεμίους τοὺς ἡμετέρους. 3, 56, 2: πόλιν . . . τὴν ἡμετέραν. 57, 1: ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς. 58, 4. 5. 59, 2: θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοῖς.

HER. 1, 9: γυναῖκα τὴν ἐμήν. 87: ἐπὶ γῆν τὴν ἐμήν. 3, 27: εἴματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. 155: ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὐνομα τὸ κάλλιστον ἔθεν. 7, 2: μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς. 5: γῆν τὴν σῆν. 8 α): πατὴρ . . . ὁ ἐμός. β): πατέρα τὸν ἐμόν. γ): γῆν τὴν Περσίδα. 9 γ): νέας τὰς ἀπάσας. 10 α): πατρὶ τῷ σῷ.

AR. Vesp. 580: ῥῆσιν τὴν καλλίστην. Pl. 1013: μυστηρίους δὲ τοῖς μεγάλουσι.

EUR. Alc. 3: παῖδα τὸν ἐμόν. 158: ἡμέραν τὴν κυρίαν. 337: αἰὼν οὐμός. 348: δέμας τὸ σόν. Andr. 166: δῶμα τοῦμόν. 310: θυγατρὸς τῆς ἐμῆς. 416: πατρὶ τῷ σῷ.

SOPH. Aí. 493: εἰνῆς τε τῆς σῆς. 499: ξὺν παιδὶ τῷ σῷ. 506: πατέρα τὸν σόν. O. T. 16: βωμοῖσι τοῖς σοῖς. 49: ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. 420: βοῆς δὲ τῆς σῆς.

ÆSCHYL. Eum. 66: ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. 242: δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν. P. V. 231: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων. 388: θρήνος οὐμός. 439: θεοῖσι τοῖς νέοις.

PIND. O. 5, 10-11: ἄλσος ἀγνὸν | τὸ τεόν.

THEOGN. 635: ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς.

HOM. Od. 7, 326: ἡματι τῷ αὐτῷ. 12, 252: ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις. 14, 61: ἄνακτες οἱ νέοι. 23, 90: τοίχου τοῦ ἐτέρου.

Il. 6, 201: πεδίον τὸ Ἀλλήμον. 8, 360: πατὴρ οὐμός. 9, 219: τοίχου τοῦ ἐτέρου. 11, 288: ἀνὴρ ὄριστος. 13, 794: ἡοὶ τῆς προτέρῃ.

613. RARE ATTRIBUTIVE POSITION.—There are a very few examples

of the attributive use of the type ὁ ἀνὴρ ἀγαθός. Here the adjective is appositive rather than predicative. In the Homeric examples, some consider the article as still a demonstrative.

EUR. Hipp. 683-4: Ζεὺς σ' ὁ (so the Mss.; Wolff σε) γεννήτωρ ἐμός¹ | πρόρριζον ἐκτρέψειεν.

SOPH. Ai. 571-2: καὶ τὰμὰ τεύχη μίτ' ἀγωνάρχαι τινές | θήσουσ' Ἀχαιοὺς μίθ' ὁ (so Mss.; Schaefer μήτε) λυμεῶν ἐμός.¹

HOM. Od. 9, 378: ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος (cf. 375: τὸν μοχλόν), *of olive (and green olive to boot 379)*. 464: τὰ μῆλα, ταναύποδα, πίονα δημῷ. 11, 492: τοῦ (my) παιδός, ἀγανοῦ. 17, 10: τὸν ξείνον, δύστηνον, *the stranger, ill bestowed that he is*.

II. 1, 340: πρὸς τοῦ βασιλῆος, ἀπηνίος. 2, 275: τὸν λωβητήρα, ἐπασβόλον. 21, 317: τὰ τεύχεα, καλὰ, *fine though they be*.

614. ATTRIBUTIVE ADVERB. — The attributive position is the only one of which the adverb is capable when combined directly with an articular substantive.

ταῖς . . . ὄντως μαλαῖς. PLATO, Theaet. 150 A; *Real midwinters*. τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν. DEM. 4, 17: *This carelessness, this oster (carelessness)*. δέους καὶ παραχῆς τῆς τότε. LYS. [6], 35; *The terror and unrest then prevailing*.

LYCURG. 134: τῶν πρόποτε προδοτῶν.

DEM. 4, 17 (see above). 23, 196: τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους. 62: περὶ τῶν ἐξωθεν βοθηῶν.

LYS [2], 6: διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν. 26: τὴν τ' ἐνθάδε ἄφειν τῶν βαρβάρων. [6], 35 (see above).

PLATO, Apol. 40 C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε. Legg. 727 D: τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. Phaedo. 61 E: περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. 117 C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Polit. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Protag. 343 C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Theaet. 150 A (see above).

XEN. An. 2, 2, 11: ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω. 3, 2, 30: διὲ . . . τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρονς γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. Hell. 2, 1, 9: τὴν λίαν ὕβριν τούτου.

THUC. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρὶν. 4, 77, 2: τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη.

HDT. 1, 95: Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Nub. 869: καὶ τῶν κρεμαστρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Pax, 607: τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον (43). Av. 1533: παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.

EUR. Alc. 13: ἄδην τὸν παραντικ(α). 243: τὸν ἔπειτα χρόνον. 309-10: τέκνοισ | τοῖς πρόσθ(ε). Andr. 979: τύχαις ταῖς οἰκοθεν.

SOPH. O. T. 271-2: τῷ πότμῳ | τῷ νῦν. 515-6: ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν. 667-8: κακοῖς . . . τοῖς πάλαι.

¹ Both seem to be afterthoughts, both represent the objective genitive. There is a proud appropriation of γεννήτωρ, an agonized appropriation of λυμεῶν, as if *mine, yes, mine*.

AESCHYL. P. V. 404: θεοῖς τοῖς πάροις.

PIND. O. 5, 1-2: στεφάνων . . . τῶν Ὀλυμπία. N. 9, 15: κρείστων δὲ καππαῖει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. 1. 2, 1: οἱ μὲν πάλαι . . . φώτες. fr. 129, 1: τὰν ἐιθίαιε νύκτα. 133, 2: ἐς τὸν ὑπερθεὺν ἄλιον.

HOM. II. 9, 558 9: κάρτιστος ἐπιχθονίων γ' ἐνετ' ἀνδρῶν | τῶν τότε.

For other examples of the first position see 491.

615. DIFFERENCE BETWEEN ATTRIBUTIVE ADVERB AND ADJECTIVE. —

The difference between the attributive adverb and the attributive adjective is the difference between the participial element that the adverb requires, and the adjective.

ἡ πρότερον ὀλιγαρχία = ἡ πρότερον οὔσα ὀλιγαρχία, *the oligarchy which formerly existed*. ἡ προτέρα ὀλιγαρχία, cf. LYS. 12, 65, *the former of the two oligarchies*. ἡ πρότερον γυνή, *the one who was formerly wife* (now dead, divorced, or what not). ἡ προτέρα γυνή, *first wife, former wife of two*.

DIN. 1, 69: τοὺς πρότερον πολέμους (now at peace) καλῶς διώκηται . . . κατὰ τὴν προτέραν εἰσφοράν (another pending).

DEM. 2, 7: τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους. 18, 108: κατὰ τοὺς προτέρους νόμους. 19, 84: ἡ πρότερον βοήθει(α). 163: τὴν προτέραν . . . πρεσβείαν. 333: ἐπὶ τῆς ὑστέρως πρεσβείας. 24, 122: κατὰ τοὺς νόμους τοὺς προτέρους.

LYS. 12, 65: τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. 25, 9: τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. 19: ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ANTIPHON, 5, 37: οἱ ὑστεροὶ λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων . . . τοῖς δὲ προτέρους λόγους. 42: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὑστερον λόγοις.

PLATO, Charm. 165 A: τὰ ὑστερον γράμματα. Menex. 240 E: τὰς ὑστέρως μάχας. Rpb. 547 D: τὴν προτέραν πολιτείαν. 620 A: κατὰ συνήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἰρεῖσθαι.

XEN. An. 7, 8, 22: καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερά ἀπέβη. Hell. 1, 2, 8: ἀπὸ τῶν προτέρων εἰκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε.

THUC. 1, 32, 5: τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. 3, 41: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. 6, 6, 2: τοῦ προτέρου πολέμου. 7, 43, 3: ἡ προτέρα στρατιά, *the first of the two armies*.

HDT. 1, 84: ὁ πρότερον βασιλεὺς. 6, 87: τῶν πρότερον ἀδικημάτων. 7, 2: ἐκ τῆς προτέρας γυναικός.

AR. Eq. 43: τῇ προτέρᾳ νομνίᾳ. 535: διὰ τὰς προτέρας νίκας. 1355: ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. Vesp. 558: διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυσιν. Ran. 691: τὰς πρότερον ἀμαρτίας. Eccl. 609: τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν. 985: ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς.

HOM. II. 13, 794: ἧὸ τῇ προτέρῃ (612).

616. ATTRIBUTIVE PREPOSITIONAL PHRASES. — Like the adverb, prepositional phrases are found in the three attributive positions.

ὁ πρὸς τὸν βάρβαρον πόλεμος, DEM. 14, 32; *The war with the barbarian*

(the barbarian war). τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα, 14, 9; *The war, the (war in question) with the king.* γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο. LYS. 13, 73; *He had a way of framing indictments (that were) of every earthly description.*

617. First Attributive Position:

DEM. 14, 32 (see 616). 33: ὁ περὶ τούτων λόγος. 37: διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν.

PLATO, CRITO, 51 D: τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα. PHAEDO, 83 A: ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκίψις.

XEN. AN. 2, 6, 4: ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν. 4, 1, 4: τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολήν.

THUC. 7, 26, 3: τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν. 27, 2: πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον.

HDT. 1, 59: τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγρούς . . . Διονύσια. 510: οὐπὶ Ταινάρῳ θεός. EQ. 355: τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. Elsew.

EUR. Alc. 807: τὰν δόμοις κακά. 980-1: καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- | ζεις σὺν βία σίδαρον. Elsew.

SOPH. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά. 612: τὸν παρ' αὐτῷ βίωτον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 442: τὰν βροτοῖς δὲ πῆμματα.

PIND. O. 7, 83-4: ὄ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς . . . τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίῃ | ἔργα. P. 1, 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι. 4, 92: τὰν ἐν δυνάτῳ φιλοπάτων. I. 6, 47-8: τὸ δὲ παρ' δίκαν | γλυκύ. 7, 13-4: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς . . . χρῆμα πάν.

618. Second Attributive Position:

DEM. 14, 9: τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα (616) . . . τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου. 18, 11: πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ.

ISOC. 5, 148: τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις. 6, 18: διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας.

LYS. 16, 12: τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους.

PLATO, PHAEDO, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἴ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ αἱ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι.

XEN. AN. 3, 5, 16: πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ πεδίῳ. 4, 1, 7: εἰς τὰς κόμεις τὰς ἐν τοῖς ἀγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων. 4, 6, 26: οἱ δὲ πολέμοι οἱ ἐπὶ τῇ ὁδῷ.

THUC. 7, 23, 4: τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου. 25, 3: μί τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου.

HDT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης.

AR. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 1103: τὸ πτερὸν τὸ 'κ τοῦ κράνου. EQ. 668: ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος. PAX. 680: τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. Pl. 435: ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων. Elsew.

SOPH. O. C. 292-3: τάνθυμματα | . . . τὰ πὸ σοῦ. Tr. 631: τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ.

619. Third Attributive Position:

LYS. 13, 73: ἐδίκαιε καὶ ἠκκλησίειε καὶ γραφῆς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο (616).

PLATO, Phaedo, 89 E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τάνθρώπεια.

THUC. 3, 11, 6: παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους.

COM. Cratin. 2, 69: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβυκα τῶν ἐκ Φιττιέως.

EUR. Alc. 895-6: ὦ μικρὰ πένθη λιπαῖ τε φίλων | τῶν ὑπὸ γαῖαν.

Andr. 563: ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθά πον. 1275: τεκνον τῶν ἐκ σίθην.

SOPH. Ant. 193: παιδῶν τῶν ἀπ' Οἰδίπουν. Ph. 639: πρεῖμα τοῦ κ πρώρας. 1089: λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ. Tr. 585: θλακτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ.

AESCH. Ag. 1554: ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ch. 475: θεῶν τῶν κατὰ γὰς. Eum. 310: λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους. Suppl. 396: σίβυς τὸ πρὸς θεῶν.

PIND. P. 1, 72: νανσίττονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. 10, 62: τυχῶν κεν ἀρπαλέαν σχέθαι φροντίδα τὰν παρ ποδός.

620. ATTRIBUTIVE PARTICIPLE.—The nearer the participle is to an adjective, the more readily does it take the normal attributive position of the adjective.

ὁ . . . παρὼν καιρός, DEM. 1, 2: *The present opportunity.* αἱ . . . πόλεις αἰ δημοκρατούμεναι, AESCHIN. 3, 6: *The cities that have a democratic form of government.* τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ, HDT. 1, 61: *In the manner specified.*

621. First Position:

LYCURG. 110: τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δοῶσαν κατήσχυνεν.

DEM. 1, 2 (see 620). 2, 1: ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. 3, 3: ὁ μὲν . . . παρὼν καιρός. 8: τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχίνης. 19, 199: τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον. 20, 17: ὁ τόνον τὴν πίστιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν νόμος οὗτος.

ISAE. 3, 49: ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσεως αὐτῇ προικὸς ἦσθον:

ISOC. 6, 24: τὴν ὁμολογουμένην ἡμετέριον εἶναι χώρων οὐδὲν διαφερόντως κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφόσβητονμένην.

LYS. 1, 48: τοὺς . . . κειμένους λόγους. [2], 32: τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν. 35: τοῦ προσιόντος κινδύνου. 36: τῶν παρόντων κακῶν. 3, 20: τοὺς παραγενομένους μῆτρους. 13, 62: τοῖς διυδεχομένοις στρατηγοῖς.

PLATO, Crito. 43 B: ἐν τῇ νῦν παρεστῶσῃ ξημοφοῖ. Legg. 962 D: ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος. Phaedo, 84 D: διὰ τὴν παροῦσαν ξημοφράν. *Ibid.* E: τὴν παροῦσαν τύχην. 86 A: ἐν τῇ ἡρμσοσμένη ἰλίρι.

92 D: ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγους ξένοια οὔσιν ἀλιζόμην. Rpb. 460 B: τὰ αἰεὶ γιγνόμενα ἔκγονα . . . αἰ ἐπὶ τούτων ἐφειστηκέναι ἀρχαί. 489 A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.

XEN. AN. 1. 1. 8: τοῖς γιγνόμενοις δισμοῖς. 4. 7. 22: ἐκ τῆς κατομένης χώρας. According to Joost,¹ the first position occurs 46 times in the Anabasis, the second position 14 times, the third position 4 times. Hell. 3. 3. 2: ἡ πολὺν κάλλιον ἐκείνου εἰδέναι μήτηρ.

THUC. 1. 32. 5: τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν. 35. 3: ἀπὸ τῆς προκειμένης . . . ξυμμαχίας. 36. 1: ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα . . . 40. 5: τοῖς προσήκοντα ξυμμαχούς. 5. 34. 1: τῶν ἀπὸ Θράκης τὰ ἰσίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν. 7. 47. 1: πρὸς τε τὴν γεγεννημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν.

HDLT. 1. 9: τῆς ἀνοιγομένης θύρης. 33: τὰ παρεόντα ἀγαθά. 59: ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ. 7. 213: τῷ παρεόντι πρήγματι.

AR Nub. 1400: τῶν καθεστῶτων νόμων. Pax. 838: οἱ διατρέχοντες ἀστῆρες. Av. 642: τὰ παρόντα φρύγανα. 901: παρόντα. Lys. 318: τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους. 650: παρόντων. Eccl. 13: τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχιν. 105: τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν.

EUR. Alc. 153-4: τὴν ὑπερβεβλημένην | γυναικα. 173-4: τὸν πῖδον | κικόν. 251: λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτίρει θεοῖς. 309: ἡ ἰοῦσα μητρυνιά. 561: τὸν παρόντα δαίμονα. 673: ἡ παροῦσα συμφορὰ. 695: τὴν πεπρωμένην τύχην. 700-1: εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις αἰεὶ | γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ. 754: τὰ προστυχόντα ξένη. 840-1: τὴν θανοῦσαν ἀρτίως | γυναικα. 1137: ὁ φιτύσας πατήρ. 1149: τὸν προκειμένον πόνον.

SOPH. O. T. 75: τοῦ καθήκοντος χρόνον. 397: ὁ μὴδὲν εἰδὼς Οἰδίπους. 633: τὸν νῦν παρεστὸς νείκος. 781: τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν. 793 (= 1514): τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 971: τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεσπίσματα. 1213: ὁ πάνθ' ὀρών χρόνος. 1386-7: εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν | πηγῆς δι' ὧτων φραγμός. 1425: τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα. 1477: τὴν παροῦσαν τέρψιν.

AESCHYL. P. V. 26: τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα. 103-4: τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ | αἶσαν φέρειν. 138-40: τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου | χθόν' ἀκοιμήτῳ ρύνματι παῖδες | πατρὸς Ὀκείανου. 272: τὰς προσεπεπούσας τύχας. 375: τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. 392: τὸν παρόντα νοῦν. 397: τὰς οὐλομένης τύχας. 471: τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. 526-7: ὁ πάντα νέμων . . . Ζεὺς. 891-3: μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυντομένων | μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων | . . . ἐραστεῦσαι γάμων. 971: τοῖς παροῦσι πράγμασι. 981: ὁ γηράσκων χρόνος. 1000: πρὸς τὰς παρούσας πημονάς.

PIND. O. 2, 17-9: τῶν δὲ πεπραγμένων . . . ἔργων. 4, 25: παρὰ τὸν

¹ *L.c.*, p. 69 and p. 72.

ἀλικίας εἰκότα χρόνον. 8, 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. 10, 7: ὁ μέλλων χρόνος. P. 1, 57: τὸν προσέρποντα χρόνον. 3, 108-9: τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρουρῖν | διίμων' ἀσκήσω. 8, 22-4: ἡ δικαιοπόλις ἀρεταῖς | κλειναῖταιν Λιακιδᾶν | θλιγοῖσα νόσος. 12, 20-1: τὸν Εὐρνύλιος ἐκ καρπιλαμῶν γενῶν | χριμφθέντα . . . ἐρικλύκταν γόνον. I. 3, 45: τῶν τότε ἔοντων . . . αἰδοῶν. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μικάρων. 180, 2: ὁ κρατιστεύων λόγος.

HOM. Od. 5, 185: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Il. 15, 37: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

622. PARTICIPLE OR MODIFIER OUTSIDE OF ATTRIBUTIVE COMPLEX. — When one or more modifiers are employed, the participle or the modifier may be put outside of the complex.

ή . . . ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονή γενομένη. THUC. 2, 18, 3; *The delay on the Isthmus.* (Cf. *ibid.* ἡ ἐν τῇ Οἰνῳ ἐπίσχεσις.) τὸν κατειληφῶτα κίνδυνον τὴν πόλιν, DEM. 18, 220; *The danger which had come upon the city.* τοῖς εἰρημένους τρόποις ὑπ' ἐμοῦ. LYS. 12, 77; *After the manner mentioned by me.* τίνες οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες; DEM. 18, 35; *What were the statements that were made by him on that occasion?*

623. *Attributive Participle following its Substantive:*

DIN. 1, 30: βουλευσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα.

DEM. 18, 35 (see 622). 98. 126. 201. 19, 49. 20, 31. 55: τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας. 84: λαβεὶ δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρίῃ ψήφισμα ψηφισθέν. 130: πᾶς ὁ πρὸ τοῦ χρόνος γεγονώς. 24, 72: τὰς κατὰ τοὺς πρότερον κυρίους νόμους κρίσεις γεγενημένας. [50], 65: τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὠρισμένον. 51, 13: διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατασκευασμένας.

AESCHIN. 2, 115: τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων.

ISAE. 3, 50: τοῖς γε ἐκ τῆς γησιῖς θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν.

ISOC. 4, 179: οἶμαι . . . δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν.

LYS. [2], 15: τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν.

ANTIPHON, 5, 81: τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείους γενομένοις.

PLATO, Phileb. 21 C: ἀνάγκη . . . τῆς . . . ἐν τῷ παραχρήμῳ ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπομένειν. Rpb. 377 B: ἀρ' οὖν ῥαδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας;

XEN. An. 2, 1, 12: τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα. 7, 7, 32: οἱ νῦν ἐπὶ σοὶ Θράκες γενόμενοι. Cyr. 6, 1, 18: τῶν ἐγγύς ἑαυτῶν κακῶν ὄντων ἀμελοῦντες. Hell. 2, 1, 1: οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἑπειοῦκου στρατιῶται ὄντες. *Ibid.* 4, 10: ἔπειτα ἐχώρουν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρονσαν.

THUC. 1, 90, 1: τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμην γενομένην. 2, 18, 3 (see 622). 3, 67, 3: τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 5, 5,

1: τοῖς ἐκ Μεσσηνίας ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. 34. 1: τοῖς μὲν μετὰ Βρασιδὸν Ἐζλωτας μαχεσαμένους. 7. 23. 3. 7. 50. 1: τοῖς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὀλκάσιν ὀπλίταις ἀποισταλέντας. 52. 2: τὰς μετ' αὐτοῦ ναῖς ἐπισπομένας. 55. 1: τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῖς ἐπελθούσας. 8. 36. 1: τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα. 92. 4: οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεὶ τὸ τῆς ἑττειωνείας τεῖχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες.

HDT. 6. 132: μετὰ δὲ τὸ ἐν Μυραθῶν τρωμῆ γενόμενον.

AR. Pl. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγῆματα | ἐπόντα.

EUR. I. T. 570-1: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε διίμονες κεκλημένοι | πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψενδέστεροι.

SOPH. Ph. 1316-7: ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχης δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. Tr. 436-7: τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος | Διὸς καταστράπτοντος.

AESCHYL. P. V. 313-4: ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον | παρόντα μόχθων παιδιῶν εἶναι δοκεῖν.

PIND. O 13. 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέλιαν γάμον αὐτῆ. fr. 123, 2: τὰς δὲ Θεοξείνου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσεις.

624. *Modifier of Participle outside of Complex:*

DEM. (7). 19: τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβειων. 18. 176: τὸν ἐφεισθηκότα κίνδυνον τῇ πόλει. 220 (see 622). 24. 26: τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις.

AESCHIN. 3. 126: "ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων" (part of a *psēphisma*).

LYS. 12. 77 (see 622).

PLATO. Rpb. 486 E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἰκανῶς τε καὶ τελῶς ψυχῇ μεταλήψεσθαι.

XEN. An. 4. 2. 14: τῆς ἐπὶ τῷ πνρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν. 3. 24: κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. Hell. 3. 4. 1: ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. 11: ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλείως. 5. 2. 4: τὸν ῥέοντα ποταμόν διὰ τῆς πόλεως.

THUC. 1. 32. 4: ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων. 4. 107. 2: τὴν προύχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τεύχους. 5. 112. 2: τῇ . . . μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτῆν. 7. 70. 2: τῶν τεταγμένων νῶν πρὸς αὐτῷ.

EUR. I. A. 903-4: ἀλλ' ἄμνον, ὦ θεᾶς παῖ, . . . | τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῆ.

PIND. Cf. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων (621).

625. *Second Attributive Position of Participle:*

DEM. (7). 18: οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες. 24. 205: τῆς πόλεως ὀνειδὸς ἔστι τῆς θεμένης.

AESCHIN. 3. 6: αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις (sc. διοικῶνται).

ISAE. 3. 50: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

ISOC. 4, 6: τῆς ταρμαχῆς τῆς παρούσης. 9: αἱ . . . πράξεις αἱ προγεγεννημέναί. 43: τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκνυίας.

LYS. 3, 35: ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης. [6], 5: τοῖς μύστας τοῖς ἀφικνουμένοις. 14, 40: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

PLATO, Legg. 799 E: τοῖς νόμοις τοῖς εἶν ἡμῖν παροῦσι. Phaedr. 231 E: τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα. Rph. 454 C-D: ἐκείνο τὸ εἶδος . . . ἐφιλάττομεν τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα. 485 B: ἐκείνης τῆς οὐσίας τῆς αἰεὶ οὐσης καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

XEN. An. 1, 4, 7: τοὺς στριτυίας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας. 3, 5, 2. 4, 6, 1: τοῦ οὗδ τοῦ ἄρτι ἠβύσκοντος. 5, 2, 23: τὰς πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Elsew. (See Joost, *l.c.* p. 69.)

THUC. 2, 5, 2: τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτός. 5: τῇ κρήνῃ τῇ εἶν μὲν . . . Ἐνεακροῖω καλουμένη τὸ δὲ πάλαι . . . Καλλιρρόῃ ὠνομασμένη.

HDT. 4, 72: τῶν . . . νεκρῶν τῶν ἀποπεπνιγμένων. 7, 213: τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος φέρονσαν. 222: οἱ μὲν ἦν σύμμιχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι. For other examples see Heikel, de participiorum apud Herodotum usu, Helsingforsiae, 1884, p. 53.

AR. Ach. 22: τὸ σχοινίον . . . τὸ μεμιλωμένον. 367: ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξιων. 1008-10: ζηλῶ σε . . . τῆς εὐωχίας. | ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. Eq. 399: τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Thesm. 358-9: τοὺς ἄρκους τοῖς νενομισμένους. 896: ἡ γριῦς ἡ κακορροθοῦσά σε. Pl. 782-3: οἱ φίλοι | οἱ φεινόμενοι. 914: τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

SOPH. O. T. 245: τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι. 1080-1: ἐμυτὸν παῖδι τῆς Τύχης νέμων | τῆς εἰς διδοῦσης.

PIND. The second attributive position of the participle is wanting.

626. *Third Position:*

PLATO, Crito, 51 B: καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῖν ἔχουσι. Soph. 235 E: χρώματα ἀποδιδούς τὰ προσήκοντα ἐκάστοις.

XEN. An. 1, 2, 13: ἐνταῦθε ἦν . . . κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη. 8, 10: ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα. 6, 5, 20: οὔτε πλοῦα ἔστι τὰ ἀπάξοντα οὔτε σίτος ᾧ θρεψόμεθα.

HDT. 1, 59: οὔτε τιμὰς τὰς εὐούσας συντιράξεις οὔτε θέσμι μεταλλάξαις. 61 (620). 97: τρόπῳ τῷ παρεόντι. 205: ἐπὶ πλοῶν τῶν διανορθμεύοντων τὸν ποταμόν. 3, 71: τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. 99: ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες.

COM. Men. 4, 341, 45: ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχίσεται.

AR. Eccl. 6: ὄρμα φλογὸς σημῆι τὰ ξυγκείμενα.

EUR. Alc. 701-2: φίλος | τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τὰδ(ε).

SOPH. O. T. 735: καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἔστιν οὐξ ἐλληλιθῶς;

AESCHYL. P. V. 46-7: πόνων γὰρ . . . | τῶν εἶν παρόντων. 839: χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα. fr. 157: τέκνος ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν.

PIND. O. 10, 88-9: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα | ἐπακτὸν ἀλλότριον. 1, 4, 24: κόμπον τὸν εὐοικότεν (α).

HOM. Il. 24, 687: παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι.

627. PREDICATIVE POSITION OF ARTICLE, SUBSTANTIVE, AND ADJECTIVE. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναῦς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In II. 4, 124: *κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλοτερές* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.¹ As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί. EUR. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* ὅσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (sc. συμβεβούλευκα). DEM. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocence of my heart.* τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους. LYCURG. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* λαμπρῶ τῇ φωνῇ. DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* μεγάλη τῇ φωνῇ. DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. LIMITATIONS OF THE PREDICATIVE POSITION. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a gnomon of artificial style.²

τῆλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν. DEM. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* καὶ γὰρ τῆ λέξει ποιητικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα τὰς πράξεις δηλοῦσι. ISOC. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις. *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

¹ Cf. THEON, Prognymn. in RHET. GR., II, §3 (Sp.): προσθῆσει ἀρθρων οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεται ἡ λέξις· εἰσι δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολλχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν ὅτι περὶ Κολλχῶν λέγει ὡς εἰσιν Αἰγύπτιοι.

² A. J. P. xvii (1896), 518. See also Milden, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1900, especially p. 43.

LYCURG. 67: *μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐξήτησεν.* 96: *λέγεται . . . τοῖς . . . ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενος . . . ἀπολέσθαι.* 145: *φανερῆ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.*

DEM. 2, 13: *πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον.* 4, 22: *ἐπειδὴν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἴμι τὴν δύνωμι . . . διδάξω.* 19, 19: *εἶπε δὲ τοιοῦτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάχιθά* 37, 41: *ἀλλ' ἐγὼ πολλῶ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος σννεχώρων.* [49], 8: *τὸ μὲν τούτων πρῶτον χρέως, ὃ ἐκπλέον ἔλαβε στριτηγῶν τὸ ὑπερον, τοιοῦτον ὀφείλει.*

AESCHIN. 2, 176: *καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάχιθά.* 3, 146: *προερέμειε . . . τὸν κίνδυνον ἄπαρασκευῆ τῇ πόλει.*

ISOC. 2, 7: *μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* 6, 1: *τοιαύτην πεποιήμι τὴν μεταβολήν.* 20: *τὴν δὲ βασιλείῳν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον.* 45: *πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο.* 8, 47: *ἡμεῖς δ' . . . ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγισ μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις.* 104: *καὶ τοῖς ἀμυρτήμασι παραπλησίους ἐχώσαντο καὶ τὸ τελευταῶν ὁμοίαις ταῖς σιμφουῖς περιέπεσον.* 9, 54: *ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάσιν.* 15, 47: *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρη καὶ ποικιλωτέρη τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθρημήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινότεροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδίαις ἐπιφανεστέροις καὶ πλείοσιν ὄλον τὸν λόγον διοικοῦσιν.* 15, 126 (see above).

ANTIPHON. 3 γ 6: *πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσῶν.* 5, 12: *ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κτηγγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι.* 38: *οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἠτιῶντο.*

PLATO, APOI. 31 C: *ἱκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν.* Rpb. 406 B: *καλὸν ἄρι τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἠνέγκατο.*

XEN. AN. 1, 7, 14: *συντεταγμένῳ τῷ στριτεύματι παντί.* 8, 1: *ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ.* 4, 2, 11: *ὀρθοῖς τοῖς λόγοις.* Cyr. 3, 3, 18: *πολὺ μὲντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἐρρωμενεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρῆσόμεθα ἢν ἴωμεν κτέ.* Hell. 1, 5, 14: *διεσπαρμέναις ταῖς νησί.* 3, 2, 23: *ἐπιληΐδας γὰρ ἔχονεν τὰς πόλεις.* 4, 21: *πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στραταῖ εἶχε (provisions galore).*

THUC. 1, 117, 1: *ἀφάρκτω τῷ στρατοπέδῳ.* 2, 4, 2: *ἐμπείρους δὲ ἔχοντας τοὺς δῶκοντας.* 38, 2: *οἰκειωτέρη τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγῖθα γενόμενα κερποῖσθαι.* 39, 3: *ἀθρόα δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οἰδεῖς ποι πολέμιος ἐνέτηχε.* 49, 5: *τῇ δῖψῃ ἀπαύστῳ ξινεχόμενοι.* 76, 4: *ἀφίσταν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσει.* 100, 2: *καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονται ἢ ἐμπυαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι.* 6: *αὐτοῖς πολλοπλασίῳ τῷ ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν.* 3, 21, 1: *εἶχε (sc. τὸ τέχος) μὲν δῖο τοῖς περιβόλοις.* 4, 55, 1: *ἀθρόα μὲν οὐδὶμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξεντο.* 6, 34, 5: *εἰ δ' αὖ τῷ ταχικαυτοῖντι ἀθροωτέρῳ κονφίσαντες προσβάλοιν.* 37, 1: *μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς νησὶ κούφεις τοιοῦτον πλοῖν δεῖρο κομισθῆναι.* 46, 5: *πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στριτιωτῶν.* 55, 3: *πολλῶ τῷ περι-*

ὄντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παύοντες τοῖς ἐμβόλοισι. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκῆ-
τοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρώσιν. 8, 27, 6: ἀτελεῖ τῆ νίκη ἀπὸ τῆς Μελί-
του ἀνέστησαν. 80, 1: ἄθροαυι ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξίόμαχο: νομισάντες εἶναι.
104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ
χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κενὸς σῆμι ἔξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

HDT. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῆσι νηυσὶ παρήσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ
δὲ θεὸς γλυκὴν γείσις τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εἰρήσκειται ἔων. 8, 51:
αἰρέουσι ἔρημον τὸ ἄστυ.

AR. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπον προσέρχεται. 686: παῖε ξυνά-
πτων στρογγύλοισι τοῖς ῥήμισι. 1105-6: καλὸν γε (sc. ἔνεγκε δέτρο) καὶ
λευκὸν τὸ τῆς στρονθοῦ πτερόν. | καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Eq. 124: πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρῆς καὶ
τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμενος. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω
ἴντελῆ. Nub. 1330: πάτε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τίφε πολλῶ
τῷ κυπνῷ. Av. 503: κῖτα κενὸν τὸν θύλακον οὐκ' ἀφείλκον. Kan. 903-4:
τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοισι τοῖς λόγοισιν | ἐμπεσόντα.
Cf. Pl. 879: τοῖς σικοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακοὺς is appositive
rather than an ordinary predicative adjective).

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ.

EUR. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα διυτὶ πρὸς καλῆ δῶδος. 551: καλὸν γε
τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ. 680-1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λιβόντες
ἐστήκασι. Phoen. 555: οἴτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί (627).

SOPH. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμεν. El. 1500:
ἀλλ' οὐ πατρώων τὴν τέχνην ἐκόμπασις. O. C. 753-4: ἀρ' ἄθλιον τοῖνε-
δος, ὦ τάλας ἐγώ. | ὠνείδισ' ἐς σὲ κάμῃ καὶ τὸ πᾶν γένος: O. T. 525-6: τοῦ πρὸς
δ' ἐφίθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

HIPPOXAS, 26: ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

HOM. Il. 5, 715: ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω. Cf. 6, 185:
καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δόμεναι ἀνδρῶν.

629. PREDICATIVE POSITION IN PHRASES THAT HAVE TO DO WITH THE PERSON. — In determining the stylistic effect of any given instance of the predicative adjective with an articular noun, it must be borne in mind that the predicative use was fostered by the employment of the article as a possessive, and many of the most familiar turns consist of phrases that have to do with the person, such as *μεγάλη τῆ φωνῆ*.

λαμπρῆ τῆ φωνῆ, DEM. 19, 199: *With his voice ringing clear, with ringing voice* (627). *μεγάλη τῆ φωνῆ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice* (627).

DIN. 1, 67: *τίνας τὰς ἐπιτίδας ζέομεν;*

LYCURG. 40: *διπλᾶ θιμίματι' ἐμπεπορημένους.*

DEM. 1, 7: βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχειν. 11: μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 2, 1: τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας. 18, 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίως κἀδιδιφθόρου τῆς ψυχῆς (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHYN. 2, 7: ἴσῃ τῇ εἰνόμῃ ἀκούοντας.

ISAE. 6, 59: ἐὰν . . . ἡμῶν δὲ λουδμήσῃται μεγάλη τῇ φωνῇ.

ISOC. 8, 103: τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίρῃσι. 10, 23: οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὄπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.

LYS. [2], 18: ἐλευθέρῃσι ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεῖοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος.

PLATO, CONV. 190 B: τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον. Legg. 880 A: ἀρνησῶ κατὰ φύσιν ἄνευ βέλους ψιλῶς ταῖς χερσίν. Theaet. 144 D: ἵνα καγὼ ἐμυητὸν ἀνασκέψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. 168 B: ἴλεω τῇ διανοίᾳ.

XEN. Cyr. 3, 3, 31: αἴριον ἐξίσι πολὺν ἔρρωμενεστέρῃσι ταῖς γνώμασι. 58: οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες σιννεπήχησαν μεγάλη τῇ φωνῇ. Hell. 3, 4, 11: μῖλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, but SOPH. El. 1297: φαιδρῶ προσώπῳ.

THUC. 1, 6, 1: ξινήθη τὴν δαίταν. 3: ἀνεμένη τῇ δαίτῃ. 70, 6: τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρώνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ. 120, 5: ὁμοίᾳ τῇ πίστει. 3, 38, 1: ἀμβλυτέρῃ τῇ ὄρῃ. 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. 6, 68, 2: μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν. 8, 45, 2: ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι.

HDT. 2, 48. 51.

COM. MEN. 4, 341, 56: ἄλυπον ἄξις τὸν βίον χωρὶς γάμου. Philetaer. 3, 293: ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει. Pherecr. 2, 281, 3: ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα.

AR. Ach. 120: τοιόνδε δ', ὃ πίθηκε, τὸν πάγων ἔχων. Eq. 205: ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ἀρπάζων φέρει. 280-1: κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέμ. 1170: ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὃ πότιναι, τὸν δάκτυλον. Nub. 229-30: τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμείζεις εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. Vesp. 554: ἐμβύλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν. Lys. 88: καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. 1116: καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ. Thesm. 583: ἔως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλῶς ἔχης. Pl. 1018: καὶ τὰς γε χεῖρας πικράλας ἔχειν μ' ἔφη. 1022: τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχομαι μαλακὸν καὶ καλόν.

EUR. Cycl. 126: γλυκύτατά φασὶ τὰ κράα τοὺς ξένους φορεῖν. fr. 271: πτηνὰς διώκεις, ὃ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.

SOPH. O. T. 1512-4: νῦν δὲ τοῦτ' εὔχασθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λῶνονος | ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. Tr. 1252-3: καπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὃ παῖ, πρόσθες.

SAPPHO. 72: ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω.

ARCHIL. 91: τοιήνδε δ', ὃ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρμον τὴν χώραν. LYS. [2], 49: *Into the country, stripped of its defenders.* ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς. DEM. 18, 298; *In the innocence of my heart.* μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας. THUC. 1, 19: *With the alliance in its integrity.*

DIN. 1, 37: παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

DEM. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδύλοις οἴσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλειούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδεείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδεείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δυνα]μετρημένην τὴν ἡμέραν. 21, 30: ἐπ' ἀδύλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδύλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίου τοὺς νόμους. [35], 22: ὡς ἐπ' ἐλευθέροις τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἐκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

AESCHIN. 2, 126: ἐν διαμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύσθε.

ISOC. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. EP. 6, 9: ποτέρας (sc. χρῆ) τῶν τιμῶν ἀγαπήσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

LYS. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδισ καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ.

ANDOC. 1, 88: ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

PLATO, Apol. 20 E: εἰς ἀξιώχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἰρέσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεῖθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀμβάσεως καὶ ἀνάτους.

XEN. An. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορεύονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεῖς . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

THUC. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπὸ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὐβουλευμένους τοὺς ἐναντίους ἔργω παρασκευαζώμεθα. 3, 43, 4: ὑπέκθινον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμέτεραν ἀκροῖσιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλεύεσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν κατὰ τὰ προειρημισμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέειν. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

HDT. 5, 29: ὅπως τινὰ ἴδοιεν ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὐξίργασμένον. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἵπνον Περίανδρος τοὺς ἀρτους ἐπέβαλε.

AR. Thesm. 455-6: ἄγρια γὰρ ἡμῶς, ὃ γυναικες, ὄρω κακί, | ἄτ' ἐν ἀγρό-
οισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τριφεῖς.

EUR. Phoen. 526: οἶκ' εὖ λέγειν χρὴ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

SOPH. Ant. 556: ἐπ' ἀρρητύτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

631. PREDICATIVE POSITIONS. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. First Position :

DIN. 1, 67.¹ Lycurg. 40.¹ 67. 96. 145.

DEM. 1, 7.¹ 11.¹ 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.¹ 37, 41. 57, 11.¹

ÆSCHIN. 2, 7.¹ 176. 3, 146.

ISAE. 6, 59.¹

ISOC. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

LYS. [2], 18.¹

ANTIPHON, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

PLATO, Apol. 31 C. Legg. 880 A.¹ Rpb. 406 B. Theæt. 144 D.¹
168 B.¹

XEN. An. 1, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.¹ 58.¹ Hell. 1,
5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.¹ 21.

THUC. 1, 6, 1.¹ 3.¹ 117, 1. 120, 5.¹ 2, 4, 2. 38. 2. 39. 3. 76, 4.
100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.¹ 82, 2.¹ 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55. 3. 68, 2.¹ 7, 36,
3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

HDT. 2, 48.¹ 51.¹ 6, 8. 7, 46. 8, 51.

COM. Men. 4, 341, 56.¹ Philætaer. 3, 293.¹ Theop. 2, 818, 7. Pherecr.
2, 281, 3.¹

AR. Ach. 120.¹ 150. 686. 1105-6 (*bis*). Eq. 124. 205.¹ 280-1.¹ 1170.¹
Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.¹ 1116.¹ Ran. 903.

EUR. Cycl. 126.¹ 419. 551. fr. 271.¹

SOPH. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

HIPPONAX, 26.

SAPPHO, 72.¹

ARCHIL. 91.¹

HOM. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under **630**, which, with a single exception (EUR. Phoen. 526), are of the first position.

633. Second Position :

DEM. 2, 1.¹ [49], 8.

ISOC. 6, 20. 8, 103.¹ 104. 10, 23.¹ 15, 47 (*ter*).

¹ The passages to which these references apply are cited in **629**, the others in **628**.

- PLATO, CONV. 190 B.¹
 THUC. 1, 70, 6 (*bis*).¹ 2, 49, 5. 100, 2. 6, 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.¹
 AR. EQ. 528. 1367. Nub. 229-30.¹ Vesp. 554.¹ Thesm. 583.¹ Cf. Pl.
 879. 1018.¹ 1022.¹
 EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
 SOPH. O. T. 526. 1513.¹ Tr. 1252-3.¹

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION.—The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see 622 and 623.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ, ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ, ὦν, AND THE LIKE.—The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. 124, 127 f., 492), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία. PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery.* ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. PLATO, CONV. 190 E; *To what is now called the belly.* περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26]. 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὥρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φέινεται.

ÆSCHIN. 2, 31: τῶν καλουμένων Ἐινέα ὀδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιπάλημα. 3, 122: ἤκειν . . . πρὸς τὸ Θυτείων ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὗτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥιζιδίον ἐστὶ καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὕσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφικε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, CONV. 190 E (see above). Legg. 720 B: θεῖς ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν; PHÆDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. Phædr. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινοδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκοῖν καὶ Ἄττικῶν πεμμάτων (sc. ψέγεις) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C-D: εἰ μὴ . . . ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἔστι κακῶν παῖλα.

XEN. AN. 6, 1, 7: ὄρχοντο τὴν καρπαῖν καλουμένην ἐν τοῖς ὄπλοις.

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

7. 1. 33: ἔλεγεν ὅτι ἔτοιμος εἴη ἠγέσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θράκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. MEM. 1, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κύριος ἐφν.

THUC. 1, 2, 1: ἡ γὺν Ἑλλάς καλουμένη. 3: ἡ τε γὺν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32.4: καὶ περιέστηκεν ἡ δικοῦσα ἡμῶν πρότερον σφαιροσύνη . . . γὺν ἀβουλίαι καὶ ἀσθ' νει φαινομένη. 2, 19, 2: περὶ τοῖς Ρεΐταις καλουμένους. . . . ἐς Ἀχιρνίς, χώρων μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. 8. 48. 6: τοῖς τε κωλοῖς κάγχιθούς ὄνομα ζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θερσίπῃ καλουμένη.

COM. MEN. 4, 249: ἡ γὺν ὑπὸ τινῶν χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75-6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατήρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. μέσος, ἄκρος, AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. — Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see 507.

(ἡ στήλη) κατὰ μέσην τὴν νήσον ἔκειτο. PLATO, Criti. 119 C: *The pillar was situated in the middle of the island.* ὄνυχας . . . ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν, Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης. XEN. AN. 1, 2, 17: *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But τὸ μέσον στίφος. XEN. AN. 1, 8, 13; *The central mass of men, not the centre of the mass of men.* ὁ μέσος (δάκτυλος), PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger, not the middle of the finger.*

DIN. 1, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπυσται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθών.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γινόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρον τοῦ στήρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῶ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῶ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελεθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἄερα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C-D: τὰ δὲ νεῖρα . . . ὁ θ.ὸς ἐπ' ἔσχατήν τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνις ἄκρας αὐτοῖς ξινεδησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσοις ταῖς εὐφροσύναις. AN. 1, 2, 7: διὰ μέσον δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἐπιτοῦ χώρῳ. Cyr. 3, 4: ἄκρα δὲ τῇ οἰρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηρῶν ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρίφalon. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσί. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσί. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκιδίᾳ (sc. τῇ) διωκοίση ἐμβάλλει μέση. 3, 107, 4: οἱτοὶ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρως ἄκρον ἔχοντες ἀθροοὶ ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσον τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσον τοῦ ἔλους.

HD1. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὄσφιν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἰμον ἐκδιδοὶ ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἰστρον). 181: ἐκ μέσον τοῦ ἁλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443-4: εἰ . . . τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φιλάττονιν ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένι. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθῶν κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

637. ὅλος IN PREDICATIVE POSITION. — ὅλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὅλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80: (*The*) WHOLE (*of*) *the city*. οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη, AESCHIN. 1, 28: *The strangers and the CITY, the whole of it*. ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην ἐργάζοντο τῇ δ' ὑστεραία κτέ., THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.³ § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240, b, 9: ὅλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὅλον τὸν τοῖχον (a. 350 a. Chr.).

DIN. 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὅλη τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos 7: ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὅλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. (Sch.)). 59: ἠγοῦμαι . . . τουτοῖ . . . ὅλην ἔκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γριφίν μου. 21, 80: ὅλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλίην τότε ταύτην . . . ἤσθητο.

AESCHIN. 4 exx of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὅλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὅλον τὸ πρῶγμα. 23: ὅλου τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει.

LYS. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ Ἴριγνο-
κλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὄλη. 31, 26: προδοῦς ὄλην τὴν πόλιν.

ANTHOC. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὄλην σιντυράζεις.
[4], 29: τὴν πόλιν ὄλην ἰβρῆζων.

ANTIPIHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὄλη. . . μετὰ τῆς
πόλεως ὄλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὄλης.

PLATO, CONV. 219 C: κατεκείμεν τὴν νύκτα ὄλην. Crat. 393 E: ὄλω τῷ
ὀνόματι. Criti. 118 A: ὄλης τῆς νήσου. Legg. 808 A: ὄλην καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκίαν. Rpb. 411 A: τὸν βίον ὄλον. 442 C: ὄλω τῷ κοιῶ. 518 C: ζῖν
ὄλω τῷ σώματι. . . ζῖν ὄλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὄλη τῇ πόλει.

XEN. AN. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοιτῆξ ὄθεν ἐξιμεθεῖν ἡ ἐγκέφαλος ὄλος
αἰαίνετο, ὄλος is adverbial, belonging to αἰαίνετο). 1, 2, 17: ὄλην τὴν φάλαγγα.
3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὄλης. 4, 1, 10: ὄλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ
ὄλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὄλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν περιπέδιον
ὄλην καὶ δεκάδι ὄλην καὶ λόχον ὄλον καὶ τάξιν ὄλην (sc. ἐκάλει). Hell.
3, 4, 17: ὄλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δὲ ὄλον
τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὄλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὄλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὄλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὄλην) or ὄλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὄλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θυρίκην ὄλην. Eq. 1191: ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τοντονί. Nub. 36 (= Eccl.
39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὄλην. Nub. 75: ὄλην τὴν νύκτα.
Lys. 29: ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὄλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χειμῶν' ὄλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὄλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὄλος (ὀβλος).

HOMER. No example.

638. ὄλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὄλος is much less common than the predicative.

τὴν ὄλην ἐπιβουλήν καὶ πονηρίαν . . . ὄψεσθε. DEM. 32, 2: *You will see the
whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὄλην τῶν πραγμάτων διοίκη-
σιν, ISOC. 9, 69: *The whole management of the state.*

DIN., LYCURG. No example.

¹ ὄλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

HYPER. 1, 12, 17: σὲ δὲ τὸν τῶν ὄλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρέιδεν; (the only ex. in HYPER.).

DEM. 11 exx. in the entire corpus. 1, 3 (= 2, 31): τῶν ὄλων πραγμάτων. 32, 2 (see above). 36, 37: τὸ ἤμισυ τῆς ὄλης μισθώσεως.

AESCHIN. 9 exx. 1, 24: τῆς ὄλης ἡλικίας. 1, 46 (= 1, 61, 73): τὸ ὄλον πρῶγμα. 3, 25: τὴν ὄλην διοίκησιν.

ISAEUS. No example.

ISOC. Only two exx. 9, 69: ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὄλην τῶν πριγκμάτων διοίκησιν. Ep. 2, 3: κατέγνω . . . μᾶλλον σοι μέλειν τῶν περὶ τὴν ἀνδρῶν ἐπαίνων ἢ τῶν ὄλων πραγμάτων.

LYS., ANDOC., ANTIPHON. No example.

PLATO, CONV. 191 B: τὸ λειψθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο. εἴτε γυναικὸς τῆς ὄλης ἐντίχοι ἡμίσει, . . . εἴτ' ἀνδρός. Crat. 392 C: πότερον οὖν αἱ γυναῖκες . . . φρονιμώτερί σοι δοκοῦσιν εἶναι ἢ οἱ ἄνδρες, ὡς τὸ ὄλον εἰπεῖν γένος: Protag. 329 D: ὡσπερ τὰ τοῦ προσώπου μόριμα ἔχει πρὸς τὸ ὄλον πρόσωπον. Rpb. 344 C: ὅσοι ἂν πιθωνται αὐτὸν τὴν ὄλην ἀδικίαν (*the whole gamut of injustice*) ἠδικηκότα.

XEN. AN. 4, 8, 11: εἰ δὲ πῃ τοῦτο ἔσται, τῇ ὄλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσται (the only ex. in the Anab., according to Joost).

THUC., HDT. No example.

COM. Nicol. 4, 580, 30: τῆς ὄλης τέχνης. Sosip. 4, 483, 31: τῆς ὄλης συντάξεως. Men. 4, 249: μεθήκε τὸν ὄλον εἰς πονηρίαν βίον. 353, 466: τὸν ὄλον ἀνατρέπει βίον.

ARISTOPHANES. No example.

TRAG. Chaerem. 36, p. 790: τὰς ὄλας τιμάς (*verba corrupta*, Nauck).

EUR., SOPH., AESCHYL. No example.

ANACREONTEA, 13, 3-4: εἰ κύματ' οὐδὺς εἰρέην | τὰ τῆς ὄλης θαλάσσης.

PIND. O. 2, 33: τὸν ὄλον ἀμφὶ χρόνον.

HES., HYMN. HOM., HOM. No example.

639. ὅλος WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVE. — ὅλος with an anarthrous substantive is generally indefinite as in English *a whole*; occasionally, definite.

640. ὅλος with anarthrous substantive indefinite:

ἂν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη πόλις . . . βοηθήσῃ. DEM. 23, 81: *If any individual or even a whole city comes to the rescue.* πόλις ὅλα καὶ ἔθνη, DEM. 18, 271: *CITIES, in their entirety, and nations.*

HYPER. 3, 13: ὅς οὐ μόνον ἔπερ σεαντοῦ δύναισαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλη πόλει πράγματα παρέχειν ἰκανὸς εἶ (Cobet would read ὅλη τῇ πόλει).

DEM. 18, 30: τρεῖς ὅλους μῆνας. 271 (see above). 19, 57 (= 158): τρεῖς μῆνας ὅλους. 78: τέτταρας μῆνας ὅλους. 230: ὄλον τόπον. 20, 51: πόλις ὅλας. 21, 131: φιλήν ὄλην. 23, 81 (see above). 24, 9: μίαν ἡμέραν ὄλην. 197: ἐνευτὸν ὄλον. 31, 14: ὄλοις ἔτεσιν πρότερον δέκα.

36, 33: πλάσμα . . . ὄλον. 45, 29: πλάσμ' ὄλον. (4 exx. of 1st pos., 10 exx. of 2d pos.)

ISOCL. 14, 52: ὄλην . . . πόλιν. 15, 74: ὄλοις εἶδεσι.

PLATO, GORG. 512 B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὄλας σφῆζει. Legg. 811 A ὄλους ποιητὰς ἐκμανθίνουσαι . . . καὶ τινὲς ὄλας ῥήσεις . . . ξιναγαγόντες. Rpb. 373 E: μείζονος τῆς πόλεως δεῖ οὔτι σμικρῶ, ἀλλ' ὄλω στρατοπέδω. Theaet. 201 A: τέχνη γάρ σοι ὄλη σημαίνει μὴ εἶναι ἐπιστήμην αὐτοῦ. ΘΕΑΙ. πῶς δὴ; καὶ τίς αὐτῆ;

XEN. Cyr. 2, 3, 17: ἐκάλεσε δ' ἐπὶ δεῖπνον καὶ ὄλην τάξιν σὺν τῷ ταξίρχῳ.

THUC. 3, 36, 4: ἀναλογισμὸς (sc. ἦν αὐτοῖς) ὥρην τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, πόλιν ὄλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

HDT. 7, 167: σώματα ὄλα. 8, 113: ταῦτα μὲν ἔθνεα ὄλα εἴλετο, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων σιμμάχων ἐξελέγετο κατ' ἀλίγους.

AR. Ach. 85-6: παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους | ἐκ κριβιάον βουῆς. Av. 431: σόφισμα, . . . πταιπάλμ' ὄλον. Ran. 506: βοῖν ἀπηνθράκιζ' ὄλον.

COM. DAMOX. 4, 530: ἐν δὲ ἔτεσιν καὶ μηνσὶν οὐχ ὄλοις δέκα. Eurhron. 4, 486: ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μηνσί. Men. 4, 358, 626: πόλεις ὄλας. Alex. 3, 497: δι' ὄλης ἡμέρας. Amph. 3, 307: γλαῦκοι δ' ὄλοι. Eubul. 3, 237: δι' ἡμέρας | ὄλης. Antiph. 3, 94: ὄλους | βουῆς . . . ὄλον τέρας. 125: ἡμέραν καὶ ἰνυχθ' ὄλην. Alcae. 2, 827: μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὄλους.

EUR. Cycl. 217: ὄλον πίθον. Phoen. 1131-2: γίγυς ἐπ' ὄμοις γηγεῖν ὄλην πόλιν | φέρον. (The only 2 exx. of ὄλος in Eur.)

SOPH. O. T. 1136-7: τρεῖς ὄλους | . . . ἐκμήνους χρόνους. Ph. 480: ἡμέρας τοι μῶχος οὐχ ὄλης μιῦς.

PHILOXENUS 2, 14-5 (Bkg.): θερμὸς μετὰ ταῦτα παρηλθεν | ἰσοτράπεζος ὄλος νῆστις. 29: καὶ κεφάλαιον ὄλον.

HOM. Od. 17, 343: ἄρτον τ' οὐλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέου. 24, 118: μῆνι δ' ἄρ' οὐλω πάντα περιήσαμεν εὐρέε πόντον.

641. ὄλος *with anarthrous substantive definite* :

ὄλη μὲν που χορεία ὄλη παιδευσις ἦν ἡμῖν. PLATO, Legg. 672 E: *The whole choral art was, as we saw (218), the whole of education.*

ORATORES ATTICI. No example.

PLATO, Legg. 672 E (see above). 942 D: καὶ ὄλην ἐκόλιαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν τῶν αὐτῶν εἵνεκα. Rpb. 577 D-E: καὶ ἡ τυραννεομένη ἄρα ψυχὴ ἡκιστα ποιήσει ἢ ἂν βουληθῆ. ὡς περὶ ὄλης εἰπεῖν ψυχῆς.

THUC., HDT. No example.

AR. Pax, 26-8: καὶ φαιγεῖν οὐκ ἀξιοῖ. | ἦν μὴ παραθῶ τράψας δι' ἡμέρας ὄλης | ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

SOPH. fr. [1026]: ὄλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην.

PIND. O. 3, 19-20: διχόμηνης ὄλον χρυσάρματος | . . . ὀφθαλμὸν ἀτέφλεξε Μῆνα. 10 (11), 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύρῳ ἔλαυς ὄλον τε στρατῶν | λαίαν τε πᾶσαν. N. 3, 49: ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὄλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.

642. $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$, $\sigma\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$ ($\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$).—The original difference between $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ and $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ gradually faded and the avoidance of hiatus in artistic prose tended to prevent the employment of $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ after a vowel. On the other hand, after a consonant a dislike to $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ began to manifest itself. *καλῶ δ' ἐναντίον ἑμῶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς θεοὺς ἄπαντας* (so all Mss.) *καὶ πάσας*, says Demosthenes, 18, 141, though in the prooemium he had said *τοῖς θεοῖς εἴχομαι πᾶσι καὶ πάσαις*. The extent of this discrimination according to position varies with various authors and various spheres. The extremes are found in the Pseudo-Xenophontean *Ἀθηναίων πολιτεία*, which uses $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ and $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ indifferently after vowels and consonants, and in Isocrates, who applies the rule with great rigor.

According to Diels, *Gött. gel. Anz.* 1894, 297 ff., Isocrates uses $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ 340 times, 287 times after a vowel, and 53 times after a consonant; $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ is used 528 times after a consonant and only 14 times after a vowel (12 times after *περί* and twice after *πρό*). The 53 exceptional cases of the use of $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ after a consonant are due to other euphonic considerations, to the fixity of stereotyped expressions, such as *ἐκ παντὸς τρόπου*, to faulty tradition, or to lack of revision. The Panegyricus presents no exception. For further details, see Diels, *l.c.*

Numerically $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, as a rule, far outweighs $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$; $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ is much more frequent than $\sigma\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$, and $\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ is rare. In Plato, according to computations based upon the tables of Walbe, *Syntaxis Platonicae specimen*, Bonn, 1888, pp. 4 sq., $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ occurs 5714 times, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ 834 times, $\xi\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$ 372 times, and $\xi\upsilon\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ 13 times. In Isocrates, however, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ is much more common than $\pi\acute{\alpha}\varsigma$ (see above), and in Plato's Sophistes and Politicus $\xi\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$ occurs more than twice as often as $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ (20 : 8 and 45 : 18).

643. POSITION OF $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$, $\sigma\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$.— $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$, and $\sigma\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$ ($\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$), like $\theta\acute{\lambda}\omicron\varsigma$, are used with articular and with anarthrous substantives, and in predicative and attributive position. The first predicative position is by far the most common. Next in the order of frequency is the second predicative position. This is the favorite position of $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ in some authors, and the regular position in *οἱ ἄλλοι πάντες* and kindred forms. The attributive position comes last.

644. PREDICATIVE POSITION OF $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, ETC.— $\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$, $\sigma\acute{\upsilon}\mu\pi\alpha\varsigma$ ($\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$) in predicative position are generally used like the English *all*.

$\pi\acute{\alpha}\sigma'$ ἡ βουλῆ. DIN. 1, 15; *All the senate*. $\pi\acute{\alpha}\sigma'$ ἡ Ἑλλάς, *Ibid.* 31; *All Greece*. $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$ οἱ πολῖται. AESCHIN. 3, 8; *All the citizens*. *ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρὸς*, LYS. 19, 13; *From my father's whole life and from his actions*. $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ ὁ δῆμος. DEM. 20, 106; *All the people*.

ὁ δῆμος ἄπας, 21, 2; *The people with one accord.* ξύμπαν δὲ τὸ ὀπλιτικόν . . . τρισχίλιοι μάλιστα, THUC. 4, 124, 1; *The aggregate (number of) the hoplite contingent was approximately three thousand.* τὸ δ' ὀπλιτικόν ξύμπαν ἤθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, THUC. 5, 6, 5; *The heavy-armed troops that were mustered amounted in the aggregate to about two thousand.*

645. πᾶς in Predicative Position:

DIN. 1, 15 (644). 31 (644). 50: τὰς ἀποφάσεις πάσας. 71: πάσας τὰς δικαίως πίστεις. 80: οἱ ἄλλοι πάντες. 2, 15: πᾶσι τοῖς πολίταις. 20: πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. 3, 7: πᾶσαν τὴν πόλιν. 3, 16: τῶν ποιηρῶν πάντων (masc.). There are 21 exx. of the 1st pos., 5 of the 2d, including 2 instances of οἱ ἄλλοι πάντες and one of τᾶλλα πάντα.

LYCURG. 5: πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δόξαμιν. 7: κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. 80: πάντες οἱ Ἕλληνες. 94: πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις. There are 19 exx. of the 1st pos., none of the 2d.

HYPER. There are 7 exx. of the 1st pred. pos., 4 of the 2d, not counting 8 exx. of οἱ ἄλλοι πάντες and variations, and 6, 25: τοῖς λοιποῖς πᾶσι.

DEM. In the singular alone there are 100 exx. of the 1st pos., and 19 exx. of the 2d pos.

AESCHIN. 22 exx. of the 1st pos., 8 exx. of the 2d pos., not including 3 exx. of τᾶλλα (τὰ δ' ἄλλα) πάντα.

ISOC. In the corpus of Isocrates there are about 116 instances of the 1st pos. and only about 6 exx. (not counting 13, 19) of the 2d. 3, 12: πάντα τὸν χρόνον and so often. 4, 86: πάντων τῶν ἄλλων and so elsewhere, but 20, 1: τᾶλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον. 5, 70: τὴν Ἑλλάδα πᾶσαι, but 7, 3 (= 16, 27): πᾶσαν . . . τὴν Ἑλλάδα. 18, 50: πᾶσαν τὴν πόλιν.

LVS. There are about 54 instances of the 1st pred. pos. Of the 2d pos. there are only 4 exx., and one of these is not cogent.

ANDOC. There are about 16 instances (including one doubtful one) of the 1st pred. pos., and about 4 of the second (excluding 2 that occur in documents).

ANTIIPHON. 10 exx. of the 1st pred. pos. and 6 (including one τοῖς ἄλλοις πᾶσιν) of the 2d. Five of the latter are in the sixth speech.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses πᾶς and forms 830 times in the 1st pos. (318 singulars), and 380 times (91 singulars) in the 2d pos. Specially to be noted is the expression πᾶς ὁ βίος, which in one form or another occurs about 27 times as compared with only three instances of the 2d pred. pos. πᾶν τοῖνυντίον is the regular formula; variations are rare. In conjunction with ἄλλος, πᾶς regularly follows; with τοιοῦτος it regularly precedes. τᾶλλα πάντα (72). οἱ ἄλλοι πάντες (16): but πάντα τᾶλλα (8). πάντες οἱ ἄλλοι (2). πάντα τὰ τοιαῦτα (86), πάντες οἱ τοιοῦτοι (4); but τὰ τοιαῦτα πάντα (20), οἱ τοιοῦτοι πάντες (2). See Walbe, p. 32.

XEN. In the Anabasis πᾶς occurs 39 times in the 1st pos. (13 sing., 26 plur.), and 27 times in the 2d pos. (7 sing., 20 plur.), not including 5 instances of οἱ ἄλλοι πάντες. (Joost, *l.c.*, pp. 78 f.)

THUC. Of the nominative singular and plural of all genders, there are 13 instances of the 1st pred. pos. and 8 instances of the 2d (excluding one οἱ ἄλλοι πάντες).

HDLT. 1, 24: περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα . . . ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν . . . σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ . . . πᾶν τὸ γεγονός. 28: πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλλου ποταμοῦ οἰκημένων . . . τοὺς ἄλλους πάντας. 36: Λιδῶν μέγιστος λογάδις καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. 2, 25: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου . . . οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον . . . τοῦ Νείλου . . . ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν . . . μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων. 2, 76: ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν. 3, 6: πάντα τὸν κέρμιον. 3, 16: τᾶλλα πάντα.

AR. Ach. 474: πάντα . . . τὰ πρίγματα. 809: πάσας . . . τὰς ἰσχυράς. 1089: τὰ δ' ἄλλα πάντ(α). Nub. 888: πρὸς πάντα τὰ δόκαι. 1129: τὴν νύκτα πᾶσαν. Pax. 1318: τὰ σκευή . . . πάντα. Av. 41: πάντα τὸν βίον. 105, 445-6: πᾶσι κικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 551 (bis), 912, 1507, 1677. Lys. 1111. Thesm. 246. Ran. 621: πάντα τᾶλλα. Eccl. 33, 1115. Phut. 189, 547: πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

EUR. Andr. 173: τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Hec. 491: πάντα τὰν βροτοῖς. 814-5: τᾶλλα μὲν μαθήματα | μοχθοῦμεν ὡς χρῆ πάντα καὶ μαστεύομεν.

SOPH. Ant. 748: ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὁδός. El. 423: πᾶσαν . . . τὴν Μυκηνίων χθόνα. 657: τὰ δ' ἄλλα πάντα (similarly Ai. 1398. O. C. 609. Ph. 610). 685: πᾶσι τοῖς ἐκεῖ. 692: πάντα τὰ πινικία. 741: τοῖς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. 1345: τὰ κείνων πάντα. O. C. 437: ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων. 1613: ὄλωλε γίγρ δὴ πάντα τὰμά. Tr. 383: πάντες οἱ κακοί. fr. 528: φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

AESCHYL. Ag. 513-4: τοῖς τ' ἀγωνίους θεοῖς | πάντας προσαιδῶ. 1602: πᾶν τὸ Πλεισθένης γένος. Eum. 930: πάντα . . . τὰ κατ' ἀνθρώπους. 1015: πάντες οἱ κατὰ πτόλι. Pers. 172: πάντα . . . τὰ κεδν(ἄ) . . . βουλευμένα. P. V. 101-2: πάντα . . . | . . . τὰ μέλλοντα. Sept. 691: πᾶν τὸ Λαίου γένος. Suppl. 721: πᾶσά θ' ἡ' πικουρία.

BACCHYL. No example.

PIND. O. 14, 5-6: σὺν γὰρ ἔμμεν τά τε τερπνὰ καὶ | τὰ γλυκέ' ἄνεται πάντα βροτοῖς. (Apparently the only example.)

HYMN. HOM. Ap. 108: πᾶν τὸ μεσηγνύ.

HOM. Od. 13, 262: τῆς ληΐδος . . . πάσῃς. 16, 404: τοὺς τ' ἄλλους πάντας. 17, 411: οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

Il. 1, 597: αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν. 11, 693: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. 15, 134: τοῖς ἄλλοισι . . . πᾶσι. 18, 485: τὰ τεύρεα πάντα. 21, 371: οἱ ἄλλοι πάντες. 24, 260: τὰ δ' ἐλέγχευα πάντα.

646. ἅπας in Predicative Position:

DIN. 13 exx. of 1st pos. and 15 exx. of 2d pos. (including 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις).

LYCURG. 17 exx. of 1st pos. and 5 exx. of 2d pos., not counting 2 instances in a document.

HYPER. 8 exx. of 1st pos., including one doubtful one, and 11 exx. of 2d pos., including 2 exx. of the gen. and one of the accusative of οἱ ἄλλοι ἄπαντες. Two of the 11 exx. depend on restorations.

DEM. Of the singular of ἄπας there are in the Demosthenean corpus 33 exx. of the 1st pos. and 23 exx. of the 2d. The latter exx. include articular proper names, 6 exx. of the type τὸν ἄλλον ἄπαντα χρόνον (9, 22. [10], 51, 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49), one τοῦτον ἄπαντα τὸν χρόνον (19, 57), and a group of three (38, 7. 41, 5. [49], 11), in which ἄπας, while agreeing with the substantive, is really a modifier of the predicate.

AESCHIN. 12 exx. of the first position, 15 of the second. These include συλλήβδην ἄπαντας (3, 18) and 3 exx. of τοὺς (δ') ἄλλους ἄπαντας.

ISOC. 230 exx. of first position excluding ἄπας with ἄλλος; 55 exx. of the second position, including 9 exx. like 2, 37: ρῆ περιόδῃς τὴν σαντοῦ φύσιν ἄπασαν ἄμι διλιθθεῖναι, but excluding ἄπας with ἄλλος. In combination with ἄλλος, ἄπας is found 3 times in the type ἀπάντων τῶν ἄλλων, 35 times in the type τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, 8 times as in τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων and 3 times as in παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀνθρώπου.

LYS. 39 exx. of first position and 16 of second, not including ἄπας with ἄλλος and 3 doubtful exx. In combination with ἄλλος, ἄπας once precedes (31, 8: ἄπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις) and 10 times follows, 7 times in the type τῶν ἄλλων ἀπάντων, 2 times as in 19, 64: τῶν ἄλλων . . . ἀπάντων τῶν εἰρημένων, and once as in 22, 16: ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὀνοίσις ἄπασιν.

ANDOC. 6 exx. of first position and 6 of second, besides 1, 56: τοῖς ἄλλοις ἄπαντας and 1, 131: τὸν ἄλλον βίον ἄπαντα.

ANT. 6 exx. of first position and 12 (excluding 3 in which ἄπας is used in conjunction with ἄλλος) of second.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses ἄπας and forms 101 times in the first position (33 singulars), and 139 times in the second position (48 singulars). Like πᾶς, ἄπας generally follows articular ἄλλος but precedes articular τοιοῦτος. τὰλλα ἄπαντα (17), οἱ ἄλλοι ἄπαντες (6), ἄπαντα τὰ ἄλλα (1); but ἄπαντα τὰ τοιαῦτα (6), ἄπαντες οἱ τοιοῦτοι (1), τὰ τοιαῦτα ἄπαντα (3). See Walbe, *l.c.*, p. 32.

XEN. According to Joost, *l.c.*, pp. 78 f. there are 5 exx. of the first position of ἄπας (one plural) and 1 ex. (pl.) of the second position. In addition οἱ ἄλλοι ἄπαντες occurs twice.

THUC. 16 exx. of the first position (not incl. 8, 43, 2: ἄπασαι δ' ἤδη οὔσαι ἄμι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες), and 24 exx. of the second position, not including two instances of οἱ ἄλλοι ἄπαντες.

HDT. In the first two books there are about 4 exx. of the first position, and 6 of the second not including 2 exx. of the type οἱ ἄλλοι ἄπαντες ἀνθρωποι. 1, 86. 166. 171. 191. 192. 194. 2, 19. 42. 65. 82. 136. 151.

AR. In about 20 instances examined, the second position is a little more frequent than the first. Ach. 205: τῶν ὀδοπόρων ἀπάντων. 577: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν. 617: ἄπαντες . . . οἱ φίλοι. Eq. 170: τὰς νῆσους ἀπάσας.

EUR. fr. 712: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. 893: τὸ δ' ἄκαιρον ἄπειν.

SOPH. Ai. 132: ἄπαντα τὰνθρώπεια. 284: ἄπαν . . . τοῖργον. Tr. 1136: ἄπαν τὸ χρημ(α). fr. 84: ἄπαν τὸ χρηστόν. 776: ἄπαντα τὰγένητα (so Nauck: Valckenaer, τὰγένητα).

1027: ἄπαντα τὰπίγευα καὶ μετάρσια. AESCHYL. Ag. 553-4: τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; 902: τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπειν.

PIND. O. 1, 31: ἄπαντα τεῖχα τὰ μέλιχα. O. 9, 100: τὸ δὲ φνῆ κρᾶτιστον ἄπειν.

HOM. Od. 19, 372: αἰ κύνες αἰδὲ . . . ἄπασαι. 22, 446: αἰ δὲ γυνᾶικες ἀολλῆες ἦλθον ἄπασαι.

Il. 14, 273-4: ἄπαντες | . . . οἱ ἔνερθε θεοί.

647. *σύμπας* in *Predicative Position*:

DIX., LYCURG., HYPER. No ex.

DEM. 5, 11: ἦν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὀρῶ κρατοῖσιν. [10], 41: συμπάσης τῆς πόλεως.

AESCHIN. No ex.

ISOC. 9 times in first position as 9, 65: *σύμπασαν τὴν ἀρετὴν*. Twice in second position, e.g. 4, 83: τὴν Ἑλλάδα *σύμπασαν*.

LYS., ANDOC., ANT. No ex.

PLATO. Plato uses *ξίμπας* and forms 71 times in the first position (42 singulars), and 35 times in the second position (14 singulars) (Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31). With substantive ἄλλος, *ξίμπας* is found in *ξίμπαντες οἱ ἄλλοι* (3), *ξίμπαντα τὰ ἄλλα* (1), and *τὰλλα ξίμπαντα* (3); with substantive *τοιῶτος*, in *ξίμπαντα τὰ τοιαῦτα* (2), and *τὰ τοιαῦτα ξίμπαντα* (7) (Walbe, *l.c.*, p. 32).

THUC. Of the 11 exx. recorded in Bétant, all but one are of the first position. 2, 65, 4: *ξίμπασα ἡ πόλις*. 100, 2: *ξίμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς*. 5, 6, 5 (644).

HDT. 7, 99: *συναπάσης τῆς στρατῆς . . . νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο*. 9, 45: *συναπάσης τῆς Ἑλλάδος*.

AR. No ex.

SOPH., AESCHYL., TR. FR. No ex.

PIND. No ex.

HES. No ex.

HOM. Il. 22, 380: *ὅς κακὰ πόλλ' ἐρδεδσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι*. (No other ex.)

648. PREDICATIVE *πᾶς* (*ἄπας*) MEANING *EVERY*. — With a generic singular (almost invariably a participle or an adjective), *πᾶς* (*ἄπας*) regularly means *every*.

πᾶς . . . ὁ θέμενος τὴν ψῆφον, DEM. 23, 97: *Every one that casts his vote*. *ἄπαντι τῷ βουλομένῳ*, 21, 45; *To every one that desires*. *πᾶς ὁ πονηρός*,

25, 7; *Every one that is bad.* γραφικὴ . . . καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία. PLATO, Rpb. 401 A; *Painting and every (other) such craft.*

DEM. 21, 45: τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντα τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐπόησεν ὅλον δημόσιον. 23, 97: πᾶς γὰρ ὁ ρῆτε ὁ ἔχθραν . . . μήτε δι' ἄλλην αἰδῶν πρόσβισιν μηδεμίαν . . . θέμενος τὴν ψῆφον εὐσεβεί. 25, 7: ἀσθενὴς μὲν γάρ ἐστι πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτὸν. 32: ὁ γὰρ ἀπονονημένος πᾶς . . . ἐκ . . . τοῦ . . . περιλόγον. ἂν ἄν σωθῆ, σφύζεται.

PLATO, Conv. 187 A. 208 A. Crat. 412 D. Gorg. 525 A. Legg 730 C. 731 C: πᾶς ὁ ἀδικος οὐχ ἐκὼν ἀδικος. 755 A. 791 E. 808 E. 895 D. 917 B. 953 D. Parmen. 148 E. Phaedo, 76 D. 77 C. Phaedr. 238 E. 276 D. Rpb. 347 D. 401 A: ἔστι . . . πλήρη; μὲν γραφικὴ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία (see above). 416 D. 489 C. Soph. 219 A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σώμῃ θεραπείᾳ, "The tending of mortal creatures." 252 E. Theaet. 154 B: Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν. Elsew.

XEN. Mem. 2, 4, 6: ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ.

HER. 2, 135: ἰδέσθαι ἔστι ἔτι καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ. 3, 14: ἦσαν δ' ἄρι αὐτοῦ φύλακοι οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμεινον.

AR. Nub. 1020: τὸ μὲν αἰσχροὺν ἅπαν καλὸν ἠγέσθαι. Eccl. 638-9: οὐκοῦν ἄξιον' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα | διὰ τὴν ἄγειαν (rare case of attributive πᾶς in this sense; some editors change text).

SOPH. Ai. 151-2: πᾶς ὁ κλύων | τοῦ λέξαντος χεῖρε μάλλον. ("Solitarium exemplum est . . . in quo opus articulo, quippe sic solvenda sententia πᾶς ὅστις ἂν κλύῃ." — Ellendt.)

AESCHYL. P. V. 127: πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

PIND. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κράτιστον ἅπαν.

649. ATTRIBUTIVE πᾶς, ETC. — πᾶς in attributive position means *whole, whole number (amount) of*. It is often used in an absolute sense, *all that there is, are*, as, for example, ὁ πᾶς χρόνος, *eternity*; οἱ πάντες ἄνθρωποι, *the whole of mankind*.

οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις. THUC. 1, 132, 1: *Neither (his) enemies nor the whole city.* ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἡμῖν τούτου. 2, 13, 7: *The entire wall measured sixty stadia, the part under guard, half this amount.* εἰς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις. 6, 41, 2: *Each one individually and the city collectively.* καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ. Plato, Ap. 40 E: *For in that case eternity appears to be no greater than a single night.* μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, LYCURG. 131: *He alone of all men.*

DIN. 1, 91: τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)¹

¹ Examples like τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις (DIN. 1, 106) are really predicative (see 674). For τὸ πᾶν (σύμπαν) and forms, see the lexica.

LYCURG. 131 (see above). (Apparently the only ex.)

HYPER. 2, 16: τὸν ἅπαντα χρόνον (*bis*). 6, 26: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

DEM. 18, 231: τὸν ἅπαντα χρόνον (elsew.). 19, 76: ἡ πᾶσ' ἀπάτη καὶ τέχνη. 24, 205: ἡ πᾶσ' ἐξουσίαι καὶ ἄδειαι. [34], 24: τὸ δὲ σύμπαν κεφάλαιον γίγνεται τόσον καὶ τόσον. [39], 18: τὸν ἅπαντα βίον. Elsew.

AESCHIN. 2, 40: τῆς ἀπάσης (*v.l.* πάσης) κικροθηείας. 89: τὸν ἅπαντα χρόνον.

ISOC. [1], 1: ὁ πᾶς αἰὼν. 8 (=4, 178. 8, 142): τὸν ἅπαντα χρόνον. 11: ὁ πᾶς χρόνος. 4, 28 (=8, 34): τοῦ σύμπαντος αἰῶνος. 5, 86: τοῦ λόγον τοῦ σύμπαντος. 15, 300 (=17, 1): τὸν ἅπαντα βίον. 18, 58: περὶ τοῦ παντὸς πρῶγματος.

LVS. [2], 1: ὁ πᾶς χρόνος. 66 (=78. 7, 29. 26, 11. 22): τὸν ἅπαντα χρόνον. 13, 30: τοῦ παντὸς κακοῦ. 97: τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. 21, 19: τὸν πάντα χρόνον. 24, 13: τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων.

ANDOC. 3, 29: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)

ANT. 2, β. 1: τῶν πάντων ἀνθρώπων. 5, 43: ὁ πᾶς κύνος. 79: ἡ πᾶσα παρασκευή. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο . . . πλέον ἢ πενήκοντα.

PLATO. About 125 exx. (Walbe, *l.c.*, pp. 24 ff. and 35 f.). This number includes exx. like Legg. 734 B: ὁ πᾶς ἀνθρώπιος ὄχλος, but exx. like Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς . . . λόγος and Ap. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζῴων (see 674), are excluded. ὁ πᾶς (*ἅπασ*, ξύμπασ) χρόνος occurs 16 times, e.g. Apol. 40 E (see above). ὁ πᾶς (*ἅπασ*) βίος occurs Legg. 785 A, 864 A, 957 B.

XEN. An. 2, 3, 18: πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος. 5, 6, 7: τούτων δὲ κατεχομένων οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναιτ' ἂν διελεῖν. 7, 8, 19: τὸν πάντα χρόνον. (Joost, *l.c.*, p. 79.)

THUC. 1, 132, 1 (see above). 2, 2, 4: κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν. 2, 13, 7 (see above). 6, 6, 2: τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας. 41, 2 (see above). 100, 3: ἡ πᾶσα στρατιά. 102, 4: ἡ ξύμπασα στρατιά. 7, 68, 2: πόλει τῆ πάση. 8, 26, 3: τὰ ξύμπαντα πράγματα. Elsew.

HDT. 1, 7: ὁ δῆμος . . . ὁ πᾶς οὗτος. 32: τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων. 80: τὴν πᾶσαν ἵππον. 85: τὸν πάντα χρόνον τῆς ζῴης. 111 (=122, 126): τὸν πάντα λόγον. 132: τοῖσι πᾶσι Πέρσησι . . . ἐν . . . τοῖσι ἅπασι Πέρσησι. 2, 39: Αἰγύπτῳ τῆ συναπάση. 60: ἐν τῷ ἅπαντι ἐναντῷ τῷ ἐπιλοπῳ. 112: ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας. Elsew.

AR. Nub. 203-4: πότερι τὴν κληρουχικὴν (*sc.* γῆν): | οἶκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. 462: τὸν πάντα χρόνον. Cf. Vesp. 518: ἄρχω τῶν ἀπάντων. 546-7: ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογῆσειν | τῆς ἡμετέρας. Av. 1275: οἱ πάντες λεῷ. Cf. Thesm. 183-4: τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι: | ἡ πᾶσ(α).

EUR. Cycl. 580: τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. Hec. 285: τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμῶν ἐν μ' ἀφείλετο. 757: αἰῶνα τὸν ξύμπαντα. I. A. [1554]: τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. Med. 1100: τὸν ἅπαντα χρόνον. Tro. 909: ὁ πᾶς λόγος. fr. 269, 2: τῶν ἀπάντων δαιμόνων.

SOPH. *Ai.* 1003: τὸ πᾶν κακόν. *El.* 1121 (= *O. C.* 773): γένος τὸ πᾶν. 1254-5: ὁ πᾶς . . . χρόνος. *O. C.* 754: τὸ πᾶν γένος. 1225: τὸν ἄπαντα . . . λόγον. *Ph.* 1226 (= 1257): τῶ . . . σύμπαντι στρατῶ. *fr.* 518, 3: τὸν ἄπαντα χρόνον. Elsew.

AESCHYL. *P. V.* 483: τὰς ἀπάσας . . . νόσους. 749: τῶν πάντων πόνον. 751: τὰς ἀπάσας ἡμέρας. 841: τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 975: τοὺς πάντας ἐχθίρω θεούς. (Apparently no other exx.)

PIND. *P.* 1, 46: ὁ πᾶς χρόνος. *N.* 1, 69: τὸν ἄπαντα χρόνον. 4, 71-2: λόγον . . . τὸν ἄπαντα.

650. οἱ πάντες, ETC., WITH NUMBERS. — To the attributive use of πᾶν, etc., belongs the use of οἱ πάντες, τὸ σύμπαν, etc., with numbers. "In all" is often a convenient translation. The article is regularly omitted in Homer.

διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες. *THUC.* 3, 85, 3; *They went across to the island (numbering) about six hundred in all.* πέμπουσιν . . . ἑξακοσίου καὶ χιλίου τοὺς πάντας ὀπλίτας. *THUC.* 1, 60, 1; *They sent sixteen hundred hoplites in all.* φῦσαι δ' ἐν χροάνοισιν ἑίκοσι πᾶσαι ἐφύσων, *HOM.* *Il.* 18, 470; *In the melting pots bellows twenty in all were blowing.*

DEM. 29, 60: εἶρον τὸ σύμπαν πλεόν ἢ τριάκοντα τάλαντ' αὐτοὺς ἀποστεροῦντας. 36, 15: λαβὼν τὸ σύμπαν πεντακισχιλίας.

ANT. Cf. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλεόν ἢ πενήκοντα.

PLATO, *Legg.* 752 E: φημί . . . χρήναι Κνωσίους . . . ἐξ αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων αἰρεῖσθαι τριάκοντα μὲν καὶ ἐπτὰ τοὺς πάντας.

XEN. *An.* 1, 2, 9: ἐνταῦθα Κῆρος . . . ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν . . . καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύριοι χίλιοι. πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοῖς διαχιλίου. *Hell.* 5, 4, 66: γενομένων αὐτῶ τῶν πιασῶν πλεόν ἑβδομήκοντα. 6, 2, 14: καὶ ἐγένοντο αὐτῶ αἱ ἅπασαι περὶ ἑβδομήκοντα.

THUC. 1, 60, 1 (see above). 100, 1. 3, 85, 3 (see above). 4, 38, 5: εἴκοσι μὲν ὀπλίται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. 6, 43: τριήρεις μὲν ταῖς πάσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν . . . ὀπλίται δὲ τοῖς ξύμπασιν ἑκατόν καὶ πεντακισχιλίας . . . τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίοις. Cf. 7, 24, 2: καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἐάλω. 87, 4: ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες . . . οὐκ ἐλάσσοις ἐπτακισχιλίων.

HD. 1, 98: κύκλων δὲ ἐόντων τῶν συναπάντων ἐπτὰ. 163: ἐτηράνευσε δὲ *Ταρτηροῦ* ὀγδώκοντα ἔτια, ἐβίωσε δὲ (τὰ) (so *Kallenberg*; *Stein* with *Mss.* omits) πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 214: βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτια. 2, 159: ἐκκαίδεκα ἔτια τὰ πάντα ἄρξας. 177: λέγεται . . . καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε *Δισμυρίας* τὰς οἰκομένας. 3, 66: βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἐπτὰ ἔτια καὶ πέντε μῆνας. 7, 4: βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἕξ τε καὶ τριήκοντα ἔτια.

SOPH. *O. R.* 752: πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.

HES. *Th.* 802-3: οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται . . . | ἐννέα πάντ' ἔτια.

HOM. Od. 9, 204: ἐν ἀμφιφορέϊσι δωδέκα πᾶσιν. 19, 573-4: τοὺς πελέκεας, τοὺς . . . | ὄσταχ' . . . δωδέκα πάντας. Elsew.

Il. 7, 161: ὡς νείκεσσ' ὁ γίρων, οἳ δ' ἐννία πάντες ἀνέσταν. 18, 373: τρίποδης γὰρ εἰκόσι πάντας ἔτευχεν. 470 (see above). Elsew.

651. πᾶς WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVES. — With anarthrous singulars πᾶς means *every, every kind of*; with abstracts, it is often translated by *perfect, complete*; with anarthrous plurals, it means *all, all kinds of*; but the translations given do not exhaust the list of possible renderings.

Though the Greek differs from the English in the frequent use of the article with the generic plural, and though this difference is not effaced by the presence of πάντες, e.g. DEM. (7), 3: ἅπαντες . . . οἱ λησταί, *all pirates*; 14, 9: τοὺς . . . πολέμους ἅπαντας, *all wars*, yet the almost invariable formula is πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι, *all that are men, all men, mankind*, unless the whole of mankind is to be forcibly contrasted with a portion of itself, in which case the attributive form is used, οἱ πάντες ἄνθρωποι (649).

The partitive genitive plural accompanied by πᾶς regularly omits the article, except, of course, when it is modified by another adjective or a participle, or is itself an adjective or a participle, or designates not the whole genus but a definite group thereof.

πᾶς is rarely used, except in the neuter plural, to modify an anarthrous adjective or participle used substantively.

πᾶς . . . ἀνὴρ, PLATO, Legg. 856 C; *Every man, everybody*. στέφανος μὲν ἅπας, κᾶν μικρὸς ἦ. DEM. 22, 75; *A wreath of any kind, even if it be small*. ἅπας . . . λόγος. DEM. 2, 12; *Every assertion*.

πᾶσαν ἄδειαν. DEM. 19, 149; *Complete immunity*. ἅπασα . . . ἀσφάλει(α). Ibid. 164; *Perfect (absolute) safety*. πάση πονηρία. DEM. 25, 80; *With every kind of villainy*.

πάντες ἄνθρωποι. DEM. 23, 123; *All men, everybody*. ἄδηλον τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις. DEM. 15, 21; *All men are in the dark as to the future*. πᾶσιν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθήκαι. DEM. 23, 75; *Everything that is done or said admits of two predications*. ἦ (sc. Εὐνομία) πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει. DEM. 25, 11; *Eunomia is the saviour of all cities and countries*.

πασῶν ἂν εἴη δυστυχιστάτη γυναικῶν. ISOC. 19, 47; *She would be the most unfortunate of all women*. βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν πίστεων νομίζετε. DEM. 30, 37; *Torture is considered by you the most perfect of all means of persuasion*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον. PLATO, Legg. 808 D (135). (But μόνος . . . πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων

ἐν Σπάρτῃ. ΠΟΤ. 6, 70. τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν (*their* = Egyptian) μαντηίων. Δητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί. *Ibid.* 2, 83.)

πᾶς . . . νέος, μὴ ὅτι πρεσβύτης. PLATO, *Legg.* 799 C; *Every young man, not to say old man.*

DIN. πάντες ἄνθρωποι and forms 8 times: 1, 3. 22. 66. 84. 88. 107. 3, 19. 22.

LYCURG. 27: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔγασθ: ῥιθινρότοι. 54: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσσοθε ἀγνωμονόστατοι. 75: πῶν ἀνθρώποις. 89: τον κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

HYPER. I, 14 (= fr. 172): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 2: πάντας ἀνθρώπους. 5, 1: ἐπὶ πάσης ἀληθείας. fr. 70, 2: πάντις . . . ἀνθρώπος.

DEM. 2, 12 (see above). 3, 7 (= 25, 39. [26]. 23. [43], 1): ἐκ παντὸς τρόπου. 5, 18 (= 18, 61. 19, 332. 21, 173. Elsew.): πάντις τρόπου. 6, 25: βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἄπας. 8, 9 (= 20, 88): ἐπὶ πᾶσι δικαίως. 15, 21 (see above). 18, 34: πάσις δ' αἰτίας καὶ βλασφημίαις ἔμι τοῦτον κεχηρημένον. 195: πάσις ἀφῆκε φωνάς. 301: μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης. 303: πάση δικαιοσύνη. 321: ἐν παντὶ δὲ κινρῶ καὶ πρίξια. 19, 149 (= 22, 42) (see above). 164 (see above). 20, 26 (= 39, 11): πᾶσ' ἀνάγκη. 49: ἐν ἀπάσῃ . . . εὐδαιμονία. 21, 105: παντὶ τρόπῳ. 149: πλείστον ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν . . . πασιῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. 22, 75 (see above). 23, 75 (see above). 123 (see above). 25, 11 (see above). 25, 80 (see above). 30, 37 (see above). [34], 8: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἦν. 36, 16 (= [58], 22): πάσις αἰτίας. 57, 27: κίτοι πᾶσιν ἔστιν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. [So πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur at least fourscore times, e.g. 1, 22. 7, 8. 18. 29. 8, 5. 35. 42. 9, 6. 14. 22. 18, 72. 87. 93. 97. 200. 215. 271. 275. 297.] Ep. [4], 3: τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν εὐτυχιστάτην πασιῶν πόλεων ὑπολαμβάνω.

AESCHIN. 1, 4: παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις (so 2, 152. 3, 6. 132. 152). 67: ὀλιγῶρος δὲ ἔχοντας πρὸς ἄπασαν αἰσχίνην. 76: πᾶσα ἀνάγκη (sim. 87). 122: καταφρονούντος . . . ἀπάσης βλασφημίας. 178 (= 3, 170): ἐπὶ πᾶσι δικαίως. 2, 181: μετὰ πάσης εὐνοίας. 3, 114: κατὰ πάντα τρόπου.

ISOC. 2, 6: τὴν βασιλείαν . . . παντὸς ἀνδρὸς ἐνὶ νομίζουσιν. 2, 26: πάντων ἀνθρώπων (and so about 40 exx. of πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms). 3, 31: ἐκ παντὸς τρόπου (10 other exx.). 4, 151 (= 12, 17): πάντα τρόπον. 8, 19: πάντας τρόπους. 12, 138: πᾶσα πολιτεία. 13, 20: εἰθὺς ἀνὲν πᾶσιν εἶη κακοῖς. 18, 11: πάντων κακῶν. 19, 47 (see above).

LYS. 1, 2: ταύτην τὴν ἕβριν ἅπαντες ἀνθρώποι δευνοτάτην ἡγοῖται. (Similarly πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur nearly 30 times.) [6], 3: πάντα ἄνθρωπον. [9], 19: ἐκ παντὸς τρόπου (= 13, 28. [91]. 16, 1). 12, 57: πάντα κακά (*bis*). 13, 25: παντὶ τρόπῳ. 14, 38: πάσης πόλεως. 15, 1: πᾶσαν προθυμίαν. 18, 17: πάντων κακῶν. 19, 11 (= 53): πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 31, 6: πᾶσα (εὐεργ) γῆ. 34: πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ANDOC. I, 1 (= 3, 16): ἐκ παντὸς τρόπου. I, 116: πάντων ἀνθρώ-

πων (sim. 7 other exx.). 2, 1: δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι. 21: ἀντὶ πάντων χρημάτων.

ANTIPHON. 1, 23: παντὶ τρόπῳ. 2, α, 2: πάσης ὑποψίας φυλακῆν. β. 11 (= δ. 3, 4, γ. 6. δ. 10): ἐκ παντὸς τρόπου. 3, γ, 5: ἀπάσης μὲν γῆς ἀμιρτόντα, πάντων δὲ σωμαίων. 5, 14: κάλλιστι νόμων ἀπάντων. 17: παρανομότατα ἀπάντων ἀνθρώπων. 6, 48: ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων.

PLATO. There are nearly 1000 instances of anarthrous πᾶς, etc., and less than one fifth of these follow the substantive. With but very few exceptions the reason for the postposition is evident at first sight, the prominence of the substantive causing πᾶς to take second place. Anarthrous participles or adjectives other than ἄλλος are rarely used with πᾶς, and substantives modified by πᾶς do not often have another attribute. πᾶσα is frequently used in the sense of *all, perfect, complete*, with such abstracts as ἀκρίβεια, ἀμυθία, ἀνάγκη, ἀπορία, εἰδιμονία, εἴησις, ἥδονή, παρνομία, πικρῆσις, προθυμία, σπονδή, etc. Especially noteworthy are the expressions πᾶς ἀνὴρ, which occurs 57 times, but never ἀνὴρ πᾶς; πᾶς ἄνθρωπος, 14 times, with ἄνθρωπος πᾶς, 3 times: παντὶ τρόπῳ, 32 times; πάντες (ἄπαντες) ἄνθρωποι and forms, 52 times (4 exx. of second position). Cf. Walbe, *loc.*, pp. 19 f., 27, 30 f.

Conv. 197 B: ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γ' ἔγχευε καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Euthyph. 9 A: τί σοι τεκμήριον ἔστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκείνον ἀδικῶς τεθνᾶναι . . . παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται κτέ. but B and C: οἱ θεοὶ ἄπαντες. D and E: πάντες οἱ θεοὶ (*ter*). 13 B: οἰκοῖν θεραπεύει γε πᾶσα (of every kind) ταῦτ' ὅν διαπράττειται; Legg. 799 C (see above). 808 D (see above). 856 C (see above). 879 C: εἶκοι δὲ νέφ' παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι βῆθίμος ὄργην ὑποφέρειν. 961 E: καὶ ἱατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Phaedo, 94 A: ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχὰι πάντων ζῶν ὁμοίως ἀγαθὰ ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχὰι πεφύκασιν αὐτὸ τοῦτο ψυχὰι εἶναι. Phaedr. 249 E: πᾶσα μὲν ἀνθρώπου ψυχῆ. Rpb. 557 D: πάντα γένη πολιτειῶν.

XEN. An. 3, 1, 43 (= 7, 7, 41): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 8: εἰ . . . διανοοῦμεθα . . . τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμον αὐτοῖς ἰέναι. 22: πάντες γὰρ ποταμοὶ . . . προσιοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίνονται (" πάντες γὰρ ποταμοὶ pr. s. v. C. add. μὲν et οἱ."—Gemoll). 5, 11: πᾶς (*every*) . . . ἀσκός. 4, 5, 16 (= 7, 2, 8): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 29: ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις. 6, 1, 31 (cf. 7, 6, 18): ὁμνῶ ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας. 4, 6: φέροι γὰρ ἢ γῆ . . . ὄσπρια πάντα. 6, 30: κατὰ πάντα τρόπον. 7, 7, 46: πάντας ἀνθρώπους.

THUC. 1, 20, 1: παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεύσαι. 34, 1: πᾶσα ἀποικία. 118, 2 (= 6, 88, 8): πάσῃ προθυμίᾳ. 144, 4: παντὶ τρόπῳ (13 exx.). 2, 19, 1: πᾶσαν ἰδέαν [similarly 77, 2. 3, 81, 5. 83, 1. 98, 3. 112, 7. 7, 29, 5 (see below)]. 38, 2: ἐκ πάσης γῆς. 41, 4: πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν. 43, 3: πᾶσα γῆ. 51, 3: πάσῃ διαίτῃ. 64, 3: ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. 3, 63, 1: πάσης ζημίας. 4, 11, 3: προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακαλεσμῶ. 6, 22: οὐ πάσης ἔστα πόλεως. 6, 87, 4: ἐν παντὶ . . . χωρῶν. 92, 4: ἐκ

παντὸς τρόπου. 5: ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν. 7, 29, 5: ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθειστήκει ὀλίθρον.

HIIT. 1, 8: ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πιασέων γυναικῶν καλλίστην (similarly with the genitives νήσων 1, 170; χωρέων 193; ποταμῶν 2, 19; πρυβίτων 41; πολίων 157; etc.). 1, 21 (= 2, 113, 115, 9, 9): πάντα λόγον, *every bit of information* (but 1, 122 *elsew.*: τὸν πάντα λόγον, *the whole story*). 1, 25: μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων ("always πάντες ἄνθρωποι or ἄνθρωποι πάντες without the article; once (3, 38) there is found in Rsv οἱ πάντες ἄνθρωποι." — Kallenberg, *l.c.*, 205 f.). 1, 32: σκοπέειν δὲ χοῆ παντὸς χρήμιτος τὴν τελευτήν. 34: ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. 86: πᾶσι τυράννοισι. 87: πάντα . . . ἄδρα. 111: ἐπίτεξ' εὐδοσα πᾶσαν ἡμέρην. 126: τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κυκὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρευοῖσαν πάντα ἀγαθὰ. 136 (= 2, 4, 99): ἀνὰ πᾶν ἔτος. 189: πάντα τρόπον. 199: πᾶσαν γυναικί ἐπιχωρίην. 2, 11 (= 37, 130): ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. 22 (= 35, 90): πᾶσα ἀνάγκη. 124: πᾶσαν εὐνομίην . . . ἐς πᾶσαν κυκότητα. 132 (= 8, 65): ἀνὰ πάντα ἔτευ. 3, 89: ἀγαθὰ σφι πάντα ἐμηχανήσατο. 152: πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς. 4, 85 (134). 139: προμηθῆν πᾶσαν. 5, 24 (135). 6, 37 (134). 139: τράπεζον ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων (= παντοίων).

AR. Ach. 1025-6: ὄπερ μ' ἐτρεφέτην | ἐν πᾶσι βολίτοις. Eq. 522: πάσας . . . φωνάς. 1006 (= 1010): περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1112-3: πάντες ἄνθρωποι. Nub. 1132: μάλιστα πασῶν ἡμερῶν. Vesp. 547: πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε. 562: πάσας φωνάς. 709: ἔζων ἐν πᾶσι λυγώσις. 923: κυνῶν ἀπάντων ἄνδρος μονοφιγίστατον. Pax, 373: ἄπασ' ἀνίγκη. An. 1059: θνατοὶ πάντες. 1281: ἅπαντες ἄνθρωποι. Lys. 484: πρόσφερε πάντας ἐλίγχοις. 726: πάσας τε προφάσεις. Thesm. 271: πάσαις τέχναις. Ran. 618: πάντα τρόπον. Eccl. 826 (= 829): πᾶς ἀνὴρ. Pl. 430: ἐκ πάσης με χῶρις ἐκβιλεῖν. 493: εἰς ἅπαν ἔργον. 812: ὄξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα.

652. πᾶς WITH SUBSTANTIVES WHOSE ARTICLE IS IMPLICIT.

— The use of πᾶς with a substantive whose article is implicit is chiefly poetical except in phrases and formulae, in enumerations, and with proper names. Comp. 536, 538, and 568.

παντὶ σθένει, DEM. 3, 6; *With all your might*. νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, *Ibid.* 8, 49; *By Zeus and all the gods*. καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει, AESCHIN. 2, 115; *With hand, and foot, and voice, and utmost strength*. ἐψευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον, DIN. 3, 1; *Having lied in the presence of all the Athenians*. μέλει μὲν οὐδέν' εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις. EUR. H. F. 595; *It matters naught if all the city sighted me*.

DEM. 3, 6: εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει (see above). 8, 49: νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (similarly *elsew.*) (see above). 19, 227: παντὶ θυμῷ . . . φιλεῖ τοὺς εὐ ποιούντας. 271: ἀκούει(ε) . . . τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμον . . . ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον . . . αὐτὸν καὶ γένος πᾶν (words

of a decree, but 25, 79: τὴν μισρὴν Θεωρίδα . . . καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γένος πᾶν ἀπεκτείνατε).

AESCHIN. 2, 115 (= 3, 109) (see above).

PLATO, Criti 109 A: θεοὶ γὰρ ἄπανσαν γῆν ποτε κατὰ τοὺς τόπους διελάγησαν. Legg. 664 A (= 741 B, 746 A, 799 B): διὰ βίον παντός. Phaedr. 246 B: πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ.

THUC. 1, 86, 3 (= 5, 23, 3): παντὶ σθένει. 8, 43, 3: ἐνείνι γὰρ καὶ νήϊος ἀπάσας πῆλιν δουλεύειν (treaty, and Lichas, a Spartan, speaks).

HD1. 1, 111: οἶκος μὲν πᾶς Ἀρτάγον κλυθῆναι κατεῖχετο. 164: τέκνι καὶ γυναικὶς καὶ ἐπιπλα πάντα (but 7, 119: τὰ ἐπιπλα πάντα). 192: γῆ πᾶσα ὄσης ἄρχαι. 2, 16: οἷ φησι τρία μῦρια εἶναι γῆν πᾶσαν. 21: τὸν δὲ Ὀκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥίειν. 5, 46: ἐπεῖτε ἀπίκοντο παντὶ στόλῳ.

AR. Eq 965-6: ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ | χῶρις ἀπάσης (oracle). 1087: πάσης γῆς (oracle). Nub. 206: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Plut. 771-3: καὶ προσκυνῶ γε . . . | . . . | χῶριν τε πᾶσαν Κέκροπος (religious sphere).

EUR. H. F. 595: μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις (see above. Sim 1333, Ion. 1225, Or. 1623, Elsew.). Suppl. 1190: πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῶδ' ὄρκωμοτῶν. Elsew.

SOPH. Ai. 1178: γένους ἄπαντος. El. 713: πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος. O. C. 741: πᾶς σε Καδμείων λείως καλεῖ δικαίως. Often.

AESCHYL. P. V. 668: ὅς πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος. Sept. 254: καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Elsew.

PIND. O. 10, 76: αἰδέτο δὲ πᾶν τέμενος τερπνύουσι θαλίαις. P. 9, 96: παντὶ θυμῷ. Elsew.

HOM. Od. 22, 94 (= 296): χθόνα δ' ἡλιεῖ παντὶ μετώπῳ. Elsew.

H. 1, 592: πᾶν δ' ἡμικ φερόμην. 20, 476: πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἴματι. Elsew.

653. PREDICATIVE POSITION OF PRONOMINAL ADJECTIVES. — αὐτός, ἄμφω and ἀμφότεροι, ἕκαστος, ἑκάτερος, πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος, and the three great demonstratives ὄδε, οὗτος, and ἐκεῖνος, assume the predicative position. In all these, the first position is the normal one, the second position is the after-thought position.

654. αὐτός in Predicative Position:

αὐτῆ . . . ἡ παρασκευῆ, THUC. 6, 68, 1: *The armament itself, of itself, the very armament, the mere armament.* αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμι τούτου. οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ (*the soldiers themselves*) . . . ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον, XEN. An. 7, 1, 9.

LYCURG. 117: καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππάρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγράφεται. 121: ἐν αὐτῇ τῇ χώρῃ. 123: τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι;

ISAE. II, 11: αὐτός ὀνόμιος δηλώσει.

ANTIPHON, 2 α 5: αὐτός ὁ θάνιτος. 2 γ 8: περὶ . . . αὐτῆς τῆς ἐνόμου-
μοῦς. 3 β 1: αὐταὶ αἱ συμφραγαί . . . ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφραγῶς. 3 γ 1:
αὐτῆ ἡ χρεαία. 4 γ 3: αὐτὸ τὸ ἔργον σημεῖνει. 4 δ 2: αὐτῆ . . . ἡ ἡλκία.
5, 28: ἔξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος . . . αὐτὸ τὸ πλοῖον. 6, 5: αὐτῆς . . . τῆς
ἐλπίδος.

PLATO, Criti. 112 B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγμα αὐτῆς. Gorg. 519 C: ὑπ'
αὐτῆς τῆς πόλεως ἧς προτιταῖ. Phaedo, 103 A: οὐκ ἐν τοῖς πρώτοιεν ἡμῖν
λόγοις αὐτὸ τὸ ἐνιτιόν τῶν νηὶ λεγομένων ὁμολογεῖτο; Phaedr. 271 C:
αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εἴπετος.

XEN. An. 37 times, 35 times in the first predicative position, 7 times in
the second. See Joost, Sprachgebrauch, etc., p. 77.

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ . . . κήμιτος τάδε . . . αὐτῆ ἡ δόναμις τῆς πόλεως
. . . σημεῖνει. 6, 68, 1: αὐτῆ . . . ἡ παρισκενῆ.

HDT. 2, 65: καὶ τὰ μὲν (sc. θηλεί) σάντροφι αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι.
τὰ δὲ οὐ. 7, 11: αὐτοὶ τε ὄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν. 7, 23: αὐτὴν τὴν
διώρυγα.

AR. Ach. 139-40: ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ὄτ' ἐνθαδὶ Θέωγυς ἡγωνίζετο.
Eq. 1090: ἡ θεῶς αὐτῆ. Nub. 886: αὐτῆς μίθῃ τετιμῶν αὐτῶν τοῖν λόγων.
Vesp. 681: ἀλλ' αὐτῆν μὴ τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφείνων ἀποκαίεις.

SOPH. O. C. 1285: αὐτὸν τὸν θεόν. O. R. 805: αὐτός θ' ὁ πρέσβυς.
1169: πρὸς αὐτῶ . . . τῶ δεινῶ. Ph. 572: αὐτός οὐδοσεύς.

AESCHYL. Pers. 792: αὐτῆ γὰρ ἡ γῆ ξημίχως κένους πῆλει.

HER. O. et D. 349-50: εἰ μὲν μετρέσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῖναι,
αὐτῶ τῶ μέρει, καὶ λῶιον, αἶ κε δύνῃ. (Usually, but not necessarily, trans-
lated by "with the same measure.")

655. αὐτός with Anarthrous Substantive:

ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῆ ψυχῆ ἄριστον ἠῦρομεν, PLATO, Rpb. 612 B;
*But we have found that justice "in her own nature" is best for the soul "in
her nature."*

PLATO, Parm. 133 D-E: εἴ τις ἡμῶν τὸν δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν, οὐκ
αὐτοῦ δεσπότης δὴ ποιν, ὃ ἐστι δεσπότης, ἐκείνου δούλος ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ
δοῦλον, ὃ ἐστι δούλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄθρωπος ὢν ἀθρώπου
ἀμφότερα ταῦτά ἐστιν· αὐτῆ δὲ δεσποτεῖα αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὅστις,
καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῆ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας. *sim. sacre.*
(But Waddell puts a comma after ὡσαύτως thus joining αὐτῆ with the follow-
ing δουλεία.) Rpb. 438 C: ἐπιστήμη μὲν αὐτῆ μαθήματος αὐτοῦ ἐπι-
στήμη ἐστίν. 612 B (see above). C: ἦν αὐτῆ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν
αὐτῆν κριθεῖν.

SOPH. Ai. 1168: ἐς αὐτὸν κυρόν. Ant. 1217: πρὸς αὐτὸ στόμιον.
El. 720: ὑπ' αὐτῆν ἐσχάτην στήλην. 1396: πρὸς αὐτὸ τέρμι. O. C. 1511:
αὐτοὶ θεοί. 1650: ἄνακτα δ' αὐτόν.

AESCHYL. Ag. 37: οἶκος δ' αὐτός. 599: ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πέισο-
μα λόγον. Ch. 127: καὶ γαῖαν αὐτῆν. Pers. 443: αὐτῶ τ' ἄνακτι. P. V.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. 847: Νεῖλον πρὸς αὐτῷ στόματι. Sept. 528: τίμβρον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13, 76-8: αὐτὰ | Ζηρὸς . . . παῖς ἔπορεν | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἦρωσ Ἀτρείδης. N. 5, 1: ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος. 9, 8-9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158-9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτὴν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτὴν.

II. 2, 309: αὐτὸς Ὀλύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεὺς. *sim. saepe.* 12, 429: διμπερές ἀσπίδος αὐτῆς. 469-70: οἳ δὲ κατ' αὐτὰς | ποιητὰς ἐτέχοντο Πύλους. 13, 615: ἄκρον ἑπὶ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. II. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω in Predicative Position:

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans³, p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφοτέρω.

ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοιν, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἀμφοῖν δὲ ταῖν διελθήκειν ἀκροῖν γιγνομένων. Cf. 6, 6: τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ . . . ἄμφω ἅπαιδς ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδρῶν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὴ χρηστέον . . . τοῖν ἰσογίτοι ἀμφοῖν. Protag. 314 D: ἀμφοῖν τοῖν χερσῶν. 337 A: χοῆ γὰρ τοῦς . . . παραγιγνομένους κοινούς . . . εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διλληγομένους ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώων.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μῖν ἄμφω τούτω τῷ ἡμέρι λογίζονται. R. L. 13, 3: ἀμφοῖν τοῖτον τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ Ἀθηνῆ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἄμφω τῷ πόλει. 29, 2: ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

AR. Nub. 112: ἄμφω τῷ λόγῳ. Pax. 1309: σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων. Av. 35: ἀμφοῖν τῶν ποδοῖν.

657. Anarthrous ἄμφω:

ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ. HOM. II. 18, 414: *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483-4: τρίς ἐννε' αὐτῇ κλῶνις ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν | τιθείς.

HES. Sc. 419-20: ἀπὸ δ' ἄμφω κ' ῥσε τίνοντε | ἀνδροφόνοσ μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἄμφω γούνητ(ι). 8, 135: ἄμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἄμφω φάλα. 17, 302: οὐτα . . . ἄμφω. 20, 365: εἰσί μοι ὀφθαλμοί: τε καὶ οὐτα καὶ πόδες ἄμφω.

II. 4, 523 (= 13, 549): ἄμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἄμφω . . . τίνοντε. 14, 495-6: ὃ δ' ἔξετο χεῖρ: πετάσασ | ἄμφω. 16, 348-9: ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω | αἶμιτος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος in *Predicative Position*:

ἀμφότερα τὰ ὦτα, XEN. AN. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* τὼ παῖδε.
ἀμφότερῳ. *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7), 5: δὲ ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρους
τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθε-
μένων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θεῶν ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων
μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέφεινον αὐτὸν ἄμι τοῦ πολέου ἀμφοτέρω . . .
περιγεγεννημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρας ἄμι τὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων
(τῶν) πολιτείων ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέραις αἰὲ ταῖς
πολιτείαις συμφέροι. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTIPHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγῆν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δὲ γέ φημεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα ἔχειν
τούτῳ τῷ φύσει.

XEN. AN. 1, 1, 1: ἐβούλετο τῷ παιδὲ ἀμφοτέρῳ παρεῖναι (see above).
1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεισαν πύλαι. 3, 1, 31 (see
above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέ-
ρας τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπ' ἄθλον . . . Ἀθηναίων ξὺν Λιγυηταῖς διακόσιοι
καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν
ναυμαχιῶν.

HDT. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμένι) τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα
βεκὸς ἐφώνεον. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφείας ἀμφότερα τὰ παιδία
ἡγήσασθαι βασιλείας.

659. ἀμφότερος with *Anarthrous Substantive*:

ἀμφοτέρησιν χερσὶ, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* ποσὶ . . .
ἀμφοτέροισιν, 22, 87; *With both feet.*

HDT. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κυτακρέμαται μετώρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφέζευκτον ἐξαμείψις ἀμφοτέρας ἄλιον |
πρῶνα κοινὸν αἴας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροις | ὁμοῖοι τοκεῦσι. 4, 124: κασίγητοι
. . . ἀμφότεροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρας ἴων χειρός. 1, 1, 6: ἀμφοτερᾶν
. . . χαρίτων . . . ζειξω τέλοσ.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
771: σάινει ὁμῶσ οὐρή τε κὶ οἴατιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδισιν | . . . ἀμφοτέροισι.
428 (= 24, 316): ἀμφοτέρησι . . . χερσίν (sim. 14, 351). 12, 409-10: προτό-
νους . . . | ἀμφοτέροισι. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρε . . . | ἀμφοτέροις.

Il. 4, 521: ἀμφοτέρῳ . . . τίνοντε. 12, 459: ἀμφοτέροισι θυροῖσ. 13,
78-9: ποσσίν | . . . ἀμφοτέροισι. 194: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφο-
τέροισι πόδισ. 16, 740: ἀμφοτέρησιν . . . ὀφθαλμοῖσ. 18, 23: ἀμφοτέρησιν . . .
χερσίν (sim. 123). 20, 280: ἀμφοτέροισι . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρας
. . . χεῖρας.

660. ἕκαστος. — A substantive qualified by ἕκαστος regularly takes the article in prose, but in prepositional and genitive expressions of time it is freely omitted. Isocrates seems never to have omitted the article.

ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο. ἤγειν ἕκαστος ὁ στρατηγὸς τὸν αὐτοῦ λόχον ἐπὶ κώμην. XEN. AN. 6. 3. 2: *When it got light, each of the generals led his own company to attack one of the villages.* ἐγένοντο μὲν λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν. *Ibid.* 4. 8. 15: *There were about eighty companies, each company averaging about a hundred men.* καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν. ISOC. 4. 78. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην. 2. 9. καθ' ἑκάστην ἡμέραν. XEN. HELL. 2. 1. 27. καθ' ἡμέραν ἑκάστην. THUC. 2. 85. 4.

661. ἕκαστος in Predicative Position:

HYPER. 2. 2: καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστον τοῦ ἀνδραπόδου ὄβολον ἁπλοῦς τῆς ἡμέρας. fr. 159: εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστη εἰς ἀνδρῶν.

DEM. 30 (34)¹ articular against 4 (13)¹ anarthrous exx. τοῦ μνηστῆρος ἑκάστον: 4. 28. 37. 5. [53]. 13. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 18. 68. 18. 249. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 25. 26. καθ' ἑκάστην τὴν ἑκκλησίαν: 19. 70. 21. 153. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστον: 27. 9. 27. 10. 36. 37 (*bis*). 45. 32. [59]. 76. ἑκάστον τοῦ ἐνιαυτοῦ: 27. 24. 27. 29. 28. 12. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 27. 36.

14. 18: ἑκάστῳ τῷ μέρει (but previously in the same section: ἑκάστῳ μέρει). 14. 21: τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην . . . ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει. 14. 23: τὸν δὲ ταξίαρχον ἑκάστον . . . τοῦ δὲ μέρους ἑκάστον . . . [ἢ τριττῆς ἑκάστη]. (The words ἢ τριττῆς ἑκάστη, although found in all Mss., are bracketed by Weil.) 19. 26: ἐφ' ἑκάστον . . . τῶν καιρῶν. 21. 30: ἕκαστος . . . ὁ παθὼν. 21. 220: ἕκαστος ὁ μισθῶν. 22. 25: περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστον. 24. 38: ἐφ' ἑκάστην . . . τὴν ὁδόν. 24. 93: ἕκαστος οὐφλισκάνων. 24. 116: ἐφ' ἑκάστοις . . . τοῖς ἀδικήμασιν. 25. 11: ἕκαστος ὁ . . . λαχὼν. 25. 98: εἰς ἑκάστον τὸν παριόντα. [59]. 101: ἀπὸ τῶν πόλεων ἑκάστον.

AESCHIN. 3. 114: διωμολογήθη δ' αὐτῷ . . . ἀποστέλλεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστον μῶνς εἴκοσι. This is the only Ms. example, but in seven other instances Blass adds the article. Compare 662.

ISOC. Thirty-seven articular exx. but no anarthrous ex. καθ' ἑκάστην . . . τὴν ἡμέραν: 2. 2. 2. 11. 8. 20. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 4. 78. 4. 128. 6. 65. 79. 7. 40. 69. 10. 56. 12. 211. 14. 55. 19. 30. EP. 5. 4. 6. 9. ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 12. 267. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 2. 9. 3. 22. 7. 28. 8. 129. 9. 43. 12. 30. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 4. 29. 4. 31. 5. 51. 5. 104. 7. 18. 8. 87. 12. 122. 15. 21. 110. 213. 249.

2. 6: καθ' ἑκάστην μὲν οἷν τὴν πρᾶξιν. 9. 46: ἐξ ἑκάστης τῆς πολιτείας (*from every form of government*). 12. 54: ἑκάστης τῆς πόλεως. 12. 79: ἐξ ἑκάστης . . . τῆς πόλεως.

LYS. Three articular against eleven anarthrous exx. 19. 10: μὴ οἷν προ-

¹ The figures in parentheses are the figures for the entire corpus.

καταγυγνώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ διπυλῶντος, ἑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν. 23, 6: ταύτη γὰρ τῇ ἡμέρᾳ (sc. ἔφαιταν) τοῦ μηνὸς ἕκαστον ἐκέλευε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιαίους. 30, 21: ὃς ἐν ὄνοϊν μὲν εἶτον πλείω ἢδὲ τοῦ δῶντος δώδεκα ταλάντοις ἀνήλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχειρήθηεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι.

PLATO, *Apol.* 39 A: ἐν ἐκάστοις τοῖς κινδύνοις. *Crat.* 389 C: εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον. 424 E: ὡς ἂν . . . δοκῇ ἐκάστη ἢ εἰκὼν δεῖσθαι ἐκαστον φηρμῆ-
κου (note omission of article with φηρμῆκου). *Euthyd.* 307 B: πρὸς ἕκαστον τὸ ἔργον. *Hipp. mai.* 281 B: παρὰ τῶν πόλεων ἐκάστων. *Meno.* 98 B: τὸ ἔργον ἐκάστη; τῆς πράξεως (generic, of every action). *Parmen.* 134 A: ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη. 143 C: ἐν ἐκάστη τῇ προουράσει. 144 A: οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόνιον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς; 144 C: ἐκάστω τῷ τῆς οὐσίας μέρει. *Phaedr.* 248 E: ἡ ψυχὴ ἐκάστη. 274 E: περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης. *Phileb.* 32 E: ἐν ἐκάστοις . . . τοῖς ζώοις. *Protag.* 315 A: ἐξ ἐκάστων τῶν πόλεων. *Rpb.* 338 D: ἐκάστη ἢ ἀρχή. 339 C: οἱ ἀρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις. 346 C: ἐκάστης τῆς τέχνης. 461 A: ἐφ' ἐκάστοις τοῖς γάμοις. 480: ἕκαστον τὸ ὄν. 487 B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα. 487 C: καθ' ἕκαστον τὸ ἐρωτώμενον. 601 A: ἐκάστων τῶν τεχνῶν. *Theaet.* 157 C: ἐκάστων τῶν σοφῶν.

XEN. *An.* 4, 8, 15 (see 660). 6, 3, 2 (see 660). 7, 4, 14: ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας. 7, 4, 15: κατὰ τὰς θύρας ἐκαστον τοῦ οἰκῆματος. *Cyr.* 6, 1, 53: ἀνεβίβαζε δ' ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον ἀνδρὸς εἰκοσιν. 6, 1, 54: καὶ πολλὸν ῥῖτον ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τῶν πύργων . . . ἢ τὸ σκενοφορικὸν βᾶρος ἕκαστον τὸ ζεύγος. *R. L.* 13, 9: οὐδ' ἀκούεται γὰρ εἰς ἐκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοσίαν ἀφ' ἐκαστον ἐνωμοτάρχου ἕξω.

THUC. 1, 22, 3: οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις. 2, 24, 2: κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον. 3, 50, 2: ταξιμένοι τοῦ κλήρου ἐκαστον τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μῶας φέρον. 3, 82, 2: ὡς ἂν ἕκασται αἰ μεταβολαὶ τῶν ξητηχῶν ἐφωστῶνται. 4, 98, 2: ὄν ἂν ἢ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης. 5, 47, 6: ἡ πόλις . . . διδῶτω σῖτον τῷ μὲν ὀπλίτῃ . . . τρεῖς ὀβολοὺς Λίγυαίους τῆς ἡμέρας ἐκάστης, τῷ δ' ἵππεί δραχμὴν Λίγυαίαν. 5, 49, 1: ἡ δὲ καταδίκη δυσχίλιαι μναὶ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναί. 6, 31, 3: τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστω δίδοντας. 6, 63, 2: κατὰ τε τὴν ἡμέραν ἐκάστην προϊούσαν.

HD1. 2, 37: λούνται δὲ δις τῆς ἡμέρας ἐκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἐκάστης νυκτός (note the omission of the article in the same sentence). 3, 6: ἐς Ἀγῶντων . . . κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτους ἐκαστον . . . διεῖ τὸν μὲν δῆμαρχον ἕκαστον . . . συλλέξιντα πάντα τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Ἄμφιν (τῶν μὲν δημάρχων Reiske without Ms. authority).

AR. *Ach.* 859: τοῦ μηνὸς ἐκάστων. *Thesm.* 803: περιβάλλονσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τὰν δοδὸς τοῖνον μ' ἐκαστον (MSS. ἕκαστον). *Ran.* 1198-9: καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω | τὸ ῥῆ μ' ἕκαστον. *Pl.* 1031: οὐκουν καθ' ἐκάστην ἀπέδιδου τὴν νύκτα σοι: fr. 2, 1005: εἴ' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης | εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας (but MSS. read εἴνα δ' ἀφ' ἐκάστης τέχνης).

662. ἕκαστος with Anarthrous Substantive:

DIN. 1, 42 (= 47): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. 2, 16: καθ' ἐκάστην (ἐκκλησίαν) ["ἐκκλ. h. l. cum Dobj. add. Mt." — Blass].

LYCURG. 102: καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 126: ὑπόμνημα τοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνιοῦσι.

DEM. 9, 1 (= 23, 97): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. [10], 70 (= [11], 9): καθ' ἐκάστην ἡμέραν, but [50], 24 (= 25): καθ' ἡμέραν ἐκάστην, and [59], 114 (= ep. 2, 20): ἐκάστης ἡμέρας. 21, 54: ἐφ' ἐκάστης μιντείας. 27, 19: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. [42], 4: καθ' ἕκαστον ἔτος. [59], 105: κατ' ἀνδρὶ ἕκαστον. [60], 16: καθ' ἡλικίαν . . . ἐκάστην.

AESCHIN. 1, 33: καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν (Blass adds τὴν). 119: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 2, 71 (= 3, 38): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν (Bl. in both cases adds τὸν). 2, 116: ἕκαστον ἔθνος (twice, but Bl. in the first instance inserts τε τὸ after ἕκαστον). 3, 25: καθ' ἐκάστην πρυτανείαν (Bl. adds τὴν). 3, 38: περὶ ἐκάστης πράξεως (Bl. adds τῆς). 3, 165: καθ' ἐκάστην ἡμέραν (Bl. adds τὴν).

ISAE. 2, 46: οὗτος δὲ . . . ἄπαιδα . . . τὸν τελευταίαντα . . . βούλεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερά τὰ πατρῶα ὑπὲρ ἐκείνου μῆδὲς τιμῆ μῆτ' ἐνιγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.

LYS. 7, 25: ἐπιμελουμένους μὲν ἕκαστον μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 13, 69: ἕκαστον ἀμαρτήματος. 22, 20 (= 28, 7, 30, 2. fr. 53, 4): καθ' ἐκάστην ἡμέραν. 26, 23: ἕκαστον ἔργον. 32, 15 (= fr. 53, 2): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 28: ἕκαστον ἐνιαυτοῦ.

ANDOC. 1, 25: αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αἵται ἐγίνοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφυγον καθ' ἐκάστην μὴνυσιν, ἀνίγων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

PLATO, *Stat.* 424 E: ἕκαστου φαρμάκου (see 661). *Meno.* 72 A: καθ' ἐκάστην γὰρ τῶν πράξεων . . . πρὸς ἕκαστον ἔργον ἐκάστῃ ἡμῶν ἢ ἀρετῇ ἔστιν. *Rpb.* 338 D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἐκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; 342 A: καὶ δεῖ ἐκάστη τέχνη ἄλλης τέχνης. 344 B: ὡν ἐφ' ἐκάστῃ μέρει. 353 A: καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἕκαστον πράγματος ἔργον εἶναι. *Theaet.* 157 B-C: ᾧ δὲ ἀθροίσματι ἀνθρωπῶν τε τίθενται καὶ λίθον καὶ ἕκαστον ζῷον τε καὶ εἶδος.

XEN. *An.* 1, 4, 13: ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἐκάστῃ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνάς. 4, 7, 10: ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς (v. l. τῆς προδρομῆς) πλέον ἢ δέκα ἄμαξι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. 5, 3, 13: ἕκαστον ἔτος (inscription on a *stèle*). *Cyr.* 6, 1, 54: τοῦτων ἐγίνετο ἕλκτον ἢ πεντεκίδεκα τάλαντι ἐκάστῃ ζεύγει τὸ ἀγῶγιον. 7, 5, 13: ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κῆρος τὸ στρατεύμα κατένειμε δώδεκα μέρη, ὡς μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον μέρος φυλάξον. *Hell.* 2, 1, 27 (660).

THUC. 1, 56, 2 (= 2, 31, 3. 3, 58, 4. 4, 66, 1): κατὰ ἔτος ἕκαστον. 1, 122, 2: κατὰ . . . ἕκαστον ἄστυ. 2, 10, 2: ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. 2, 11, 3: πόλεως ἐκάστης (speech). 2, 34, 3: λίβνικίς . . . ἄγοντιν αἰεὶ μὲν φωνῆς ἐκάστης μίαν. 2, 75, 3: οἱ ξενιστὰς ἐκάστης πόλεως. 2, 85, 4 (660).

3, 39, 8: πρὸς ἐκίστην πόλιν. 3, 70, 4: ζημίᾳ δὲ καθ' ἐκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. 4, 56, 1: καθ' ἐκίστην φρουράν. 4, 73, 4: μέρος ἕκαστον. 5, 18, 9: ἐκάστης πόλεως (Codd. ἐξ ἐκ. π.). 5, 68, 3: ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστῆς ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐνομοσίμω τέσσαρες. 6, 32, 1: οὐ κατὰ νῆν ἐκίστην. 8, 2, 2: ἄλλως δὲ . . . πλεον. ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὁμολογήθησαν.

HDt. 2, 37 (661). 168: τούτοις ὦν ταῦδε . . . ἄλλα ἐδίδοτο ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη. (SO 4, 112. 5, 53.) 5, 117: ἐπ' ἡμέρης ἐκάστης. 7, 120: ἔχειν . . . χάριν ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δις ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σίτον αἰρέσθαι.

AR. Eccl. 836-7: ὅπως ἂν ὑμῶν ἡ τύχη κληρομένους | φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε.

AESCHYL. P. V. 862: γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ.

PIND. O. 6, 73-4: τεκμύρει | χρῆμ' ἕκαστον. 9, 104: χρῆμ' ἕκαστον. N. 3, 73: μέρος ἕκαστον. 8, 4: πρὸς ἔργον ἕκαστον. I. 1, 26-7: ἐφ' ἐκάστῳ | ἔργμῳ. fr. 108 (75): ἕκαστον ἐν πράγῳ.

HOM. Od. 2, 91 (= 13, 7. 380): ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 384 (= 8, 10): ἐκάστῳ φωτὶ. 9, 60: ἀφ' ἐκάστης νηός. 9, 431: ἕκαστον φῶτ(α). 10, 173 (= 547. 12, 207. 24, 441): ἄνδρα ἕκαστον. 11, 9 (= 12, 151): ὄπλι ἕκαστα. 12, 99: κριτὶ ἐκάστῳ. 14, 514: φωτὶ ἐκάστῳ. 17, 365: φῶτι ἕκαστον. 22, [31]: ἕκαστος ἀνὴρ.

II. 2, 164 (= 180. 17, 552): φῶτα ἕκαστον. 2, 610: ἐν νηὶ ἐκάστη. 2, 618: ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 805: ἕκαστος ἀνὴρ. 7, 424 (= 9, 11. 12, 68. 22, 415): ἄνδρα ἕκαστον. 9, 66: φυλακτῆρες . . . ἕκαστοι. 13, 230 (= 20, 353): φωτὶ ἐκάστῳ. 18, 375: ἐκάστῳ πυθμένι.

663. ἐκάτερος. — The substantive modified by ἐκάτερος requires¹ the article.²

ἐκατέρα τῇ χειρὶ, PLATO, Rpb. 617 C; *With either hand*. τῷ ὡτὶ ἐκατέρῳ, XEN. Cyn. 5, 32; *With either ear*.

ISOC. 4, 35 (= 5, 112. 12, 44. 166): ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου. 11, 19: τὸ διάφορον ἐκατέρας τῆς πολιτείας.

LYS. 26, 17: παρὰ δὲ τούτων ἐκατέρας τῆς πολιτείας ἰκανὴν βάσανον ἔχουσιν.

ANTIPHON, 5, 49: ἐκ τοῖν λόγον τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέροις τοῖν βασιμισθέντων.

PLATO, Conv. 187 E: ἐκάτερον τὸν ἔρωτα. Euthyd. 299 E: ἐν ἐκατέρῳ τῷ φθαλμῷ. Phaedr. 263 B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἐκατέρου τοῦ εἶδους. Phileb. 32 B: ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἐκατέροις. Politic. 264 D: ἐφ' ἐκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας ἐκάτερον. Rpb. 547 B:

¹ In Attic ISS there is one instance of an anarthrous substantive with ἐκάτερος according to Meisterh.³ p. 233, 39.

² In some authors ἐκάτερος is used only substantively; in others it is entirely wanting, as in tragedy and in epic poetry.

ἐκατέρω τῷ γένει. 617 C (see above). Tim. 77 E: ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν.

XEN. An. 3, 2, 36: ἐπὶ τῶν πλεονῶν ἐκατέρων. 3, 2, 37: τῶν δὲ πλεονῶν ἐκατέρων δύν τῷ πρεσβυτάτῳ στρατηγῷ ἐπιμελοῖσθην. 6, 1, 9: ἐν ἐκατέρᾳ τῇ χειρὶ. 7, 1, 23: οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἐκάτερον πυρροδριμήκεσαν. Cyn. 5, 32 (see above). Hipparch. 3, 6: καλὸν ἐκατέρας τὰς πέντε φυλάς ἐπὶ μετώπον ἐλαύνει.

THUC. 3, 23, 1: τοῦ πύργου ἐκατέρου τοῖς φύλακας. 4, 14, 1: καθ' ἐκάτερον τὸν ἕσπλον. 4, 93, 4: ἐπὶ δὲ τῷ κέρει ἐκατέρω. 4, 94, 1: ἐφ' ἐκατέρῳ τῷ κέρει. 4, 96, 2: καὶ ἐκατέρων τῶν ἰστρατοπέδων τὰ ἔσχατα. 5, 16, 1: ἐκατέρᾳ τῇ πόλει. 5, 67, 1: ἐφ' ἐκατέρῳ τῷ κέρει.

664. *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος*. — Adjectival *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος* take the predicative position.

DEM. (7), 37: ἀλλὰ πᾶσι γνώριμι. *πότερος* (so Blass and Butcher w. Ms. warrant) *πρότερος* ὁ (so SL) *μὴν* ἐστίν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία ἐάλω. 16, 9: *σποτίσθε δὴ . . . ποτέραν τὴν ἀρχὴν καλλιῶνα . . . ποιήσεσθε τοῦ μὴ πιτρέπειν ἀδικεῖν Λακεδαιμονίους*.

AESCHIN. 3, 168: θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὀπότερον τοῦ λόγον, ἀλλ' ὀπότερον τοῦ βίου ἐστί.

PLATO, Cratyl. 439 A: *ποτέρα* ἂν εἴη καλλιῶν καὶ σιφιστέρα ἢ μάθησις; Gorg. 521 A: ἐπὶ *ποτέραν* οὖν με παρκαλεῖς τὴν θεραπεῖαν τῆς πάλεως; Phaedo. 79 B: *ποτέρῳ* οὖν ὁμοιώτερον τῷ εἶδει φιλοῦμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Phaedr. 263 C: αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν, *ποτέρου* οὖν τυχάνει τοῦ γένους. Phileb. 21 E: οὐδέτερος ὁ βίος . . . ἔμοιγε τοῦτων αἰρετός.

EUR. Cycl. 680-1: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήκασι. KY. *ποτέρας* τῆς χερσός:

665. *ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος in Predicative Position*:

ἐν τῇδε τῇ πόλει. PLATO, Gorg. 469 E: *In this city*. ἐν τῇ πόλει τῇδε, 513 B. οὔτοι οἱ . . . σοφισταί. Rpb. 492 D: *These professors*. ἐκείνην τὴν ἡμέραν. XEN. An. 2, 1, 6: *That day*.

For further examples of the predicative position and for the use of demonstratives with anarthrous substantives, see *Demonstratives*. Compare also A. J. P. xxiii. 8.

666. *USE AND OMISSION OF THE ARTICLE WITH THE PREDICATE*. — As the article serves to point out that which is supposed to be already present to the mind and the predicate generally introduces something new, the article is not much used with the predicate except in convertible propositions, that is, those statements in which predicate may be subject or subject predicate. Otherwise the article serves to quote or to refer.

τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ τῶν αὐχμῶν . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν. ISOC. 11, 13: Zeus is (the) lord of rains and droughts. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατος, PLATO, Legg. 808 D (135). σαί γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν. Euthyphr. 11 C; The postulates are your own. φημί γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον. Rpb. 338 C; I maintain that justice is nothing but the stronger party's interest (and vice versa). οἱ δὲ ἰπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων. HDt. 5, 77; The substantial Chalcidians were called the hippobotic ἐστὶ δ' ἡ μεγίστη (sc. δίκη) τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὔσι κακοῖς ἀνδράσιν. PLATO, Legg. 728 B.

657. Predicate without the Article:

DEM. [35], 2: καὶ εἰπὶ (sc. οἱ Φαισηλίται) πονηρότατοι ἀνθρώπων καὶ ἀδικώτατοι.

ISAE. 3, 27: ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψισθαι τῖν, εἰ κτέ. 10, 21: δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν (sc. τὸν κληρὸν) εἶναι ψηφίσαισθε.

ISOC. 10, 42: τῶν δὲ δωρεῶν ἀνιγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς (141). 11, 13 (656).

LYS. 1, 7: πασῶν ἦν βελτίστη (sc. ἡ ἐμὴ γυνή). 13, 69: θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ (60). 16, 6: ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος (127). 25, 23: νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν (127).

ANT. 1, 4: οἴτοι τοῦ μὲν τεθνεώτος φονῆς γεγένηται (60).

PLATO, Crat. 385 E: ὡσπερ Πρωταγόρους ἔλεγε, λέγων πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι ἄνθρωπον. Criti. 111 C: τὰ φελλέως τῖν ὀνομασθέντα πεδί. Euthyphr. 11 C (656). Gorg. 487 E: πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις . . . περὶ τούτων ὧν κτέ. (134). Legg. 689 D: ἡ . . . μεγίστη τῶν ξυμφωνῶν μεγίστη δικαιοτάτ' ἂν λέγοιτο σοφία. 808 D (666). Politic. 258 C: τοῦτ' ἦδη σόν. οἶμαι, τὸ ἔργον, ὃ ξένη, ἀλλ' οὐκ ἐμὸν γίγνεται. Soph. 230 D: μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεων ἐστὶ. Tim. 29 A: ὁ μὲν γὰρ (sc. ὁ κόσμος) κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὁ δ' (sc. ὁ δημιουργός) ἄριστος τῶν αἰτίων (134).

XEN. Conv. 6, 6: ἄρι σί, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστῆς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόνιστος ἐκαλούμην. Cyr. 1, 4, 9: σὺ γὰρ τῖν γε ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι (96). 2, 1, 3: οἴτοι οἱ ὁμότιμοι καλούμενοι. 8, 7, 24: εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγεννημένων μανθάνετε· αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία (127). Mem. 1, 4, 2: πρὸς Ἀριστοδήμον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Mem. 4, 7, 7: ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὧν διαμένει (134). Oec. 5, 17: καλῶς δὲ κάκεῖνος εἶπεν ὃς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

THUC. 1, 1, 2: κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο. 1, 136, 3: ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἰκίετης γενόμενος. 1, 137, 1: καὶ μεγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο. 2, 31, 2: στρατοπέδον τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο.

HDt. 1, 7: Ἄγρων . . . βασιλεὺς ἐγένετο Σιρδίων (96). 1, 103: ὅτε νῦν ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι μαχομένοισι. 1, 205: ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος

γενῆ τῶν Μισσαγετέων βασιλείει. 2, 38: ἀτήμινον (sc. βοῶν) δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημὴ ἐπικέεται. 2, 65: τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τοῦτων ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκῶν, θάνατος ἢ ζημὴ. 4, 85: πελαγεῶν γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωμωμισιώτατος (sc. ὁ Πόντος) (I34). 5, 24: κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος (I35). 7, 196: ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεοσταλῆς ἵππου, πιθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἑλλάσσι . . . τῶν δὲ ἐν Ἀχαιίῃ ποταμῶν ρεόντων οὐδὲ οὗτις μέγιστος αὐτῶν ἐστι . . . οὐδὲ οὔτος ἀντίσχε.

AR. EQ. 764-5: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννημι | βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. 837-8: εἰ γὰρ ᾧδ' ἐπόσειε. | μέγιστος Ἑλλήνων ἔστι.

668. *Predicate with the Article:*

In sentences of identification the articular adjective or participle is to be regarded as the subject. Hence examples like ἡδῶς ἂν πιθόμην ὅ τι ποτ' ἦν τὸ αἴτιον (ISAE. 3, 9), ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων (ISOC. 4, 120), ἐστι δ' ἔφη, Ἐρατοσθένης . . . ὁ ταῦτα πράττων (LYS. 1, 16), have been excluded from the following list.

DEM. 16, 27: οἱ δὲ φασιν . . . τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 18, 59: ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τάρσιστά με καὶ γεγραμμένος ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκάσιους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. (οὗτος resumes ὁ . . . διώκων . . . καὶ γεγραμμένος.)

AESCHIN. 2, 167: καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν (so most MSS. and Fr., but ὠνόμαζεν i and Blass).

ANTIPHON, 4 δ 4: ἐστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος, *The defendant is not the plotter any more than the plaintiff.* 6, 26: οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἰ τι ἡδικοῖντο.

PLATO, Apol. 40 C: δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάαι. Crat. 406 C: ὃ τε γὰρ Διόνυσος εἶη ἂν ὁ διδοὺς τὸν οἶνον, *Dionysius would signify the giver of wine.* 415 C: δεσμός οὖν ὁ λίαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς ἢ δειλία ἂν εἴη (. . . “and therefore δειλία expresses the greatest and strongest bond of the soul.” — Jowett). *Ibid.*: εἰ δ' ἐπὶ τοιούτου ἢ κακία ἐστὶν τοῦνομα, τοῦναντίον τούτου ἢ ἀρετὴ ἂν εἴη. Crito, 46 D: ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγε ἐπισκάψισθαι, ᾧ Κρίτων, . . . εἴ τι μοι ἀλλοιότερος φινέται (sc. ὁ λόγος) . . . ἢ ὁ αὐτός. 48 B: τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως (sc. ζῆν) ὅτι ταῦτόν ἐστι, μένει ἢ οὐ μένει; Euthyd. 276 A: ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μαθητάνοντες. 281 A: ἐν τῇ ἐργασίᾳ . . . τῇ περὶ τὰ ξύλα μὴ ἄλλο τί ἐστι τὸ ἀπεργαζόμενον ὀρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη ἢ τεκτονικὴ; 290 E: ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών. 299 E: ὡσπερ σὺ νῦν δὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα (*in the same way that you just now called the (generic) dog father*). Euthyphr. 7 A: οὐ ταῦτόν δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἀνοσίῳ. Gorg. 456 A: οἱ ῥήτορες εἰσιν οἱ συμβουλευόντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τοιούτων. 489 E: τοὺς βελτίους καὶ κρείττους πότερον τοὺς φρονιμω-

τέρους λέγεις, ἢ ἄλλους τινίς; Do you understand by the term βελάτους . . . the φρονιμώτεροι or some other class? 493 B: τὸ δὲ κόσκινον ἄρι λέγει . . . τὴν ψυχὴν εἶναι. Hipp. min. 376 B: ὁ ἄρι ἐκὼν ἀμαρτυάνων καὶ αἰσχροῦ καὶ ἀδίκου παιῶν, ὃ Ἴππία, εἴπερ τίς ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός. Io, 534 D: οἷχ οὐτοί εἰναι οἱ ταῦτα λέγοντες . . . ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸς ἐστὶν ὁ λέγων. Legg, 728 B (666). Phaedo, 74 C: οὐ ταῖ τὸν ἄρι ἐστίν, ἢ δ' ὅς, ταῦτα τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Protag, 332 A: τοῦτω τῷ πρίγματι (sc. ἀφροσύνη) οὐ πᾶν τοῦναντίον ἐστὶν ἡ σοφία: Rph, 338 C (666). 344 C: οὕτως . . . τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τεχνάειν οἶ. 347 E: τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον (*sim. sacre*). Sophr, 254 D: οὐκοῦν αὐτῶν (sc. τῶν τριῶν) ἕκαστον τοῦν μὲν δυνάει ἕτερόν ἐστιν, αὐτὸ δ' ἐνωτῶ ταῦτόν. Theaet, 204 D: ὁ τοῦ πλέθρον ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταυτόν. E: τὰ δὲ γε πάντα μέρη τὸ πᾶν εἶναι ὡμολόγηται, εἴπερ καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τὸ πᾶν ἔσται. 205 A: εἴπερ ἡ συλλαβὴ μὴ τὰ στοιχεῖά ἐστιν.

XEN. An. 6, 6, 7: ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνικαλοῦντες τὸν προδοτήν. Conn, 8, 9: καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπινομίας ἔχει. 8, 7, 13: οὐ τῶδε τὸ χρυσῶν σκῆπτρον τὸ τὴν βιαιεῖαν διασωζὼν ἐστὶν. Hell, 1, 7, 6: ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύσαν τὴν ἀναίρεσιν (*oratio obliqua*). Mem, 4, 7, 7: λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον. Oec, 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστὶν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμὸς ἐστὶν ὁ ἐλαύνων τὰς νύκτας καὶ ὁ τὴν δύναιμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμὸς ἐστὶν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

THUC, 2, 43, 4: οὐκ ἦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες μὴ περιοράσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. 2, 61, 2: καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτὸς εἰμι καὶ οὐκ ἐξέσταμαι. 3, 38, 1: ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ.

PLAT, 1, 68: ὁ δὲ . . . συνεβέβηλετο τὸν Ὀρέστεα (the Orestes they were looking for) κατὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον (the corpse before him) εἶναι, τῆδε συμβαλλόμενος: τοῦ χιλκῆος δύο ὄρεον φύσας τοὺς ἀνέμους (of the oracle) εὔρισκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῆραν τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον (of the oracle), τὸν δὲ ἐξελευνόμενον σίδηρον τὸ "πῆγμα ἐπὶ πῆγματι κείμενον." 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γε ἐστὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 171: αἱ Δαμιοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελευτήν τιώτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι. 3, 63: οἱ μάγοι εἰσὶ τοὶ οἱ ἐπανεστεῶτες. 3, 71: ἐγὼ ταῦτα ἐδῶκεν μὲν αὐτὸς μόνος ἐπίστασθαι ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βιαιεῖων (. . . that the man on the throne was the magos). 88: ἡ γὰρ Ἑλληνικὴ ἐσθλή πᾶσα ἡ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν ἢ αὐτὴ ἦν. 7, 142: τοὺς ὄν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος . . . κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχόοντο αἱ γνώμαι τῶν φιμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. 8, 65: ἔφη . . . οἱ φαίεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν Ἰακχον.

AR. fr. 2, 1144: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κισαλαβάδα.

AESCHYL. P. V. 833-4: ἰφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως | προσηγορείθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ.

EUR. Cycl. 355: ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός.

669. ARTICLE WITH SEVERAL ATTRIBUTES. — When there are several attributes, the article may or may not be repeated. If the article is not repeated, the second modifier may follow the substantive, chiefly in poetry, and thus suggests a predicative translation.

παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἕστηκεν. DEM. 19, 272: *By the side of the tall bronze Athena and to her right is standing (this inscription).* τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον. ANDOC. 3, 7: *The long wall on the South.* τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν. DEM. 18, 255: *My own personal fortunes.* τῶν . . . ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. AESCHIN. 2, 44: *The speeches on the bema delivered before you, you have (already) heard.* τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον. PLATO. Rpb. 397 D: *The uncompromising imitator of that which is fair and reasonable.*

670. *Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive:*

DEM. (7), 7: ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἕλληνας. 14, 19: ἐκάστη τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι συμμοριῶν. 19, 26: μεμνημένοι . . . τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην τὴν καλήν. 272 (669).

ISOC. 6, 63: τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας. 73: ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίας.

LYS. 24, 5: καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον . . . πάντας ἑμᾶς ὄμοι γινώσκων.

ANDOC. 1, 16: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. 3, 7: καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἔτεχίσθη (669).

PLATO. Cratyl. 398 B: ἐν . . . τῇ ἀρχίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Gorg. 502 B: ἡ σεμνὴ αὐτὴ καὶ θανυστὴ ἢ τῆς τραγωδίας ποιητῆς. Legg. 706 A: τὴν δὲ δὴ μίμησιν . . . τὴν τῶν πολεμίων τὴν κακὴν. Phaedo. 64 D: τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείαις (cf. *ibid.* τοὺς ἄλλους κιλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα). Rpb. 453 A: φύσις ἢ ἀνθρωπίνη ἢ θήλεια. 565 D: τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Ἀρκιῶν ἱερόν.

HEX. AN. 1, 5, 16: Προξένη καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες (13).

THUC. 1, 23, 3: ἡ οὐχ ἡκιστα βλάβασα . . . ἡ λοιμώδης νόσος. 108, 3: τὰ τε τεῖχη τὰ ἐαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπέτελεισαν (Hude with CGM omits τὰ before ἐαυτῶν). 126, 4: ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἐορτῇ (so Stahl with BAEFM; but Hude with C and G omits the first τῇ). 4, 57, 4: παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λικεδιμονίους. 7, 23, 3: αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι βιωσά-

μεναι τὰς τῶν Ἀθηνέων νῆς οὐδὲν κότμω ἐτέπλον (for the position of κινεμαχοῦσαι, see 622 sq.). 54: τροπιῶν ἔτηγιν . . . τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν. Cf. 8. 23. 4: καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἐπιτῶν ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει. 8. 90. 4: ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελείτω τὸ τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἠπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν.

HIET. 2. 182: τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης. 4. 72: τῶν δὲ δὴ κρησέσκων τῶν ἀποσπερμιγμένων τῶν πενήκοντα. 175: τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης. 6. 46: ἐκ . . . τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ἰλῆς τῶν χρυσέων μετάλλων. 7. 196: ὁ . . . ναυτικός ὁ τῶν βαρβάρων στρατός. 8. 42: ὁ λοιπὸς . . . ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικός στρατός. 108: τὸν . . . ναυτικὸν τὸν Ξερέσω στρατὸν . . . τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων κερπὸν ('τὸν Ἑλλήνων κερπὸν scripsi: τὸν τῶν Ἑ. κ. Ab. Stein; τῶν Ἑ. κ. cet. libri et edd.'—Kallenberg). 9. 3: ἐς τὴν ὑστέρην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρίτην.

AR. Eq. 1323: ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήνας. Nub. 766-7: ἦδη . . . τὴν λίθον | τιτύην ἐρύκεις τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ: Pl. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τριγῆματα | ἐπόντα (for position of participle, see 622 sq.).

EUR. Hel. 238: ἀ δὲ δόλιος ἀ πολυκτόνος Κύπρις.

671. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive:

These examples present no peculiarity from the point of view of the article. They show only the ordinary complex of the second attributive position with an added modifier in the first half.

DEM. 18. 255: τὴν . . . ἰδίαν τέχνην τὴν ἐμὴν . . . τὴν ἰδίαν τέχνην τὴν ἐμὴν (669).

ISOC. 6. 64: τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

PLATO. Conv. 209 D: τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς. Euthyd. 272 E: ἀνωσταμένον δέ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. Legg. 664 C: ὁ μουσῶν χορὸς ὁ παιδικὸς ὀρθότατ' ἂν εἰσὶ πρῶτος. Meno, 80 A: δοκεῖ μοι . . . ὁμοιότατος εἶναι ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νύκτῃ τῇ θαλαττίᾳ. Phaedo. 64 D: τοὺς ἄλλους κλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα (cf. *ibid.* τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας). Rpb. 415 D: οἱ . . . ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὕστερον.

XEN. Cyr. 4. 6. 5: ἔθαψι . . . τὸν ἄριστον πῦδα τὸν ἀγαπητόν. Hell. 3. 4. 13: οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον. Oec. 8. 11: εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν.

THUC. 8. 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολεμήσασαι.

672. Article Not Repeated, All the Modifiers Being in the Attributive Position:

AESCHIN. 2, 44 (669). 2, 74: τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσῃν ναυμαχίας.

PLATO, Phaedr. 241 A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμοσίαι τε καὶ ὑποσχίσεις. 255 B: οἷδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι.

XEN. Hell. 3, 1, 5: συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἠπειρῷ Ἑλληνίδων πόλεων. 5, 1, 17: ἡ . . . ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία. 7, 4, 38: εἰς . . . τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις. Hiero, 8, 4: αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἡμίσειαι χίριτες πλέον ἢ ὄλον τὸ παρὰ τοῦ ἰδιώτων δῶρημα δύνανται. Mem. 2, 1, 34: τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδισσιν. 3, 12, 1: ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

THUC. 2, 42, 3: καὶ γὰρ τοῖς τάλλι χείροσι δίκιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεισθαι. 80, 4: Κνήμιος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὀπλῆται. 3, 76: μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον δεικομῶν αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες. 6, 91, 2: ἀδίκατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρισκευῆ ἀντιχεῖν (so Stahl with Mss.; but Hude with Kr. ἀντίσχευ). 7, 39, 2: πέθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας. 56, 3: καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. 8, 2, 1: πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην καταπραγίαν. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες. 8, 23, 4: τῶν ἐκ τῆς Μηθίμνης μετ' Εὐβούλου Χίων νεῶν.

AR. Av. 1141: οἱ χιραδρῖοι καὶ τάλλα ποτάμι ὄρνεα.

EUR. I. T. 582-3: θέλοις ἄν . . . ἀγγεῖλαι τί μοι | . . . τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμειρ' ἐμὴν | λάβωμεν.

SOPH. Ai. 205-6: νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοκρατῆς | Λίας.

PIND. P. 1, 18: ταῖθ' ὑπὲρ Κίμας ἀλειρκέες ὄχθι (617).

HOM. Od. 3, 145: τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον. 5, 185: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 8, 40-1: οἱ ἄλλοι | σκηπτουχοὶ βασιλῆες. 9, 100: τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρήφας ἐταίρους.

Il. 15, 37: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 19, 47: τὼ δὲ δῶ σκάζετε βίτην Ἄρεος θεράποντε. 23, 376: αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἐκφερον ἔπιοι.

673. Apparent Predicative Position of One of the Attributes :

ISAE. 11, 41: τὸν θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι (so A; but the reading is not satisfactory and editors and critics emend).

PLATO, Rpb. 397 D (559). 532 C: πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φιντάσματα θεῖα. Tim. 41 C: τρέπασθι . . . ἐμῆς ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δίνιμιν περὶ τὴν ἐμετέραν γένεσιν.

XEN. Hell. 4, 3, 15: ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων. 8, 26: τὰς ὑπὸ τῇ Θράκη οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας (Ms. B has Ἑλληνίδας πόλεις, and that is the reading of Keller and Dindorf. Inferior Mss. read πόλεις Ἑ.). Hiero, 3, 3: λυμιντήριαι αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἀνδρας εἶναι.

THUC. 6, 31, 5: εἰ γὰρ τις ἐλογίσατο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατειομένων τὴν ἰδίαν.

EUR. Alc. 1115: τῆ σ' ἠπέποιθε χεῖρὶ δεξιᾷ μόνον. Hel 363 4. τὰ δ' ἐρὰ δῶμα Κύπριδος ἔτεκε | πολὺ μὲν ἄρμι, πολὺ δὲ δάκρυον. 457: πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονις. 934: τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖν πικράν. 1239: τὸν καθανόντα πόσιν ἐμὸν θίβει θέλω. H. F. 1182: ἔτεκε μὲν κν οὐμὸς ἴνις τάλας. I. A. 233: τὰν γυναικείων ὄψιν ὄρμύτων. 1100: ἡ τάλαινα παῖς ἐμή. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίον δάμριτ' ἐμήν | λάβωμεν. Trō. 588-9: βοῖ; τὸν παρ' Ἄϊδ' | παῖδ' ἐμὸν. SOPH. Aí. 134-5: τῆς ἀμφιρότον | Σιλαμῆτος ἔχων βίβρον ἀγχιάλων. Ant. 881-2: τὸν δ' ἐμὸν πρόπον ἀδάκρυτον | οὐδέϊς φῶν στενάξει. El. 1143-4: οἶμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτων. O. R. 671-2: τὸ γὰρ σὸν . . . ἐποικίρω στόμι | ἐλεινόν. 1199-1200: τὰν γαμψώνυχα παρθένον | χρησιμωδόν. 1462: ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένον ἐμαῖν. Ph. 392-3: μῆτερ αὐτοῦ Διός, | ἄ τὸν μέγαν Παικτωλὸν ἐχρηστον νέμεις.

PIND. The examples commonly cited are not cogent.

HOM. Od. 3, 299-300: ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.

674. PSEUDO-ATTRIBUTIVE POSITION OF PREDICATIVE ADJECTIVES.—Predicative adjectives limiting substantives that have one or more attributive modifiers, often assume a seemingly attributive position.

τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον. DEM. 9, 22: *In all the past.* τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός. THUC. 8, 102, 1; *That very night.*

DIN. 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.

HYPER. 3, 10: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι.

DEM. 4, 17: ἐπὶ τὰς ξεῖψίνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας. 6, 21: αἱ πρὸς τοῖς τιράνους αἴτται λίαν ὀμλίαι. 9, 22: τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον (*sim.* [10]. 51, 22, 3. [42], 2. 57, 47, 49). 19, 11: τοῖς καλοῖς ἐκείνους καὶ μικροῖς λόγους. 222: ἐκ τῶν ἰδίων τοσοῦτων χρημάτων. 20, 73: ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος. 129: τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πιστῶν εἰσφορῶν. 21, 43: οἱ περὶ τῆς βλαΐβης οὔτοι νόμοι πάντες.

ISOC. 12, 225: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος. 14, 60: καὶ τοίτους καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπαντας Ἑλληνίαις ἠλειθέρωσεν. 18, 58: τὰς . . . ἄλλας ἀπάσας παραλείψω λειτουργίας.

PLATO. Apol. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζώων. 39 E: ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουὶ πράγματος. Phaedr. 277 C: ὁ ἐμπροσθεν πᾶς μεμῆγυκε ἡμῖν λόγος. Phileb. 22 D: τοῦ κοινοῦ τούτου βίον . . . ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ. Protag. 317 B: ἐγὼ οἶν τοῦτων τὴν ἐναντίαν ἅπασιν ὁδὸν ἐλήληθα. Rpb. 510 A: πᾶν τὸ φντεντὸν καὶ τὸ σκευστὸν ὄλον γίγναι.

XEN. An. 4, 2, 6: ἡ στεῖγ' αὕτη ὁδός. 5, 7, 29: οἱ αἰθιάμεται οὔτοι στρατηγού. 7, 3, 30: τοὺς ἐμοὺς τούτους ἐταίρους. Hell. 3, 4, 13: ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.

THUC. 3, 95, 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξίμμαχοι ἦσαν. 8, 102, 1 (see above).

HDT. I, 44: τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν, but 36: ἐν . . . τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοῦτῳ.

AR. Lys. 137: θῆμέτερον ἅπαν γένος. Eccl. 174-5: φέρω | τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

EUR. I. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

SOPH. El. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. O. C. 87: τὲ πολλ' ἐκεῖν' ὄτ' ἐξέχρη κακά.

SMYTH'S GREEK SERIES FOR COLLEGES AND SCHOOLS

- BEGINNER'S GREEK BOOK. A. R. Benner, Phillips Academy, Andover; and H. W. Smyth, Harvard University. \$1.25.
- BRIEF GREEK SYNTAX. Louis Bevier, Jr., Rutgers College. \$0.90.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS. C. W. Gleason, Volkmann School, Boston. \$0.80.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES. Edward H. Spieker, Johns Hopkins University. \$1.30.
- AESCHYLUS. PROMETHEUS. J. E. Harry, University of Cincinnati. \$1.50.
- ARISTOPHANES. CLOUDS. L. L. Forman, Cornell University.
- DEMOSTHENES. ON THE CROWN. M. W. Humphreys, University of Virginia.
- EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS. W. N. Bates, University of Pennsylvania. \$1.25.
- EURIPIDES. MEDEA. M. L. Earle, Columbia University. \$1.25.
- HERODOTUS. BOOKS VII.—VIII. C. F. Smith and A. G. Laird, University of Wisconsin. \$1.75.
- HOMER. ILIAD. J. R. S. Sterrett, Cornell University.
BOOKS I.—III. AND SELECTIONS. \$1.60. BOOKS I.—III. \$1.20.
- LYSIAS. C. D. Adams, Dartmouth College. \$1.50.
- PLATO. APOLOGY AND CRITO. Isaac Flag, University of California. \$1.40.
- PLATO. EUTHYPHRO. W. A. Heidel, Wesleyan University. \$1.00.
- THEOCRITUS. H. R. Fairclough and A. T. Murray, Leland Stanford, Jr., University.
- THUCYDIDES. BOOKS II.—III. W. A. Lamberton, University of Pennsylvania. \$1.75.
- XENOPHON. ANABASIS. BOOKS I.—IV. M. W. Mather, late Instructor in Harvard University, and J. W. Hewitt, Wesleyan University.
- XENOPHON. HELLENICA (Selections). C. L. Brownson, College of the City of New York. \$1.65.
- GREEK ARCHAEOLOGY. H. N. Fowler, Western Reserve University, and J. R. Wheeler, Columbia University. \$2.00.
- GREEK LITERATURE. W. C. Wright, Bryn Mawr College. \$1.50.
- GREEK RELIGION. Arthur Fairbanks, Director of the Boston Museum of Fine Arts.
- GREEK SCULPTURE. R. B. Richardson, late Director of the American School of Classical Studies, Athens.

Others in preparation.

AMERICAN BOOK COMPANY

GREEK DICTIONARIES

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON

Compiled by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and
ROBERT SCOTT, D.D., assisted by HENRY DRISLER, LL.D.
Imperial Quarto, 1794 pages. Sheep \$10.00

¶ The present edition of this great work has been thoroughly revised, and large additions made to it. The editors have been favored with the cooperation of many scholars, and several important articles have been entirely rewritten.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Intermediate

Royal Octavo, 910 pages. Cloth, \$3.50; Half Leather, \$4.00

¶ This abridgment will not only meet every need encountered in preparatory schools, but will also satisfy the requirements of most college students.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Abridged

Crown Octavo, 832 pages. Half Leather \$1.25

¶ This abridgment is intended chiefly for use by students in secondary and college preparatory schools.

THAYER'S GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT

Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti. Translated, Revised, and Enlarged by JOSEPH HENRY THAYER, D.D., LL.D. Royal Octavo, 727 pages.
Cloth, \$5.00; Half Leather \$6.50

YONGE'S ENGLISH-GREEK LEXICON

By C. D. YONGE. Edited by HENRY DRISLER, LL.D.
Royal Octavo, 903 pages. Sheep \$4.50

AUTENRIETH'S HOMERIC DICTIONARY

Translated and Edited by ROBERT P. KEEP, Ph.D. New Edition. Revised by ISAAC FLAGG, Ph.D. 12mo, 312 pages. Illustrated. Cloth \$1.10

AMERICAN BOOK COMPANY

A HANDBOOK OF GREEK ARCHAEOLOGY

By HAROLD NORTH FOWLER, Professor of Greek,
Western Reserve University, and JAMES RIGNALL
WHEELER, Professor of Greek Archaeology and Art,
Columbia University.

\$2.00

THIS handbook is intended primarily as a text-book for students who are beginning the study of Greek archaeology. It will also be of service as a reference book to all students of Greek literature; to the general reader, who desires only a general knowledge of Greek art; and especially to persons interested in Greek art who visit museums in this country or in Europe. It gives a good conspectus of the whole field, with a short but authoritative treatment of each of the individual departments.

¶ The work aims to present briefly the essential facts, avoiding so far as possible things which are uncertain or which are matters of controversy. It traces in outline the progress which has been made in the knowledge of Greek archaeology through several centuries until the present day. In the discussions of prehistoric art, architecture, sculpture, terracottas, bronzes and work in gold and silver, coins, gems, vases, painting and mosaic, the progress of art is sketched with reference to its historical development, beginning in each case with its manifestation in archaic forms and following out the gradual advance of skill and the subsequent decline.

¶ The illustrations, 412 in all, have been carefully selected with the view of showing clearly the historical development. They have been taken from the most authoritative sources, and are in large part reproductions of the actual objects. The latest phases of archaeology are treated. A bibliography of the most helpful works for the study of each department, and an exhaustive index complete the volume.

AMERICAN BOOK COMPANY

XENOPHON'S HELLENICA

(Selections)

Edited by CARLETON L. BROWNSON, Ph.D., Associate
Professor of Greek, College of the City of New York.

Edition with Notes . \$1.65   Text Edition . . . \$0.40

THIS edition includes within one volume of reasonable size those portions of Xenophon's work which are most interesting and historically most important. In the first two books nothing has been omitted; in the following books enough has been retained to enable the reader to follow the main historical current and the fortunes of the most prominent characters. The result is a body of text about equivalent in amount to the first four books. Wherever chapters or parts of chapters are omitted, brief summaries of them are provided, in order to keep the connection unbroken and to make later allusions intelligible.

¶ The notes, which give generous attention to matters of history, and frequent references to other historians who deal with the period covered by the Hellenica, have been prepared particularly for the use of college freshmen; but those on the first two books are full enough to afford to teachers in secondary schools an opportunity of avoiding the monotony of overmuch Anabasis by spending an occasional half-year on the Hellenica.

¶ The introduction and appendices deal with all important questions touching the life and writings of Xenophon; the composition and essential characteristics of the Hellenica; the other authorities for the period which it covers; the syntax and style of Xenophon; the relation of the Hellenica to Thucydides; the divisions of the Hellenica; the interpolations in Part I; the manuscripts, editions, and auxiliaries; critical notes; and a list of proper names. The book offers opportunity for the study of Greek history from an able, straightforward record of an interesting period.

AMERICAN BOOK COMPANY

HERODOTUS. BOOKS VII AND VIII

Edited by CHARLES FORSTER SMITH, Professor of Greek and Classical Philology in the University of Wisconsin; and ARTHUR GORDON LAIRD, Associate Professor of Greek and Comparative Philology in the University of Wisconsin.

Edition with Notes . \$1.75   Text Edition . . . \$0.40

THIS edition is designed especially for the Freshman class, though suitable also for Sophomores. The events of this period of the Persian War are of the greatest historical importance, and the accounts of the crossing of the Hellespont, the sea-fight off Artemisium, the catastrophe at Thermopylae, the overthrow of the Persian fleet at Salamis, retain a perennial interest.

¶ It is advisable that the student at this stage of his course be allowed to read Greek rapidly, so that he may become conscious of his growing mastery of the language and feel that it is primarily literature he is dealing with and not so much forms and syntactical rules. With this idea in mind grammatical references have been reduced to a minimum and the notes—on the same page with the text—have been made as brief as seemed consistent with a clear understanding of the text.

¶ The volume contains pedagogical apparatus of the highest order,—an historical introduction, giving the life of Herodotus, an exhaustive syntactical introduction—with bibliography of authorities used—a special summary of the Herodotian dialect, a brief general bibliography, full indexes, and a critical appendix. There is also a general map covering the whole line of Xerxes's march; with small maps of the passage of the Hellespont and of Thermopylae and Salamis.

AMERICAN BOOK COMPANY

TWO GREEK TEXTS

Edited by MORTIMER LAMSON EARLE, late Professor
of Classical Philology, Columbia University

Text Edition, each \$0.30

MEDEA OF EURIPIDES \$1.25

THIS volume presents a thoroughly revised text of the play, and explains it with a commentary that is at once reasonably brief, and yet neglects no real difficulty. Due regard is paid to the literary features of the play and its artistic composition, as well as to matters of form and syntax of words. Besides discussing with fullness the life and writings of Euripides, the introduction deals with the story of the Medea, its characters and plot, its influence on literature and art, etc. The various editions of the plays of Euripides and of the Medea, the critical constitution of the text of this edition, and the metres, are treated in the appendix. There is also an index.

OEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES . \$1.25

TO set forth the text as nearly as possible in Sophocles's own words, and to explain that text adequately, have been Professor Earle's two chief aims in preparing this edition. The introduction includes a discussion of the play, its plot, characters, and date, the early phases of the legend of Oedipus, together with its principal extant later handlings in dramatic form. The notes are suited to the needs of the average student, and show the development of the plot, and the connection of thought in each scene and passage. The editor has given careful attention to the punctuation and spelling of the text, and, besides a brief, critical commentary, has added an appendix on the metres, and an index.

AMERICAN BOOK COMPANY

HOMER'S ILIAD

Edited by J. R. S. STERRETT, Professor of Greek,
Cornell University

First Three Books and Selections \$1.60
First Three Books 1.20

THE larger volume contains the first three Books entire, with the omission of the catalogue of ships in Book II; Book VI, the encounter of Diomedes and Glaucus, and the parting of Hector and Andromache; Book XV, 592-746 and Book XVI, the prowess and death of Patroclus; Book XVII, 424-761, the prowess of Automedon; Book XVIII, 1-33, 148-242, the rousing of Achilles; Book XXI, 526-611 and Book XXII, the slaying of Hector; and Book XXIV, the ransom and funeral of Hector.

¶ The edition is complete in itself. The chapter on the dialect of Homer is sufficiently full and exhaustive to make references to current grammars unnecessary. The notes are generous throughout, and help the student over all difficulties. Translations are employed sparingly in the commentary, but all the more stress is laid upon the elucidation of all questions of human interest, and the results of archaeological research have been utilized.

¶ In the text many unnecessary difficulties have been removed by the insertion of the initial digamma, by the restoration of the syllabic and temporal augment, and by the use of the sign of aphaeresis, where the syllabic augment can not be restored, by the elimination of assimilated or protracted forms, by restoring *κε, κεν*, by restoring infinitives in *-έμεν, -μεναι, -μεν'*, genitives in *-οιο, -οι', -αο, -α'*, datives in *-οισ', -ησ'*, and the syllabic augment and reduplication in digammated forms.

¶ The vocabulary was made directly from the poem for this edition, and is full and complete.

AMERICAN BOOK COMPANY

SYNTAX OF CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

PART I. THE SYNTAX OF THE SIMPLE
SENTENCE \$1.50

By BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE, with the
cooperation of CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
of the Johns Hopkins University

GILDERSLEEVE'S Syntax of Classical Greek is a Syntax of Style from one point of view, and from another an Historical Syntax of Greek Literature. This unique feature of the work is due to the fact that, in the first place, the collection of examples it contains is in the truest sense of the word representative of all the various departments of the literature, and in the second place, special attention has been given in the text itself to historical evolution.

■ In the presentation, ease of consultation has everywhere been aimed at, hence only a single topic has been treated in each section, and examples illustrating different categories have not been mixed. The special point treated in each section is briefly indicated by small capitals. Then follows the author's statement in regard to the particular construction involved. The standard use under each head is in most cases illustrated by a translation. Thereupon follow the examples, which are added for purposes of minuter study.

■ The utmost care has been exercised in the verification of the passages, and the exact text has been studiously maintained. An attempt has been made to preserve also the exact setting of the passage, as it were, by uniformly marking every omission, even the slightest; while everywhere the critical warrant for the readings given has been kept in view.

AMERICAN BOOK COMPANY

A SHORT HISTORY OF GREEK LITERATURE

By WILMER CAVE WRIGHT, Ph.D., Late of Girton
College, Cambridge, Associate Professor of Greek in
Bryn Mawr College.

\$1.50

THIS work is by no means exhaustive. It is intended first of all for students of Greek, who in their second or third year of college will profit immensely by a general survey of the whole field of Greek literature. More advanced classical students will find here material that will supplement the larger works of such classical philologists as Croiset and Christ, who naturally did not have in mind the interests of English readers. The book will also be invaluable for all students of comparative literature, as the ability to read Greek is nowhere required.

Furthermore, it is believed that general readers will be encouraged to gain some appreciation of Greek literature by the existence of a partly popular work that extends over so wide a field and is written from the literary rather than the philological standpoint. To general readers will appeal the numerous parallels quoted from English literature, the lists of standard translations, and the references to modern essays dealing with the Greek masterpieces.

At the end of every chapter is a bibliography, as exhaustive as space would allow, of the more important manuscripts, editions, the literature of the subject in English, French, and German, and the standard translations. There is a chronological table and a full index. Footnotes have, as far as possible, been avoided.

Although the history ends strictly with the fourth Christian century, the chief poets of the two following centuries have also been included.

AMERICAN BOOK COMPANY

CLASSICAL DICTIONARIES

HARPER'S DICTIONARY OF CLASSICAL LITERATURE AND ANTIQUITIES

Edited by H. T. PECK, Ph.D., Professor of the Latin Language and Literature in Columbia University
Royal Octavo, 1716 pages. Illustrated

Cloth . . . . . \$6.00 In two vols. Cloth . . . \$ 7.00
Half Leather . . . . . 8.00 In two vols. Half Leather, 10.00

¶ An encyclopaedia, giving the student in a concise and intelligible form the essential facts of classical antiquity. It also indicates the sources whence a fuller and more critical knowledge of these subjects can best be obtained. The articles, which are arranged alphabetically, include subjects in biography, mythology, geography, history, literature, antiquities, language, and bibliography. The illustrations are, for the most part, reproductions of ancient objects. The editor in preparing the book has received the coöperation and active assistance of the most eminent American and foreign scholars.

SMITH'S DICTIONARY OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITIES

Edited by WILLIAM SMITH, Ph.D. Revised by CHARLES ANTHON, LL.D.
Royal Octavo, 1133 pages. Illustrated. Sheep . . . \$4.25

¶ Gives the results of the latest researches in the history, philology, and antiquities of ancient peoples. In the work of revision, the American editor has had the assistance of the most distinguished scholars and scientists.

STUDENTS' CLASSICAL DICTIONARY

A Dictionary of Biography, Mythology, and Geography
Abridged. By WILLIAM SMITH, D.C.L., LL.D.
12mo, 438 pages. Cloth \$1.25

¶ Designed for those schools and students who are excluded from the use of the larger Classical Dictionary by its size and price. Every name likely to be met with at the beginning of classical study will be found in this dictionary.

AMERICAN BOOK COMPANY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles
This book is DUE on the last date stamped below.

PSD 2338 9/77

3 1158 00120 7413

